

Raport asupra
stabilității financiare
iunie 2026

Anul XI (XXI), nr. 20 (30)
Serie nouă

NOTE

Raportul asupra stabilității financiare a fost elaborat în cadrul Direcției stabilitate financiară sub coordonarea domnului viceguvernator Florin Georgescu.

Colectivul de elaborare a *Raportului* mulțumește colegilor din Direcția politică monetară, Direcția studii economice, Direcția statistică, Direcția modelare și prognoze macroeconomice, Direcția supraveghere, Direcția reglementare și autorizare, Direcția relații internaționale, Direcția rezoluție bancară, Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților și Direcția juridică pentru comentariile transmise.

Raportul a fost analizat de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României și aprobat în ședința din data de 6 iulie 2026.

Analizele au fost realizate folosind informații disponibile până la data de 12 iunie 2026.

Toate drepturile rezervate.

Reproducerea informațiilor în scopuri educative și necomerciale este permisă numai cu indicarea sursei.

Banca Națională a României
Str. Lipscani nr. 25, cod 030031, București
Tel.: 021/312 43 75;
Website: <http://www.bnr.ro>

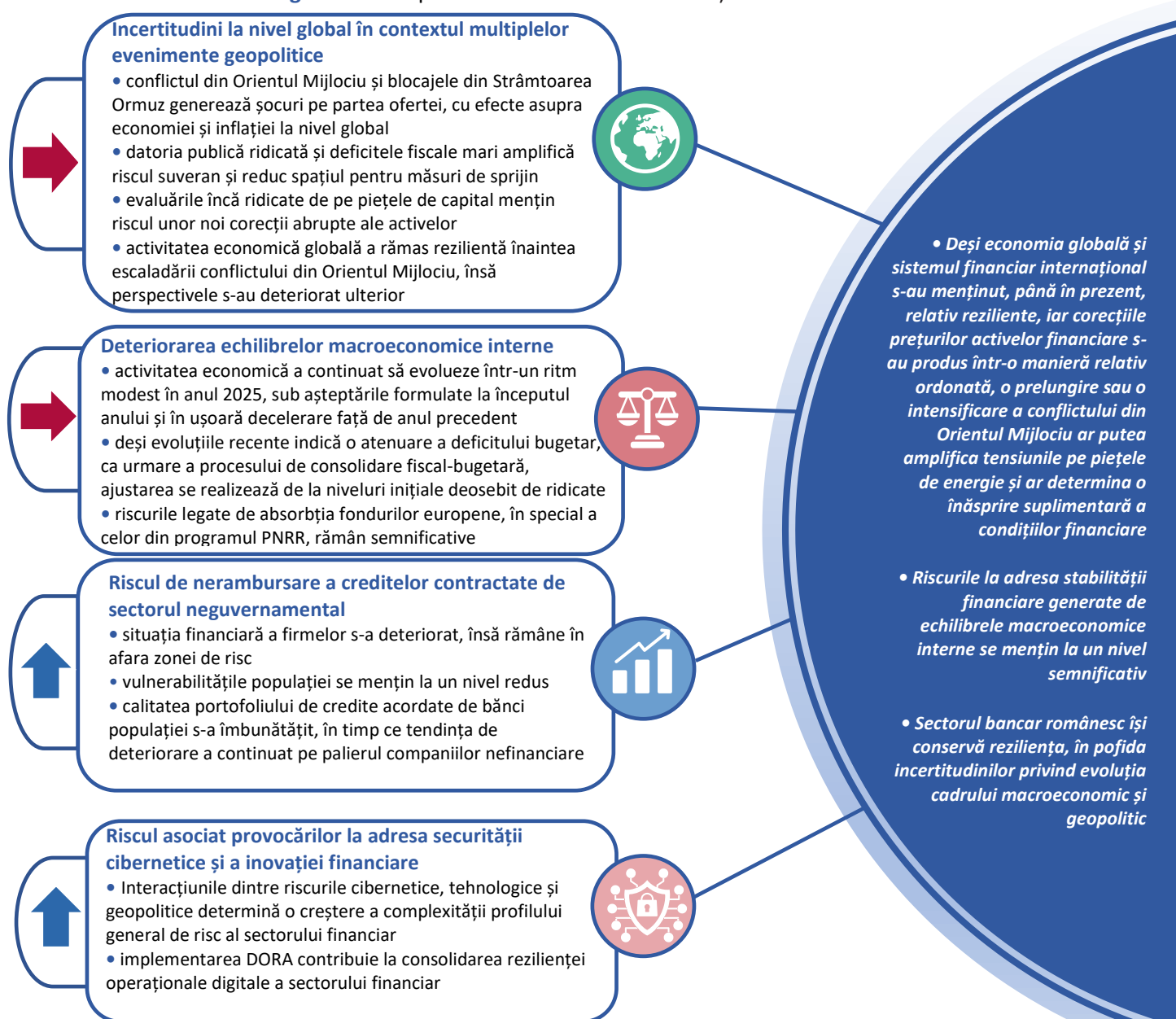
Cuprins

SINTEZĂ	4
1. CONTEXTUL ECONOMIC ȘI FINANCIAR INTERN ȘI INTERNAȚIONAL.....	16
1.1. Evoluții economice și financiare internaționale	17
1.2. Evoluții macroeconomice interne.....	22
1.3. Îndatorarea sectorului nefinanciar	29
2. SECTORUL REAL.....	36
2.1. Companii nefinanciare.....	37
2.1.1 Performanțele economice și financiare ale companiilor nefinanciare	37
2.1.2. Disciplina financiară a sectorului companiilor nefinanciare	43
2.2. Populația.....	47
2.2.1. Poziția bilanțieră a populației și comportamentul de economisire	47
2.2.2. Capacitatea populației de onorare a serviciului datoriei	50
2.3. Sectorul imobiliar	55
2.3.1. Piața imobiliară rezidențială și comercială	55
2.3.2. Riscurile generate de sectorul imobiliar rezidențial și de creditarea imobiliară a populației	60
2.3.3. Riscurile generate de sectorul imobiliar comercial și de creditarea companiilor cu garanții ipotecare	63
3. SECTORUL FINANCIAR.....	66
3.1. Sectorul bancar.....	70
3.1.1. Reziliența sectorului bancar	70
3.1.2. Calitatea activelor.....	79
3.1.3. Ajustări structurale și implicații asupra profitabilității	81
3.1.4. Interconexiunea băncilor cu sectorul guvernamental și implicațiile asupra riscului de piață	84
3.2. Sectorul instituțiilor financiare nebancale	86
4. INFRASTRUCTURA SISTEMULUI FINANCIAR - STABILITATEA SISTEMELOR DE PLĂȚI ȘI A SISTEMELOR DE DECONTARE.....	90
4.1. Stabilitatea sistemelor de plăți.....	90
4.2. Sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare	91
4.3. Incidente operaționale și de securitate la nivelul prestatorilor de servicii de plată	92
4.4. Inovații tehnologice și securitatea serviciilor de plată.....	92
5. STABILITATEA FINANCIARĂ, CADRUL DE REGLEMENTARE ȘI POLITICILE MACROPRUDENȚIALE	94
5.1. Amortizoarele de capital aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române.....	94
5.2. Activitatea BNR în calitate de autoritate de rezoluție	98
Tema specială. Stabilitatea financiară în contextul intensificării tensiunilor geopolitice globale	101
Abrevieri	114
Lista tabelor din text.....	116
Lista graficelor din text	116

SINTEZĂ

Nivelul riscurilor la adresa stabilității financiare se menține ridicat, similar evaluărilor din *Raportul* anterior, pe fondul dezechilibrelor și vulnerabilităților persistente atât pe plan intern, cât și la nivel global. Amplificarea conflictelor geopolitice, fragmentarea geoeconomică în creștere sau incertitudinile privind evoluția prețurilor din sectorul energetic continuă să reprezinte factori de risc la adresa perspectivelor economice și stabilității piețelor financiare. În acest context, sectorul bancar românesc își păstrează reziliența, beneficiind de un nivel adecvat al capitalizării, al lichidității și de politici prudente de gestionare a riscurilor, dar materializarea parțială a vulnerabilităților menționate poate eroda această bază solidă, pe termen scurt și mediu.

Figura 1. Principalele riscuri la adresa stabilității financiare în România

Notă: Culoarea săgeților indică intensitatea riscului. Direcția indică perspectiva riscului în perioada următoare.

➡ risc sistemic sever; ➡ risc sistemic ridicat; ➡ risc sistemic moderat; ➡ risc sistemic redus;

Din perspectivă ciclică, au fost identificate două riscuri sistemice de nivel sever și alte două riscuri evaluate la nivel moderat. Riscurile evaluate la nivel sever vizează: i) incertitudinile la nivel global în contextul multiplelor evenimente geopolitice și ii) deteriorarea echilibrului macroeconomic interne, ambele cu perspectivă constantă în perioada următoare. În același timp, au fost identificate două riscuri sistemice de intensitate moderată: i) riscul de nerambursare a creditelor contractate de sectorul neguvernamental, cu tendință de creștere în perioada următoare, determinată în special de segmentul companiilor nefinanciare și ii) riscul asociat provocărilor la adresa securității cibernetice și a inovației financiare, pentru care perspectiva este de intensificare.

De la data publicării *Raportului* anterior, riscurile la adresa stabilității financiare provenite din mediul extern s-au intensificat. Criza energetică generată de escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu și întreruperea severă a fluxurilor comerciale prin Strâmtoarea Ormuz a generat un șoc global pe latura ofertei, cu implicații asupra securității energetice și alimentare, asupra perspectivelor privind creșterea economică și inflația, precum și asupra apetitului global pentru risc. Incertitudinile sporite privind durata și intensitatea conflictului au contribuit la manifestarea unor episoade recurente de volatilitate pe piețele financiare internaționale și la fluctuații mai ample ale fluxurilor de capital. Deși economia globală și sistemul financiar internațional s-au menținut reziliente până în prezent, iar corecțiile prețurilor activelor financiare s-au produs într-o manieră relativ ordonată, o prelungire sau o intensificare a conflictului ar amplifica tensiunile pe piețele de energie și ar determina o înăsprire suplimentară a condițiilor financiare.

Totodată, nivelul ridicat al îndatorării publice și persistența unor deficite fiscale ample pe plan internațional continuă să alimenteze tensiuni privind percepția riscului suveran, inclusiv la nivel european, și limitează spațiul fiscal disponibil pentru adoptarea de măsuri de sprijin destinate atenuării impactului șocului energetic. În același timp, pe piețele de capital, evaluările rămân ridicate în pofida corecțiilor recente, ceea ce poate amplifica riscul unor ajustări abrupte ale prețurilor activelor. Acest risc este accentuat de concentrarea ridicată a indicilor bursieri în companii din sectorul tehnologic, în special cele asociate inteligenței artificiale, ale căror evaluări încorporează așteptări optimiste privind profitabilitatea viitoare, ceea ce sporește probabilitatea ca o reevaluare a perspectivelor de creștere ale sectorului tehnologic, a ritmului de adoptare a noilor tehnologii sau a rentabilității investițiilor în infrastructura aferentă să genereze corecții disproporționate ale prețurilor pe ansamblul pieței de capital.

Pe plan intern, riscurile la adresa stabilității financiare generate de dezechilibrele macroeconomice interne se mențin la un nivel semnificativ. Acestea au fost alimentate de accentuarea incertitudinilor de natură politică și geopolitică, într-un context macroeconomic fragil, marcat de o creștere economică modestă și de deficite gemene persistente. Deși evoluțiile recente indică o relativă atenuare a deficitului bugetar, ca urmare a procesului de consolidare fiscal-bugetară, care contribuie și la reducerea presiunilor asupra dezechilibrului extern, ajustarea se realizează de la niveluri inițiale deosebit de ridicate, România consemnând cele mai ample deficite (fiscal și de cont curent) din UE. În termeni ESA, deficitul bugetar s-a situat la 7,9 la sută din PIB în anul 2025, iar potrivit prognozei de primăvară 2026 a Comisiei Europene acesta este anticipat să se reducă la 6,2 la sută din PIB în anul 2026, niveluri care evidențiază persistența presiunilor asupra finanțelor publice. În plus, activitatea economică a continuat să evolueze într-un ritm modest în anul 2025, în ușoară

decelerare față de anul precedent. Pentru anul 2025, avansul PIB real s-a situat la 0,7 la sută, comparativ cu 0,9 la sută în anul 2024. Evoluția reflectă efectele ajustării fiscale, temperarea cererii interne și scăderea puterii de cumpărare a populației. Un aspect pozitiv este, însă, reorientarea modelului de creștere economică, de la unul bazat preponderent pe consum către unul susținut de investiții.

Continuarea consolidării fiscal-bugetare și asigurarea unui cadru de politici coerent, credibil și predictibil rămân esențiale pentru: (i) menținerea încrederii investitorilor și a agențiilor de rating, (ii) limitarea presiunilor asupra costurilor de finanțare și a cursului de schimb, (iii) re poziționarea datoriei publice pe o traiectorie sustenabilă și (iv) consolidarea rezilienței economiei naționale. Aceste priorități sunt cu atât mai importante având în vedere mediul extern nefavorabil, de natură să afecteze percepția investitorilor asupra riscului asociat regiunii și să mărească volatilitatea fluxurilor de capital.

În aceste condiții, maximizarea absorbției și utilizarea eficientă a fondurilor europene, în special a celor prin Planul Național de Redresare și Reziliență (PNRR), capătă o importanță sporită, acestea contribuind semnificativ la susținerea impulsului investițional, de natură a limita efectele restrictive ale ajustării fiscale și de a consolida potențialul de creștere economică, inclusiv din perspectivă mai îndelungată. Totuși, riscurile privind gradul de absorbție rămân semnificative, având în vedere că timpul disponibil pentru implementarea reformelor și a proiectelor prin PNRR este limitat, iar unele componente cu alocări importante înregistrează un progres tehnic încă redus. Întârzierile acumulate în implementarea reformelor și investițiilor au condus la revizuirea planului, alocarea totală fiind redusă la 21,4 miliarde euro, de la 28,5 miliarde euro în forma inițială. Până la momentul actual, România a încasat 6,4 miliarde euro sub formă de granturi și 4,32 miliarde euro sub formă de împrumuturi, în timp ce suma rămasă de absorbit după revizuirea planului se situează la aproximativ 10,7 miliarde euro, respectiv jumătate din totalul alocat.

Capacitatea populației și a companiilor de a-și onora serviciul datoriei depinde în mare măsură de situația lor financiară. Din această perspectivă, evoluțiile înregistrate se înscriu pe aceeași traiectorie pe ambele segmente principale.

Vulnerabilitățile sectorului populației se mențin la niveluri reduse, indicatorul compozit reflectând un grad ridicat de reziliență, susținut de o îndatorare sustenabilă și de o economisire robustă. Totuși, temperarea ritmului de creștere a venitului brut disponibil în termeni nominali, coroborată cu intensificarea presiunilor inflaționiste, au determinat o ușoară deteriorare a valorii indicatorului compozit al vulnerabilităților. Avuția netă a populației a continuat să se consolideze, dar și-a moderat avântul față de anii precedenți (7,5 la sută în 2025 față de 10,5 la sută în 2024, 11 la sută în 2023 și 12,4 la sută în 2022). Depozitele populației la bănci au continuat să crească, atingând 413,7 miliarde lei în martie 2026, însă într-un ritm anual mai lent (8,1 la sută, față de 10,7 la sută în martie 2025). Totodată, distribuția depozitelor rămâne puternic concentrată, la finalul anului 2025, doar 0,6 la sută dintre deponenți deținând 29 la sută din totalul economiilor bancare.

În cazul companiilor nefinanciare, conform situațiilor financiare pentru prima jumătate a anului 2025, indicatorul de sănătate financiară, deși se situează la un nivel confortabil peste pragul de risc la nivel agregat, s-a deteriorat ușor față de aceeași perioadă a anului precedent. Această evoluție reflectă înrăutățirea unor indicatori financiari relevanți, precum reducerea marjei profitului net (cu circa 0,6 puncte procentuale în termeni anuali, ajungând la 4,6 la sută în iunie 2025)

și majorarea gradului de îndatorare (140,5 la sută, +5,4 puncte procentuale în termeni anuali, iunie 2025).

În consecință, capacitatea de onorare a serviciului datoriei de către sectorul neguvernamental a înregistrat evoluții mixte de la data ultimului *Raport*. Calitatea portofoliului de credite acordate de bănci populației s-a îmbunătățit în primele luni ale anului 2026 comparativ cu anul anterior, rata creditelor neperformante coborând la 2,9 la sută în martie 2026, în scădere cu 0,1 puncte procentuale față de perioada corespondentă din 2025. Pe segmentul companiilor nefinanciare, calitatea portofoliului de credite bancare s-a deteriorat în perioada recentă. Rata creditelor neperformante aferentă expunerilor față de companiile nefinanciare a ajuns la 5,6 la sută la finalul lunii martie 2026, cu 1,2 puncte procentuale mai mult față de aceeași perioadă a anului anterior.

În același timp, anumite segmente ale portofoliului de credite continuă să prezinte un profil de risc mai ridicat. În această categorie se încadrează creditele acordate sectorului IMM, în special microîntreprinderilor și întreprinderilor mici (rata NPL 7,2 la sută, respectiv 7,1 la sută față de 4,7 la sută în cazul corporațiilor, martie 2026), creditele cu garanții de stat acordate firmelor (rata NPL 11,3 la sută, martie 2026) și expunerile față de piața imobiliară comercială (rata NPL 6,2 la sută, martie 2026).

O altă categorie de credite care necesită monitorizare este cea a împrumuturilor denominate în monedă străină. În cazul companiilor nefinanciare, ponderea acestor credite se menține importantă la nivelul portofoliului (53 la sută, martie 2026), deși rata creditelor neperformante asociată este mai redusă comparativ cu cea a creditelor acordate în moneda națională (4,1 la sută față de 7,3 la sută, martie 2026). Pe palierul populației, ponderea creditelor în valută este în continuă scădere (7 la sută, -1,7 puncte procentuale anual, martie 2026), pe fondul măsurilor macroprudențiale privind debitorii implementate de BNR, diferențiate în funcție de valută.

Într-un context marcat de incertitudini interne și internaționale, capacitatea populației și a companiilor de a-și onora serviciul datoriei poate fi supusă unor presiuni ascendente în perioada următoare, pe fondul factorilor economici, politici, geopolitici și financiari. Estimările privind probabilitatea de nerambursare pe un orizont de 12 luni indică o ușoară creștere a acesteia în cazul creditelor imobiliare (de la 0,25 la sută în martie 2026 la 0,32 la sută în martie 2027) și mai accentuată în cazul creditelor de consum (de la 3 la sută în martie 2026 la 3,4 la sută în martie 2027). Pe palierul companiilor nefinanciare, scenariul macroeconomic de bază indică, de asemenea, o majorare a riscului de credit, probabilitatea medie de nerambursare fiind estimată la 4,5 la sută în martie 2027, de la 3,4 la sută în martie 2026.

Creșterea riscurilor cibernetice și a celor asociate tehnologiilor informației și comunicațiilor (ICT) reprezintă o provocare tot mai importantă pentru stabilitatea financiară, contextul geopolitic actual contribuind la amplificarea acestora. Sectorul serviciilor financiare continuă să fie expus unor amenințări ce au la bază o motivație financiară, urmărind compromiterea datelor de autentificare ale clienților și derularea de atacuri în scopul extorcării și al fraudării instituțiilor. Aceste atacuri înregistrează un nivel tot mai ridicat de sofisticare și răspândire, ca urmare a utilizării de către actorii malițioși a

inteligenței artificiale pentru generarea de *deepfake*¹ și de campanii de *phishing*² extrem de convingătoare. Distribuția tipologiilor de incidente indică o structură relativ echilibrată între criminalitatea cibernetică (49 la sută din total) și activitățile de spionaj (47 la sută din total), care domină peisajul riscurilor³.

Comisia Europeană⁴ arată că sectorul financiar al Uniunii Europene beneficiază de un cadru solid de pregătire, bazat pe o combinație de legislație europeană robustă, cerințe solide de guvernanta și o coordonare eficientă între statele membre, autorități și sectoare. Rolul legislației Uniunii Europene privind serviciile financiare, inclusiv cadrul de reglementare din domeniul bancar, asigurări, infrastructuri de piață și administrarea activelor, este esențial pentru asigurarea capacității instituțiilor și infrastructurilor financiare de a rezista unor șocuri severe și de a-și continua activitatea. În acest context, *Digital Operational Resilience Act* (DORA) oferă un cadru armonizat la nivelul Uniunii Europene pentru gestionarea riscurilor ICT și cibernetică în sectorul financiar, incluzând totodată supravegherea furnizorilor terți critici de servicii ICT.

Din perspectiva stabilității financiare, expansiunea rapidă a activelor digitale poate fi de natură să potențeze riscurile asociate inovației financiare. Deși tehnologiile blockchain și unele active digitale pot crește eficiența și reduce costurile de tranzacționare, ele pot determina totodată vulnerabilități importante. Riscurile asociate criptoactivelor sunt multiple și includ dimensiuni financiare, operaționale și geopolitice, putând fi sintetizate astfel: i) finanțele descentralizate creează o arhitectură paralelă bazată pe blockchain, cu potențial de amplificare a fragilității sistemice; ii) monedele stabile (engl. *stablecoins*) implică risc de contrapartidă și pot transmite rapid tensiuni financiare prin mecanisme de piață; iii) criptoactivele, precum Bitcoin și Ethereum, sunt caracterizate de volatilitate ridicată comparativ cu piețele tradiționale, în special în perioade de stres; iv) ecosistemul DeFi⁵ este expus la riscuri operaționale, inclusiv atacuri cibernetică și fraude care pot genera vulnerabilități din perspectiva AML/CFT; v) activele digitale pot fi utilizate în contexte geopolitice, inclusiv pentru ocolirea sancțiunilor financiare.

Ecosistemul activelor digitale a cunoscut o dezvoltare accelerată după pandemia COVID-19, pe fondul digitalizării economiilor, al lichidității abundente și al interesului crescut pentru instrumente financiare alternative. La mijlocul lunii mai 2026, capitalizarea totală la nivel global a pieței criptoactivelor era estimată la aproximativ 2.536 miliarde dolari, reprezentând sub 2 la sută din capitalizarea piețelor financiare internaționale (piața bursieră globală este evaluată la 155 de trilioane dolari, iar cea a instrumentelor cu venit fix la 145 trilioane dolari).

¹ Un deepfake este un conținut audio, video sau imagine generat sau modificat cu inteligență artificială pentru a imita în mod realist o persoană reală și a crea o aparență falsă de autenticitate.

² Phishing este o tehnică de atac cibernetic prin care utilizatorii sunt înșelați să divulge date sensibile (ex. credențiale, date bancare) prin mesaje sau site-uri false care imită surse legitime.

³ Pwc, [Annual Threat Dynamics 2026: Cyber threats in motion](#)

⁴ [Commission report on the preparedness in the EU financial sector](#)

⁵ Finanțele descentralizate (DeFi) reprezintă un sistem de aplicații financiare construite pe baza rețelelor blockchain, în esență constituind un nou sistem monetar cu rolul de a replica cumulul de servicii oferite de către sistemul financiar tradițional, într-un mod deschis, fără solicitarea permisiunii, eliminând astfel atât intermediarii financiar tradiționali, cât și instituțiile centralizate.

Sectorul bancar

De la data ultimului *Raport*, sectorul bancar românesc a menținut o bună reziliență, în pofida incertitudinilor privind evoluția macroeconomică și geopolitică, dar materializarea parțială a vulnerabilităților interne sau externe poate eroda această bază solidă, pe termen scurt și mediu.

Indicatorii prudențiali și financiari au rămas la niveluri confortabile, încadrate în categoriile de risc scăzut conform clasificării ABE. Astfel, sectorul bancar prezintă o poziție adecvată de capital (rata fondurilor proprii totale de 23,7 la sută în martie 2026), o poziție de lichiditate solidă (cu un indicator LCR de 246 la sută în luna martie 2026 și un indicator NSFR de 191 la sută în martie 2026), o bună capacitate de a genera profit (cu un indicator ROA de 1,4 la sută în luna martie 2026 și un indicator ROE de 14,1 la sută), o eficiență operațională ridicată (cu un indicator cost/venit de 52 la sută în luna martie 2026), respectiv un grad satisfăcător al calității activelor (cu o rată NPL de 2,8 la sută în luna martie 2026). Rezultatele celui mai recent exercițiu de testare la stres a solvabilității confirmă capacitatea sectorului bancar de a absorbi eventuale șocuri macroeconomice, fără afectarea stabilității financiare.

Tabel 1. Indicatori de risc ai sectorului bancar

Indicatori de risc	Repere prudențiale ABE									UE T4 2025	
		2019	2020	2021	2022	2023	2024	2025	martie 2026		
Solvabilitate											
Fonduri proprii de nivel 1	>15% [12%-15%] <12%	20,1	23,2	20,9	20,5	20,7	22,2	23,5	21,5	17,8	
Fonduri proprii de nivel 1 de bază	>14% [11%-14%] <11%	20,0	23,1	20,8	20,0	20,2	21,7	21,8	19,8	16,3	
Rata fondurilor proprii totale		22,0	25,1	23,3	23,4	23,6	24,9	25,8	23,7	20,4	
Efectul de levier	>8% [5%-8%] <5%	10,2	10,3	8,6	8,5	8,1	8,6	9,1	8,6	6,0	
Calitatea activelor											
Rata creditelor neperformante	<3% [3%-8%] >8%	4,1	3,8	3,4	2,7	2,4	2,5	2,7	2,8	1,8	
Gradul de acoperire cu provizioane a creditelor neperformante	>55% [40%-55%] <40%	60,8	63,3	66,1	65,5	64,6	66,0	62,4	63,6	41,4	
Rata creditelor și avansurilor cu măsuri de restructurare	<1,5% [1,5%-4%] >4%	2,5	2,4	2,6	2,0	1,6	1,4	1,3	1,4	1,3	
Profitabilitate											
Rentabilitatea economică, ROA		1,3	1,0	1,4	1,5	1,8	1,7	1,7	1,4	0,7	
Rentabilitatea financiară, ROE	>10% [6%-10%] <6%	12,2	8,7	13,3	16,4	20,1	18,4	17,6	14,1	10,4	
Cost/Venit	<50% [50%-60%] >60%	54,3	53,8	53,9	52,1	47,6	50,8	48,9	52,0	53,3	
Structura bilanțului											
Credite/Depozite pentru populație și societăți nefinanciare	<100% [100%-150%] >150%	69,5	63,6	64,0	65,7	61,0	62,4	62,0	63,4	104,8	
Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate, LCR	>140% [110%-140%] <110%	242,6	292,5	238,8	209,2	280,6	254,7	257,2	246,0	163,1	
Indicatorul de finanțare stabilă netă, NSFR					177,0	193,6	197,2	195,6	191,0	126,9	

cel mai bine
intermediar
cel mai rău

Sursa: BNR, ABE

Performanțele sectorului bancar sunt comparabile sau superioare mediei UE din perspectiva indicatorilor financiar-prudențiali. Profitabilitatea continuă să susțină stabilitatea sectorului bancar, însă randamentele bancare rămân vizibil sub cele ale altor sectoare din economia reală. Majorarea taxei pe cifra de

afaceri, în contextul măsurilor de consolidare fiscală, exercită presiuni suplimentare asupra eficienței operaționale. Capacitatea de finanțare a sectorului real rămâne insuficient valorificată, existând un potențial semnificativ de creditare a sectorului real, aspect reflectat și de nivelul subunitar al raportului dintre credite și depozite.

Deținerile semnificative de instrumente de datorie suverană continuă să reprezinte o caracteristică structurală a sectorului bancar autohton. Proporția ridicată a acestor expuneri reflectă rolul important al instituțiilor de credit în finanțarea statului, precum și tratamentul prudential favorabil al acestor active și preferința pentru instrumente lichide. Cu toate acestea, nivelul considerabil mai ridicat al creanțelor guvernamentale (27,6 la sută, martie 2026) în raport cu media observată la nivelul UE (9,7 la sută, septembrie 2025) generează risc de rata dobânzii și de concentrare. În condiții de piață favorabile, această interdependență nu generează riscuri, însă în eventualitatea unor evoluții adverse ale ratingului suveran, această concentrare poate reprezenta un canal de propagare și amplificare a riscurilor, atât prin ajustări ale valorii de piață a portofoliilor bancare, cât și prin majorarea cerințelor de capital.

Se mențin o serie de provocări la adresa stabilității sectorului bancar precum: (i) riscul unei deteriorări mai pronunțate a calității activelor; (ii) ponderea ridicată a creditării în valută în cazul companiilor nefinanciare; (iii) accentuarea relevanței riscurilor emergente și conturarea unor noi riscuri, precum cele asociate digitalizării și atacurilor cibernetice, cele climatice sau cele aferente riscului geopolitic. Având în vedere evoluțiile incerte ale acestor riscuri, menținerea unei conduite prudente a băncilor în materie de capital și de administrare a rezervelor de lichiditate rămâne esențială pentru susținerea stabilității financiare pe termen lung.

Suplimentar acestor factori, instituțiile de credit se vor confrunta în perioada următoare și cu costuri asociate unor riscuri juridice și reputaționale generate de acțiunea Consiliului Concurenței legată de modalitatea de stabilire a ROBOR, cu implicații asupra stabilității financiare. În luna iunie 2026, Consiliul Concurenței a sancționat 10 bănci cu amenzi în valoare totală de 3,73 miliarde lei (710 milioane euro) pentru încălcarea normelor de concurență, respectiv legea concurenței și Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, prin coordonarea comportamentului în cadrul procedurii de stabilire a ROBOR. Până la publicarea deciziei Consiliului Concurenței, Banca Națională a României a solicitat o serie de clarificări pentru a nu genera confuzii suplimentare, așteptări nerealiste sau acuze nefondate cu efecte asupra stabilității financiare. Pentru corecta informare a opiniei publice, este necesar să se clarifice în mod coerent: (i) care sunt prevederile legale încălcate în condițiile în care regulamentul și normele pieței monetare sunt considerate corecte și respectate, (ii) cum poate fi interpretat drept comportament anticoncurențial, un schimb de informații într-un cadru caracterizat prin reguli de transparență, precum și (iii) cum se poate determina nivelul ROBOR presupus a fi corect, față de cel publicat.

Amenda impusă de Consiliul Concurenței poate conduce inclusiv la inițierea de litigii de către clienții băncilor care au avut credite la o rată a dobânzii indexată în funcție de ROBOR. În funcție de modul în care se calculează presupusul prejudiciu cauzat debitorilor, aceste litigii pot conduce la pierderi semnificativ mai mari decât cuantumul amenzilor aplicate. Cele două tipuri de costuri suplimentare menționate s-ar adăuga costurilor aferente deteriorării cadrului macrofinanciar intern și internațional. Cumularea efectelor materializării tuturor acestor șocuri suprapuse ar însuma cheltuieli semnificative pentru instituțiile de

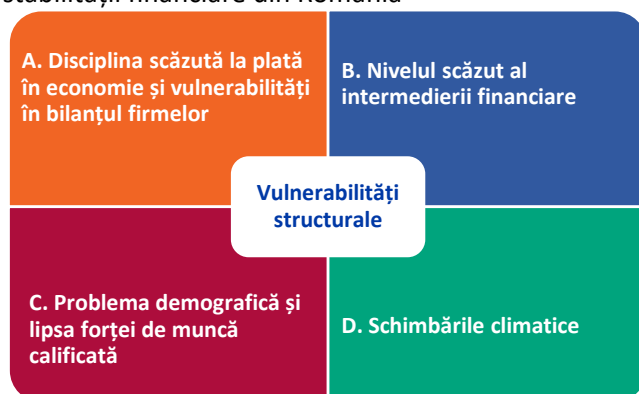
credit. Implicațiile acestor scenarii merg dincolo de sectorul bancar, afectând atât încasările realizate de statul român din impozitul pe profitul bancar, cât și avantajele asociate percepției externe asupra stabilității sectorului bancar, care până în prezent au avut efecte pozitive pentru ratingul suveran și asupra costului asociat refinanțării datoriei publice. Totodată, nu trebuie minimizate efectele reputaționale la nivel intern și extern asupra sectorului bancar românesc.

Vulnerabilități structurale

Vulnerabilitățile structurale reflectă fragilități persistente ale economiei autohtone și ale sistemului financiar, care pot amplifica efectele șocurilor macroeconomice și care pot reduce capacitatea de ajustare în perioade de stres. În contextul actual, acestea devin tot mai relevante, întrucât pot accentua riscurile la adresa stabilității financiare pe termen mediu și lung, **Figura 2**.

A. Deficitul de capitalizare al companiilor autohtone continuă să reprezinte o vulnerabilitate structurală semnificativă, limitând capacitatea firmelor de a reacționa și de a se adapta la șocuri economice și financiare, cu potențial de propagare a efectelor adverse la nivelul întregului sector corporativ și al economiei. Conform datelor la jumătatea anului 2025⁶, numărul firmelor subcapitalizate a crescut cu 10 la sută, acestea reprezentând 8,9 la sută din totalul firmelor cu cifra de afaceri de peste 1 milion euro (+0,6 puncte procentuale anual). Firmele din această categorie generează 6,4 la sută din valoarea adăugată brută aferentă sectorului companiilor nefinanciare, indicator în creștere cu 31 la sută față de anul precedent, ceea ce evidențiază sporirea relevanței economice a acestor entități. Cu toate acestea, companiile cu probleme de capitalizare continuă să concentreze o pondere ridicată a dezechilibrelor financiare, fiind responsabile pentru 35 la sută din restanțele bugetare (în scădere cu 12,8 puncte procentuale în termeni anuali) și pentru 37,3 la sută din restanțele comerciale către furnizori (în creștere cu 9,6 puncte procentuale față de anul precedent). Necesarul de recapitalizare a acestor firme se ridică la 36,4 miliarde lei, volum în creștere cu 8 la sută în termeni anuali.

Figura 2. Harta vulnerabilităților structurale la adresa stabilității financiare din România

În același timp, nivelul redus al capitalizării afectează capacitatea companiilor de a accesa surse externe de finanțare, limitând atât posibilitățile de investire, cât și reziliența financiară în perioade de stres. Accesul restrâns la creditare bancară și la alte mecanisme de finanțare de piață contribuie la perpetuarea unui model de finanțare bazat preponderent pe fonduri interne sau credit comercial.

Disciplina la plată a companiilor nefinanciare a înregistrat evoluții mixte. Pe de-o parte, restanțele la plată s-au diminuat ușor în prima parte a anului 2025, ajungând la 44,5 miliarde lei, în special pe seama evoluției

⁶ Obligația de raportare semestrială a situațiilor financiare la Ministerul Finanțelor revine doar firmelor care au realizat o cifră de afaceri de peste 1 milion euro la sfârșitul anului anterior.

restanțelor aferente companiilor de stat, care s-au redus cu 38 la sută în iunie 2025 față de iunie 2024. Pe de altă parte, perioada de timp necesară companiilor nefinanciare pentru a-și încasa creanțele s-a majorat ușor, la 86 de zile, în creștere cu 4 zile față de jumătatea anului 2024.

Aceste vulnerabilități ar putea fi ameliorate de măsurile legiferați la finalul anului 2025 cu privire la activitatea firmelor din România⁷, care includ: creșterea și diferențierea cerințelor de capital în funcție de cifra de afaceri, obligativitatea unui cont de plăți în România, reglementări mai stricte privind firmele inactive și dizolvarea acestora și condiționarea cesionării părților sociale de achitarea obligațiilor fiscale restante.

B. România continuă să se situeze pe ultima poziție în Uniunea Europeană din perspectiva ponderii creditului neguvernamental în produsul intern brut, care se situează semnificativ sub media Uniunii Europene (22 la sută în primul trimestru al anului 2026, comparativ cu o medie de 66 la sută). Acest decalaj evidențiază nu doar o subdezvoltare a sectorului financiar, ci și o capacitate limitată a acestuia de a susține finanțarea și dezvoltarea economiei reale prin intermediul creditării, diferențele fiind accentuate în raport cu economiile din regiune, precum Polonia (43 la sută), Bulgaria sau Cehia (49 la sută fiecare) și Ungaria (32 la sută). Acest aspect este relevat și de dimensiunea activelor bancare ca pondere în activitatea economică. În România, Raportul între activele bancare și PIB este de 49 la sută în trimestrul III al anului 2025, mult sub alte economii comparabile (detalii în [Capitolul 3](#)).

Gradul redus de intermediere financiară nu reflectă exclusiv constrângeri de ofertă din partea sectorului bancar, ci mai degrabă particularități ale cererii de credit și ale structurii de finanțare a sectorului corporativ, respectiv un nivel relativ ridicat de autofinanțare în rândul firmelor, prevalența creditului comercial ca sursă de finanțare pe termen scurt, în contextul unei ponderi semnificative a companiilor cu capitalizare redusă. Aceste elemente sunt amplificate de nivelul mai scăzut al educației financiare, care limitează utilizarea instrumentelor financiare complexe și diversificarea surselor de finanțare, precum și de specificul pieței imobiliare, caracterizată printr-un grad ridicat de deținere în proprietate a locuințelor. Acest model reduce structural cererea de credit ipotecar și favorizează menținerea unei ponderi semnificative a tranzacțiilor imobiliare realizate în numerar, în afara canalelor de finanțare bancară (numărul creditelor noi ipotecare raportat la numărul tranzacțiilor imobiliare în perioada aprilie 2025 – martie 2026 este de 42 la sută), diminuând astfel rolul sistemului financiar în intermedierea fluxurilor de capital din acest segment al economiei.

O dezvoltare din ce în ce mai importantă a segmentului financiar non-bancar și a pieței de capital poate contribui la o mai bună reziliență a sistemului financiar românesc, încurajând o creștere sustenabilă a intermedierei și o diversificare mai amplă a surselor de finanțare disponibile pentru sectorul real.

O contribuție pozitivă la creșterea gradului de intermediere financiară ar putea veni dinspre autorizarea unei Contrapărți Centrale (engl. Central

⁷ Legea nr. 239 din 15 decembrie 2025 privind stabilirea unor măsuri de redresare și eficientizare a resurselor publice și pentru modificarea și completarea unor acte normative.

Counterparty, CCP) în România. Prin creșterea eficienței și siguranței tranzacțiilor, CCP-ul poate sprijini dezvoltarea pieței de capital și creșterea intermedierei financiare. Rolul său principal este reducerea riscului de contrapartidă și limitarea riscului sistemic prin garantarea decontării tranzacțiilor și utilizarea mecanismelor de management al riscului, contribuind astfel la creșterea încrederii investitorilor și a lichidității pieței. În România, Contrapartea Centrală (CCP.RO Bucharest S.A.) este în proces de autorizare⁸, fiind un proiect dezvoltat pentru introducerea compensării centralizate a tranzacțiilor, în special pe instrumente derivate, cu impact asupra reducerii riscului de contrapartidă și dezvoltării pieței de capital.

C. Evoluțiile demografice nefavorabile și nivelul insuficient de pregătire al forței de muncă reprezintă vulnerabilități structurale importante pentru economia românească. Reducerea populației active, însoțită de îmbătrânirea demografică, generează presiuni asupra pieței muncii și limitează potențialul de creștere economică pe termen mediu și lung. Conform datelor la 1 ianuarie 2026, populația după domiciliu s-a diminuat cu 0,5 la sută față de aceeași perioadă a anului 2025⁹. Totodată, fenomenul de îmbătrânire demografică s-a accentuat, numărul persoanelor vârstnice raportat la 100 persoane tinere crescând la 136,6 de la 131,7 în urmă cu un an. În acest context, România înregistrează una dintre cele mai scăzute rate de ocupare din Uniunea Europeană, cu 69 la sută în rândul populației de 20–64 de ani în 2025, situându-se pe penultimul loc, după Italia (67,6 la sută)¹⁰.

În același timp, necorelarea competențelor disponibile cu cerințele angajatorilor afectează productivitatea și reduce capacitatea de adaptare a economiei la transformările tehnologice. În contextul unei scăderi accelerate a populației în vârstă de muncă și al unor rate reduse de ocupare, în special în rândul tinerilor și al persoanelor cu nivel scăzut de educație, devine esențială consolidarea politicilor de formare, recalificare și perfecționare profesională. Reducerea inactivității în rândul tinerilor este esențială pentru creșterea ratei generale de participare pe piața muncii, deoarece perioadele îndelungate de neimplicare în educație sau muncă au efecte de durată asupra parcursului profesional și a perspectivelor de angajare. Ponderea tinerilor aflați în afara pieței muncii, a sistemului educațional și a programelor de formare (rata NEET¹¹) aferentă României se situează la cel mai ridicat nivel din UE, 19,2 la sută, față de o medie de 11 la sută în cadrul statelor membre ale UE (2025). Aceasta se reflectă într-o rată a șomajului semnificativ mai ridicată în rândul absolvenților cu nivel de educație scăzut și mediu (17,6 la sută, respectiv 5,1 la sută în 2025), în timp ce persoanele cu studii superioare înregistrează o rată a șomajului de doar 1,8 la sută. Astfel, performanțele educaționale suboptimale limitează tranziția eficientă de la educație către ocupare și reduc șansele de integrare pe piața muncii, amplificând riscul de excluziune socială și economică.

D. Evenimentele meteorologice extreme devin tot mai frecvente și mai severe, generând costuri economice și financiare tot mai mari la nivel global.

⁸ <https://asfromania.ro/ro/a/3416/dosarul-ccp.ro-a-fost-declarat-complet.-asf-incepe-evaluarea-pentru-autorizarea-contrapartii-centrale>

⁹ Comunicat de presă INS nr. 81 din 2 aprilie 2026

¹⁰ [EU's employment rate grew above 76% in 2025](#)

¹¹ Engl. Neither in employment nor in education and training

Daunele directe anuale provocate de fenomene meteorologice extreme la nivel global au ajuns la peste dublul nivelului înregistrat la începutul anilor 2000, depășind 200 de miliarde USD în 2025¹².

România este evaluată ca fiind foarte vulnerabilă la încălzirea globală și la fenomenele meteorologice extreme, în special la inundații fluviale și secetă¹³. Sectorul corporativ are un rol important în procesul de tranziție verde, întrucât contribuie semnificativ la emisiile globale de gaze cu efect de seră, dar dispune totodată de capacitatea de a accelera această tranziție prin investiții, inovare și adaptarea modelelor de producție și consum. Companiile nefinanciare relevante din punct de vedere climatic (*brown*) care activează în România își mențin contribuția semnificativă la nivel național. Conform situațiilor financiare la jumătatea anului 2025, aceste companii generează 36,8 la sută din valoarea adăugată brută la nivel agregat, dețin 44 la sută din activele totale și angajează 30,2 la sută din totalul salariaților companiilor nefinanciare. Volumul de credite acordate de bănci acestor companii se ridică la 86,6 miliarde lei la finalul lunii martie 2026, reprezentând 49,4 la sută din totalul portofoliului de credite către societățile nefinanciare.

Circa 76 la sută dintre firmele care activează în România participante la sondajul EIB 2025¹⁴ au declarat că sunt afectate de riscul fizic. O proporție importantă a firmelor consideră că noile standarde și reglementări climatice mai stricte reprezintă mai degrabă un risc pentru propria companie (48 la sută dintre respondenți), decât o oportunitate (17 la sută dintre respondenți). Proporția investițiilor direcționate de firmele autohtone către măsuri de îmbunătățire a eficienței energetice se menține modestă (11 la sută, EIB 2025) și relativ constantă în ultimii ani, numai 48 la sută dintre firme declarând că investesc în măsuri pentru îmbunătățirea eficienței energetice. În acest context, un studiu BNR¹⁵ relevă faptul că nivelul de educație financiară al firmelor influențează semnificativ investițiile legate de climă, firmele cu un grad ridicat de alfabetizare financiară tinzând să aloce proporții mai mari din totalul investițiilor către măsuri de reducere a impactului schimbărilor climatice. Prin urmare, se conturează ca fiind esențială creșterea nivelului de educație financiară în rândul firmelor, inclusiv din acest punct de vedere, pentru a stimula investițiile verzi.

Împrumuturile destinate finanțării proiectelor sau investițiilor cu impact pozitiv asupra mediului (creditele verzi) pot avea o contribuție semnificativă la realizarea tranziției verzi. Totuși, nivelul conștientizării acestei nevoi în rândul companiilor nefinanciare care activează în România și a sectorului bancar se menține redus, numai 6,1 la sută (+2,2 puncte procentuale anual, martie 2026) din totalul portofoliului de credite corporative fiind cu destinație climatică, circa jumătate reprezentând împrumuturi pentru clădiri verzi. În cazul populației, 7,3 la sută din volumul de credit acordat de bănci sectorului reprezintă credite sustenabile, destinația principală fiind, de asemenea, clădirile verzi (85 la sută).

¹² [NGFS Note on the economic and financial impacts of extreme weather events](#), May 2026

¹³ [OECD Economic Surveys: Romania 2026](#)

¹⁴ [EIB Investment Survey, 2025](#)

¹⁵ Ichim, S.-M., (2026). Determinants of Climate Investments. Are Financially Literate Firms Any Different?, Studies in Systems, Decision and Control, Springer Nature Switzerland, pp. 229-238, DOI: 10.1007/978-3-031-99466-1_23

Tema specială

Escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu, în contextul operațiunii militare lansate de Israel și Statele Unite ale Americii asupra Iranului, urmată de extinderea riposteii iraniene la nivel regional, este de natură să genereze un șoc major pe latura ofertei pentru economia globală, având în vedere importanța strategică a regiunii pentru comerțul internațional cu energie, mărfuri și materii prime.

Efectele conflictului nu se limitează la piața de energie, afectând mai amplu fluxurile comerciale și piețele de mărfuri și materii prime, inclusiv pe fondul perturbărilor logistice generate de război și al deteriorării infrastructurii energetice regionale. În perspectivă, se mențin incertitudini ridicate cu privire la persistența și amploarea efectelor adverse, acestea depinzând în mod semnificativ de durata, intensitatea și extinderea conflictului.

Pe termen scurt, implicațiile asupra stabilității financiare decurg din canalele uzuale asociate materializării unui șoc geopolitic major, respectiv creșterea prețurilor la energie și alte mărfuri, perturbarea lanțurilor de aprovizionare, amplificarea incertitudinii și deteriorarea sentimentului investitorilor pe piețele financiare internaționale, cu potențiale efecte asupra sistemului financiar în ansamblu.

Tema specială analizează, într-o primă etapă, principalele implicații asupra piețelor financiare, ulterior având în vedere canalele de transmitere către sectorul companiilor nefinanciare, în special prin presiunile exercitate asupra firmelor mari consumatoare de energie, precum și asupra importatorilor și exportatorilor cu expuneri față de regiunea afectată. Per ansamblu, efectele directe asupra sectorului real sunt reduse având în vedere expunerile limitate. Efectele indirecte, însă, amplificate de potențiale șocuri la nivelul economiilor partenere și al lanțurilor de producție, pot fi semnificativ mai însemnate.

1. CONTEXTUL ECONOMIC ȘI FINANCIAR INTERN ȘI INTERNAȚIONAL

Riscurile la adresa stabilității financiare provenite din mediul extern s-au intensificat. Criza energetică generată de escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu și întreruperea severă a fluxurilor comerciale prin Strâmtoarea Ormuz a generat un șoc global pe latura ofertei, cu implicații asupra securității energetice și alimentare, perspectivelor privind creșterea economică și inflația, precum și asupra apetitului global pentru risc. Incertitudinile sporite privind durata și intensitatea conflictului au contribuit la manifestarea unor episoade recurente de volatilitate pe piețele financiare internaționale și la fluctuații mai ample ale fluxurilor de capital. Deși economia globală și sistemul financiar internațional s-au menținut reziliente până în prezent, iar corecțiile prețurilor activelor financiare s-au produs într-o manieră relativ ordonată, o prelungire sau o intensificare a conflictului ar putea amplifica tensiunile pe piețele de energie și determina o înăsprire suplimentară a condițiilor financiare.

Totodată, nivelul ridicat al îndatorării publice și persistența unor deficite fiscale ample pe plan internațional continuă să alimenteze tensiuni privind percepția riscului suveran, inclusiv la nivel european, și limitează spațiul fiscal disponibil pentru adoptarea de măsuri de sprijin destinate atenuării impactului șocului energetic. În același timp, pe piețele de capital, evaluările rămân ridicate în pofida corecțiilor recente, ceea ce poate amplifica riscul unor ajustări abrupte ale prețurilor activelor.

Pe plan intern, riscurile la adresa stabilității financiare generate de dezechilibrele macroeconomice interne se mențin la un nivel semnificativ. Acestea au fost amplificate de accentuarea incertitudinilor de natură politică și geopolitică, într-un context macroeconomic fragil, marcat de o creștere economică modestă și de deficite gemene persistente. Deși evoluțiile recente indică o relativă atenuare a deficitului bugetar, ca urmare a procesului de consolidare fiscal-bugetară, care contribuie și la reducerea presiunilor asupra dezechilibrului extern, ajustarea se realizează de la niveluri inițiale deosebit de ridicate, România consemnând cele mai ample deficite (fiscal și de cont curent) din UE. Activitatea economică a continuat să evolueze într-un ritm modest în anul 2025, în ușoară decelerare față de anul precedent.

Continuarea consolidării fiscal-bugetare și asigurarea unui cadru de politici coerent, credibil și predictibil rămân esențiale pentru: (i) menținerea încrederii investitorilor și a agențiilor de rating, (ii) limitarea presiunilor asupra costurilor de finanțare și a cursului de schimb, (iii) re poziționarea datoriei publice pe o traiectorie sustenabilă și (iv) consolidarea rezilienței economiei naționale. Aceste priorități sunt cu atât mai importante având în vedere mediul extern nefavorabil, de natură să afecteze percepția investitorilor asupra riscului asociat regiunii și să mărească volatilitatea fluxurilor de capital.

În aceste condiții, maximizarea absorbției și utilizarea eficientă a fondurilor europene, în special a celor prin Planul Național de Redresare și Reziliență

(PNRR), capătă o importanță sporită, acestea contribuind semnificativ la susținerea impulsului investițional, de natură a limita efectele restrictive ale ajustării fiscale și de a consolida potențialul de creștere economică, inclusiv din perspectivă mai îndelungată. Totuși, riscurile de absorbție rămân semnificative, în condițiile în care timpul disponibil pentru implementarea reformelor și proiectelor este limitat, iar unele componente cu alocări importante înregistrează un progres tehnic încă redus. Întârzierile acumulate în implementarea reformelor și investițiilor au condus la revizuirea PNRR, alocarea totală fiind redusă la 21,4 miliarde euro, de la 28,5 miliarde euro în forma inițială. Până la momentul actual, România a încasat 6,4 miliarde euro sub formă de granturi și 4,32 miliarde euro sub formă de împrumuturi, în timp ce suma rămasă de absorbit după revizuirea planului se situează la aproximativ 10,7 miliarde euro.

În anul 2025, ritmul de creștere al datoriei sectorului privat s-a temperat, ajungând la 5,6 la sută, comparativ cu 8,9 la sută în 2024, nivelul total atingând 819,4 miliarde lei (aproximativ 43 la sută din PIB). Instituțiile de credit rămân principala sursă de finanțare pentru sectorul privat, deținând o pondere de 74,4 la sută din totalul datoriei financiare a companiilor și populației. Nivelul redus al îndatorării financiare din România continuă să reflecte un grad scăzut de intermediere financiară comparativ cu celelalte state membre ale Uniunii Europene. Conform celor mai recente date disponibile pentru trimestrul I 2026, România se menține drept economia cu cel mai redus nivel al creditului neguvernamental raportat la PIB din Uniunea Europeană (22 la sută, la finalul lunii martie 2026, față de media de 66 la sută).

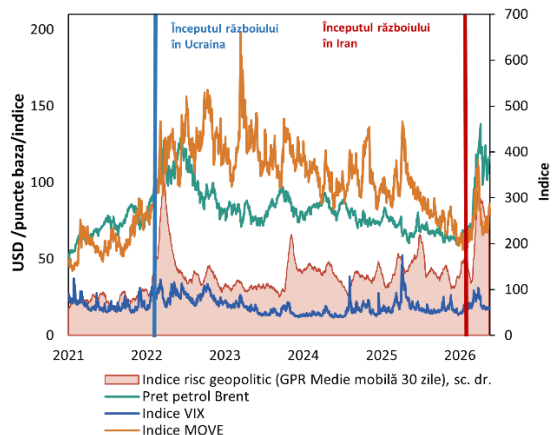
1.1. Evoluții economice și financiare internaționale

De la data publicării *Raportului* anterior, riscurile la adresa stabilității financiare provenite din mediul extern s-au intensificat. Criza energetică generată de escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu și întreruperea severă a fluxurilor comerciale prin Strâmtoarea Ormuz a generat un șoc global pe latura ofertei, cu implicații asupra securității energetice și alimentare, perspectivelor privind creșterea economică și inflația, precum și asupra apetitului global pentru risc. Incertitudinile sporite privind durata și intensitatea conflictului au contribuit la manifestarea unor episoade recurente de volatilitate pe piețele financiare internaționale (**Grafic 1.1**) și la fluctuații mai ample ale fluxurilor de capital. Deși economia globală și sistemul financiar internațional s-au menținut reziliente până în prezent, iar corecțiile prețurilor activelor financiare s-au produs într-o manieră relativ ordonată, o prelungire sau o intensificare a conflictului ar putea amplifica tensiunile pe piețele de energie și determina o înăsprire suplimentară a condițiilor financiare.

Aceste evoluții se manifestă în contextul unor vulnerabilități preexistente relevante, inclusiv pe fondul șocurilor succesive din anii precedenți, precum și a accentuării fragmentării geoeconomice, inclusiv în contextul tensiunilor comerciale globale persistente și al extinderii măsurilor protecționiste (**Grafic 1.2**). Totodată, nivelul ridicat al îndatorării publice și persistența unor deficite fiscale ample pe plan internațional continuă să alimenteze tensiuni privind percepția riscului suveran, inclusiv la nivel european, și limitează spațiul fiscal disponibil pentru adoptarea de măsuri de sprijin destinate atenuării impactului șocului energetic. În același timp, pe piețele de capital, evaluările se mențin

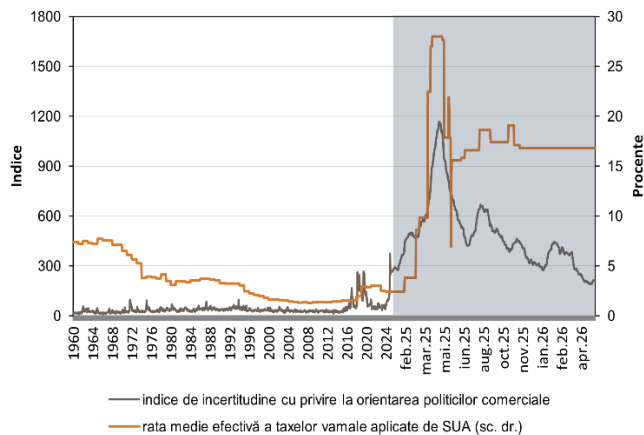
ridicate în pofida corecțiilor recente, ceea ce menține la un nivel relativ înalt riscul unor noi ajustări abrupte ale prețurilor activelor. În acest context, evaluările recente ale FMI¹⁶ indică mai multe canale potențiale de amplificare a tensiunilor financiare, vizând în principal piețele obligațiunilor suverane, fluxurile de capital către economiile emergente, intermedierea financiară nebancaară, precum și segmentele caracterizate de evaluări ridicate, concentrarea expunerilor asociate sectorului inteligenței artificiale și vulnerabilități în creștere pe piața creditului privat.

Grafic 1.1. Riscul geopolitic și volatilitatea pe piețele financiare internaționale

Sursa: Caldara și Iacoviello (2022), FRED, Refinitiv, calcule BNR

Grafic 1.2. Indicele de incertitudine cu privire la orientarea politicilor comerciale și rata medie efectivă a taxelor vamale aplicate de SUA

Sursa: Caldara, Iacoviello, Molligo, Prestipino și Raffo (2020); Yale Budget Lab (2025), calcule BNR

Activitatea economică globală a rămas rezilientă înaintea escaladării conflictului din Orientul Mijlociu, însă perspectivele s-au deteriorat ulterior, criza energetică actuală având un caracter stagflaționist, specific unui șoc global de natura

Grafic 1.3. Creșterea economică la nivel global, în UE și țări emergente europene

Sursa: FMI (World Economic Outlook, aprilie 2026)
*) date previzionate

ofertei, care exercită simultan efecte de temperare a creșterii economice și presiuni suplimentare asupra inflației. În scenariul de bază al FMI¹⁷, care presupune un conflict limitat ca durată și amploare, ajustarea prognozelor surprinde atât reducerea ritmului de creștere economică globală, estimat la 3,1 la sută în anul 2026 și 3,2 la sută în 2027, față de 3,3 la sută anticipat pentru anul 2026 anterior declanșării conflictului¹⁸ (Grafic 1.3), cât și amplificarea presiunilor asupra inflației globale în anul 2026. În scenariile adverse, caracterizate de perturbări mai ample ale aprovizionării cu energie, efectele asupra creșterii economice și inflației ar fi semnificativ mai pronunțate (Grafic 1.4 și Grafic 1.5). Impactul este eterogen la nivel internațional, presiunile fiind mai ridicate în economiile emergente și în curs de dezvoltare,

¹⁶ A se vedea FMI, GFSR, aprilie 2026.

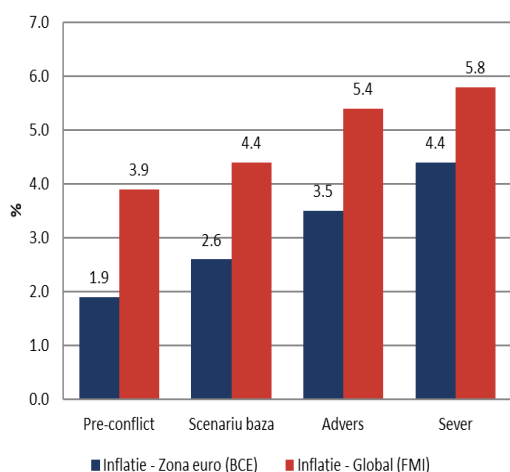
¹⁷ FMI, WEO, aprilie 2026.

¹⁸ FMI, WEO update, ianuarie 2026.

În special în cele importatoare nete de energie și alte materii prime cu vulnerabilități macroeconomice preexistente. La nivelul principalelor economii avansate, perspectivele de creștere indică menținerea divergenței dintre SUA și zona euro, reflectând inclusiv expunerea mai ridicată a economiei europene la șocurile de pe piețele energiei, precum și dinamica mai modestă a cererii interne și a investițiilor.

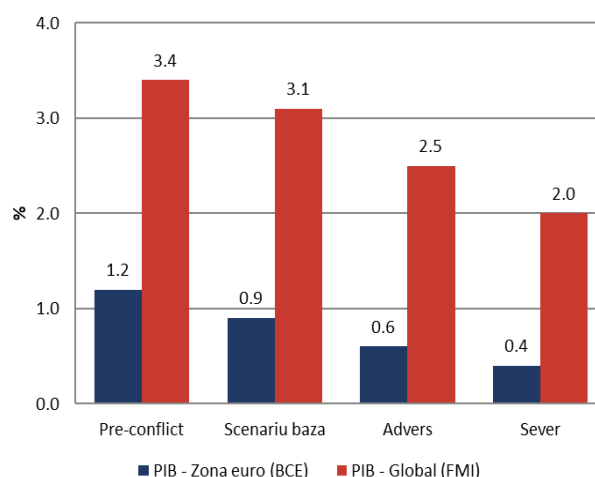
Incertitudinile și presiunile inflaționiste generate de șocul energetic au contribuit la creșterea relativ generalizată a randamentelor obligațiunilor suverane pe plan internațional și la amplificarea volatilității acestora, într-un context în care vulnerabilitățile asociate datoriei publice rămân ridicate (**Grafic 1.6**, a se vedea și **Tema Specială**). Anterior conflictului, preocupările privind sustenabilitatea datoriei suverane erau deja în creștere, reflectându-se, între altele, în niveluri mai ridicate ale primelor de risc la termen și într-o sensibilitate sporită a investitorilor la perspectivele fiscale ale emitenților suverani¹⁹. Potrivit FMI, datoria publică globală s-a situat la aproape 94 la sută din PIB în 2025 și este proiectată să atingă 100 la sută din PIB până în 2029, pe fondul persistenței unor deficite fiscale ample, al creșterii cheltuielilor guvernamentale cu dobânzile și al presiunilor structurale asupra cheltuielilor publice, inclusiv cele asociate îmbătrânirii populației, apărării și tranziției energetice²⁰.

Grafic 1.4. Scenarii cu privire la evoluția inflației pentru zona Euro și economia globală

Sursa: FMI (World Economic Outlook aprilie 2026), ECB staff macroeconomic projections (martie 2026)

Grafic 1.5. Scenarii cu privire la evoluția creșterii economice pentru zona Euro și economia globală

Sursa: FMI (World Economic Outlook aprilie 2026), ECB staff macroeconomic projections (martie 2026)

În acest context, necesarul brut de finanțare suverană rămâne ridicat. La nivelul statelor membre OCDE, împrumuturile guvernelor sunt estimate să fi atins un nivel record de 17 trilioane dolari în anul 2025 și să crească la aproximativ 18 trilioane dolari în anul 2026, cea mai mare parte fiind destinată refinanțării datoriei ajunse la maturitate²¹. Riscurile sunt accentuate de modificarea anterioară a profilului de maturitate către scadențe mai scurte, ce amplifică riscul de refinanțare, prin majorarea volumului de datorie care trebuie reînnoit la intervale mai frecvente și la costuri dependente de condițiile existente în

¹⁹ A se vedea, de exemplu, FMI, GFSR, octombrie 2025.

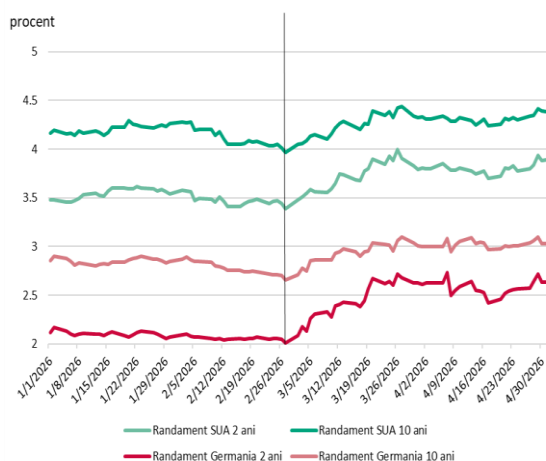
²⁰ FMI, Fiscal Monitor, aprilie 2026.

²¹ A se vedea OECD, Global Debt report, martie 2026.

piață. Astfel, evaluarea riscului suveran depinde într-o măsură mai ridicată de capacitatea piețelor de a absorbi volume semnificative de obligațiuni guvernamentale, inclusiv în contextul schimbărilor intervenite în ultimii ani în structura bazei de investitori în titluri de stat²². Aceste evoluții sunt relevante din perspectiva stabilității financiare, prin prisma legăturii dintre sectorul public și cel bancar, în condițiile în care o deteriorare a percepției asupra riscului suveran se poate transmite asupra bilanțurilor instituțiilor de credit, costurilor de finanțare și condițiilor de creditare.

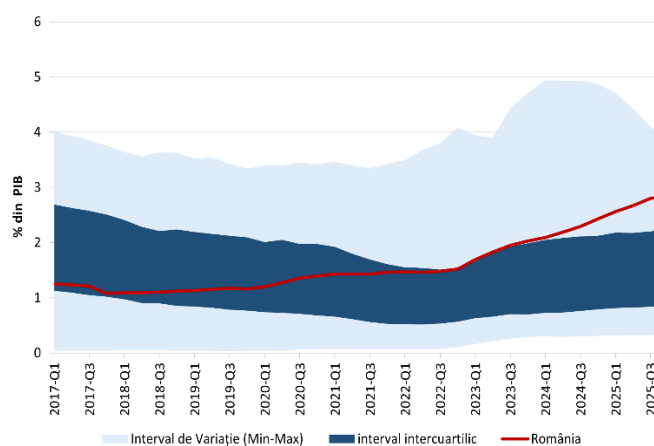
La nivel european, perspectivele fiscale indică o deteriorare graduală a pozițiilor fiscal-bugetare în perioada următoare. Potrivit prognozei Comisiei Europene²³, deficitul bugetar agregat al UE este anticipat să crească de la 3,1 la sută din PIB în anul 2025 la 3,6 la sută din PIB în anul 2027, în timp ce datoria publică agregată este estimată să crească la 85,3 la sută din PIB (+2,5 puncte procentuale) în același interval de timp. Aceste evoluții reflectă, în principal, încetinirea activității economice și menținerea unor costuri de finanțare relativ ridicate, cu efecte asupra cheltuielilor guvernamentale cu dobânzile (**Grafic 1.7**), la care se adaugă presiunile bugetare asociate creșterii cheltuielilor pentru apărare și măsurilor de sprijin legate de prețurile ridicate la energie. Pozițiile fiscale rămân însă eterogene între statele membre. Mai multe economii europene continuă să înregistreze niveluri ridicate ale datoriei publice, semnificativ peste pragul de referință de 60 la sută din PIB prevăzut în cadrul fiscal european, precum Grecia, Italia și Franța. România se află în continuare sub incidența procedurii de deficit excesiv, alături de alte nouă state membre ale UE.

Grafic 1.6. Evoluția randamentelor la obligațiuni de stat cu maturitate de 2 și 10 ani pentru SUA și Germania

Sursa: Refinitiv

Grafic 1.7. Ponderea cheltuielilor guvernamentale cu dobânzile în PIB la nivel european

Sursa: BCE

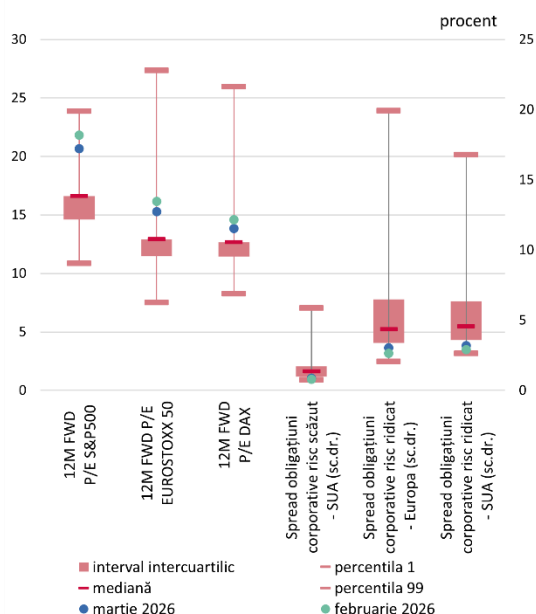
În cazul economiilor emergente, intensificarea aversiunii globale la risc și creșterea randamentelor obligațiunilor suverane din economiile avansate pot exercita presiuni asupra fluxurilor de capital, cursurilor de schimb și condițiilor

²² Pentru o discuție mai amplă, a se vedea OECD, Global Debt Report, martie 2026, sau FMI, GFSR, aprilie 2026.

²³ Spring 2026 Economic Forecast, mai 2026

de finanțare, inclusiv prin inversarea unor poziții de tip *carry trade*²⁴, cu potențiale implicații asupra stabilității financiare²⁵. Vulnerabilitățile sunt mai pronunțate în cazul economiilor cu deficite externe ridicate, rezerve internaționale reduse, necesar semnificativ de finanțare externă sau grad ridicat de îndatorare în valută. În astfel de cazuri, deprecierea monedei locale poate alimenta presiuni inflaționiste și este de natură să majoreze cheltuielile aferente serviciului datoriei externe. În acest context, conduita prudentă a politicilor macroeconomice, susținută de consolidarea poziției fiscale și de menținerea unor rezerve valutare adecvate, rămâne esențială pentru întărirea rezilienței economiilor emergente la șocuri externe.

Grafic 1.8. Indicatori privind evaluările acțiunilor²⁶ și *spread*-urile obligațiunilor corporative, în SUA și Europa

Sursa: Refinitiv

La nivelul piețelor de capital, corecțiile recente au fost ulterior inversate, parțial sau integral, în funcție de regiune și sector, iar evaluările se mențin ridicate, atât din perspectivă istorică (**Grafic 1.8**), cât și în raport cu incertitudinile persistente pe plan macroeconomic și geopolitic. Pe piețele obligațiunilor corporative, *spread*-urile se mențin comprimate în SUA și zona euro, atât pe segmentul investițional (engl. *investment-grade*), cât și pe cel al randamentelor ridicate (engl. *high-yield*). În aceste condiții, riscul unor corecții pe piețele de capital rămâne semnificativ. Acest risc este amplificat de concentrarea ridicată a indicilor bursieri, în condițiile în care o pondere importantă a capitalizării acestora este reprezentată de companii din sectorul tehnologic, în special cele asociate dezvoltării inteligenței artificiale. Așteptările optimiste privind profitabilitatea viitoare a acestor companii sporesc probabilitatea ca o reevaluare a perspectivelor de creștere ale sectorului tehnologic, a ritmului de adoptare a noilor tehnologii sau a rentabilității investițiilor în infrastructura aferentă să genereze corecții disproporționate ale prețurilor pe

ansamblul pieței de capital. Totodată, frecvența mai ridicată a șocurilor de natura ofertei a contribuit la erodarea corelației negative dintre prețurile acțiunilor și cele ale obligațiunilor guvernamentale la nivelul principalelor economii avansate, reducând eficiența strategiilor de diversificare a portofoliilor și sporind riscul unor ajustări simultane ale prețurilor²⁷.

Sectorul bancar european se menține rezilient, în pofida evoluțiilor relativ nefavorabile pe plan macroeconomic și geopolitic. Potrivit EBA²⁸, la finalul anului 2025, sectorul bancar din UE continua să consemneze poziții solide de capital și lichiditate, precum și menținerea ratei creditelor neperformante la un nivel relativ redus. Expunerile directe ale băncilor europene față de contrapărți din Orientul Mijlociu rămân limitate, însumând 132 miliarde euro, respectiv

²⁴ Făcând referire la tranzacții ce implică împrumuturi în valute cu costuri de finanțare scăzute și investirea acestora în active denumite în valute cu randamente mai ridicate, pentru a profita de diferențialul de dobândă.

²⁵ Pentru o discuție mai amplă, a se vedea, FMI, GFSR, aprilie 2026.

²⁶ Indicele 12M *forward price-to-earnings* reflectă așteptările investitorilor cu privire la raportul dintre prețul acțiunilor și estimarea privind profitabilitatea viitoare (pentru anul următor).

²⁷ Pentru o discuție mai amplă, a se vedea, FMI, GFSR, aprilie 2026.

²⁸ EBA Risk Dashboard, T4 2025.

circa 0,5 la sută din activele agregate ale sectorului bancar european²⁹. Cu toate acestea, escaladarea tensiunilor din Orientul Mijlociu poate afecta sectorul bancar european prin canale indirecte, inclusiv prin creșterea prețurilor la energie, accentuarea presiunilor inflaționiste, încetinirea activității economice și perturbarea lanțurilor internaționale de aprovizionare, cu potențiale implicații asupra riscului de credit, în special în cazul sectoarelor energo-intensive, precum transporturile, construcțiile și anumite ramuri ale industriei prelucrătoare (mai multe detalii se regăsesc în [Tema specială](#) a Raportului).

O altă sursă de vulnerabilitate poate fi reprezentată de expansiunea rapidă a pieței creditului privat, care a devenit o sursă importantă de finanțare pentru companiile cu acces mai limitat la piețele publice de capital sau la creditarea bancară tradițională. Potrivit Financial Stability Board (FSB), acest segment este estimat la 1,5-2 trilioane USD la finalul anului 2024³⁰, iar dezvoltarea sa a fost însoțită de interconexiuni tot mai ample cu alte componente ale sistemului financiar, inclusiv bănci, societăți de asigurare și fonduri de investiții. Vulnerabilitățile sunt accentuate de nivelul redus de transparență al pieței, inclusiv în ceea ce privește evaluarea activelor, gradul de îndatorare, concentrarea expunerilor și canalele de transmitere către restul sistemului financiar. Într-un mediu caracterizat de costuri de finanțare încă ridicate și creștere economică mai modestă, deteriorarea calității creditului sau materializarea unor cereri ridicate de răscumpărare ar putea testa reziliența acestui segment, cu posibile implicații asupra instituțiilor financiare prin expuneri directe, linii de finanțare sau canale de încredere.

1.2. Evoluții macroeconomice interne

Pe plan intern, riscurile la adresa stabilității financiare generate de dezechilibrele macroeconomice se mențin la un nivel semnificativ. Acestea au fost amplificate de accentuarea incertitudinilor de natură politică și geopolitică ([Grafic 1.9](#)), într-un context macroeconomic fragil, marcat de o creștere economică modestă și de deficite gemene persistente. Deși evoluțiile recente indică o relativă atenuare a deficitului bugetar, ca urmare a procesului de consolidare fiscal-bugetară, care contribuie și la reducerea presiunilor asupra dezechilibrului extern, ajustarea se realizează de la niveluri inițiale deosebit de ridicate, România consemnând cele mai ample deficite (fiscal și de cont curent) din UE ([Grafic 1.10](#)).

Continuarea consolidării fiscal-bugetare și asigurarea unui cadru de politici coerent, credibil și predictibil rămân esențiale pentru: (i) menținerea încrederii investitorilor și a agențiilor de rating, (ii) limitarea presiunilor asupra costurilor de finanțare și cursului de schimb și (iii) pentru consolidarea rezilienței economiei naționale. Aceste priorități sunt cu atât mai importante având în vedere mediul extern nefavorabil, de natură să afecteze percepția investitorilor asupra riscului asociat regiunii și să mărească volatilitatea fluxurilor de capital.

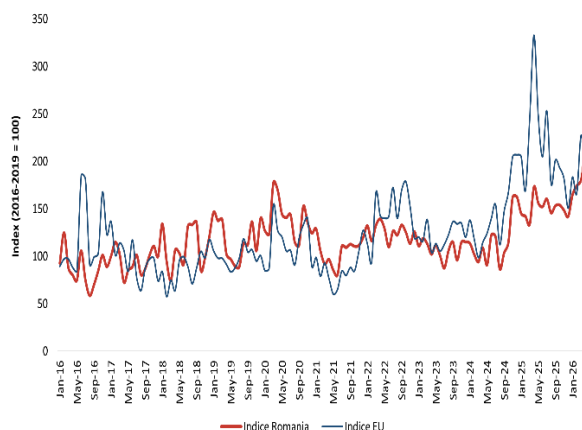
Pe termen scurt, corecția fiscală presupune costuri inerente în termeni de creștere economică, însă este necesară pentru re poziționarea finanțelor publice pe o traiectorie sustenabilă, respectarea angajamentelor asumate față de

²⁹ Din acest total, aproximativ 35 la sută reprezintă expuneri față de companii financiare, iar circa 25 la sută față de companii nefinanciare.

³⁰ FSB, „Report on Vulnerabilities in Private Credit”, mai 2026.

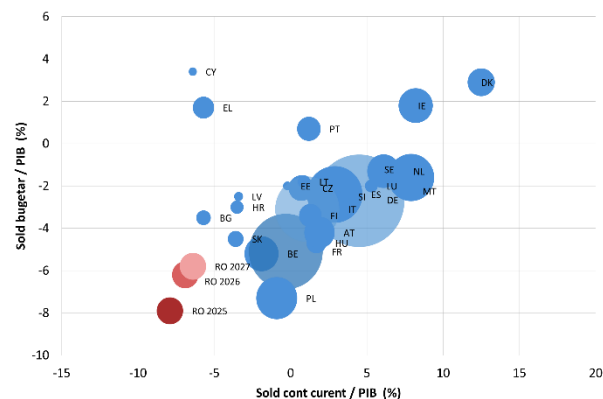
Comisia Europeană și susținerea, în perspectivă, a reluării graduale a activității economice pe baze mai sustenabile. În acest context, absorbția și utilizarea eficientă a fondurilor europene capătă o importanță sporită, acestea putând atenua impactul contracționist al ajustării fiscale și al mediului extern asupra activității economice. De asemenea, procesul de aderare la OCDE, aflat deja într-un stadiu avansat, poate genera beneficii pe un orizont mai îndelungat, prin ancorarea reformelor în domeniul guvernării, transparenței și calității cadrului instituțional, cu efecte favorabile asupra mediului de afaceri, încrederii investitorilor și atragerii de capital pe termen lung.

Grafic 1.9. Indici de incertitudine ai politicilor economice în România și Europa

Sursa: BNR, Baker, Bloom & Davis, calcule BNR

Grafic 1.10. Soldul bugetar și de cont curent la nivelul statelor UE

Sursa: Comisia Europeană, Eurostat

Activitatea economică a continuat să evolueze într-un ritm modest în anul 2025, în ușoară decelerare față de anul precedent. Pentru anul 2025, avansul PIB real s-a situat la 0,7 la sută, comparativ cu 0,9 la sută în 2024³¹. Din perspectivă regională, România a consemnat una dintre cele mai reduse dinamici din Europa Centrală și de Est, sub media de 1,9 la sută, doar Ungaria înregistrând o creștere mai scăzută, de 0,5 la sută. În trimestrul I 2026, PIB a înregistrat o scădere de 1,2 la sută față de același trimestru din anul anterior³².

Aceste evoluții reflectă efectele ajustării fiscale, temperarea cererii interne și scăderea puterii de cumpărare a populației. Un aspect pozitiv este, însă, reorientarea modelului de creștere economică, de la unul bazat preponderent pe consum către unul susținut de investiții. În trimestrul I 2026, consumul populației a avut o contribuție negativă la dinamica PIB real (-1,3 puncte procentuale), în timp ce formarea brută de capital fix a consemnat un aport pozitiv semnificativ (+0,9 puncte procentuale). Totodată, exportul net de bunuri și servicii a avut o contribuție pozitivă (+0,2 puncte procentuale)³³, pe fondul temperării cererii interne și al dinamicii mai reduse a importurilor (Grafic 1.11). Pe termen scurt, majoritatea prognozelor indică menținerea unui ritm modest al creșterii economice, investițiile continuând însă să reprezinte principalul factor de susținere a activității.

³¹ [Institutul național de statistică: comunicat de presă Nr. 87 / 9 Aprilie 2026](#)

³² Serie brută, neajustată sezonier

³³ [Institutul național de statistică: comunicat de presă Nr. 138 / 5 iunie 2026](#)

În aceste condiții, maximizarea absorbției și utilizarea eficientă a fondurilor europene capătă o importanță sporită, acestea contribuind semnificativ la susținerea impulsului investițional, de natură a limita efectele restrictive ale ajustării fiscale și de a consolida potențialul de creștere economică, inclusiv din perspectivă mai îndelungată. În cazul României, estimările recente indică o contribuție cumulată a PNRR la creșterea economică de până la 1,2 puncte procentuale în perioada 2022-2024³⁴. Totodată, pe baza informațiilor disponibile la începutul lunii decembrie 2025, evaluările indicau faptul că, în ipoteza absorbției integrale a fondurilor PNRR rămase disponibile la acel moment, impactul asupra creșterii economice în anul 2026 ar fi putut depăși 1 punct procentual, cu efecte de antrenare asupra anului 2027 de până la 0,8 puncte procentuale³⁵. În sens contrar, neatragerea acestor fonduri ar putea conduce fie la amânarea unor proiecte de investiții până la identificarea unor surse alternative de finanțare, fie la finanțarea acestora din resurse interne, cu implicații directe asupra deficitului bugetar³⁶.

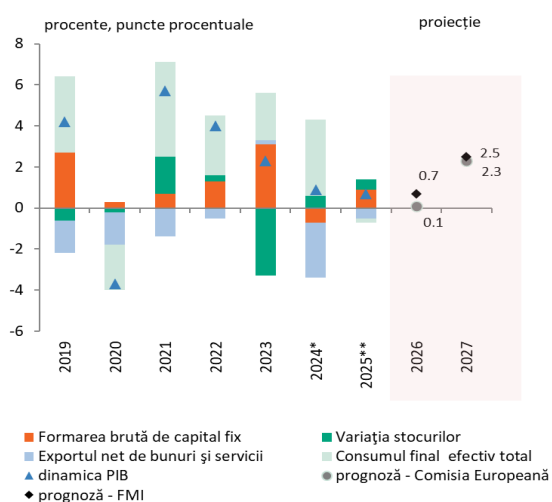
Din această perspectivă, anul 2026 reprezintă o etapă critică pentru implementarea Planului Național de Redresare și Reziliență, având în vedere apropierea termenului-limită pentru finalizarea reformelor și proiectelor.

Întârzierile acumulate în implementarea reformelor și investițiilor au condus la revizuirea planului, alocarea totală fiind redusă la 21,4 miliarde euro, de la 28,5 miliarde euro în forma inițială. Până la momentul actual, România a încasat 6,4 miliarde euro sub formă de granturi și 4,32 miliarde euro sub formă de împrumuturi, în timp ce suma rămasă de absorbit după revizuirea planului se situează la aproximativ 10,7 miliarde euro³⁷. Totodată, o cerere de plată în valoare de 2,62 miliarde euro a fost aprobată de către Comisia Europeană, iar alte două cereri ar urma să fie depuse până la încheierea programului.

Riscurile privind gradul de absorbție rămân însă semnificative, în condițiile în care timpul disponibil pentru implementarea reformelor și proiectelor este limitat, iar unele componente cu alocări importante înregistrează un progres tehnic încă redus. În cazul componentei privind

transportul sustenabil, care concentrează cea mai mare sumă alocată, progresul tehnic mediu ponderat cu valoarea proiectelor se situează la 54,6 la sută. De asemenea, componenta „Noua generație”, relevantă pentru investițiile în educație și capital uman, consemnează un progres tehnic mediu de 48,3 la

Grafic 1.11 Dinamica PIB și contribuția componentelor sale

Sursa: INS, FMI, CE

³⁴ A se vedea Angheliescu et al (2026), „Fondurile europene și investițiile publice în România: implicații ale încheierii PNRR asupra creșterii economice”, BNR, caiet de studii, nr. 66.

³⁵ Deși aceste rezultate trebuie interpretate cu prudență, fiind condiționate de ritmul efectiv de implementare, de îndeplinirea țintelor și jaloanelor asumate și de capacitatea administrativă. Pentru detalii, a se vedea Angheliescu et al (2026), „Fondurile europene și investițiile publice în România: implicații ale încheierii PNRR asupra creșterii economice”, BNR, caiet de studii, nr. 66.

³⁶ A se vedea și “Opinia Consiliului Fiscal privind Legea bugetului de stat pe anul 2026, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2026 și Strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2026-2028”.

³⁷ [Recovery and resilience scoreboard](#)

sută³⁸. În cazul componentei “energie”, doar 8 la sută din proiecte au un grad de progres tehnic peste 80 la sută. Nefinalizarea acestor proiecte ar diminua impactul investițional al PNRR și ar întârzia ameliorarea unor constrângeri structurale importante pentru creșterea potențială, inclusiv în domeniul infrastructurii și al calității capitalului uman.

În ceea ce privește fondurile aferente politicii de coeziune pentru perioada 2021-2027, rata de absorbție rămâne modestă raportat la alocarea totală, situându-se la 30,1 la sută³⁹. Totuși, această dinamică este comună la nivelul economiilor din Europa Centrală și de Est, România consemnând una dintre cele mai ridicate rate de absorbție din regiune și cel mai mare volum atras în valoare nominală, de 8,9 miliarde euro. Aceste resurse pot contribui la menținerea unui impuls investițional și după finalizarea PNRR, cu condiția îmbunătățirii capacității administrative și a orientării finanțării către proiecte cu impact ridicat asupra productivității și competitivității.

Suplimentar, România poate beneficia de resurse în cadrul programului SAFE, destinat consolidării capacităților industriale și tehnologice în domeniul apărării la nivel european și, într-o anumită măsură, a unor proiecte cu profil dual, inclusiv de infrastructură. Alocarea pentru România, de 16,7 miliarde euro sub formă de împrumuturi avantajoase, poate reprezenta o sursă utilă de finanțare cu dobânzi scăzute, în special în condițiile costurilor ridicate de finanțare pe piața titlurilor de stat⁴⁰. Însă, natura acestui program diferă de cea a fondurilor nerambursabile sau a resurselor destinate direct convergenței economice, obiectivul principal fiind consolidarea capacităților defensive. Deși o parte a fondurilor, respectiv 4,2 miliarde euro, ar urma să fie direcționată către infrastructura rutieră, contribuția programului la creșterea economică depinde de măsura în care proiectele finanțate generează efecte de antrenare asupra economiei interne.

În contextul creșterii economice relativ modeste, presiunile de pe piața muncii au continuat să se atenueze în anul 2025. Numărul de poziții vacante s-a redus cu 13,8 la sută la nivelul întregii economii, sugerând o moderare a cererii de forță de muncă. Cea mai pronunțată și relevantă ajustare s-a înregistrat în sectorul industrial (-24 la sută), evoluție relevantă având în vedere importanța sectorului, ce cumulează aproape un sfert din totalul posturilor vacante în economie. Rata șomajului s-a menținut relativ stabilă, situându-se la 6,1 la sută în martie 2026, nivel apropiat de media UE, dar relativ ridicat pe plan regional. Pe lângă evoluțiile conjuncturale, piața muncii continuă să fie afectată de constrângeri structurale asociate declinului demografic, participării reduse a anumitor categorii ale populației la piața muncii și necorelării dintre oferta educațională și cererea de forță de muncă.

Procesul de consolidare fiscal-bugetară a înregistrat progrese de la data publicării *Raportului* anterior⁴¹, însă deficitul se menține la un nivel ridicat,

³⁸ [Tablou de bord PNRR](#)

³⁹ [Cohesion open data platform](#)

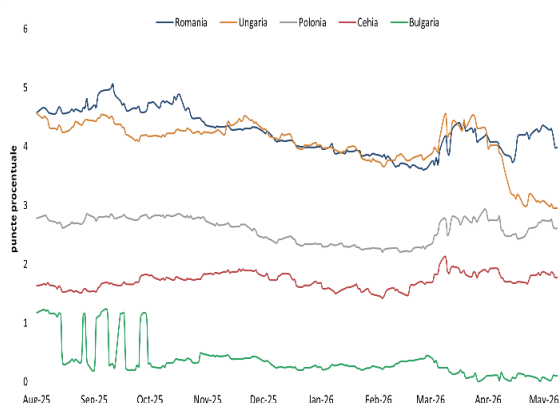
⁴⁰ [Security Action for Europe](#)

⁴¹ Inclusiv pe fondul implementării celui de-al doilea pachet fiscal, adoptat în septembrie 2025 și aplicabil, în principal, de la 1 ianuarie 2026, precum și al măsurilor suplimentare adoptate la finalul anului 2025. Principalele măsuri ale celui de-al doilea pachet vizează creșterea veniturilor bugetare și îmbunătățirea colectării, prin

România consemnând în continuare cel mai amplu deficit bugetar din Uniunea Europeană. Potrivit metodologiei ESA, deficitul bugetar s-a redus la 7,9 la sută din PIB în anul 2025, de la 9,3 la sută din PIB în anul precedent. Soldul bugetar calculat potrivit metodologiei *cash* a consemnat un deficit de 7,6 la sută din PIB în anul 2025, în scădere cu aproximativ 1 punct procentual față de anul precedent și mai favorabil decât nivelul de 8,4 la sută din PIB avut în vedere prin rectificarea bugetară din luna noiembrie 2025⁴². Totodată, execuția aferentă primelor patru luni ale anului 2026 s-a soldat cu un deficit de aproape 24 miliarde lei, echivalentul a circa 1,2 la sută din PIB, semnificativ inferior celui înregistrat în perioada similară a anului anterior.

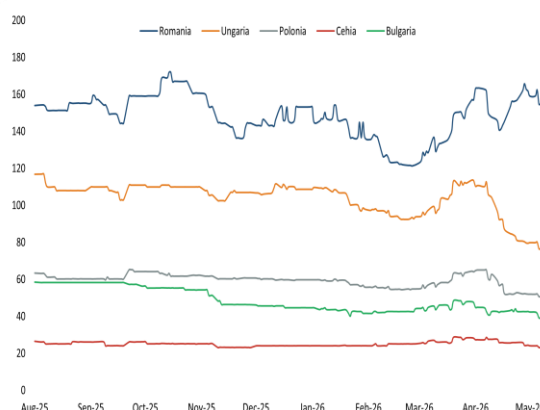
Pentru anul 2026, bugetul aprobat are în vedere continuarea ajustării fiscale, cu un plafon de deficit *cash* de 6,2 la sută din PIB, în principal pe fondul majorării veniturilor bugetare prognozate, concomitent cu o reducere marginală a cheltuielilor exprimate ca pondere în PIB. Potrivit evaluărilor Consiliului Fiscal, această țintă este apreciată drept realizabilă în absența unor efecte severe generate de conflictul din Orientul Mijlociu și a unor eventuale măsuri asociate acestora⁴³. Corecția bugetară pe termen mediu reclamă însă consolidarea componentei de venituri, inclusiv printr-o îmbunătățire semnificativă a colectării, în condițiile în care veniturile fiscale și eficiența administrării acestora se mențin la niveluri reduse.

Grafic 1.12 Evoluția diferențialului dintre randamentele obligațiunilor suverane pe 10 ani din regiunea ECE și al celor germane

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

Grafic 1.13 Evoluția costului asigurării riscului de credit (CDS) în regiunea ECE

Sursa: Refinitiv

În acest context, necesarul brut de finanțare al sectorului guvernamental se menține ridicat în anul 2026, fiind estimat la aproximativ 278,5 miliarde lei, echivalentul a 13,6 la sută din PIB, reflectând atât dimensiunea încă importantă

modificări ale impozitării clădirilor și terenurilor, revizuirea impozitării mijloacelor de transport, introducerea taxei logistice pentru coletele extracomunitare cu valoare redusă, limitarea deductibilității unor cheltuieli către afiliați nerezidenți, majorarea impozitării câștigurilor de capital și a câștigurilor din transferul de monedă virtuală, creșterea plafonului de calcul al CASS pentru veniturile din activități independente, precum și măsuri de întărire a conformării fiscale, recuperării creanțelor bugetare și cadrului insolvenței. Pentru mai multe detalii, a se vedea Legea nr. 239/2025.

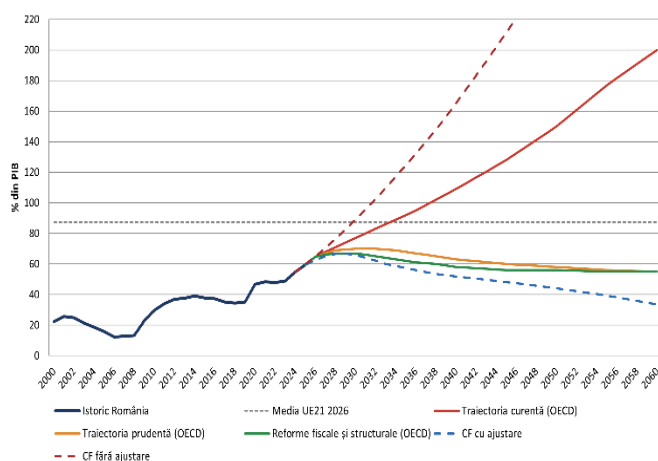
⁴² Pentru mai multe detalii, a se vedea MF, Execuția bugetului general consolidat, 31 decembrie 2025.

⁴³ A se vedea "Opinia Consiliului Fiscal privind Legea bugetului de stat pe anul 2026, Legea bugetului asigurărilor sociale de stat pe anul 2026 și Strategia fiscal-bugetară pentru perioada 2026-2028".

a deficitului, cât și volumul semnificativ al refinanțării datoriei publice scadente în cursul anului. Condițiile de finanțare se mențin relativ restrictive, randamentele titlurilor de stat pe termen mediu și lung continuând să se situeze la niveluri înalte pe piața secundară, atât din perspectivă istorică, cât și în raport cu cele consemnate în economiile din regiune. Această dinamică reflectă factori interni, dar și influențe provenite din mediul financiar internațional, pe fondul preocupărilor investitorilor privind sustenabilitatea datoriei publice în economiile caracterizate de fundamente fiscale mai fragile în contextul actual.

Progresele înregistrate în corecția bugetară au favorizat înscrierea randamentelor titlurilor de stat pe o traiectorie descendentă începând cu a doua parte a lunii octombrie 2025. Această tendință a fost întreruptă la sfârșitul lunii februarie 2026, pe fondul deteriorării sentimentului investitorilor odată cu izbucnirea războiului din Orientul Mijlociu, care a determinat ajustări ascendente relativ abrupte ale randamentelor titlurilor de stat și o creștere a volatilității acestora, similar evoluțiilor la nivel internațional și regional (a se vedea și **Tema Specială**). Deși ajustările de pe piețele externe s-au corectat parțial ulterior, tensionarea mediului politic intern a alimentat presiunile asupra activelor financiare locale. Acestea s-au reflectat, pe de o parte, în percepția investitorilor asupra riscului suveran, evidențiată de diferențialul de dobândă față de obligațiunile germane, comparativ cu celelalte economii din ECE, și de evoluția cotațiilor CDS aferente titlurilor de stat (**Grafic 1.12** și **Grafic 1.13**), iar, pe de altă parte, în deprecierea monedei naționale, cursul euro/leu atingând un maxim istoric la începutul lunii mai, urmat de o relativă stabilizare pe noul palier.

Grafic 1.14 Evoluția datoriei publice (% din PIB)⁴⁴

Sursa: OECD, Consiliul Fiscal

datorie publică se situează în intervalele indicative prevăzute în Strategia de administrare a datoriei publice guvernamentale pentru perioada 2025–2027. Cu toate acestea, ponderea relativ ridicată a datoriei publice denumite în valută, nivelul datoriei în lei scadente pe termen scurt și dimensiunea încă importantă a necesarului brut de finanțare reprezintă vulnerabilități importante în raport cu

În acest context, datoria publică și-a menținut tendința ascendentă, atingând nivelul de 59,3 la sută din PIB la finele anului 2025 (față de 54,8 la sută la sfârșitul anului anterior, potrivit metodologiei ESA). Deși nivelul se situează încă sub media UE, acesta se află în proximitatea pragului de referință de 60 la sută din PIB, a cărui depășire este anticipată în perioada următoare. Evaluările privind dinamica datoriei publice indică traiectoria nesustenabilă a acesteia pe termen mediu și lung într-un scenariu de tip *no policy change* și necesitatea continuării implementării măsurilor de consolidare fiscal-bugetară (**Grafic 1.14**). Principalii indicatori de risc asociați portofoliului de

⁴⁴ Trajectoria prudentă OECD se referă la scenariul cu consolidare fiscală conform regulilor UE

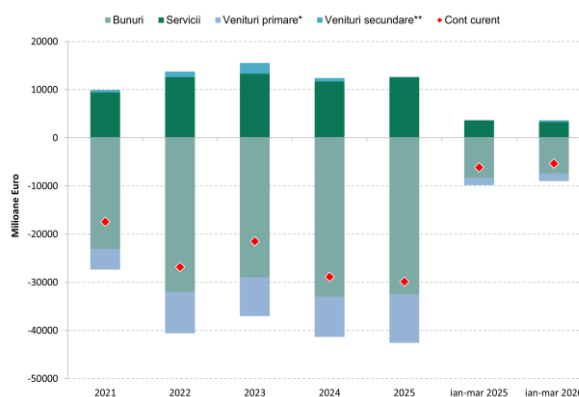
OECD Fiscal structural –Proiecție cu consolidare fiscală și reforme structurale care stimulează creșterea economică; CF cu ajustare - Proiecția Consiliului Fiscal în scenariul de respectare a regulilor fiscale UE;

CF fără ajustare - Proiecția Consiliului Fiscal în scenariul fără schimbare de politică.

eventuale deteriorări ale sentimentului investitorilor. Relevanța acestor riscuri pentru stabilitatea financiară este amplificată de legătura strânsă dintre sectorul bancar și cel guvernamental (engl. *sovereign-bank nexus*), România înregistrând printre cele mai ridicate niveluri ale creanțelor băncilor asupra sectorului public raportat la activele bancare pe plan european (pentru mai multe detalii, a se vedea și **Capitolul 3.1**).

Consolidarea fiscal-bugetară este de asemenea importantă pentru diminuarea vulnerabilităților externe, având în vedere legătura strânsă dintre deficitul sectorului public și cel de cont curent. În anul 2025, România a înregistrat cel mai amplu deficit de cont curent din Uniunea Europeană, de 7,9 la sută din PIB, (respectiv 29,8 miliarde euro în termeni nominali, în creștere cu 3,4 la sută față de anul anterior). În primele trei luni ale anului 2026, deficitul de cont curent s-a redus cu 13 la sută față de perioada similară a anului precedent, până la nivelul de 5,3 miliarde euro, pe fondul ameliorării balanței comerciale, al cărei deficit s-a redus cu 11,7 la sută, în contextul în care excedentul balanței serviciilor s-a diminuat cu 9 la sută, iar balanța veniturilor primare a înregistrat un deficit ușor mai mare, pe când soldul veniturilor secundare a devenit excedentar (**Grafic 1.15**).

Grafic 1.15 Contul curent și elementele constitutive principale

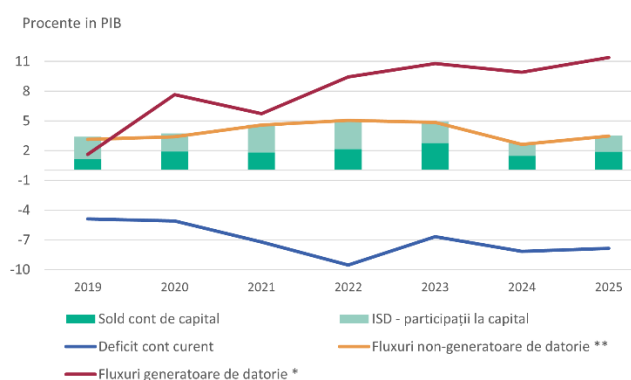

Sursa: Sursa: BNR, calcule BNR

*)dividende și profituri reinvestite aferente firmelor controlate majoritar de nerezidenți, dobânzi pentru credite intragrup și datorie publică externă

**) transferuri curente private și transferuri ale administrației publice

Grafic 1.16 Finanțarea deficitului de cont curent

Sursa: BNR, Eurostat, calcule BNR

*) Fluxurile fără creare de datorie au fost calculate ca sumă între soldul contului de capital, participațiile la capital de tipul investițiilor străine directe și investițiile de portofoliu de natura capitalului

**) Fluxurile generatoare de datorie au fost definite ca sumă între instrumentele de natura datoriei aferente investițiilor directe, instrumentele de natura datoriei aferente investițiilor de portofoliu și alte investiții

Nivelul ridicat al deficitului de cont curent, în condițiile unei structuri relativ nefavorabile a finanțării, rămâne o vulnerabilitate, amplificând riscurile la adresa stabilității financiare în eventualitatea unei întreruperi bruște a finanțării externe (engl. *sudden-stop*). În anul 2025, fluxurile negeneratoare de datorie (reprezentate de soldul contului de capital, participațiile la capital și investițiile de portofoliu de natura capitalului) au acoperit aproximativ 43 la sută din deficitul de cont curent, pondere inferioară nivelurilor consemnate în anii anteriori (**Grafic 1.16**). Deși investițiile directe ale nerezidenților au consemnat o evoluție pozitivă, majorându-se cu 45 la sută, la 8,15 miliarde euro, finanțarea deficitului extern a continuat să se realizeze într-o proporție majoritară prin

instrumente de natura datoriei. În perioada ianuarie-februarie 2026, fluxurile negeneratoare de datorie au acoperit 58 la sută din deficitul de cont curent, cu 8 puncte procentuale peste valoarea înregistrată în aceeași perioadă a anului anterior.

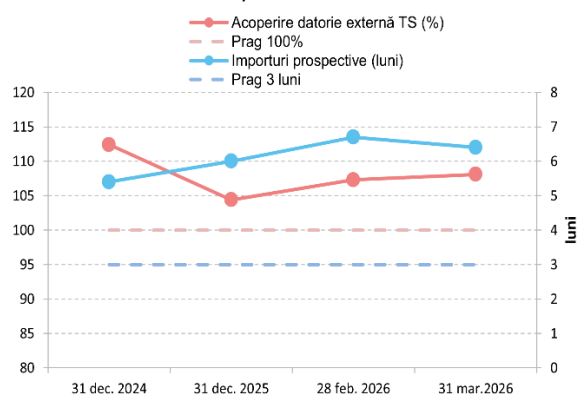
Acumularea dezechilibrelor externe s-a reflectat și în deteriorarea poziției investiționale internaționale nete a României, ce s-a adâncit de la -146 miliarde euro (-41 la sută din PIB) la finele anului 2024 la -169,6 miliarde euro (-45 la sută din PIB) în trimestrul IV 2025. Aceasta continuă să se situeze la un nivel nefavorabil față de pragul de alertă de -35 la sută din PIB utilizat în tabloul de bord european privind dezechilibrele macroeconomice, plasând România în rândul statelor membre cu o poziție net debitoare relativ pronunțată la nivelul UE (**Grafic 1.17**).

Grafic 1.17 Poziția investițională internațională netă în Uniunea Europeană (T4 2025)

Sursa: BNR, Eurostat, calcule BNR

Grafic 1.18 Indicatori privind gradul de acoperire a rezervelor internaționale

Sursa: BNR, calcule BNR

În acest context, nivelul rezervelor internaționale contribuie la limitarea riscurilor pe termen scurt. Rezervele internaționale ale României au crescut la 80,28 miliarde euro în martie 2026 (de la 77,02 miliarde euro în decembrie 2025, respectiv 70,49 miliarde euro în decembrie 2024). Indicatorii de acoperire s-au menținut la valori confortabile. Acoperirea importurilor de bunuri și servicii s-a situat la 6,4 luni la finalul lunii martie 2026, iar gradul de acoperire a datoriei externe pe termen scurt, calculată la valoarea reziduală, cu rezervele valutare la BNR a fost de 108,1 la sută (**Grafic 1.18**). Aceste valori se plasează peste reperatele orientative utilizate în mod curent pentru evaluarea adecvării rezervelor și indică o capacitate bună de absorbție a unor șocuri externe adverse, fără a diminua, însă, necesitatea corectării treptate a deficitului extern și a îmbunătățirii structurii sale de finanțare. În perspectivă mai îndelungată, corecția sustenabilă a dezechilibrului extern rămâne condiționată de creșterea competitivității exporturilor, de accelerarea absorbției fondurilor europene și de orientarea investițiilor către domenii cu valoare adăugată mai ridicată.

1.3. Îndatorarea sectorului nefinanciar

Economia românească rămâne în faza descendentă a ciclului îndatorării, care a debutat în perioada pandemică, **Grafic 1.19**.

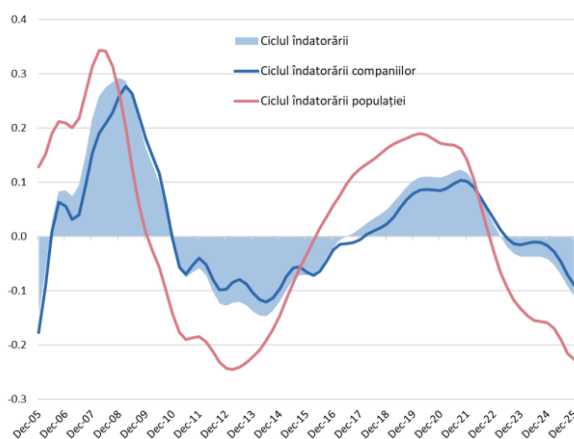
În anul 2025, ritmul de creștere al datoriei sectorului privat s-a temperat la 5,6

la sută, comparativ cu 8,9 la sută în 2024, nivelul total⁴⁵ atingând 819,4 miliarde lei (aproximativ 43 la sută din PIB, **Grafic 1.20**). Îndatorarea populației către instituțiile financiare a continuat să avanseze într-un ritm apropiat de cel din anul anterior (9,4 la sută în 2025, față de 9,5 la sută în 2024). În schimb, dinamica anuală a îndatorării companiilor prin intermediul băncilor și al instituțiilor financiare nebancale (IFN) s-a redus la 5,1 la sută, de la 8,1 la sută în anul precedent.

Instituțiile de credit rămân principala sursă de finanțare pentru sectorul privat, deținând o pondere de 74,4 la sută din totalul datoriei financiare a companiilor și populației. În același timp, rolul IFN este în creștere, acestea ajungând să reprezinte 11,5 la sută din totalul datoriei sectorului real, comparativ cu 10,6 la sută în 2024.

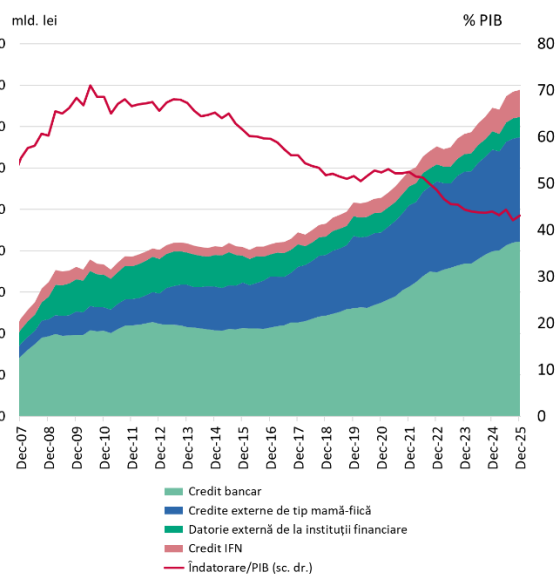
Datoria contractată de la instituții financiare nerezidente a continuat să crească într-un ritm superior celei aferente instituțiilor autohtone (8,4 la sută față de 7 la sută în 2025), evoluție determinată în principal de majorarea datoriei externe a companiilor nefinanciare, care deține o pondere de 87,9 la sută din total. De asemenea, creditele de tip mamă–fiică reprezintă o componentă semnificativă a îndatorării, însumând 31 la sută din totalul datoriei sectorului privat și 43 la sută din datoria companiilor nefinanciare. Totuși, dinamica anuală a acestui tip de finanțare s-a temperat în 2025, ajungând la +3,1 la sută, de la +10,5 la sută în anul anterior.

Grafic 1.19. Ciclul îndatorării⁴⁶ sectorului real

Sursa: BNR, calcule BNR

Grafic 1.20. Îndatorarea sectorului real

Sursa: BNR

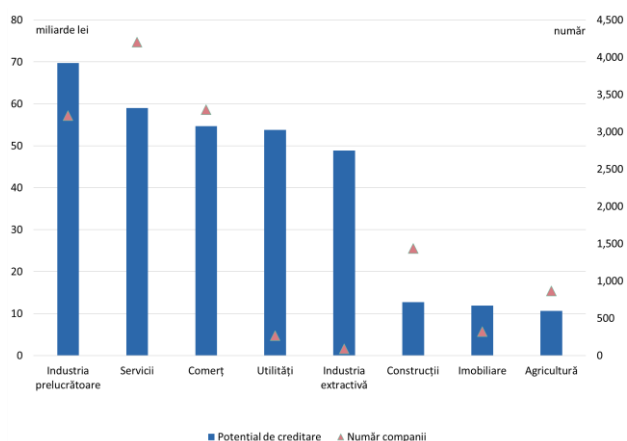
Nivelul redus al îndatorării financiare din România continuă să reflecte un grad scăzut de intermediere financiară comparativ cu celelalte state membre ale Uniunii Europene. Conform celor mai recente date disponibile pentru trimestrul I 2026, România se menține drept economia cu cel mai redus nivel al creditului neguvernamental în PIB din Uniunea Europeană (22 la sută, la finalul lunii martie 2026, față de o medie de 66 la sută), inclusiv pe cele două segmente

⁴⁵ Îndatorarea cuprinde creditele de la nerezidenți (datorie externă și creditul de tip mamă–fiică) și de la rezidenți (instituții financiare autohtone)

⁴⁶ Ciclul este calculat folosind filtrul Christiano-Fitzgerald și considerând lungimea ciclului îndatorării de 14 ani.

preponderent prin surse interne de finanțare⁴⁹, provenite din lichidități disponibile temporar, profit reinvestit sau valorificarea unor active, acestea reprezentând 79 la sută din totalul surselor de finanțare în martie 2025, în ușoară diminuare față de anul anterior. Totodată, finanțarea intra-grup, sub forma creditelor acordate de acționari sau de entități afiliate, își menține o contribuție importantă și relativ stabilă, de aproximativ 20 la sută.

Grafic 1.23. Volumul potențial de creditare al celor mai performante companii în funcție de sector (2024)

Sursa: BNR

Creditul comercial continuă să reprezinte una dintre principalele surse de finanțare utilizate de companiile care activează în România, atât din perspectiva structurii bilanțiere, cât și a preferințelor exprimate de firme⁵⁰. Astfel, datoriile comerciale reprezentau circa 17 la sută din pasivul bilanțului agregat al companiilor în anul 2024, în pofida costurilor mai ridicate și a riscurilor asociate mai pronunțate comparativ cu finanțarea bancară. Totodată, 15 la sută dintre firme indică utilizarea frecventă a creditului comercial (septembrie 2025), în creștere față de 11 la sută în anul anterior. Apelarea la această formă de finanțare este mai accentuată în cazul corporațiilor (39 la sută) și al companiilor din sectorul agricultură (29 la sută).

În ceea ce privește disponibilitatea partenerilor comerciali de a acorda credite, majoritatea firmelor au semnalat menținerea condițiilor la un nivel relativ constant (72 la sută la septembrie 2025), o proporție similară indicând și păstrarea nemodificată a disponibilității proprii de a vinde pe credit comercial. Cu toate acestea, s-a observat o ușoară creștere a ponderii firmelor care percep o deteriorare a disponibilității partenerilor comerciali de a furniza astfel de finanțări, precum și a disponibilității proprii de a acorda credit comercial clienților.

În acest context, dependența relativ ridicată de creditul comercial evidențiază persistența unor vulnerabilități structurale la nivelul sectorului companiilor nefinanciare, capitalizarea insuficientă a unui număr important firme și nivelul redus de educație financiară în rândul antreprenorilor. De asemenea, gestionarea adecvată a riscurilor asociate acestor relații comerciale rămâne importantă pentru menținerea rezilienței financiare a companiilor, în special în perioade marcate de incertitudine sau de manifestarea unor șocuri adverse.

Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială (CNSM) a constituit, în anul 2022, Grupul de lucru pentru creșterea sustenabilă a intermedierei financiare,⁵¹ în vederea identificării principalelor constrângeri structurale care limitează dezvoltarea intermedierei financiare în România și

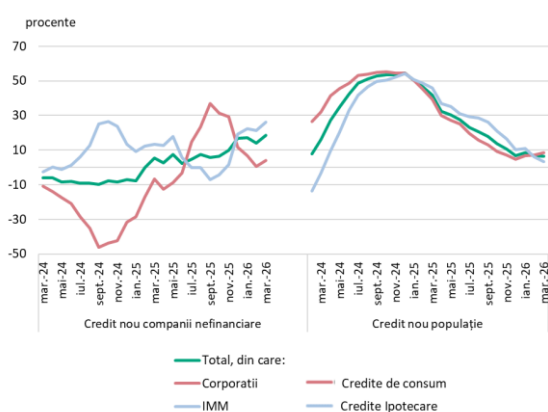
⁴⁹ Sondajul privind accesul la finanțare al companiilor nefinanciare din România, iunie 2025

⁵⁰ Sondajul privind accesul la finanțare al companiilor nefinanciare din România, decembrie 2025

⁵¹ R/3/2022.

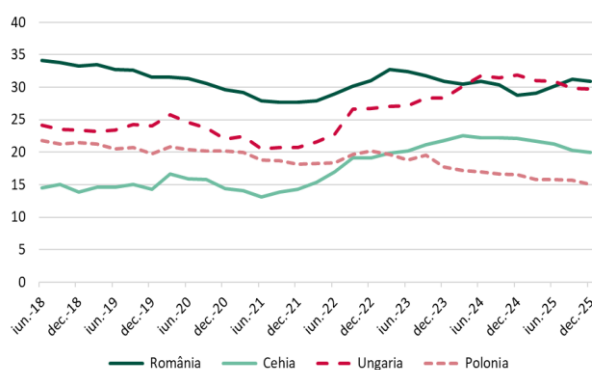
formulării unor direcții de acțiune pentru sprijinirea finanțării sustenabile a economiei. Măsurile propuse vizează sprijinirea tranziției către o economie cu valoare adăugată mai ridicată, inclusiv prin utilizarea mai eficientă a fondurilor europene, consolidarea educației financiare și a pregătirii profesionale a salariaților din sistemul financiar, precum și diversificarea sustenabilă a surselor de finanțare pentru creșterea intermedierei financiare.

Grafic 1.24. Dinamica anuală a fluxurilor anualizate de credit bancar nou în funcție de debitor

Sursa: BNR, calcule BNR

Grafic 1.25. Ponderea creditelor denumite în valută în stocul total de credit, comparație regională

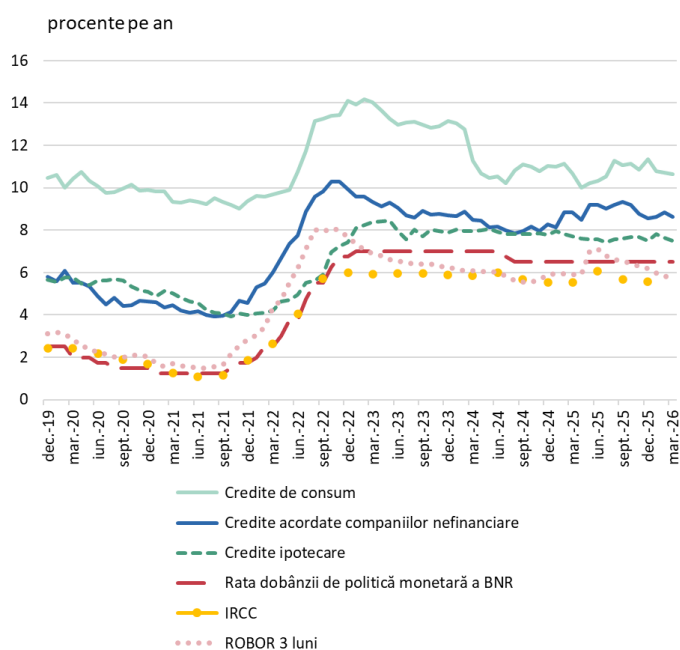
Sursa: CERS, calcule BNR

Fluxul anualizat de credit bancar acordat s-a situat pe un trend ascendent în ultimele 12 luni pentru ambele segmente principale, companii nefinanciare și populație. În rândul companiilor, dinamica anuală a fluxului de credit nou a intrat pe teritoriu pozitiv în martie 2025, determinată de evoluția creditului nou acordat corporațiilor, care reprezintă, în medie, 35 la sută din fluxul de credit nou destinat companiilor nefinanciare. În același timp, ritmul de creștere al fluxului de credit nou acordat populației s-a temperat în ultima perioadă, față de nivelurile înregistrate în cea de-a doua jumătate a anului 2024 (**Grafic 1.24**). În martie 2026, dinamica fluxului anualizat de credit a fost de peste două ori mai ridicată în cazul companiilor (+18,4 la sută) comparativ cu segmentul populației (+6,6 la sută).

Creditarea în valută continuă să dețină o pondere ridicată în portofoliul bancar din România, situându-se printre cele mai ridicate din regiune în perioada recentă (**Grafic 1.25**). Fenomenul este semnificativ mai pronunțat în cazul companiilor nefinanciare, unde creditele denumite în valută reprezentau peste 50 la sută din stocul total de credite în martie 2026, comparativ cu doar 7 la sută în cazul populației. Menținerea unei ponderi ridicate a finanțării în valută poate amplifica vulnerabilitățile asociate riscului valutar, în special în eventualitatea unor șocuri adverse. Relevante în evaluarea acestor riscuri sunt capacitatea companiilor de a absorbi astfel de șocuri, precum și gradul de acoperire a expunerilor valutare prin activitatea desfășurată sau prin instrumente specifice de *hedging*.

La finalul anului 2025, băncile autohtone⁵² au indicat o înăsprire a standardelor de creditare pentru împrumuturile și liniile de credit contractate de către sectorul real, evoluție determinată în principal de modificarea ponderii creditelor neperformante în portofoliul băncilor, așteptările privind situația economică generală și riscul asociat bonității clienților. Totuși, cererea de credite din partea companiilor nefinanciare a crescut în trimestrul IV 2025, iar pentru primul trimestru din 2026 băncile se așteaptă la o cvasi-stagnare a standardelor de creditare, atât pentru companii nefinanciare, cât și pentru populație. Creșterea cererii de credite a fost mai accentuată în rândul

Grafic 1.26. Evoluția ratelor de dobândă la creditele bancare în lei și rata dobânzii de politică monetară a BNR

*dobândă anuală efectivă medie

Sursa: BNR

corporațiilor, însă pentru trimestrul I 2026 așteptările băncilor indică o temperare a cererii per ansamblul companiilor nefinanciare.

Pentru creditele acordate populației, înăsprirea standardelor de creditare a fost determinată de evoluția din rândul împrumuturilor destinate consumului, așteptările indicând o relaxare pentru următorul trimestru. Din perspectiva băncilor, factorul ce a acționat în sensul înăsprii a fost reprezentat de bonitatea clienților, iar acest fapt cumulat cu o scădere a cererii pentru credite de consum în trimestrul IV 2025, tendință așteptată și pentru trimestrul următor, indică o reticență din ambele direcții pentru acest segment de creditare. În rândul creditelor ipotecare, standardele s-au menținut constante, iar cererea populației pentru împrumuturi destinate achiziției de locuințe și terenuri a înregistrat o ușoară scădere, determinanții principali fiind nivelul general al ratelor de dobândă,

refinanțarea/ restructurarea și renegocierea creditelor.

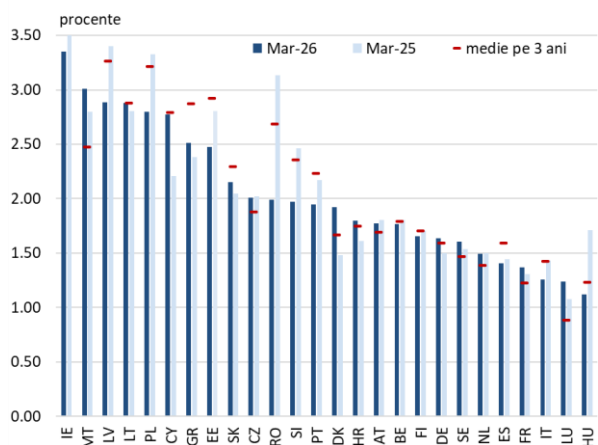
Costurile de finanțare ale companiilor s-au redus ușor în martie 2026 comparativ cu perioada similară a anului anterior, atât pentru creditele în lei (-0,2 puncte procentuale), cât și în euro (-0,4 puncte procentuale). Totodată, riscul valutar capătă o relevanță tot mai ridicată, pe fondul dinamicii structurii fluxului de credite noi, unde finanțarea în valută a reprezentat peste 60 la sută în ultimele luni.

În același timp, în cazul sectorului populației, rata dobânzii se află pe un trend descendent față de anul precedent pentru creditele ipotecare (-0,2 puncte procentuale), în timp ce în cazul creditelor de consum aceasta s-a menținut relativ stabilă.. Pentru creditele ipotecare, evoluția ratelor dobânzii este bazată pe indicele de referință pentru creditele consumatorilor (IRCC) trimestrial, ce are o ajustare mai lentă. IRCC calculat a ajuns, la finalul anului 2025, la valoarea

⁵² Sondaj privind creditarea companiilor nefinanciare și a populației, trimestrul IV, 2025, BNR

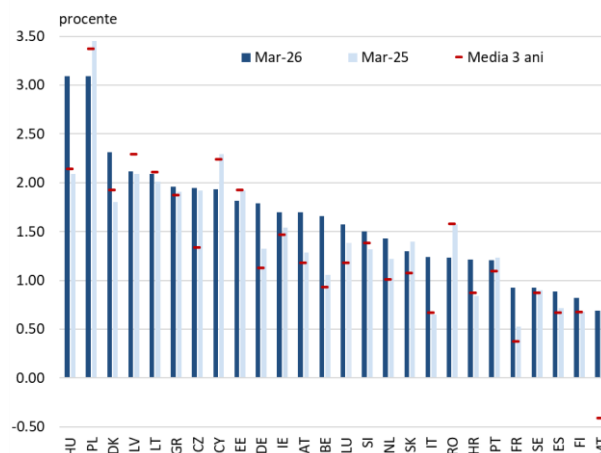
de 5,58 la sută (cu 0,03 puncte procentuale mai mare în termeni anuali).

Grafic 1.27. Marjele de creditare pentru creditele acordate companiilor nefinanciare

Sursa: CERS, BCE, calcule BNR

Grafic 1.28. Marjele de creditare pentru credite ipotecare

Sursa: CERS, BCE, calcule BNR

Din perspectivă europeană, marjele creditării sectorului real practicate în România se situează la niveluri comparabile cu alte state. Acestea înregistrează un trend descendent în luna martie 2026, fiind de 2 puncte procentuale pentru creditele acordate companiilor nefinanciare, în linie cu media UE și cu 1,1 puncte procentuale sub cele din aceeași perioadă din anul precedent (**Grafic 1.27**), respectiv 1,2 puncte procentuale pentru creditele ipotecare, sub media UE de 1,6 puncte procentuale și cu 0,3 puncte procentuale sub valoarea practică în martie 2025 (**Grafic 1.28**).

2. SECTORUL REAL

În cazul companiilor nefinanciare, conform situațiilor financiare pentru prima jumătate a anului 2025, indicatorul de sănătate financiară, deși se situează la un nivel confortabil peste pragul de risc la nivel agregat, s-a înrăutățit ușor față de aceeași perioadă a anului precedent. Această evoluție reflectă deteriorarea unor indicatori financiari relevanți, precum reducerea marjei profitului net (cu circa 0,6 puncte procentuale în termeni anuali, ajungând la 4,6 la sută în iunie 2025) și majorarea gradului de îndatorare al companiilor (140,5 la sută, +5,4 puncte procentuale în termeni anuali, iunie 2025), aspecte care indică o diminuare a rezilienței financiare a sectorului. Pe segmentul companiilor nefinanciare, calitatea portofoliului de credite bancare s-a diminuat în perioada recentă. Rata creditelor neperformante aferentă expunerilor față de companiile nefinanciare a ajuns la 5,6 la sută la finalul lunii martie 2026, cu 1,2 puncte procentuale mai mult față de aceeași perioadă a anului anterior.

Vulnerabilitățile sectorului populației se mențin la niveluri reduse, indicatorul compozit reflectând un grad ridicat de reziliență, susținut de o îndatorare sustenabilă și de un nivel robust al economisirii. Totuși, temperarea ritmului de creștere a venitului disponibil, coroborată cu intensificarea presiunilor inflaționiste, a determinat o ușoară deteriorare a valorii indicatorului compozit. Avuția netă a populației a continuat să se consolideze, dar și-a temperat avântul față de anii precedenți (7,5 la sută în 2025 față de 10,5 la sută în 2024, 11 la sută în 2023 și 12,4 la sută în 2022). Depozitele populației la bănci au continuat să crească, atingând 412,9 miliarde lei în februarie 2026, însă într-un ritm anual mai lent (8,4 la sută, față de 10,9 la sută în februarie 2025). Totodată, distribuția depozitelor rămâne puternic concentrată, la finalul anului 2025, doar 0,6 la sută dintre deponenți deținând 29 la sută din totalul economiilor bancare. Calitatea portofoliului de credite acordate de bănci populației s-a îmbunătățit în primele luni ale anului 2026, comparativ cu anul anterior, rata creditelor neperformante coborând la 2,8 la sută în februarie 2026, în scădere cu aproximativ 0,2 puncte procentuale față de perioada corespondentă din anul 2025.

Piața imobiliară rezidențială a rămas activă în ultimul trimestru din 2025 și a continuat astfel și la începutul anului 2026 (perioada ianuarie-martie), însă decalajul dintre cererea și oferta de locuințe continuă să pună presiune pe prețuri. Expunerea sectorului bancar față de piața imobiliară rezidențială se menține importantă (61 la sută, martie 2026). Piața creditului ipotecar este caracterizată de o concentrare puternică, circa 61 la sută din volumul total de credit destinat achiziției de locuințe și 55 la sută din fluxul de astfel de credite fiind acordate debitorilor din principalele centre regionale. Accesul la piața creditului ipotecar se menține relativ facil, cu evoluții mixte, însă, în plan regional.

Anul 2025 s-a încheiat cu un volum al investițiilor pe piața imobiliară comercială în valoare de 532 milioane euro, reprezentând o scădere de 27 la sută în termeni anuali. Piața imobiliară comercială rămâne importantă pentru portofoliul corporativ al băncilor, în luna martie 2026 aceasta însumând 54 la sută din stocul de credit acordat companiilor nefinanciare (116 miliarde lei, volum în creștere cu 15 la sută anual). Începând cu anul 2025, se remarcă o deteriorare graduală a calității portofoliului acestor credite, similar evoluției la nivelul agregat al companiilor nefinanciare, rata creditelor neperformante

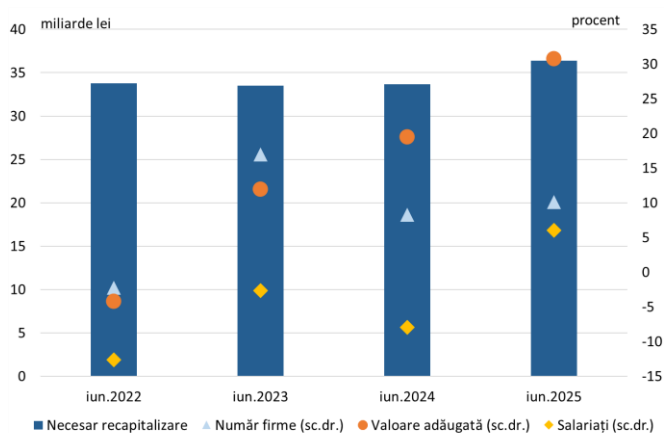
atingând 6,2 la sută în martie 2026 (+1,1 puncte procentuale anual). Expunerile indirecte au o rată de neperformanță de aproape două ori mai ridicată comparativ cu cele directe, de 7,6 la sută față de 4 la sută în martie 2026.

2.1. Companii nefinanciare

2.1.1 Performanțele economice și financiare ale companiilor nefinanciare

Companiile nefinanciare din România continuă să se confrunte cu multiple provocări. O reducere a profitabilității, generată pe de o parte de creșterea costurilor operaționale și salariale (+10,7 la sută în termeni anuali a cheltuielilor operaționale zilnice, respectiv +15,4 la sută a cheltuielilor salariale în iunie 2025), împreună cu un context macroeconomic și geopolitic caracterizat de un nivel ridicat de incertitudine se numără printre dificultățile principale ce au afectat companiile din România. Problemele legate de costurile de producție și cele cu forța de muncă au fost considerate cele mai presante de către companii, urmate de provocările de la nivelul pieței, cum ar fi lipsei cererii. De asemenea, companiile au considerat ridicate și provocările legate de cadrul fiscal și de reglementare aplicabil acestora⁵³.

Grafic 2.1. Dinamica importanței în economie a companiilor subcapitalizate în România, respectiv necesarul de recapitalizare

Sursa: BNR, MF, calcule BNR

și poate conduce la amplificarea anumitor șocuri în rândul companiilor. Situația la iunie 2025⁵⁴ indică o creștere a importanței în economie a acestora, dinamica fiind de circa 31 la sută în termeni de valoare adăugată brută, 10 la sută ca număr de firme și 6 la sută ca număr de angajați (**Grafic 2.1**).

Companiile subcapitalizate nu prezintă o importanță semnificativă din perspectiva activității economice desfășurate, înregistrând doar 6,4 la sută din

Numărul companiilor subcapitalizate reprezintă doar 9 la sută din total în iunie 2025, față de 32,6 la sută la finalul anului 2024, ceea ce indică faptul că majoritatea acestor companii nu este cuprinsă în exercițiul de raportare de la jumătatea anului. La nivelul economiei, necesarul de recapitalizare al firmelor este de 160,5 miliarde lei la finalul anului 2024, iar pentru cele ce raportează la iunie 2025 (constituind 84 la sută din cifra de afaceri totală), acesta este de 36,4 miliarde lei (în creștere cu 8 la sută în termeni anuali; o proporție de 22,7 la sută din necesarul de refinanțare de la finalul anului 2024).

În acest context, companiile subcapitalizate reprezintă în continuare o vulnerabilitate structurală la nivelul economiei, această caracteristică fiind un aspect ce limitează capacitatea de reacție și adaptare a firmelor

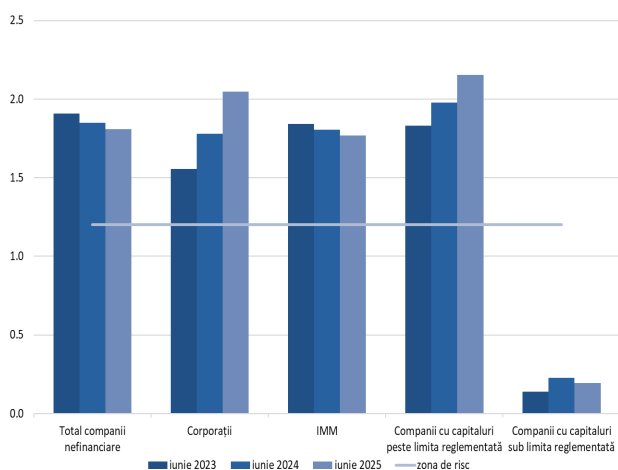
⁵³ Sondaj privind accesul la finanțare al companiilor nefinanciare din România, ediția septembrie 2025.

⁵⁴ Companiile ce transmit situațiile financiare pentru prima jumătate a anului 2025 sunt cele cu o cifră de afaceri de cel puțin un milion euro. În iunie 2025, acestea au fost în număr de 42,706 companii, reprezentând 84 la sută din cifra de afaceri totală de la finalul anului trecut, respectiv 77 la sută din activele totale.

valoarea adăugată brută la nivelul economiei, dar sunt responsabile pentru un nivel ridicat al restanțelor, atât către bugetul de stat (circa 35 la sută din total), cât și către furnizori (37,3 la sută). În cazul acestor companii sunt exercitate presiuni și asupra surselor de finanțare, ce trebuie să acopere pe lângă nevoia generală a modelului de afaceri, și deficiența de capital generată. În rândul companiilor subcapitalizate, această nevoie este acoperită de un nivel ridicat al datoriilor comerciale și al altor datorii, ce reprezintă 31 la sută, respectiv 37 la sută din bilanț în iunie 2025, aproape dublu, respectiv triplu față de ponderea de la nivel agregat.

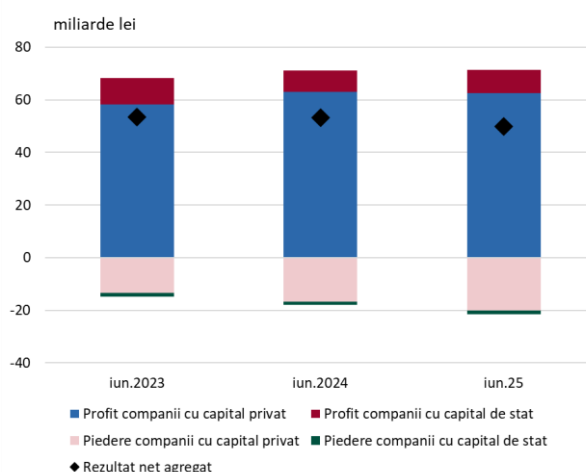
În același timp, o măsură cheie pentru reducerea vulnerabilităților din bilanțurile firmelor, creșterea sănătății financiare a mediului de afaceri din România și, implicit, a imaginii generale a sectorului, este reprezentată de soluționarea situației de funcționare a companiilor cu capitaluri sub limita reglementată. Această problemă a fost vizată și în cadrul pachetului de măsuri fiscale adoptate de Guvern în septembrie anul trecut. Aceste măsuri, coroborate cu cele ce vizează simplificarea ieșirii din piață, pot contribui la reducerea numărului de companii subcapitalizate, în special în cazul companiilor ce au ca și scop optimizarea sau evaziunea fiscală.

Grafic 2.2. Indicatorul agregat de sănătate financiară al companiilor nefinanciare (z-score)

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic 2.3. Rezultatul net al companiilor nefinanciare, în funcție de acționariat

Sursa: MF, calcule BNR

Conform datelor de la jumătatea anului 2025, indicatorul de sănătate financiară al companiilor nefinanciare⁵⁵ se situează la un nivel confortabil peste pragul de risc la nivel agregat, deși s-a deteriorat ușor față de iunie 2024 (**Grafic 2.2**). Factorii determinanți pentru această evoluție au fost viteza de rotație a activelor (raportul cifră de afaceri/active totale), gradul de acoperire a datoriilor cu capital (raportul capitaluri proprii/datorii) și rentabilitatea activelor. Aceeași dinamică negativă a fost observată și în structură, la nivelul corporațiilor și al

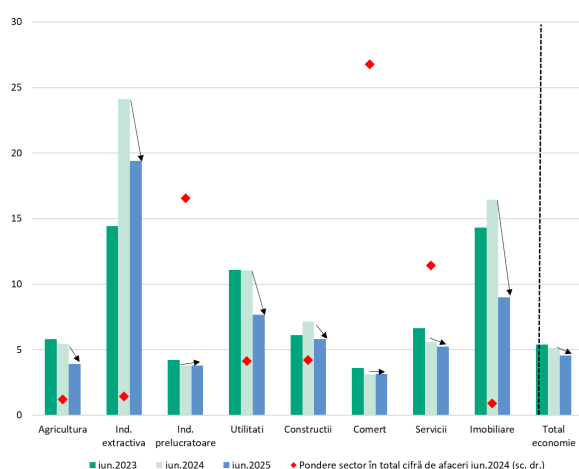
⁵⁵ Indicatorul agregat de sănătate financiară a sectorului companiilor nefinanciare a fost calculat pe baza metodologiei dezvoltate de Edward Altman – „Predicting financial distress of companies: Revisiting the Z-score and ZETA models”, 2000. Având în vedere faptul că sectorul companiilor nefinanciare din România este format într-o proporție covârșitoare din firme nelistate, calculul indicatorului s-a realizat prin metoda adaptată pentru firmele private. Z-score a fost construit pe baza următoarei formule: $Z' = 0,717(X1) + 0,847(X2) + 3,107(X3) + 0,420(X4) + 0,998(X5)$, unde: X1 – Active curente nete/Active totale; X2 – Rezultat reportat net/Active totale; X3 – EBIT/Active totale; X4 – Capitaluri proprii/Datorii; X5 – Cifra de afaceri/Active totale.

IMM, sănătatea financiară fiind mai bună în rândul corporațiilor. Totuși, pe ambele segmente, valoarea indicatorului de sănătate financiară este superioară pragului de risc de 120 la sută.

Rezultatul net al firmelor s-a redus față de aceeași perioadă a anului 2024 (-3,3 miliarde lei, de la 53,2 miliarde lei în iunie 2024 la 49,9 miliarde lei). În funcție de acționariat, rezultatul net a avut, însă, evoluții mixte. Astfel, dinamica a fost una negativă pentru companiile cu capital privat (în scădere cu 3,9 miliarde lei), în timp ce companiile cu capital de stat au înregistrat o îmbunătățire a rezultatului net cu circa 600 milioane lei (**Grafic 2.3**). Aproximativ 85 la sută din rezultatul net agregat a fost determinat de companiile private.

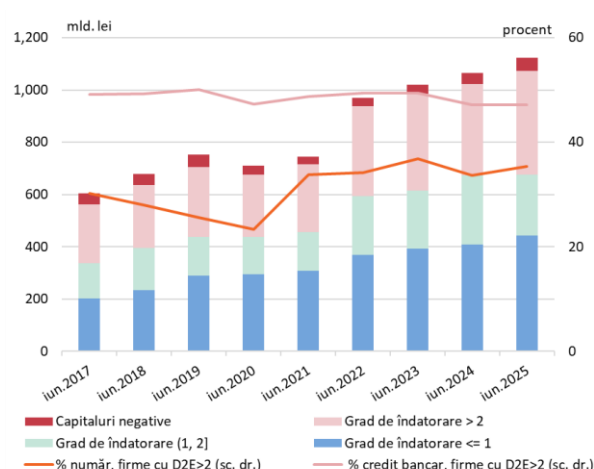
Marja profitului net s-a redus, pe ansamblul companiilor nefinanciare, cu circa 0,6 puncte procentuale în termeni anuali, ajungând la 4,6 la sută în iunie 2025. La nivel sectorial, dinamica a fost similară, cel mai afectate fiind companiile din imobiliare (-7,4 puncte procentuale), industria extractivă (-4,7 puncte procentuale) și utilități (-3,4 puncte procentuale), în timp ce creșteri au fost înregistrate doar în industria prelucrătoare și comerț, iar acestea au fost nesemnificative (0,03 puncte procentuale) (**Grafic 2.4**). Cel mai ridicat nivel al acestui indicator este înregistrat în sectorul industriei extractive (19,4 la sută), urmat de imobiliare (9 la sută) și utilități (7,7 la sută), în timp ce firmele din comerț, ce generează cea mai mare proporție din cifra de afaceri de la nivelul economiei, au o marjă a profitului net de 3,2 la sută.

Grafic 2.4. Marja profitului net în funcție de sectorul de activitate

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic 2.5. Distribuția cifrei de afaceri în funcție de gradul de îndatorare

Sursa: MF, calcule BNR

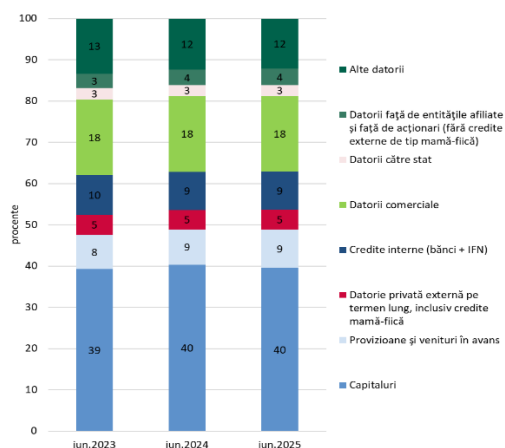
Îndatorarea companiilor se află pe un trend ascendent, gradul de îndatorare al firmelor (raportul datoriei/capital) la iunie 2025 atingând 140,5 la sută, cu 5,4 puncte procentuale mai mare în termeni anuali. În distribuție, ponderea firmelor cu un grad de îndatorare peste pragul semnal de 200 la sută s-a majorat, atingând circa 35 la sută atât din punct de vedere al numărului (cu 1,7 puncte procentuale mai mult decât în iunie 2024), cât și din punct de vedere al importanței pe care îl au aceste companii în cifra de afaceri (+2,3 puncte procentuale), **Grafic 2.5**.

O provocare în mediul de afaceri din România este reprezentată, în continuare, de structura surselor de finanțare a companiilor nefinanciare. Datoriile comerciale reprezintă principala sursă de finanțare externă firmelor. Din

această perspectivă, tendința crescătoare a duratei de plată a furnizorilor și a termenului de recuperare a creanțelor în creștere pot reprezenta o provocare. În iunie 2025, cea mai mare pondere în structura pasivului companiilor nefinanciare din România este reprezentată de capitaluri (40 la sută din pasiv), pe locul secund fiind datoriile comerciale (18 la sută din pasiv), care reprezintă dublul finanțării primite de la instituțiile financiare din România, ce se menține la un nivel modest (9 la sută), **Grafic 2.6**.

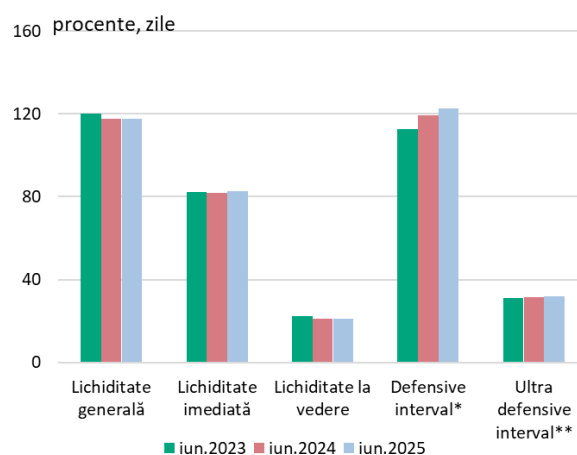
Capacitatea de rambursare a creditelor în rândul companiilor s-a deteriorat ușor în prima jumătate a anului 2025, indicatorul ICR (engl. *Interest coverage ratio – ICR*, calculat ca raport între EBIT și cheltuieli cu dobânzile) atingând 541 la sută în iunie 2025, cu 32 puncte procentuale mai puțin decât în anul precedent, respectiv 118 puncte procentuale sub valoarea din iunie 2023. Numărul companiilor vulnerabile⁵⁶ este în creștere cu 10 la sută în termeni anuali, acestea reprezentând 36 la sută din numărul total al firmelor care au raportat cheltuieli cu dobânzile.

Grafic 2.6. Structura pasivului companiilor nefinanciare

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic 2.7. Principalii indicatori de lichiditate a firmelor

Sursa: MF, calcule BNR

Lichiditatea companiilor nefinanciare din România s-a menținut la niveluri satisfăcătoare în primele șase luni ale anului 2025, cu îmbunătățiri marginale față de aceeași perioadă a anului anterior. Lichiditatea generală se situa la valoarea de 117,8 la sută la nivel agregat, relativ similar cu 117,7 sută în iunie 2024, ecartul fiind unul relativ confortabil față de pragul de semnal de 100 la sută, iar lichiditatea imediată (care nu ia în considerare stocurile) este de 82,8 la sută, cu 1,1 puncte procentuale peste valoarea înregistrată în anul anterior (**Grafic 2.7**). De asemenea, indicatorul ce reflectă perioada de timp în care firmele au capacitatea de a-și susține cheltuielile zilnice operaționale, prin utilizarea tuturor activelor curente (*defensive interval*), era de 122 zile (+3 zile vs. iunie 2024). Indicatorul mai strict, care ia în considerare doar cele mai lichide active ale firmelor (*ultra defensive interval*), era de 32 zile. Totuși, în structură, numărul firmelor cu o lichiditate sub pragul semnal de 100 la sută a crescut cu circa 10 la sută față de iunie 2024, iar importanța acestora din perspectiva ponderii în cifra de afaceri a ajuns la 27 la sută (+2 puncte

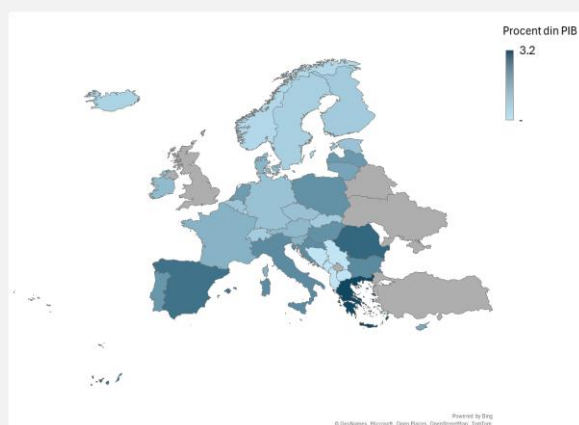
⁵⁶ Companiile nefinanciare vulnerabile la rata dobânzii sunt reprezentate de firmele care au înregistrat un nivel al marjei EBIT/cheltuieli cu dobânzile mai mic de 2,5, inclusiv firmele cu pierderi.

procentuale vs. iunie 2024), în timp ce ponderea în efectivul de salariați s-a redus cu 1 punct procentual față de iunie 2024, până la 29 la sută.

Caseta 1. Analiza companiilor din sectorul agricol românesc

În ultimii ani, agricultura Uniunii Europene s-a confruntat cu provocări majore care au remodelat întreg sectorul. Reducerea semnificativă a numărului de ferme și automatizarea progresivă au diminuat ponderea forței de muncă, în timp ce presiunile economice și creșterea costurilor de producție au afectat semnificativ veniturile fermierilor. Fenomenele climatice extreme și variabilitatea producțiilor au crescut riscurile pentru securitatea alimentară, iar fluctuațiile prețurilor și creșterea costurilor de trai au amplificat dificultățile populației privind accesul la alimente. În paralel, adoptarea tehnologiilor moderne și digitalizarea proceselor agricole au impus adaptări rapide și investiții substanțiale pentru menținerea competitivității la nivel european.

Grafic A. Ponderea în PIB a valorii adăugate brute din agricultură, comparație europeană (2024)

Sursa: Eurostat

Raportul dintre valoarea adăugată a industriei agricole și PIB a fost, în 2024, semnificativ mai ridicat în Grecia (3,2 la sută), România (2,5 la sută) și Spania (2,3 la sută) comparativ cu alte state membre (**Grafic A**). Totuși, între 2009 și 2024, ponderea relativă a agriculturii a scăzut cel mai mult în România (-2,2 puncte procentuale), urmată fiind de Bulgaria

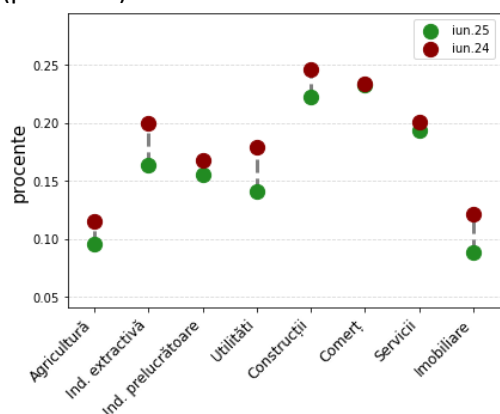
(-1,4 puncte procentuale), Malta și Croația (ambele -0,7 puncte procentuale).

În România, agricultura reprezintă un segment cheie în dezvoltarea economică și asigurarea securității alimentare, iar potențiale riscuri de natură economică sau climatică pot genera vulnerabilități în cadrul acestui sector economic. La momentul actual, firmele din agricultură contribuie cu 2 la sută la VAB generat de companiile nefinanciare (decembrie 2024). Totodată, ele generează 2,4 la sută din cifra de afaceri și angajează 3 la sută din salariații firmelor, similar ponderilor din anii anteriori. Cheltuielile cu salariile au crescut (+5 la sută), pe fondul creșterii salariului minim pe economie, sectorul agricol prezentând una dintre cele mai mari ponderi ale angajaților cu salariu minim. Între anii 2022 și 2024, Legea 135/2022 a acordat fermierilor și angajaților din sectorul agricol beneficii fiscale semnificative, precum scutiri de impozit pe venit și reduceri ale contribuțiilor sociale, contribuind astfel la stimularea ocupării forței de muncă în domeniu. Începând cu 2025, aceste facilități au fost eliminate ca urmare a reformei fiscale, iar veniturile salariale din agricultură sunt în prezent impozitate și supuse contribuțiilor sociale conform regulilor generale.

Situația financiară a firmelor din agricultură la nivel agregat a avut o evoluție nefavorabilă în ultimii 2 ani. Companiile agricole au înregistrat o reducere

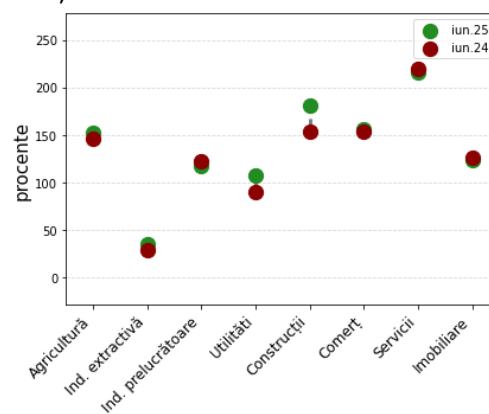
semnificativă a profitabilității, observată în cazul rentabilității financiare (ROE, 9,6 la sută în iunie 2025, în scădere cu circa 2 puncte procentuale față de iunie 2024) și a rentabilității economice (ROA de 3,8 la sută, cu 1 punct procentual mai puțin comparativ cu anul precedent). Astfel, agricultura a devenit al doilea cel mai puțin profitabil segment al economiei (**Grafic B**). Deteriorarea situației financiare este evidențiată și de evoluția altor indicatori financiari. Gradul de îndatorare a fost în creștere cu 6 puncte procentuale, până la nivelul de 153 la sută (**Grafic C**). Din perspectiva lanțurilor valorice, firmele din agricultură înregistrează o durată de plată a furnizorilor mai mare cu 28 de zile în iunie 2025 față de cea din urmă cu 2 ani, explicată și de un număr de zile mai mare necesar pentru a procesa stocurile (197 zile, cu 21 zile mai mult decât în anul 2023) și un termen de recuperare a creanțelor în creștere (148 zile, cu 18 zile mai mult față de anul 2023), semnificativ peste valoarea înregistrată de ansamblul companiilor nefinanciare (86 de zile la jumătatea anului 2025).

Grafic B. Evoluția ROE în funcție de sector (procente)

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic C. Evoluția raportului Datorii/Capital în funcție de sector

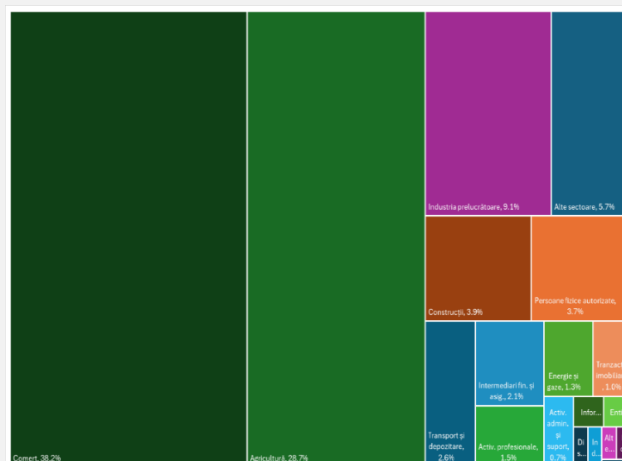
Sursa: MF, calcule BNR

Din perspectiva legăturilor comerciale, pe lanțul de clienți, agricultura este în mare măsură dependentă de sectorul comerțului și de tranzacțiile în interiorul sectorului, iar ponderea mai redusă a livrărilor către domeniul industriei alimentare arată în continuare o orientare către vânzări de materii prime și mai puțin către domenii care pot adăuga o valoare mai ridicată pe plan intern.

În amonte, pe lanțul de furnizori, companiile din domeniul agriculturii reprezintă o verigă relativ importantă pentru o serie de sectoare. În anul 2024, aceste firme au achiziționat, prin intermediul a 2,9 milioane de tranzacții (dintr-un total de 90,6 milioane tranzacții raportate), produse și servicii cu o valoare însumată de 53,6 miliarde lei (reprezentând 3,3 la sută din totalul livrărilor de bunuri și servicii la nivel național). Cele mai importante sectoare furnizoare sunt: (i) comerț (38,2 la sută din totalul achizițiilor vin de la acest domeniu de activitate), (ii) agricultură (28,7 la sută), (iii) industria prelucrătoare (9,1 la sută), (iv) construcții (3,9 la sută) sau (v) persoane fizice autorizate (3,7 la sută), **Grafic D**.

Sectorul agriculturii contractează 8,2 la sută din creditarea companiilor nefinanciare (respectiv 17,7 miliarde lei), o mare parte dintre acestea fiind credite de trezorerie (48,2 la sută) și împrumuturi pentru echipamente (23,6 la sută). Calitatea portofoliului aferent agriculturii s-a deteriorat treptat

Grafic D. Principalele sectoare furnizoare pentru sectorul agriculturii (2024)

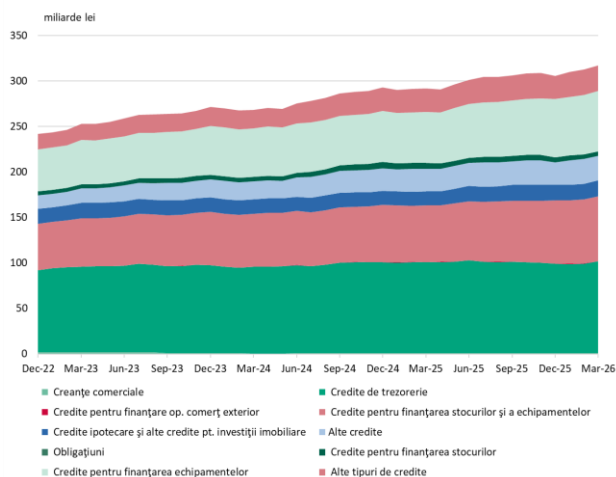
Sursa: ANAF, calcule BNR

componentei de improbabilitate de plată cu 115 la sută într-o lună (decembrie 2025), reflectând așteptările băncilor privind deteriorarea condițiilor financiare ale sectorului și creșterea riscului de nerambursare, pe fondul presiunilor legate de costuri, producție și lichiditate.

începând cu luna octombrie 2024, când rata creditelor neperformante (NPL) era de 2,7 la sută, ajungând în martie 2026 la 9,8 la sută, peste nivelul înregistrat de ansamblul companiilor nefinanciare (5,6 la sută). Evoluția a fost determinată în principal de creșterea

2.1.2. Disciplina financiară a sectorului companiilor nefinanciare

Grafic 2.8. Evoluția stocului de credite acordate companiilor nefinanciare, după tipul creditului

Sursa: BNR

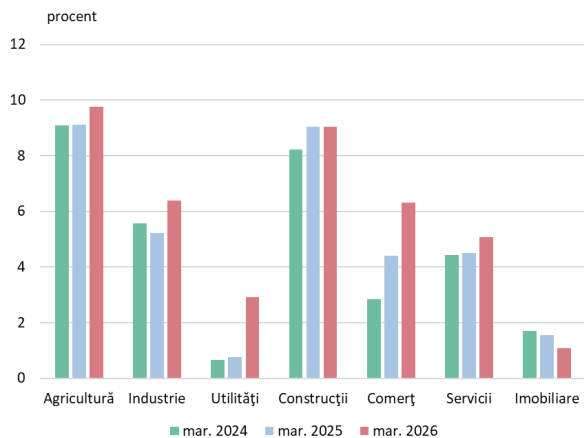
Creditarea companiilor nefinanciare în raport cu instituțiile bancare

Stocul de credite acordate companiilor nefinanciare a înregistrat un avans moderat în primele trei luni ale anului 2026. Dinamica anuală a stocului de credite a fost de +6,4 la sută în luna martie 2026, cu 1,1 puncte procentuale mai mare față de cea mai recentă ediție a *Raportului* (+5,3 la sută la septembrie 2025). Dinamica pozitivă a fost susținută de componenta de credite denumite în valută, care a înregistrat o creștere anuală de 20,2 la sută la martie 2026, cu 5 puncte procentuale mai mult față de luna septembrie 2025. În schimb, stocul de credite denumite în

moneda națională s-a contractat în termeni anuali (-6,8 la sută în luna martie 2026).

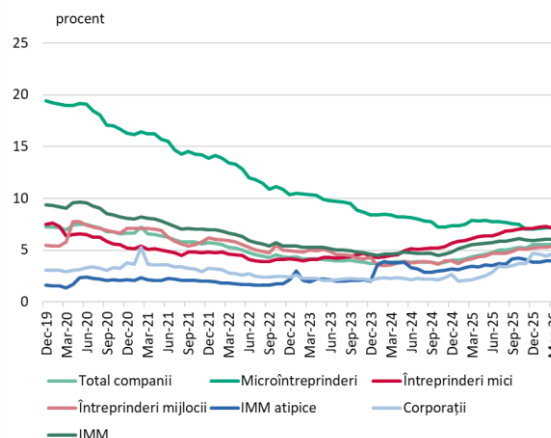
În funcție de tipul de credit, evoluția pozitivă a stocului a fost sprijinită în special de creditele pentru investiții (pentru finanțarea echipamentelor), care a consemnat o majorare anuală de +19,5 la sută în luna martie și au ajuns să reprezinte 30,8 la sută din portofoliul corporativ (+3,3 puncte procentuale față de martie 2025). În același timp, creditele de capital de lucru (de trezorerie) au înregistrat o creștere anuală modestă, de 1,1 la sută, iar ponderea acestora în totalul expunerilor bancare față de companiile nefinanciare s-a redus cu 2,4 puncte procentuale, în comparație cu luna martie 2025 (Grafic 2.8).

Grafic 2.9. Rata NPL pentru portofoliul companiilor nefinanciare, în funcție de sectorul de activitate

Sursa: BNR, MF, calcule BNR

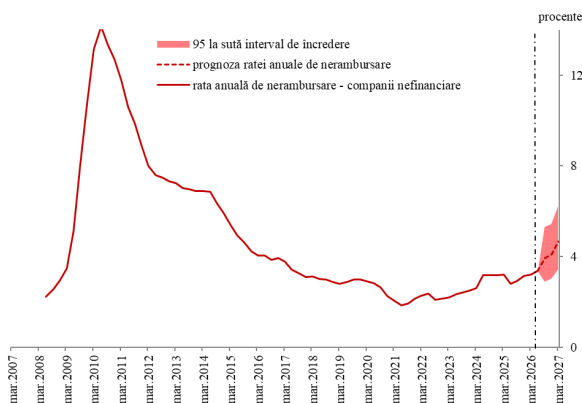
Grafic 2.10. Rata NPL pentru portofoliul companiilor nefinanciare, în funcție de dimensiune

Sursa: BNR, MF, calcule BNR

Pe fondul deteriorării condițiilor macroeconomice, calitatea portofoliului de credite bancare față de companiile nefinanciare s-a diminuat în perioada recentă. Rata creditelor neperformante (rata NPL) aferentă expunerilor față de companiile nefinanciare a ajuns la 5,6 la sută la finalul lunii martie 2026, cu 1,2 puncte procentuale mai mult față de aceeași lună a anului anterior. Această evoluție a fost determinată de creșteri pe ambele componente ale neperformanței, respectiv o majorare de 37,7 la sută în termeni anuali a creditelor aflate în improbabilitate de plată și de 20,2 la sută a creditelor cu întârzieri la plată mai mari de 90 de zile (martie 2026).

Grafic 2.11. Prognoza ratei de nerambursare

Sursa: BNR

Cu excepția sectorului imobiliar, toate sectoarele de activitate au consemnat o deteriorare a ratei NPL în martie 2026, în termeni anuali. Cel mai ridicat nivel al ratei NPL se regăsește în sectorul agriculturii (9,8 la sută, +0,6 puncte procentuale vs. martie 2025), urmat de construcții (9 la sută, constant față de anul precedent) și industrie (6,4 la sută, +1,2 puncte procentuale vs. martie 2025). La polul opus, sectorul imobiliar înregistrează cea mai redusă rată NPL, respectiv 1,1 la sută (-0,5 puncte procentuale vs. martie 2025) (**Grafic 2.9**).

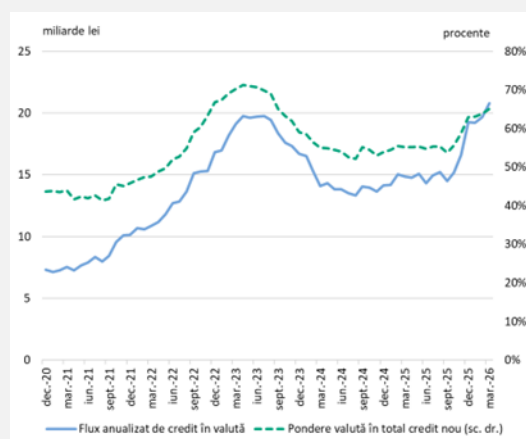
În funcție de dimensiunea companiilor, majoritatea categoriilor au consemnat deteriorări ale calității portofoliului, însă, microîntreprinderile înregistrează cea mai ridicată rată NPL. La finalul lunii martie, această categorie a consemnat o rată NPL de 7,2 la sută, dar cu semne de îmbunătățire, fiind cu 0,6 puncte procentuale sub cea înregistrată în luna corespondentă a anului precedent. Cea mai redusă rată NPL este observată în cazul corporațiilor (4,7 la sută la martie 2026), însă în cazul acestui segment este mai ridicată cu 2,6 puncte procentuale față de luna martie 2025 (**Grafic 2.10**).

Rata anuală de nerambursare în rândul companiilor nefinanciare s-a situat la 3,4 la sută în martie 2026, cu 0,6 puncte procentuale peste nivelul înregistrat în aceeași perioadă a anului precedent. În perspectiva anului următor, scenariul macroeconomic de bază indică o majorare a riscului de credit, probabilitatea medie de nerambursare fiind estimată la 4,5 la sută în martie 2027 (**Grafic 2.11**).

Caseta 2. Creditarea în valută a companiilor nefinanciare din România

Portofoliul de credite denumite în monedă străină necesită o monitorizare mai atentă comparativ cu cel în lei, având în vedere expunerea la riscul valutar. Pe parcursul anului 2025 și în primele trei luni ale anului 2026, creditarea în valută a prins din nou avânt, inclusiv pe fondul ciclului de relaxare a politicii monetare a BCE. Astfel, fluxul anualizat de credite noi denumite în valută a fost de 20,8 miliarde lei în martie 2026, fiind cu 40 la sută mai mare față de cel aferent lunii martie 2025, și a reprezentat 65,1 la sută din fluxul total de credite noi acordate companiilor nefinanciare (Grafic E). În același timp, ponderea expunerilor în valută în totalul expunerilor bancare față de companiile nefinanciare a ajuns la 52,6 la sută, cu 6,4 puncte procentuale mai mult comparativ cu luna martie 2025.

Grafic E. Fluxul de credite noi în valută

Sursa: BNR

industrii (64,4 la sută din creditul la nivel de sector) și de cel al serviciilor (46,7 la sută).

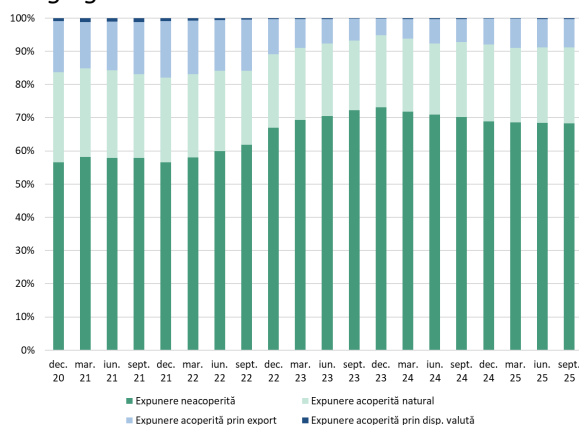
Calitatea portofoliului de credite în valută se menține superioară celei specifice creditelor în lei, însă expunerile neperformante au crescut. Rata NPL aferentă creditelor în valută a fost de 4,1 la sută în luna martie 2026, cu 0,8 puncte procentuale peste cea înregistrată în luna corespondentă a anului anterior. Expunerile neperformante au înregistrat dinamici anuale alerte mai pronunțate decât în cazul creditelor în lei, atât pe componenta de improbabilitate de plată (48,7 la sută vs. -0,1 la sută pentru creditele în lei), cât și pe cea de întârziere mai mare de 90 de zile (60,4 la sută vs. 54,7 la sută pentru creditele în lei).

Gradul de acoperire la riscul valutar (*hedging*)⁵⁷ al expunerilor denumite în valută se menține moderat. La finalul T3 2025, gradul de *hedging* la nivelul sistemului se situa la nivelul de 31,7 la sută, cu 1,9 puncte procentuale peste cel consemnat la finalul T3 2024 (Grafic F). Principala sursă a *hedging-ului* este dată de expunerile acoperite natural, care reprezentau 23 la sută din totalul expunerilor bancare în valută la T3 2025. Distribuția băncilor în funcție de gradul de *hedging* și rata NPL este relativ dispersată, însă majoritatea se

⁵⁷ Companiile acoperite prin export sunt cele al căror raport dintre exporturile nete și serviciul datoriei este mai mare de 0,5. Companiile acoperite în mod natural sunt cele care operează în sectoare în care prețurile sunt denumite în euro pe piața internă. Aceste sectoare includ telecomunicațiile, vânzările de automobile, imobiliarele și leasingul operațional. Companiile acoperite prin disponibilități în valută sunt firmele ale căror conturi curente și numerar în valută, raportate în situațiile financiare anuale, depășesc jumătate din serviciul anual al datoriei. Fiecare firmă acoperită este clasificată într-o singură categorie, pentru a evita dublarea.

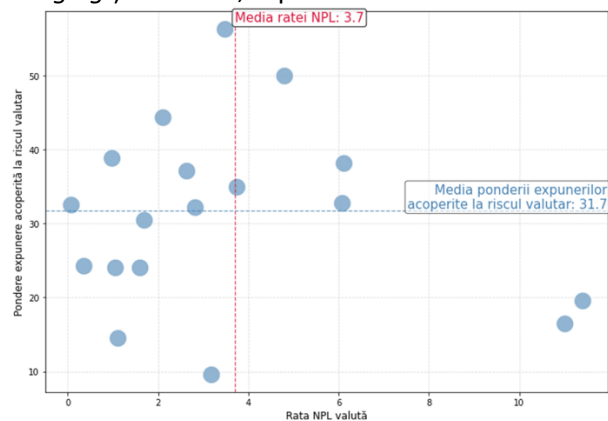
concentrează în jurul valorilor medii, atât în ceea ce privește rata NPL, cât și gradul de acoperire a riscului valutar. Se observă un nucleu de instituții cu rate NPL moderate și niveluri medii de *hedging*, în timp ce doar două bănci se poziționează la extreme, cu rate NPL ridicate și grade foarte scăzute de *hedging*, ambele fiind, însă, de importanță sistemică (**Grafic G**).

Grafic F. Structura expunerilor în valută față de companiile nefinanciare, în funcție de gradul de *hedging*

Sursa: BNR, MF, INS, calcule BNR

Grafic G. Distribuția băncilor cu expuneri în valută mai mari de 500 milioane lei, în funcție de gradul de *hedging* și rata NPL, septembrie 2025

Sursa: BNR, MF, INS, calcule BNR

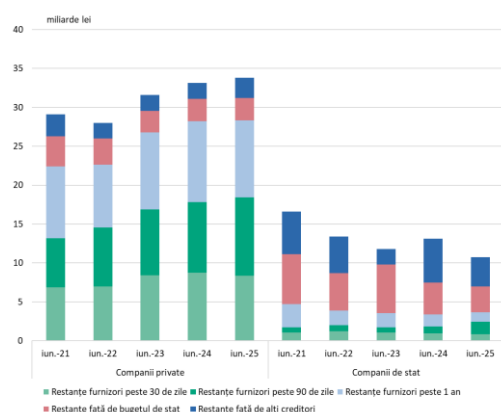
În perioada următoare, Banca Națională a României va continua să monitorizeze cu atenție sporită portofoliul de credite în valută acordate companiilor nefinanciare, iar în eventualitatea acumulării unor vulnerabilități la adresa stabilității financiare asociate acestuia, va analiza oportunitatea calibrării și implementării unor instrumente de politică macroprudențială care să limiteze efectele acestora.

Disciplina la plată în economie

Restanțele la plată s-au diminuat ușor în prima parte a anului 2025. La nivelul economiei, restanțele la plată au ajuns la 44,5 miliarde lei la iunie 2025, cu 3,8 la sută mai puțin față de aceeași perioadă a anului 2024. Evoluția favorabilă a restanțelor la nivel agregat a fost influențată de reducerea celor aferente companiilor de stat, care s-au diminuat cu 38 la sută față de iunie 2024, ajungând la 10,7 miliarde lei, în timp ce restanțele companiilor private au înregistrat o ușoară creștere, respectiv de 1,9 la sută față de aceeași perioadă (**Grafic 2.12**).

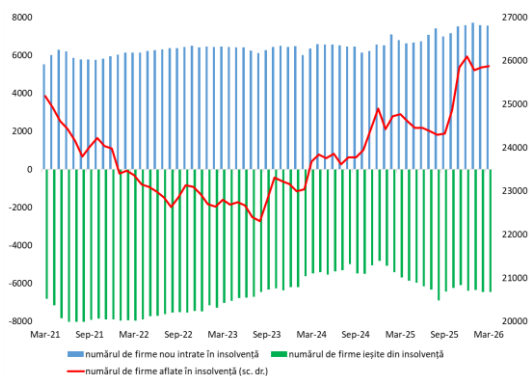
Perioada de timp necesară companiilor nefinanciare pentru a-și încasa creanțele s-a majorat ușor în prima jumătate a anului 2025. Termenul de recuperare a creanțelor la nivel agregat a fost de 86 de zile pentru primul semestru al anului 2025, cu 4 zile mai mult față de aceeași perioadă a anului anterior. Corporațiile continuă să exercite o capacitate superioară de a-și încasa creanțele, comparativ cu segmentul IMM (75 de zile vs. 98 de zile, iunie 2025). În același timp, durata de plată a furnizorilor a crescut marginal de la 78 de zile la iunie 2024 la 80 de zile la iunie 2025. De asemenea, și în acest caz corporațiile au o durată mai scurtă de plată a furnizorilor, de 72 de zile, comparativ cu 80 de zile în cazul IMM.

Grafic 2.12. Evoluția restanțelor, în funcție de acționariat

Sursa: BNR

Grafic 2.13. Fluxul anualizat de firme nou intrate, ieșite și aflate în procedura de insolvență

Sursa: BNR

În perioada aprilie 2025 – martie 2026, incidentele majore la plată au crescut în intensitate, atât din perspectiva numărului, cu 5,7 la sută mai mult față de aceeași perioadă din anul precedent, cât și în privința sumelor totale, unde creșterea a fost una semnificativă, de circa 22 la sută. Volumul sumelor este de aproximativ 1,8 miliarde lei, generat în cea mai mare măsură de companiile din agricultură (43 la sută din total). O concentrare este vizibilă și din punct de vedere al dimensiunii companiilor, unde microîntreprinderile însumează 30 la sută din total, urmate la scurtă distanță de corporații (29 la sută). În cazul acestora din urmă, sumele sunt generate de un număr redus de 15 companii, în creștere totuși față de doar 8 companii în perioada precedentă.

Începând cu cea de-a doua jumătate a anului 2025, numărul firmelor aflate în insolvență s-a aflat pe un trend ascendent, 25,9 mii de firme fiind în această situație în martie 2026, cu circa 1,1 mii mai multe față de aceeași lună a anului precedent (**Grafic 2.13**). Reziliența companiilor din România este pusă la încercare în contextul mediului macroeconomic incert la nivel local și internațional. Firmele aflate în insolvență au o importanță redusă în cadrul economiei, consemnând doar 1,6 la sută din VAB și 2,6 la sută din totalul activelor deținute de companiile nefinanciare conform situațiilor financiare raportate la iunie 2025. În același timp, firmele insolvente generează un volum ridicat al creditelor neperformante, reprezentând 34 la sută din expunerile neperformante din cadrul portofoliului

corporativ bancar în februarie 2026.

2.2. Populația

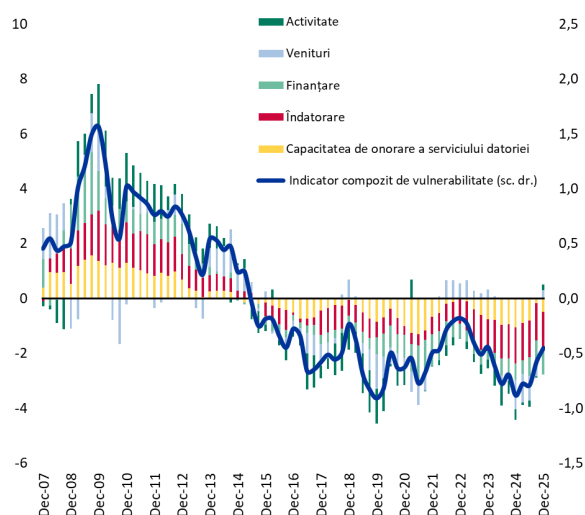
2.2.1. Poziția bilanțieră a populației și comportamentul de economisire

Vulnerabilitățile sectorului populației se mențin la niveluri reduse, indicatorul compozit⁵⁸ reflectând un grad ridicat de reziliență, susținut de o îndatorare sustenabilă și de un nivel robust al economisirii, **Grafic 2.14**. Cu toate acestea, temperarea ritmului de creștere a venitului brut disponibil în termeni nominali, coroborată cu intensificarea presiunilor inflaționiste, au determinat o ușoară deteriorare a valorii indicatorului compozit al vulnerabilităților. Capacitatea populației de onorare a serviciului datoriei continuă să se îmbunătățească, aspect evidențiat de menținerea unei tendințe descendente a ponderii serviciului datoriei în venitul disponibil. Această evoluție este susținută inclusiv de eficiența măsurilor macroprudențiale privind debitorii implementate de către BNR. În

⁵⁸ Pentru informații metodologice a se vedea Caseta 4 din cadrul Raportului asupra stabilității financiare, ediția decembrie 2025.

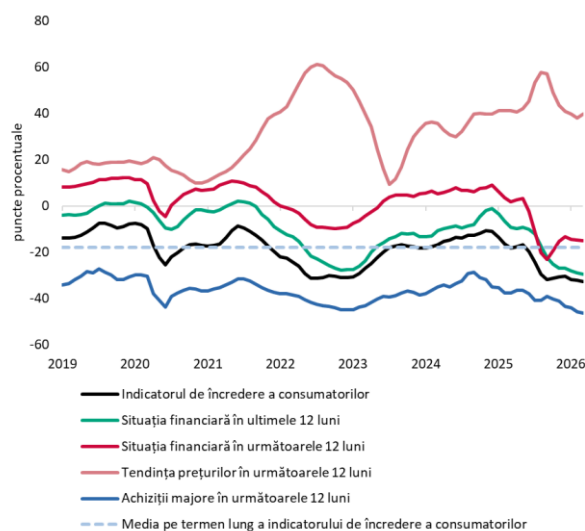
contrapartidă, așteptările mai puțin optimiste ale populației privind situația financiară în următoarele 12 luni (**Grafic 2.15**) exercită un impact nefavorabil asupra dinamicii indicatorului. Încrederea consumatorilor rămâne sub media pe termen lung (**Grafic 2.15**), însă așteptările cu privire la situația financiară în ultimele 12 luni au înregistrat o ușoară ameliorare, după ce au atins în iulie 2025 al doilea cel mai scăzut nivel din perspectivă istorică.

Grafic 2.14. Indicatorul compozit al vulnerabilităților populației

Sursa: BNR, INS, Eurostat, calcule BNR

Grafic 2.15. Încrederea consumatorilor

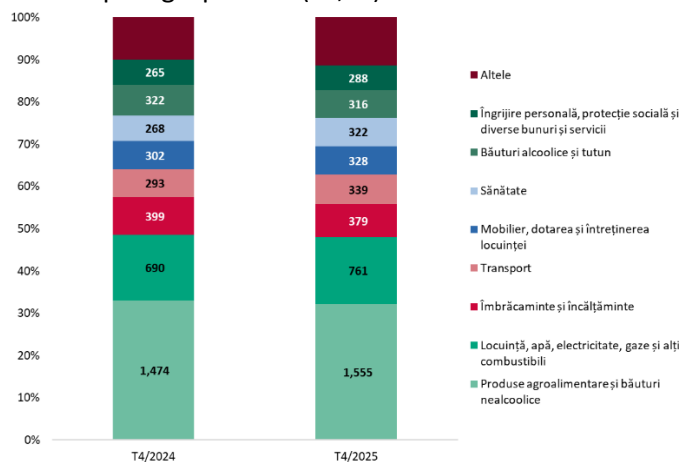
Sursa: Comisia Europeană, calcule BNR
Notă: medie mobilă pe 3 luni.

Impactul cumulativ al crizelor recente asupra comportamentului de consum al populației este pus în evidență de evoluția și structura cheltuielilor gospodăriilor, **Grafic 2.16**. Astfel, în ultimul trimestru din anul 2025, comparativ cu aceeași perioadă din 2024, se observă o creștere a cheltuielilor totale de consum (8,3 la sută), pe fondul menținerii presiunilor inflaționiste și al creșterii costurilor cu energia și combustibilii. Majorările sunt vizibile în special pe categoria cheltuielilor pentru locuință, apă, electricitate, gaze și alți combustibili (+10 la sută, de la 690 lei pe gospodărie în T4/2024 la 761 lei în T4/2025) în contextul expirării la 1 iulie 2025 a schemei de plafonare a prețului la energia electrică și al majorării începând cu 1 august a cotelor de TVA și a accizelor, care au generat efecte în lanț și asupra altor categorii de consum, precum transportul (+15 la sută de la 293 lei pe gospodărie la 339 lei). În același timp, unele categorii de cheltuieli, precum cele cu îmbrăcămintea și încălzământul, au înregistrat ușoare scăderi (-5 la sută anual în T4/2025), sugerând o reorientare a consumului către bunuri și servicii esențiale, în contextul constrângerilor bugetare.

În acest context, ritmul anual de creștere a activelor financiare ale populației a încetinit în anul 2025, atât la nivel agregat (5,4 la sută în decembrie 2025 față de 10 la sută în decembrie 2024), cât și pe majoritatea componentelor. Deși numerarul și depozitele rămân forma predominantă de deținere a activelor financiare (37 la sută din totalul activelor financiare), se remarcă creșterea semnificativă a investițiilor populației în fonduri de pensii (+33,2 la sută anual în decembrie 2025, cu o pondere de 15 la sută în cadrul activelor financiare, de la 12 la sută în urmă cu un an). Astfel, se observă o tendință tot mai accentuată de orientare a populației către sistemele de pensii private, numărul participanților

la fondurile de pensii private (pilonul I și II) ajungând la 9,6 milioane în aprilie 2026, după o creștere de 3,9 la sută în termeni anuali.

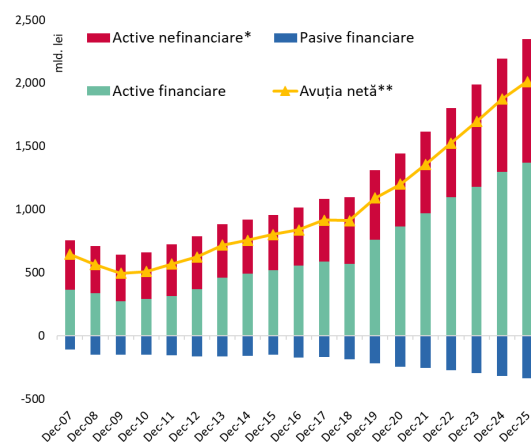
Grafic 2.16. Nivelul și structura cheltuielilor totale de consum pe o gospodărie (lei, %)

Sursa: INS

Notă: în categoria Altele se includ cheltuielile pentru informații și comunicații, recreere, sport și cultură, hoteluri, cafenele și restaurante, asigurări și servicii financiare și educație.

Grafic 2.17. Avuția netă a populației

Sursa: BNR, INS, calcule BNR

* Au fost incluse doar activele fixe^{59,60}.

**Avuția netă a populației este definită ca suma avuției financiare și avuției nefinanciare, netă de datorii.

Depozitele constituite de populație la bănci au continuat trendul ascendent, ajungând la valoarea de 413,7 miliarde lei în martie 2026, însă ritmul anual de creștere al acestora a încetinit de asemenea (8,1 la sută față de 10,7 la sută în martie 2025). Inegalitatea veniturilor și avuției populației se reflectă și în structura depozitelor bancare ale persoanelor fizice. Astfel, doar 0,6 la sută dintre deponenți, ale căror economii depășesc plafonul de acoperire⁶¹, concentrează 29 la sută din totalul depozitelor bancare conform datelor aferente ultimului trimestru din anul 2025.

În consecință, avuția netă a populației a continuat să se consolideze (**Grafic 2.17**), dar și-a temperat avântul față de anii precedenți (7,5 la sută în 2025 față de 10,5 la sută în 2024, 11 la sută în 2023 și 12,4 la sută în 2022). Astfel, averea netă a populației depășește de peste trei ori nivelul înregistrat înaintea crizei financiare din 2007–2008 și se situează la circa 1,8 ori venitul brut disponibil al sectorului, fiind, totodată, aproximativ echivalentă cu nivelul produsului intern brut la finalul anului 2025. Creșterea avuției nete contribuie la consolidarea rezilienței gospodăriilor la nivel agregat, prin asigurarea unei rezerve financiare semnificative, capabile să atenueze impactul unor eventuale șocuri negative asupra veniturilor sau al deteriorării condițiilor economice generale.

Sectorul populației își menține poziția de creditor net al sectorului bancar, volumul depozitelor reprezentând dublul creditelor acordate de bănci populației

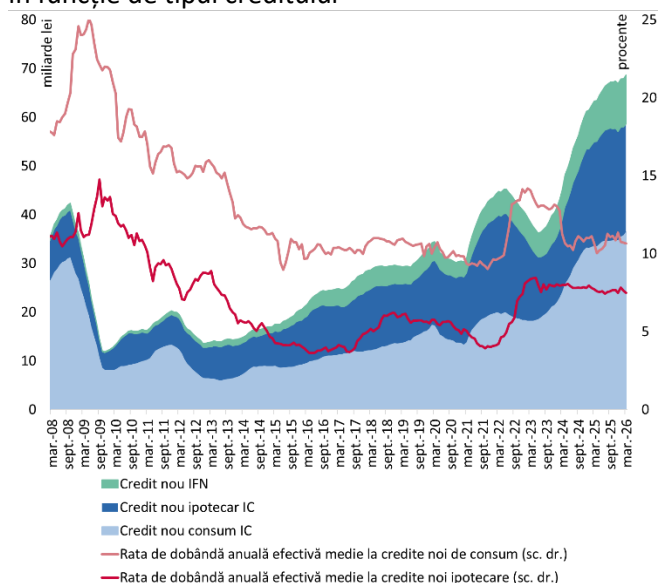
⁵⁹ Activele fixe reprezintă activele nefinanciare produse care sunt utilizate în mod repetat sau continuu în procesele de producție pe o perioadă mai mare de un an. Includ locuințe, alte clădiri, mașini și echipamente etc.

⁶⁰ Din anul 2020, Institutul Național de Statistică publică activele nefinanciare, conform metodologiei conturilor naționale, elaborate în concordanță cu SEC 2010. Valorile anuale au fost interpolate liniar pentru obținerea celor trimestriale, iar pentru anii 2023 și 2024 valorile au fost estimate pe baza datelor din conturile trimestriale ale sectoarelor instituționale, respectiv formarea brută de capital fix și consumul de capital fix.

⁶¹ Limita plafonului este de 100.000 euro per deponent per bancă.

(februarie 2026). Îndatorarea populației de la instituțiile financiare a crescut într-un ritm similar celui din anul 2024 (+9,4 la sută în 2025 și +9,5 la sută în 2024), situându-se la circa 221,1 miliarde lei (decembrie 2025). În structura datoriei totale a sectorului, creditele de la bănci reprezintă 86,8 la sută, creditele acordate de IFN 6,6 la sută, iar împrumuturile de la instituții financiare nerezidente 2,5 la sută. Datoria populației este preponderent denominată în lei (90 la sută, decembrie 2025), în cazul împrumuturilor de la instituții financiare autohtone ponderea fiind încă mai ridicată (93 la sută), inclusiv datorită măsurilor macroprudențiale privind debitorii, diferențiate în funcție de valută, implementate de BNR.

Grafic 2.18. Creditul nou* și costul finanțării bancare, în funcție de tipul creditului

Sursa: BNR, calcule BNR

*fără refinanțări, restructurări, conversii, transferuri (fluxuri anualizate)

Evoluția creditului nou acordat populației reflectă evoluția consumului, a încrederii în economie și a condițiilor de finanțare din piață, **Grafic 2.18**. În perioada recentă se evidențiază o temperare a ritmului de creștere, atât în cazul creditelor de consum, cât și al celor ipotecare acordate de instituțiile de credit, tendință observată, într-o măsură mai redusă, și în segmentul finanțărilor acordate de instituțiile financiare nebancale (IFN). Astfel, în perioada aprilie 2025 – martie 2026, volumul creditului nou bancar total a înregistrat o creștere anuală de 6,6 la sută, dinamica fiind susținută în special de cea a creditelor de consum (8,6 la sută) și mai puțin de cea aferentă creditelor ipotecare (3,5 la sută). În cazul creditelor acordate de IFN creditarea nouă a încetinit la 21 la sută în termeni anuali în intervalul aprilie 2025 – martie 2026, față de 31 la sută în perioada corespondentă anterioară (aprilie 2024 –

martie 2025).

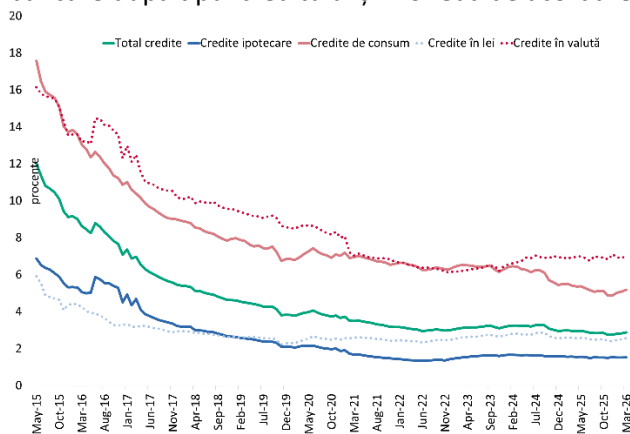
2.2.2. Capacitatea populației de onorare a serviciului datoriei

Calitatea portofoliului de credite bancare acordate populației s-a îmbunătățit în primele luni ale anului 2026 comparativ cu anul anterior, însă în perioada următoare pot exista anumite provocări generate de reducerea venitului disponibil, pe fondul cheltuielilor în creștere. Astfel, rata creditelor neperformante la nivelul agregat al portofoliului de credite acordate de bănci populației (conform definiției ABE) s-a situat la 2,8 la sută în februarie 2026, în scădere cu 0,15 puncte procentuale față de perioada corespondentă din 2025, **Grafic 2.19**. Ritmul de creștere al volumului de credite s-a temperat ușor la 7,9 la sută în februarie 2026, față de 9 la sută în aceeași perioadă a anului anterior.

Creditele denominate în monedă străină prezintă o rată de neperformanță de aproape trei ori mai ridicată față de cea aferentă creditelor acordate în lei (7 la sută față de 2,6 la sută în martie 2026), însă volumul acestora este rezidual, reprezentând circa 7 la sută din totalul împrumuturilor acordate populației. Pe fondul măsurilor macroprudențiale implementate de BNR, diferențiate în

funcție de valută, ponderea creditului nou denominat în valută este neglijabilă (0,2 la sută, martie 2026). În funcție de tipul creditului, riscul de credit aferent segmentului ipotecar se menține la un nivel redus (1,5 la sută), în timp ce creditele destinate consumului prezintă o calitate inferioară, cu o rată NPL de 5,2 la sută (-0,2 puncte procentuale anual).

Grafic 2.19. Rata de neperformanță* a creditelor bancare după tipul creditului și moneda de acordare

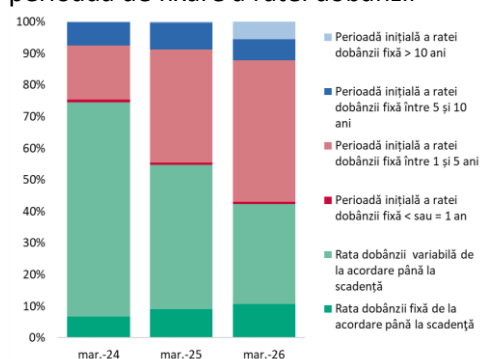
Sursa: BNR, BC, calcule BNR

*definiția ABE

Piața creditului ipotecar din România a înregistrat în ultimii ani o transformare structurală semnificativă, reflectată în modificarea compoziției fluxului de credite nou acordate. În trecut, creditele ipotecare implica un risc de rată a dobânzii mai ridicat, în condițiile în care o pondere importantă era reprezentată de împrumuturi cu dobândă variabilă pe întreaga durată a creditului (68 la sută în martie 2024). Evoluțiile recente (**Grafic 2.20**) indică, însă, o reorientare pronunțată către produsele cu perioadă inițială de fixare a dobânzii, în special pe intervalul 1–5 ani, a căror pondere a devenit dominantă în prezent (45 la sută, martie 2026), pe fondul preferinței crescute a debitorilor pentru predictibilitatea serviciului datoriei și al ajustării ofertei de

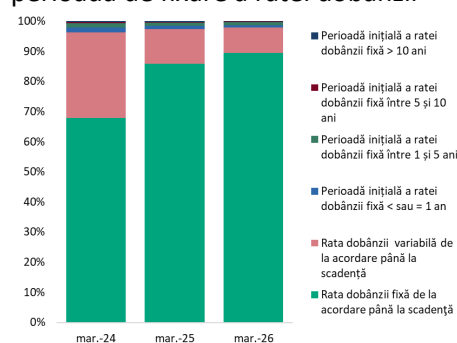
credit din piață. În același timp, ponderea creditelor cu dobândă variabilă în cadrul portofoliului de credit imobiliar a înregistrat o reducere semnificativă, până la aproximativ o treime din stoc. În cazul creditelor ipotecare, expunerile sunt concentrate în segmentul cu dobândă variabilă legată de IRCC, caracterizat de o calitate adecvată a portofoliului, în timp ce expunerile indexate la ROBOR prezintă un profil de risc mai ridicat, **Grafic 2.22**.

Grafic 2.20. Structura creditelor ipotecare, după perioada de fixare a ratei dobânzii

Sursa: BNR

Grafic 2.21. Structura creditelor de consum, după perioada de fixare a ratei dobânzii

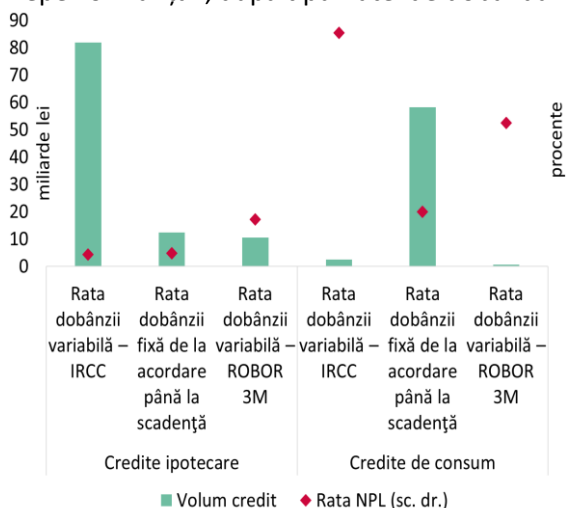
Sursa: BNR

Instituțiile de credit și-au recalibrat oferta de produse pentru a răspunde mai adecvat cererii, contribuind inclusiv la intensificarea activității de refinanțare. Din perspectiva stabilității financiare, tranziția către dobânzi fixe pe termen scurt contribuie la atenuarea riscului de rată a dobânzii la nivelul populației, însă această categorie de credite necesită o monitorizare atentă a calității după expirarea perioadei de fixare a ratei dobânzii.

În aceeași direcție, în cazul creditelor destinate consumului se observă o

orientare pronunțată către produsele cu dobândă fixă pe întreaga perioadă, ponderea acestora majorându-se cu aproximativ 21 puncte procentuale față de nivelul din martie 2024, până la circa 89 la sută în martie 2026 (**Grafic 2.21**), concomitent cu diminuarea semnificativă a ponderii creditelor cu dobândă variabilă la circa 8 la sută (de la aproximativ 28 la sută în urmă cu doi ani).

Grafic 2.22. Volumul expunerilor și rata de neperformanță*, după tipul ratei de dobândă

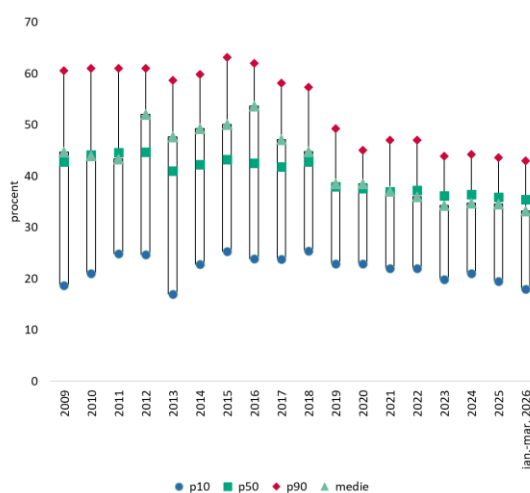

Sursa: BNR, BC, calcule BNR
*definiția ABE

Măsurile macroprudențiale privind debitorii implementate de către Banca Națională a României s-au dovedit eficiente, contribuind la consolidarea capacității populației de a face față unor șocuri succesive, începând cu pandemia COVID-19 și continuând cu incertitudinea economică, comercială și geopolitică la nivel global, precum și cu perioada recentă marcată de ajustări fiscale în plan intern. Pe fondul acestor măsuri macroprudențiale, nivelul median al gradului de îndatorare la acordare a înregistrat o scădere semnificativă, ajungând la 35,9 la sută pentru împrumuturile acordate în anul 2025 și 35,4 la sută pentru creditele acordate în primele trei luni ale anului 2026, față de niveluri de peste 40 la sută anterior implementării limitei, **Grafic 2.23**. Volumul creditelor nou-acordate cu grad de îndatorare de peste 40 la sută⁶² reprezintă

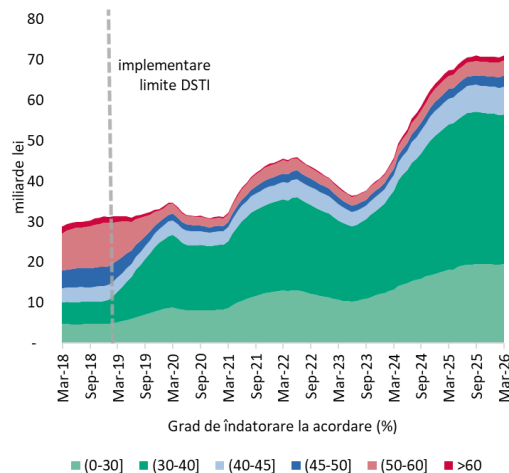
circa 20 la sută din total (47 la sută din aceste volume prezintă un grad de îndatorare cuprins între 40 și 45 la sută, martie 2026), comparativ cu ponderi de peste 60 la sută în perioada anterioară implementării limitei privind gradul maxim de îndatorare la acordare, **Grafic 2.24**.

Grafic 2.23. Distribuția gradului de îndatorare la acordare (DSTI) pe percentile, după anul acordării

Sursa: BNR, calcule BNR

Grafic 2.24. Structura creditului nou după gradul de îndatorare la acordare (fluxuri anualizate)

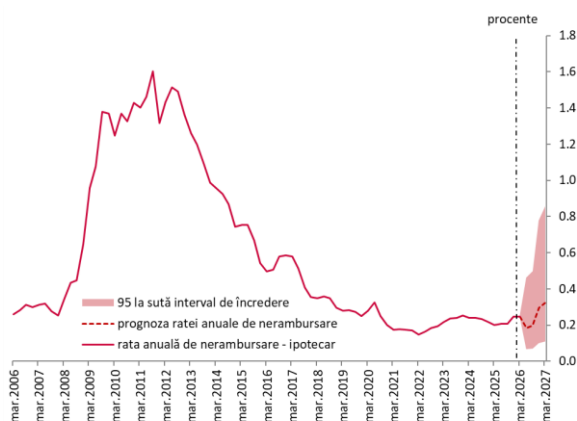

Sursa: BNR, calcule BNR

⁶² Depășirea limitei de 40 la sută privind gradul maxim de îndatorare la creditele în lei are loc în baza măsurilor de flexibilizare, respectiv creșterea cu 5 puncte procentuale a gradului maxim de îndatorare în cazul creditelor imobiliare acordate cumpărătorilor pentru prima dată și excepția de la limita gradului de îndatorare pentru maximum 15 la sută din media aritmetică a volumelor trimestriale ale creditelor de consum acordate de împrumutător în fiecare dintre ultimele patru trimestre anterioare.

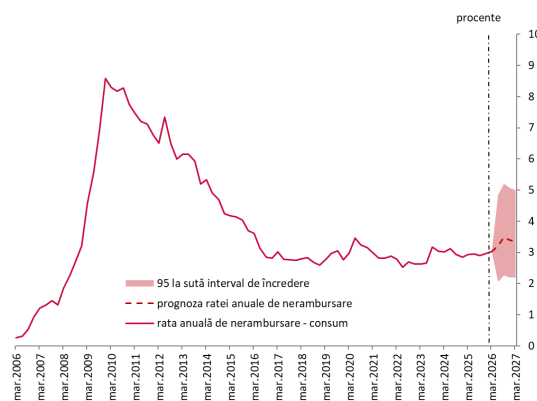
Într-un context marcat de incertitudini interne și internaționale, capacitatea populației de a-și onora serviciul datoriei poate fi supusă unor ușoare presiuni ascendente în perioada următoare, având în vedere contextul macroeconomic. Rata anuală de nerambursare⁶³ s-a majorat ușor pe ambele segmente de creditare a populației, respectiv de la 0,2 la sută în martie 2025 la 0,25 la sută în martie 2026 în cazul creditelor ipotecare și de la 2,9 la sută la 3 la sută în cazul creditelor de consum, în aceeași perioadă. Estimările privind probabilitatea de nerambursare pe un orizont de 12 luni indică o ușoară creștere a acesteia în cazul creditelor imobiliare (de la 0,25 la sută la 0,32 la sută în martie 2027, **Grafic 2.25**) și mai accentuată în cazul creditelor de consum (de la 3 la sută la 3,4 la sută în martie 2027, **Grafic 2.26**).

Grafic 2.25. Prognoza ratei anuale de nerambursare pentru credite ipotecare

Sursa: BNR, BC, calcule BNR

Grafic 2.26. Prognoza ratei anuale de nerambursare pentru credite de consum

Sursa: BNR, BC, calcule BNR

Centrul de Soluționare Alternativă a Litigiilor în Domeniul Bancar (CSALB) pune la dispoziția debitorilor o modalitate practică și convenabilă de a rezolva neînțelegerile apărute în relația cu băncile, fără a fi necesară apelarea la instanță. Acest mecanism extrajudiciar permite părților să ajungă la o înțelegere de comun acord, printr-o procedură gratuită, rapidă și mai puțin formală. În același timp, contribuie la diminuarea numărului de procese și la consolidarea relației de încredere dintre consumatori și instituțiile financiare, **Caseta 3**.

Caseta 3. Rolul CSALB în susținerea stabilității financiare

CSALB încurajează deschiderea consumatorilor către formarea unei relații bazate pe încredere în raport cu băncile. Problemele semnalate de consumatori sunt înțelese și negociate de acestea, cu precădere atunci când sunt justificate și rezonabile. Perfecționarea mecanismelor de conciliere, precum și disponibilitatea și flexibilitatea băncilor, au condus la o creștere constantă a numărului de cereri primite de-a lungul anilor, precum și a numărului de dosare constituite și soluționate, cu aportul ambelor părți, iar rezultatele activității operaționale a CSALB sunt reflectate în cele ce urmează.

Rolul esențial al CSALB, de soluționare amiabilă a diferendelor ce pot apărea în derularea relațiilor contractuale dintre consumatorii și bănci sau IFN-uri, include și o coordonată importantă de educație financiară. Strategia de

⁶³ Conform criteriului de 90 de zile de întârziere.

comunicare a CSALB pentru anul 2026 se concentrează pe tema educației financiare cu o secțiune dedicată pe site-ul Centrului, acolo unde consumatorii pot urmări peste 40 de podcasturi și dezbateri care au fost transmise LIVE pe teme legate de creditare, economisire, investiții și gestionarea bugetului personal. La aceste dezbateri au participat președinți și vicepreședinți din băncile comerciale, conciliatori, reprezentanți ai BNR, ARB și CSALB, analiști financiari și jurnaliști. Prezența în media tradițională și în social media a CSALB este una importantă, realizată atât prin parteneriate, cât și organic, prin preluarea de către mass-media a producțiilor video și text furnizate de Centru în aceste campanii de informare și educație financiară. Al 6-lea sezon al Podcasturilor CSALB este programat pentru a doua jumătate a acestui an. Dezbaterile găzduite de CSALB vor aborda tematica inspirată din tipologia cererilor de negociere cu băncile pe care consumatorii le trimit către CSALB. Prin informațiile transmise în aceste dezbateri, consumatorii pot primi instrumentele necesare pentru gestionarea și protejarea finanțelor personale într-un context macroeconomic imprevizibil.

În februarie 2026 CSALB a analizat profilul consumatorului de servicii financiare care s-a adresat Centrului în anii 2024-2025. Analiza celor 6.434 de cereri de negociere cu băncile/IFN-urile trimise către CSALB în anii 2024 și 2025 arată că profilul consumatorului de servicii financiar-bancare este al unui bărbat din mediul urban, preponderent bucureștean sau din zona centrală a Transilvaniei, cu vârsta cuprinsă între 41-50 de ani, care are un credit de consum în lei și care solicită băncii, printr-o cerere completată direct pe site-ul csalb.ro, reducerea costurilor creditului aflat în derulare. Beneficiile medii obținute în 2024-2025 în urma fiecărei negocieri sunt de 3.410 euro.

La începutul acestui an, reprezentanții CSALB au continuat întâlnirile cu elevii în cadrul Săptămânii altfel, cărora li se prezintă cursuri de educație financiară adaptate vârstei și nevoilor acestora.

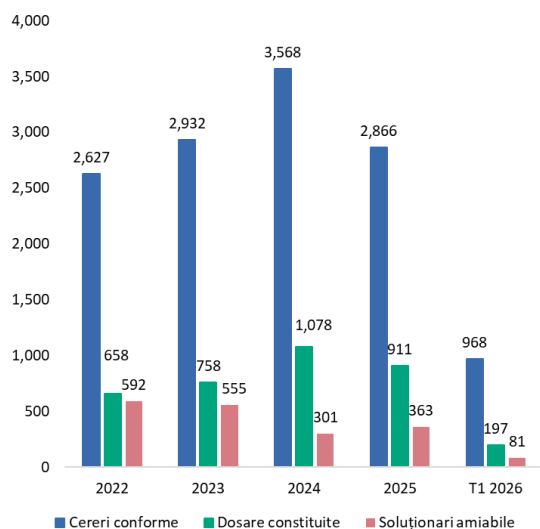
Până la sfârșitul T1 2026, CSALB a primit 968 de cereri de la consumatorii care au solicitat băncilor și IFN-urilor intrarea într-o negociere în cadrul Centrului (717 în relație cu băncile și 251 în relație cu IFN-urile), **Grafic H**. Astfel, ponderea cererilor adresate IFN-urilor a crescut ușor peste valoarea din perioada de referință a anului trecut: de la 21 la sută din total/T1 2025, până la aproximativ 26 la sută din total/T1 2026. Complementar, ponderea cererilor adresate băncilor prezintă o scădere în cele două perioade comparate: 79 la sută din total/la final de T1 2025, respectiv 74 la sută din total/T1 2026.

Numărul total de dosare constituite la finalul T1 2026 a ajuns la 197, toate fiind formate în relația cu băncile. Comparativ, în primele trei luni ale anului 2025 s-au format 189 dosare, ceea ce înseamnă o creștere cu 5 la sută în anul curent a acestui indicator statistic. Dintre dosarele formate în acest an și soluționate până la finalul perioadei de referință, 150 s-au finalizat printr-o hotărâre (părțile au acceptat soluția propusă de conciliator), alte 35 dosare aflându-se în curs de procesare (la finalul T1 2026), **Grafic I**. În 8 dosare una dintre părți a refuzat soluția propusă de conciliator și s-a pronunțat o încheiere, iar în 4 dosare una dintre părți s-a retras.

La finalul anului 2025, procedurile de negociere a consumatorilor cu băncile, intermediare de CSALB, au avut ca rezultat beneficii înregistrate de aproximativ 3,17 milioane EUR. Astfel, valoarea totală a beneficiilor rezultate

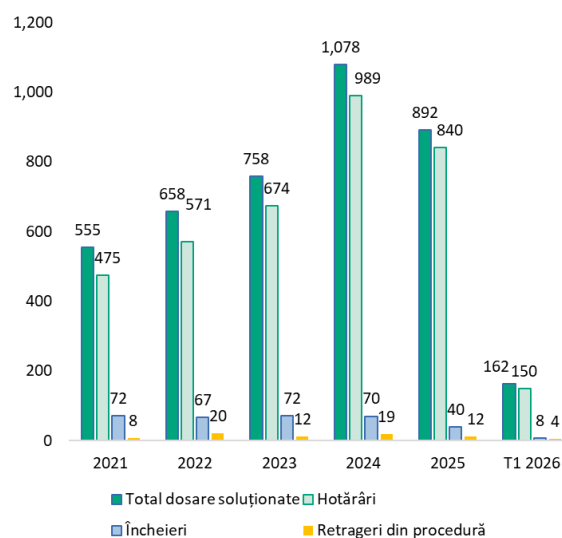
(în cei aproape 10 ani de activitate operațională a Centrului) este de aproximativ 17,5 milioane EUR.

Grafic H. Evoluția anuală a numărului de cereri conforme, dosare constituite și soluționări amiabile

Sursa: CSALB

Grafic I. Evoluția dosarelor soluționate prin Hotărâri sau Încheieri

Sursa: CSALB

2.3. Sectorul imobiliar

2.3.1. Piața imobiliară rezidențială și comercială

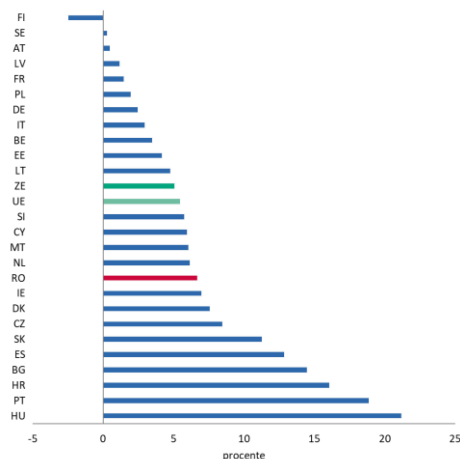
Piața imobiliară rezidențială

Piața imobiliară rezidențială a rămas activă în ultimul trimestru din 2025 și a continuat astfel și la începutul anului 2026 (perioada ianuarie-martie), însă decalajul dintre cererea și oferta de locuințe continuă să pună presiune pe prețuri. Astfel, prețurile proprietăților imobiliare rezidențiale au consemnat o creștere anuală în termeni nominali superioară mediei zonei euro și a Uniunii Europene (**Grafic 2.28**), însă sub nivelul ritmurilor de creștere la nivel regional, **Grafic 2.27**. În trimestrul IV 2025, prețurile locuințelor au crescut cu 6,7 la sută în România în termeni anuali, comparativ cu 5,1 la sută în zona euro și 5,5 la sută media UE. Totuși, dinamica prețurilor proprietăților imobiliare rezidențiale din România s-a situat sub valorile consemnate în majoritatea economiilor similare din regiune, precum Ungaria (21,2 la sută), Bulgaria (14,5 la sută) sau Cehia (8,5 la sută), dar peste cele înregistrate în Polonia (4,3 la sută). În termeni reali, evoluția prețurilor proprietăților rezidențiale se situează în teritoriu negativ (-2,6 la sută anual în T4 2025), în contextul unui nivel ridicat al inflației.

În structură, se remarcă o diferențiere mai accentuată între segmentul locuințelor noi și cel al locuințelor existente, inclusiv pe fondul modificărilor intervenite în regimul de TVA aplicabil bunurilor imobile începând cu luna august 2025, respectiv majorarea cotei standard de TVA de la 19 la sută la 21 la sută, precum și eliminarea cotei reduse de TVA aferentă achiziției primei locuințe. Creșterea fiscalității aplicabile segmentului locuințelor noi a determinat reorientarea unei părți a cererii către locuințe existente. În condițiile unei oferte relativ rigide pe piața secundară, această evoluție a contribuit la amplificarea presiunilor asupra prețurilor locuințelor existente. Astfel, ecartul

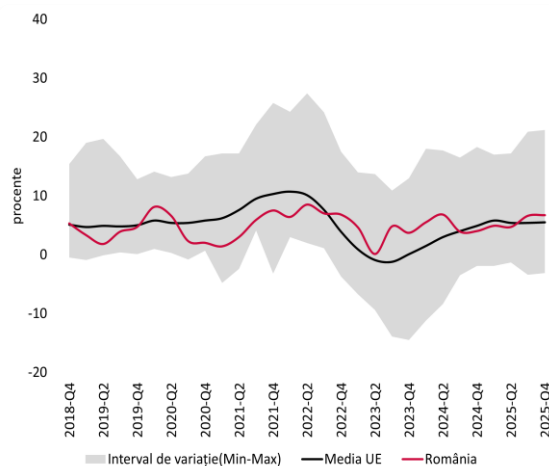
dintre cele două segmente s-a accentuat: în ultimul trimestru din 2025, prețurile locuințelor existente au crescut cu 7,1 la sută anual, comparativ cu 6 la sută în cazul locuințelor noi. Totuși, în cazul locuințelor noi costurile de construcție au continuat să exercite presiuni asupra prețurilor, indicele costului în construcții pentru clădirile rezidențiale fiind, în perioada aprilie 2025 – martie 2026, în medie, cu 7,2 la sută peste nivelul aferent perioadei corespondente anterioare.

Grafic 2.27. Dinamica anuală (în termeni nominali) a prețurilor proprietăților imobiliare rezidențiale, comparații internaționale (T4 2025)

Sursa: Eurostat, calcule BNR

Grafic 2.28. Evoluția prețurilor proprietăților imobiliare rezidențiale

Sursa: Eurostat, calcule BNR

Cu toate acestea, prețurile locuințelor se situează sub nivelul fundamentelor economice atât la nivel național, cât și în București. Indiferent de metodologia utilizată pentru estimarea gradului de supra/subevaluare, rezultatele indică în mod consistent o subevaluare a pieței imobiliare rezidențiale, **Grafic 2.29**. Aceasta sugerează faptul că prețurile actuale sunt încă sub nivelul justificat de indicatorii economici fundamentali (precum veniturile populației, costul finanțării și nivelul chiriilor)⁶⁴.

Pe partea ofertei, anul 2025 a fost caracterizat de o diminuare a livrărilor de locuințe noi, numărul celor terminate în cursul anului reducându-se cu 3,1 la sută față de anul 2024, **Grafic 2.30**. Totodată, structura livrărilor a continuat să se modifice în favoarea locuințelor din mediul rural⁶⁵, dat fiind un potențial de dezvoltare mai ridicat în această zonă, susținut de disponibilitatea terenurilor și de costurile de construcție relativ mai reduse. Perspectivele privind ajustarea ofertei indică o dinamizare a activității de construire. În perioada aprilie 2025 - martie 2026 volumul lucrărilor de construcții pentru clădiri rezidențiale a crescut, în medie, cu 12,4 la sută (serie ajustată) față de perioada similară anterioară. În plus, pe parcursul ultimelor 12 luni (aprilie 2025 – martie 2026) s-au eliberat cu 2,8 la sută mai multe autorizații de construire pentru clădiri rezidențiale comparativ cu perioada corespondentă anterioară.

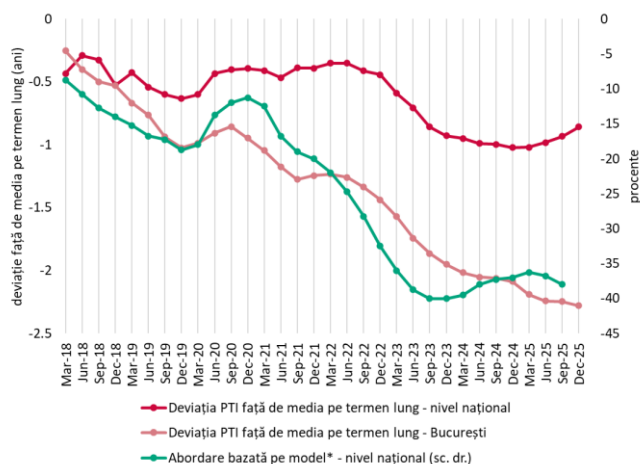
Pe partea cererii, interesul pentru achiziția sau construcția de locuințe se

⁶⁴ Rezultatele trebuie interpretate cu prudență, întrucât estimările sunt sensibile la metodologia utilizată și la caracteristicile structurale ale pieței rezidențiale locale. Nivelul relativ redus al chiriilor, ponderea ridicată a tranzacțiilor finanțate din surse proprii și rigiditatea ofertei pot explica persistența unor diferențe între prețurile observate și cele estimate pe baza fundamentelor economice.

⁶⁵ INS, [Construcțiile de locuințe în anul 2025, comunicat nr. 58 din 12 martie 2026](#).

menține peste nivelurile pre-pandemice (**Grafic 2.32**), în contextul în care apartamentele din București rămân pe piață, în medie, doar 54 de zile (T1 2026), cea mai redusă durată înregistrată în rândul marilor centre urbane din țară.

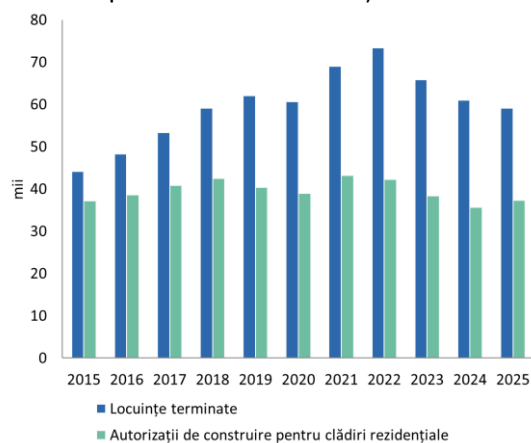
Grafic 2.29. Gradul de sub/supraevaluare a locuințelor

Sursa: INS, UNNPR, BNR, BCE, calcule BNR

*Indicator bazat pe model (ecuație statică bayesiană)

Grafic 2.30. Evoluția numărului locuințelor terminate și a autorizațiilor de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale

Sursa: INS

Totuși, cererea pentru achiziția de proprietăți rezidențiale⁶⁶ s-a contractat în primul trimestru al anului 2026 (-5 la sută față perioada similară a anului anterior versus +2 la sută în T4 2025), iar oferta de proprietăți listate la vânzare a continuat să se restrângă accentuat (-24 la sută).⁶⁷

Dezechilibrul dintre cerere și ofertă, coroborat cu modificările fiscale și contextul economic general, au condus la o temperare a activității de tranzacționare pe piața imobiliară rezidențială, **Grafic 2.31**. Astfel, în anul 2025 numărul tranzacțiilor imobiliare s-a diminuat cu 5,4 la sută, în timp ce în primele trei luni ale anului 2026 s-a consemnat o scădere mai pronunțată, de 17,1 la sută în termeni anuali, cu evoluții similare în București (-16,6 la sută) și restul țării (-17,4 la sută).

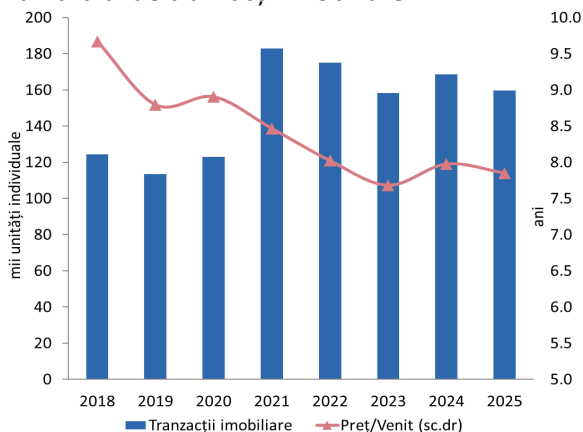
Cu toate acestea, timpul necesar pentru achiziționarea, fără finanțare bancară, a unui apartament cu două camere s-a redus marginal la 7,9 ani în anul 2025, de la 8 ani în 2024, pe fondul unei dinamici a prețurilor locuințelor relativ mai temperate decât cea a veniturilor nominale (**Grafic 2.31**). În plan regional, există disparități semnificative, indicatorul preț pe venit variind între 6,8 ani în București și circa 12 ani în Constanța (date la T4 2025).

Pe piața închirierilor rezidențiale, cererea a consemnat o creștere semnificativă (8 la sută), în contrast cu restrângerea importantă a ofertei (-17 la sută), ceea ce sugerează o orientare mai pronunțată a cererii către închiriere. Cu toate acestea, prețul mediu de închiriere s-a diminuat marginal, la circa 530 euro/lună în T1 2026 în termeni anuali.

⁶⁶ Exprimată ca raport între potențialii cumpărători și oferta existentă.

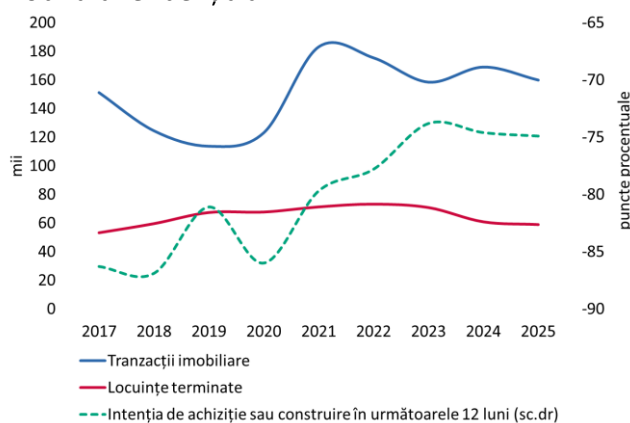
⁶⁷ [imobiliare.ro Market 360. Piața imobiliară rezidențială, trimestrul I 2026.](https://www.imobiliare.ro/Market360/Piața%20imobiliară%20rezidențială,%20trimestrul%20I%202026)

Grafic 2.31. Indicatorul preț/venit⁶⁸ și evoluția numărului de tranzacții imobiliare

Sursa: ANCP, INS, UNNPR, calcule BNR

Grafic 2.32. Evoluția cererii și ofertei pe piața imobiliară rezidențială

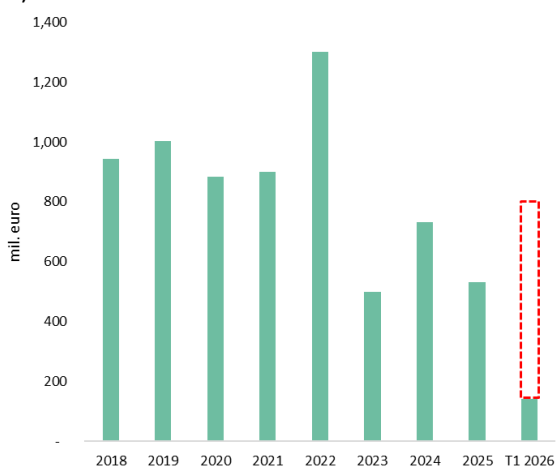

Sursa: DG ECFIN, ANCP, INS, calcule BNR

Piața imobiliară comercială

Anul 2025 s-a încheiat cu un volum al investițiilor pe piața imobiliară comercială în valoare de 532 milioane euro, reprezentând o scădere de 27 la sută în termeni anuali, **Grafic 2.33**. Pentru anul 2026, investițiile sunt așteptate să depășească 700-800 milioane de euro, proprietăți în valoare de peste 450 milioane euro fiind deja programate pentru finalizarea tranzacției, semnalând o revenire a activității investiționale⁶⁹.

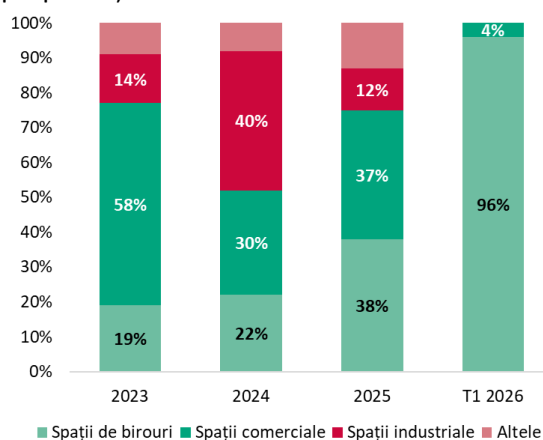
Grafic 2.33. Evoluția volumului investițiilor pe piața imobiliară comercială din România

Sursa: iO Partners, Avison Young

Notă: secțiunea delimitată cu roșu (linie punctată) ilustrează estimările privind investițiile pentru întreg anul 2026.

Grafic 2.34. Volumul investițiilor, după tipul proprietății

Sursa: Avison Young, iO Partners

Bucureștiul a concentrat 46 la sută din volumul total al investițiilor, reflectând o preferință pronunțată a investitorilor pentru segmentul de birouri, care a reprezentat peste 80 la sută din activitatea investițională la nivelul capitalei în anul 2025. În paralel, centrele regionale au continuat să atragă capital

⁶⁸ Luând în considerare prețul mediu pe metru pătrat declarat de părți în contractul de vânzare-cumpărare pentru un apartament standard cu 2 camere, cu o suprafață de 55 mp și venitul salarial mediu net din care s-au dedus cheltuieli de subsistență egale cu salariul minim net pe economie.

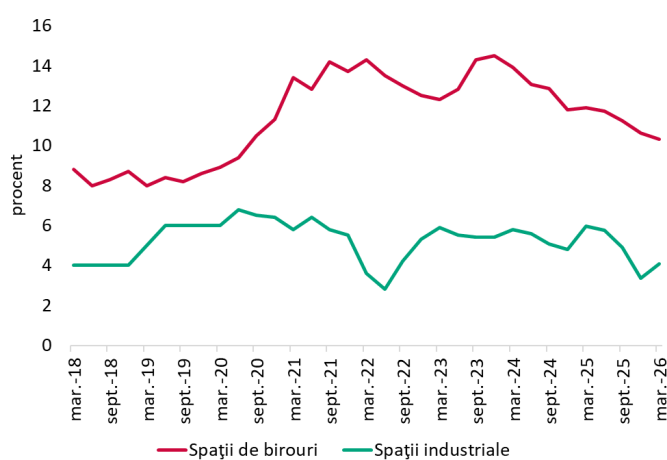
⁶⁹ Avison Young, [2025 Romanian real estate market overview](#)

preponderent pe segmentul spațiilor comerciale (*retail*), toate tranzacțiile de acest tip realizate fiind localizate exclusiv în afara Bucureștiului și vizând parcuri și centre comerciale. Spațiile de birouri și retail au continuat să se situeze în centrul interesului investitorilor în anul 2025, cumulând aproximativ 75 la sută din volumul total al investițiilor la nivel anual, **Grafic 2.34**.

În primul trimestru al anului 2026 investițiile s-au plasat sub nivelul înregistrat în aceeași perioadă a anului 2025, fiind înregistrate tranzacții de circa 140 milioane euro, marcând o scădere în termeni anuali de 15 la sută⁷⁰, **Grafic 2.33**. Capitalul internațional a continuat să joace un rol dominant, reprezentând 68 la sută (T1 2026) din volumul total al investițiilor, ceea ce consolidează poziția României ca destinație competitivă pentru investiții imobiliare în cadrul pieței din Europa Centrală și de Est.

În context regional, Ungaria a înregistrat cea mai pronunțată creștere, cu volume de investiții de peste 325 milioane euro în primul trimestru, aproape dublu față de anul anterior și cel mai ridicat nivel de deschidere a anului din 2018 până în prezent, în timp ce Polonia și-a confirmat statutul de principal centru de lichiditate al pieței CEE, cu volume de aproximativ 1,1 miliarde euro, în creștere cu peste 40 la sută anual. Totodată, Bulgaria a consemnat o dublare a volumelor, depășind 100 milioane euro, în contrast cu evoluția mai temperată din România și cu scăderile semnificative raportate în Cehia și Slovacia, unde activitatea investițională s-a situat la mai puțin de o treime din nivelurile din primul trimestru al anului 2025.

Grafic 2.35. Evoluția ratelor de neocupare în București

Sursa: iO Partners

În raport cu celelalte capitale din regiune, Bucureștiul este caracterizat de niveluri mai ridicate ale ratelor de capitalizare pentru proprietățile *prime* (**Tabel 2**), sugerând o primă de risc mai mare solicitată de investitori. Cu toate acestea, piața autohtonă își menține atractivitatea, pe fondul perspectivelor favorabile de creștere pe termen mediu și lung, al cererii consistente pentru spații de calitate și al rolului său strategic în cadrul regiunii.

Ratele de neocupare se poziționează pe o tendință descendentă în cazul spațiilor de birouri (10,3 la sută în T1 2026 de la 11,9 în T1 2025), în timp ce în cel al spațiilor industriale aceasta a fost întreruptă în primul trimestru din 2026, deși rămâne în scădere în termeni anuali (4,1 la sută în T1 2026 de la 6 la sută în T1 2025), **Grafic 2.35**. În cazul spațiilor de birouri, peste 75 la sută din cererea netă (engl. *net take-up*) a fost generată de contracte noi și de relocări din spații necompetitive, ceea ce reprezintă un semnal pozitiv privind capacitatea pieței de a genera cerere suplimentară, anterior nesatisfăcută⁷¹. Structura cererii spațiilor industriale în 2025 evidențiază o poziție dominantă a sectorului logistic, care a generat 30 la

⁷⁰ iO Partners, [Market REcap | Romania Investment, Q1 2026](#)

⁷¹ Avison Young, [2025 Romanian real estate market overview](#)

sută din volumul total al cererii brute (engl. *gross take-up*), indicând optimizarea continuă a lanțurilor de aprovizionare și creșterea relevanței țării în cadrul rețelelor regionale de distribuție.

Tabel 2. Ratele de capitalizare *prime*⁷² în capitalele din Europa Centrală și de Est în T1 2026

	București	Budapesta	Praga	Varșovia	Sofia
 Spații de birouri	7,50%	6,50%	5,25%	6,25%	7,50%
 Spații comerciale	7,75%	7,00%	6,00%	6,25%	7,75%
 Spații industriale	7,25%	6,75%	5,00%	6,50%	7,50%

Sursa: Colliers⁷³

Costurile de construcție continuă să exercite presiune asupra pieței, influențând deciziile de investiții și ritmul de dezvoltare al proiectelor. În intervalul aprilie 2025 – martie 2026, costurile de construire pentru clădirile nerezidențiale au crescut, în medie, cu 7 la sută în termeni anuali.

Perspectivile sunt de dinamizare a activității pe piața imobiliară comercială, dat fiind faptul că în perioada aprilie 2025 - martie 2026 lucrările de construcții nerezidențiale au crescut, în medie, cu 10,8 la sută în termeni anuali, iar în primele trei luni ale anului au marcat o creștere marginală (1,3 la sută. În același timp, suprafața utilă pentru care au fost eliberate autorizații pentru clădiri nerezidențiale în perioada aprilie 2025 - martie 2026 a crescut cu 10,7 la sută față de perioada similară anterioară.

2.3.2. Riscurile generate de sectorul imobiliar rezidențial și de creditarea imobiliară a populației

Expunerea sectorului bancar față de piața imobiliară rezidențială se menține importantă, (61 la sută, martie 2026 deși în scădere de la 63 la sută în martie 2025), pe fondul unui ritm de creștere mai accelerat al portofoliului total de credite acordate de bănci populației (7,9 la sută, martie 2026) față de cel aferent creditelor garantate cu ipotecă asupra imobilelor rezidențiale (5,4 la sută, martie 2026).

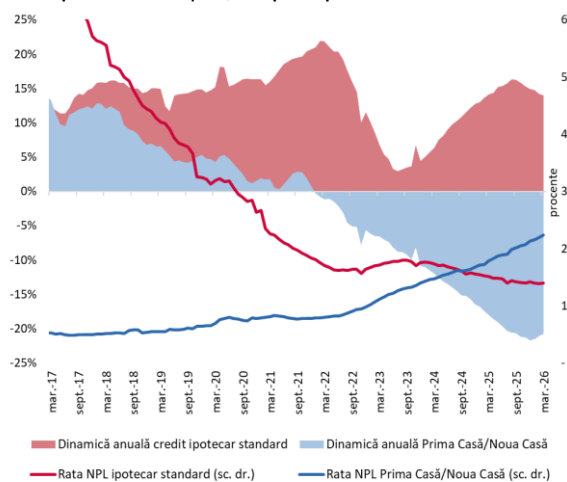
Volumul creditelor „Prima Casă/Noua Casă” continuă să se diminueze într-un ritm alert (-21 la sută, martie 2026 în termeni anuali), acest segment de creditare reprezentând în prezent numai 16 la sută din totalul creditului imobiliar (martie 2026), fluxul de astfel de credite fiind de numai 0,3 la sută din totalul creditului nou ipotencar (martie 2026). În contrast, volumul creditelor ipotencare standard s-a majorat cu 13,9 la sută în aceeași perioadă de referință. Astfel, ponderea debitorilor cu credite de tip „Prima Casă/Noua Casă” s-a redus

⁷² Randamentul prime reprezintă cel mai bun randament estimat a fi realizabil pentru un spațiu de cea mai înaltă calitate și specificație, în cea mai bună locație de pe piață.

⁷³ Colliers, [CEE Investment Scene, Q1 2026](#)

gradual de la circa 48 la sută în 2019 la 25 la sută în martie 2026, **Tabel 3**.

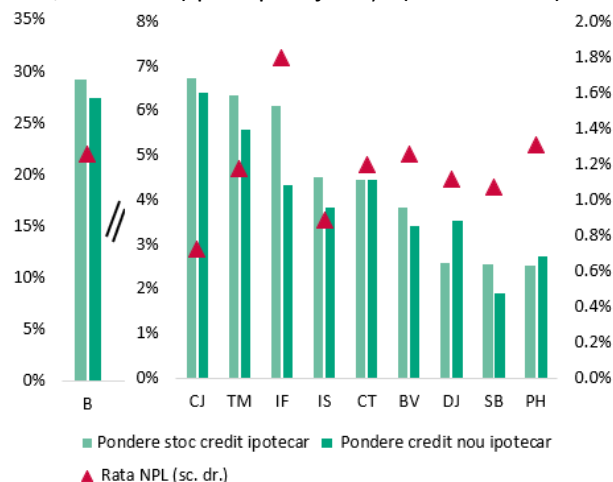
Grafic 2.36. Evoluția creditului ipotecar și a ratei de neperformanță*, după tipul creditului

Sursa: BNR

*Conform definiției ABE

Grafic 2.37. Distribuția creditului ipotecar (stoc și flux, % în total) pe top 10 județe (martie 2026)

Sursa: BNR

Piața creditului ipotecar este caracterizată de o concentrare puternică, circa 61 la sută din volumul total de credit destinat achiziției de locuințe și 55 la sută din fluxul de astfel de credite fiind acordate debitorilor din principalele centre regionale (București – Ilfov, Cluj, Timiș, Iași, Constanța, Brașov, date la martie 2026), **Grafic 2.37**. Calitatea creditelor ipotecare diferă și în funcție de județul de rezidență a debitorului, creditele acordate debitorilor din Ilfov având o rată NPL medie mai ridicată, de 1,8 la sută, spre deosebire de rata NPL medie înregistrată în județul Cluj, de 0,7 la sută (martie 2026), **Grafic 2.37**.

Tabel 3. Statistici privind creditarea imobiliară

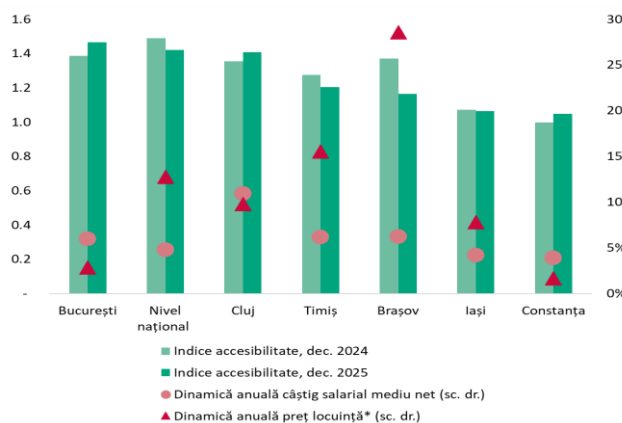
	3/2019	3/2021	3/2023	3/2025	3/2026
Volum credit ipotecar (mld. lei)	75	91	105	111	118
Număr debitori	450,199	512,920	546,047	540,716	541,760
Pondere debitori Prima Casă (%)	48	45	39	31	25
Număr credite	465,784	560,142	592,462	578,618	562,537
Pondere credite Prima Casă (%)	47	41	36	29	24
Valoare medie acordată (lei)	191,291	195,828	217,665	241,870	264,889
Avans mediu* (%)	20	35	36	37	35
Maturitate inițială medie (ani)	25.1	23.9	23.4	22.2	22.2
Rata medie lunară (lei)	1,182	1,114	1,623	1,720	1,849
Rata anualizată a dobânzii medii (%)	5.0	4.3	7.4	6.7	6.5
Grad mediu de îndatorare la acordare* (%)	40	39	37	36	35
Pondere credite în valută (%)	33	23	16	11	9
Pondere debitori credite ipotecare multiple (%)	3	8	8	6	4

*cu excepția creditelor „Prima Casă/Noua Casă”

Deși la nivel agregat rata creditelor ipotecare neperformante (NPL) se situează la niveluri prudente (1,5 la sută, martie 2026), în structură se menține traiectoria divergentă începută la finalul anului 2024. Astfel, rata NPL asociată creditelor ipotecare standard s-a diminuat la 1,4 la sută (martie 2026), în timp ce în cazul creditelor acordate prin programul guvernamental se observă o tendință de deteriorare (2,2 la sută în martie 2026, de la 1,8 la sută în martie

2025 și 1,5 în martie 2024, **Grafic 2.36**), determinată în special de reducerea semnificativă a stocului de astfel de împrumuturi.

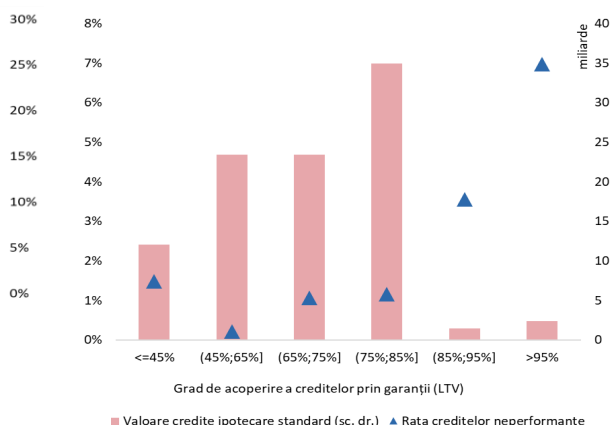
Grafic 2.38. Accesibilitatea la piața creditului ipotecar

Sursa: UNNPR, INS, BNR, calcule BNR

* A fost luat în considerare prețul mediu pe metru pătrat declarat de părți în contractul de vânzare-cumpărare pentru un apartament cu 2 camere.

Grafic 2.39. c

Sursa: BNR

Accesul la piața creditului ipotecar⁷⁴ se menține relativ facil, cu evoluții mixte, însă, la nivelul principalelor centre regionale, **Grafic 2.38**. Astfel, în București accesibilitatea locuințelor rămâne cea mai ridicată (venitul mediu net salarial este de circa 1,5 ori mai ridicat decât venitul optim pentru accesarea finanțării bancare, decembrie 2025), pe fondul unor venituri salariale mai ridicate, a căror dinamică a depășit-o pe cea a prețurilor proprietăților imobiliare. În contrast, în Constanța, câștigul net mediu salarial se regăsește la nivelul venitului optim pentru accesarea creditului.

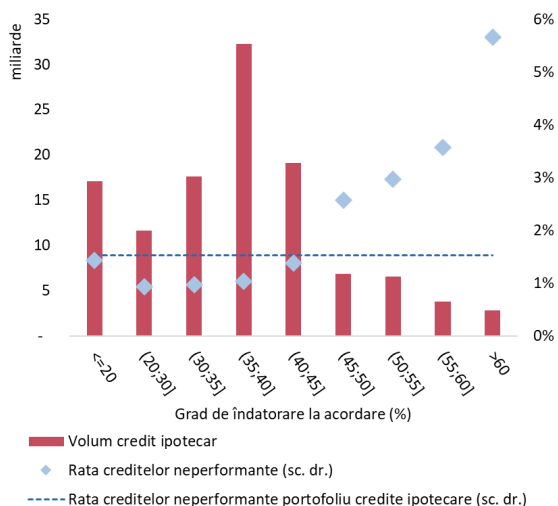
O categorie de credite imobiliare care comportă un risc de credit mai ridicat este cea a împrumuturilor destinate achiziției de locuințe sau terenuri cu un grad scăzut de acoperire prin garanții (engl. *loan to value*, LTV). În cazul acestora, rata creditelor neperformante (exclusiv creditele „Prima casă”/„Noua casă”) este mai ridicată, respectiv de 5,7 la sută pentru creditele cu LTV mai mare de 85 la sută și poate ajunge până la 7 la sută în cazul creditelor cu LTV de peste 95 la sută (martie 2026, **Grafic 2.39**). În contrast, creditele cu un LTV mai mic de 85 la sută (echivalentul unui avans de 15 la sută sau mai mare) prezintă o rată NPL de 1,2 la sută.

Măsurile macroprudențiale implementate de Banca Națională a României în ceea ce privește gradul de acoperire a creditelor prin garanții au acționat atât în direcția creșterii rezilienței debitorilor, prin îndatorarea la un nivel sustenabil, cât și a instituțiilor de credit, prin limitarea pierderii în caz de nerambursare. În acest context, mediana gradului de acoperire a creditelor prin garanții pentru împrumuturile noi (exclusiv creditele „Prima casă”/„Noua casă”) se situează la valoarea de 73 la sută (+0,2 puncte procentuale anual, martie 2026, echivalentul unui avans median de circa 27 la sută din valoarea garanției), în timp ce la

⁷⁴ Indicele de accesibilitate (engl. *Housing Affordability Index*) măsoară venitul mediu net în raport cu veniturile necesare pentru achiziționarea unei locuințe cu un avans de 15 la sută, grad de îndatorare de 45 la sută și o maturitate de 25 de ani. A fost luat în considerare prețul mediu pe metru pătrat declarat de părți în contractul de vânzare-cumpărare pentru un apartament cu 2 camere și un apartament standard de 55 metri pătrați.

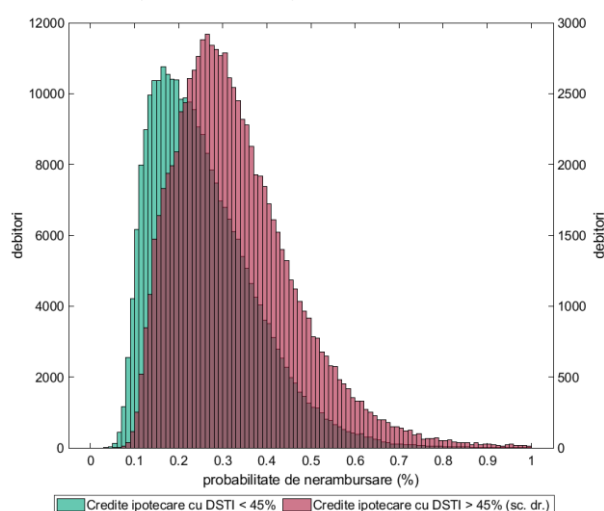
nivelul întregului portofoliu de credite imobiliare în stoc, valoarea LTV mediană este de 65 la sută (-0,7 puncte procentuale anual, martie 2026, echivalentul unui avans de 35 la sută, **Tabel 3**).

Grafic 2.40. Distribuția creditelor ipotecare după gradul de îndatorare la acordare, martie 2026

Sursa: BNR

Grafic 2.41. Distribuția probabilității anuale de nerambursare a creditelor, după gradul de îndatorare (martie 2026)

Sursa: BNR

Totodată, implementarea măsurii macroprudențiale de limitare a gradului maxim de îndatorare la acordare începând cu ianuarie 2019 a condus la o îndatorare sustenabilă a debitorilor, numai 17 la sută din creditul ipotecar în stoc fiind acordat în prezent unor debitori cu grad de îndatorare la acordare de peste 45 la sută (martie 2026). În cazul acestora din urmă, rata creditelor neperformante este semnificativ mai ridicată, de 3,3 la sută, ajungând până la 5,7 la sută în cazul debitorilor pentru care serviciul datoriei în venitul disponibil depășește 60 la sută (martie 2026), **Grafic 2.40**. În contrast, rata NPL asociată creditelor ai căror debitori prezintă un grad de îndatorare de sub 45 la sută se situează la 1,1 la sută. În consecință, probabilitatea medie de nerambursare crește de la 0,26 la sută în cazul debitorilor cu grad de îndatorare la acordare de sub 45 la sută, la 0,34 la sută în cazul debitorilor cu un grad de îndatorare la acordare de peste 45 la sută (date aferente martie 2025), **Grafic 2.41**.

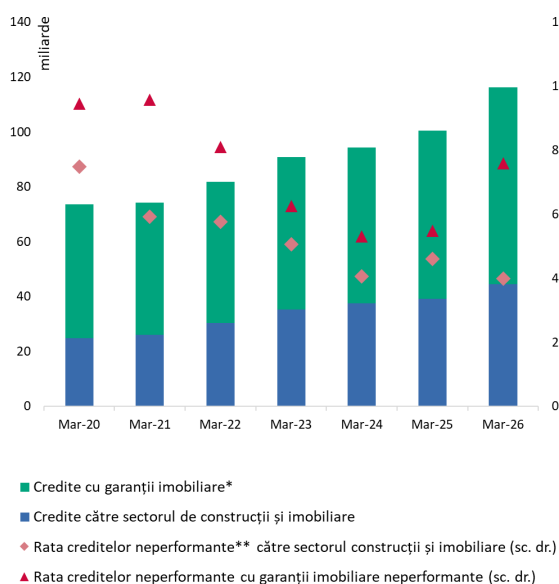
2.3.3 Riscurile generate de sectorul imobiliar comercial și de creditarea companiilor cu garanții ipotecare

Piața imobiliară comercială rămâne importantă pentru portofoliul corporativ al băncilor, în luna martie 2026 însumând 54 la sută din stocul de credit acordat companiilor nefinanciare (116,1 miliarde lei, volum în creștere cu 15,1 la sută anual). Majoritatea expunerilor sunt indirecte, respectiv creditele acordate companiilor nefinanciare garantate cu proprietăți imobiliare, care totalizează 71,7 miliarde lei, restul expunerilor fiind cele directe, respectiv credite contractate de firmele care activează în sectoarele imobiliare și construcții (44,4 miliarde lei), **Grafic 2.42**.

Începând cu anul 2025, se remarcă o deteriorare graduală a calității portofoliului astfel de credite, similar evoluției la nivel agregat a companiilor nefinanciare, rata creditelor neperformante atingând 6,2 la sută în martie 2026 (+1,1 puncte procentuale anual). Expunerile indirecte au o rată de neperformanță de aproape

două ori mai ridicată comparativ cu cele directe, 7,6 la sută față de 4 la sută în martie 2026.

Grafic 2.42. Expunerea sectorului bancar față de piața imobiliară comercială

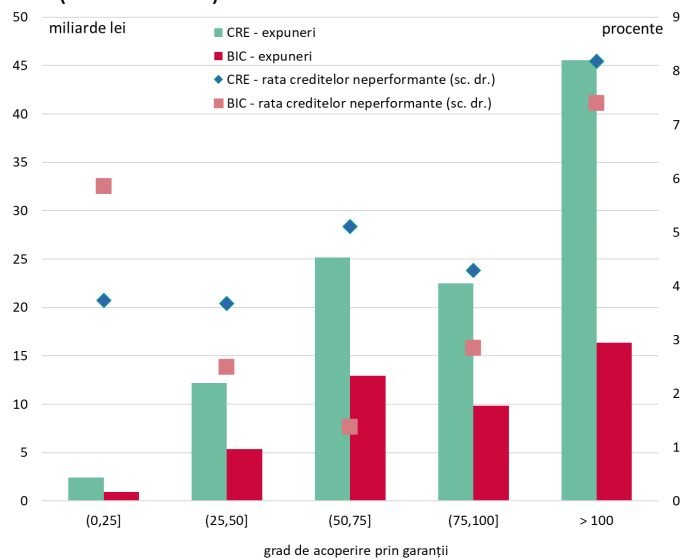

Sursa: BNR

*exclusiv creditele cu garanții imobiliare acordate sectoarelor construcții și imobiliare

**calculată după definiția EBA

Grafic 2.43. Distribuția expunerilor și rata creditelor neperformante pe intervale LTV pentru creditele CRE și BIC (martie 2026)

Sursa: BNR

Creditele BIC⁷⁵, clasificate pe baza definiției Comitetului European pentru Risc Sistemic (CERS), reprezintă 38,6 la sută din totalul creditelor CRE și se ridică la valoarea de 44,8 miliarde lei (martie 2026). Dintre acestea, o proporție de 23 la sută sunt acordate pentru spații industriale, 23 la sută pentru spații comerciale și 11 la sută pentru birouri în martie 2026. În ceea ce privește structura utilizării garanțiilor aferente expunerilor de credit BIC, aproximativ 62 la sută dintre proprietățile imobiliare sunt utilizate în scop propriu, respectiv pentru desfășurarea activității debitorilor. Alte 13 la sută sunt destinate închirierii, în timp ce 9 la sută generează venituri prin alte modalități. De asemenea, circa 6 la sută dintre imobile se află în faza de construcție.

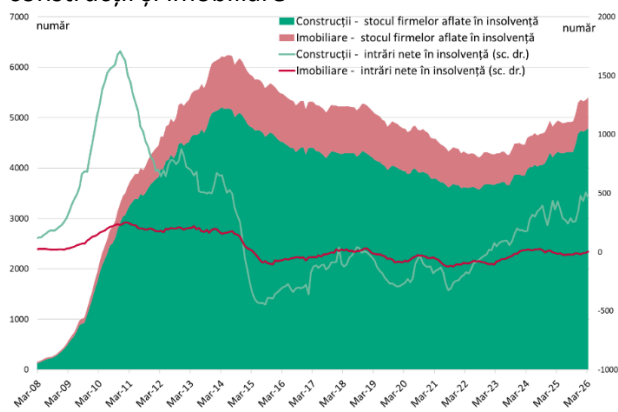
Distribuția expunerilor pentru care este disponibil indicatorul LTV arată o concentrare în intervalul 50 la sută – 100 la sută, atât în cazul expunerilor față de piața imobiliară comercială la nivel agregat (CRE), cât și în cazul creditelor pentru bunuri imobile comerciale (BIC, definiție CERS). Acestea cumulează aproximativ 44 la sută din totalul expunerilor analizate (**Grafic 2.43**).

Expunerile cu LTV supraunitar reprezintă 42 la sută în cazul creditelor CRE și 36 la sută în cazul creditelor BIC, fiind asociate însă unui profil de risc semnificativ mai ridicat. Pe aceste segmente, rata creditelor neperformante ajunge la aproximativ 8 la sută, respectiv 7,4 la sută, față de valori de regulă cuprinse între 1 și 5 la sută în cazul expunerilor cu LTV subunitar.

⁷⁵ Nomenclatorul Codificare credite conform Recomandării CERS 14/2016 încadrează creditele cu garanții în categoriile BIC (bun imobil comercial) și BIL (bun imobil locativ). Date sunt disponibile pentru creditele acordate începând cu luna mai 2022.

Cele mai recente evaluări ale vulnerabilităților aferente sectorului imobiliar comercial indică menținerea acestora la un nivel gestionabil, însă Banca Națională a României continuă monitorizarea acestora, în conformitate cu metodologia CERS, pe cele patru paliere de risc: calitatea colateralului, performanța veniturilor și a activității, condițiile de finanțare și riscurile de contagiune.

Grafic 2.44. Numărul de firme insolvente în sectoarele construcții și imobiliare

Sursa: INS, calcule BNR

În perioada aprilie 2025 – martie 2026, sectorul construcții a continuat să evidențieze o deteriorare a profilului de risc la nivelul companiilor, pe fondul majorării cu 16 la sută a numărului de firme nou intrate în insolvență, **Grafic 2.44**. Totodată, stocul companiilor aflate în insolvență s-a majorat cu 10,7 la sută, până la 4.789 de entități, evoluție ce reflectă persistența dificultăților financiare și o capacitate limitată de ajustare a sectorului în contextul menținerii presiunilor asupra activității economice. Deși numărul ieșirilor din insolvență a crescut cu 20 la sută, această dinamică nu a fost suficientă pentru a contrabalansa ritmul ridicat al noilor intrări în procedură. Sectorul imobiliar a înregistrat o evoluție relativ mai echilibrată, caracterizată printr-o creștere cu 10,8 la sută a intrărilor în insolvență, stocul companiilor aflate în insolvență menținându-se cvasi-constant la 616 firme. Comparativ cu firmele din sectorul construcții, dinamica din sectorul imobiliar indică menținerea unui nivel relativ mai redus al vulnerabilităților financiare.

În perioada aprilie 2025 – martie 2026, sectorul construcții a continuat să evidențieze o deteriorare a profilului de risc la nivelul companiilor, pe fondul majorării cu 16 la sută a numărului de firme nou intrate în insolvență, **Grafic 2.44**. Totodată, stocul companiilor aflate în insolvență s-a majorat cu 10,7 la sută, până la 4.789 de entități, evoluție ce reflectă persistența dificultăților financiare și o capacitate limitată de ajustare a sectorului în contextul menținerii presiunilor asupra activității economice. Deși numărul

3. SECTORUL FINANCIAR

De la data ultimului *Raport*, sectorul bancar românesc a menținut o bună reziliență, în pofida incertitudinilor privind evoluția cadrului macroeconomic și geopolitic. Materializarea parțială a vulnerabilităților interne sau externe poate eroda această bază solidă, pe termen scurt și mediu, având în vedere că, pe lângă șocurile suprapuse menționate, sectorul bancar românesc trebuie să gestioneze și consecințele amenizii stabilite în luna iunie 2026 de către Consiliul Concurenței.

Indicatorii prudențiali și financiari au rămas la niveluri încadrate în categoriile de risc scăzut conform clasificării ABE. Astfel, sectorul bancar prezintă o poziție adecvată de capital (rata fondurilor proprii totale de 23,7 la sută în martie 2026), o poziție de lichiditate solidă (cu un indicator LCR de 246 la sută în luna martie 2026 și un indicator NSFR de 191 la sută în martie 2026), o bună capacitate de a genera profit (cu un indicator ROA de 1,4 la sută în luna martie 2026 și un indicator ROE de 14,1 la sută), o eficiență operațională ridicată (cu un indicator cost/venit de 52 la sută în luna martie 2026), respectiv un grad satisfăcător al calității activelor (cu o rată NPL de 2,8 la sută în luna martie 2026). Rezultatele celui mai recent exercițiu de testare la stres a solvabilității confirmă capacitatea sectorului bancar de a absorbi eventuale șocuri macroeconomice, fără afectarea stabilității financiare.

Performanțele sectorului bancar sunt comparabile sau superioare mediei UE din perspectiva indicatorilor financiar-prudențiali. Profitabilitatea se menține la valorile mediale ale regiunii și continuă să susțină solvabilitatea sectorului bancar, având în vedere că în ultimii ani cel puțin 50 la sută din profituri au fost direcționate către consolidarea capitalizării. De asemenea, randamentele bancare rămân vizibil sub cele ale altor sectoare din economia reală. Majorarea taxei pe cifra de afaceri, în contextul măsurilor de consolidare fiscală, exercită presiuni suplimentare asupra eficienței operaționale. Capacitatea de finanțare a sectorului real rămâne insuficient valorificată, existând un potențial semnificativ de creditare a sectorului real, aspect reflectat și de nivelul subunitar al raportului între credite și depozite.

Deținerile semnificative de instrumente de datorie suverană continuă să reprezinte o caracteristică structurală importantă a sectorului bancar autohton. Proporția ridicată a acestor expuneri reflectă rolul instituțiilor de credit în finanțarea statului, precum și tratamentul prudențial favorabil al acestor active și preferința pentru instrumente lichide. Cu toate acestea, nivelul considerabil mai ridicat al creanțelor guvernamentale (27,6 la sută, martie 2026) în raport cu media observată la nivelul UE (9,7 la sută, septembrie 2025) generează risc de rata dobânzii și de concentrare. În condiții de piață favorabile, această interdependență nu generează riscuri, însă în eventualitatea unor evoluții adverse ale ratingului suveran, această concentrare poate reprezenta un canal de propagare și amplificare a riscurilor, atât prin ajustări ale valorii de piață a portofoliilor bancare, cât și prin majorarea cerințelor de capital.

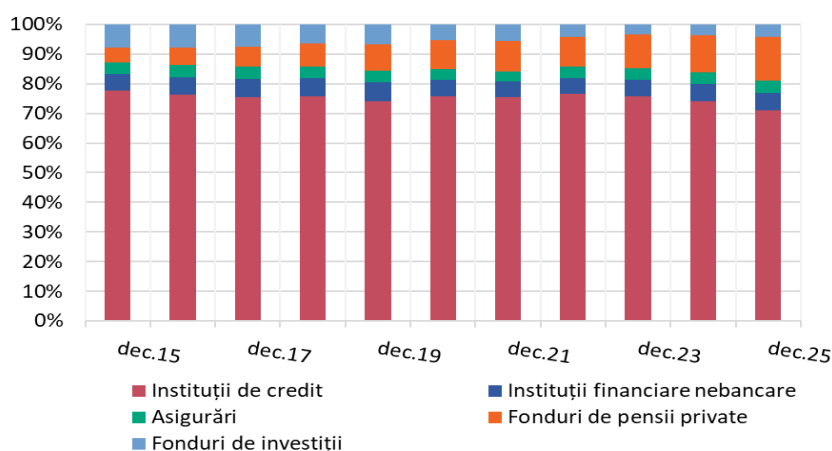
Se mențin o serie de provocări suplimentare la adresa stabilității sectorului bancar: (i) riscul unei deteriorări mai pronunțate a calității activelor, în special pe segmentul companiilor nefinanciare; (ii) ponderea ridicată a creditării în valută în cazul companiilor nefinanciare; (iii) accentuarea relevanței riscurilor

emergente și conturarea unor noi riscuri, precum cele asociate digitalizării și atacurilor cibernetice, cele climatice sau cele aferente riscului geopolitic. Având în vedere evoluțiile incerte asociate acestor riscuri, menținerea unei conduite prudente a băncilor în materie de capital și de administrare a rezervelor de lichiditate rămâne esențială pentru susținerea stabilității financiare pe termen lung.

Instituțiile financiare nebancale reprezintă un pilon important al sistemului financiar românesc prin rolul pe care îl joacă în creditarea sectorului real. În decembrie 2025, sectorul IFN însuma active totale în valoare de 80,8 miliarde lei, în creștere cu 16,4 la sută în termeni anuali. Creditul acordat sectorului real a avut, de asemenea, un ritm de creștere alert, fiind cu aproape 16 la sută mai mare în decembrie 2025 față de anul precedent. Portofoliul de credite acordate de IFN sectorului real este dominat, în continuare, de segmentul companiilor nefinanciare (însușind 76 la sută din stocul de credit), majoritatea creditelor acordate acestora fiind denuminate în monedă străină, ceea ce implică un nivel de risc suplimentar.

Activele totale ale sistemului financiar însumează, la finalul anului 2025, 1.402 miliarde lei, în creștere 13,6 la sută față de anul 2024. În anul 2025, segmentul financiar non-bancar a înregistrat o creștere semnificativă, în special fondurile de investiții și fondurile de pensii, cu o dinamică de circa 34 la sută în ambele cazuri. Pe un trend ascendent și cu o majorare considerabilă a activelor, dar la jumătatea segmentelor menționate mai sus, se numără și societățile de asigurare și IFN, cu o dinamică de 17 la sută, respectiv 16 la sută. O dezvoltare din ce în ce mai importantă a segmentului financiar non-bancar și a pieței de capital poate contribui la o mai bună reziliență a sistemului financiar românesc, încurajând o creștere sustenabilă a intermedierei și o diversificare mai amplă a surselor de finanțare disponibile pentru sectorul real. Acesta din urmă a înregistrat o creștere a activelor de circa 9 la sută, nivelul acestora fiind foarte aproape de pragul de 1.000 miliarde lei. Din perspectivă structurală, băncile dețin 71 la sută din activele sistemului financiar în decembrie 2025, fiind urmate de fondurile de pensii (14,9 la sută), IFN (5,8 la sută), fonduri de investiții (4,2 la sută) și societăți de asigurare (4,1 la sută), **Grafic 3.1**.

Grafic 3.1 Distribuția activelor în sistemul financiar din România, decembrie 2025

Sursa: BNR, ASF, calcule BNR

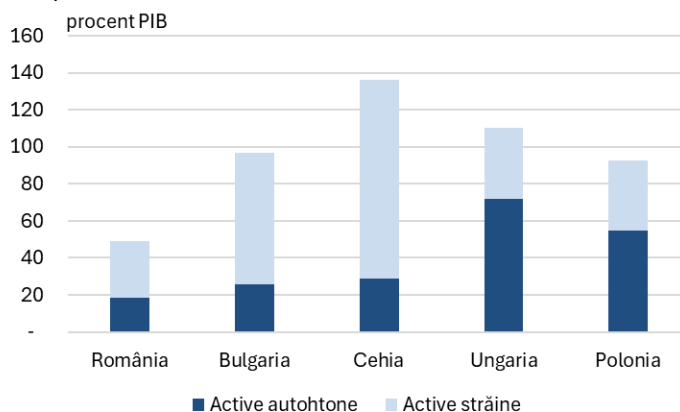
Sectorul bancar este componenta principală a sistemului financiar românesc,

Însă importanța acestuia are o tendință descendentă (-3,1 puncte procentuale în termeni anuali). Creșterea anuală a activelor bancare a fost una moderată (8,8 la sută), însă s-a situat sub dinamica mai alertă a celorlalte componente ale sistemului financiar. În urma acestor evoluții, gradul de intermediere financiară a înregistrat majorare de 3,3 puncte procentuale față de decembrie 2024, reprezentând 73,4 la sută din PIB.

Segmentul pensiilor private, sub forma Pilonului II și a Pilonului III, a avut parte de un an 2025 favorabil, cu o creștere susținută a activelor totale, și a atins circa 11 la sută din PIB la finalul anului. Politica investițională este concentrată, în continuare, pe piața financiară locală, cu o creștere în portofoliu a proporției titlurilor de pe piața de acțiuni (26 la sută, cu 2 puncte procentuale peste decembrie 2024), confirmând interesul către dezvoltarea unei piețe de capital puternice, care ar avea efecte benefice asupra economiei românești⁷⁶. Portofoliul este, însă, majoritar reprezentat de instrumentele cu venit fix (69 la sută), ținând cont și de politica de risc specifică acestor fonduri.

În anul 2025, piața asigurărilor și-a consolidat poziția în cadrul sistemului financiar, activitatea de subscriere a primelor brute însumând 25,8 miliarde lei, cu 10 la sută mai mult decât în anul anterior⁷⁷. Societățile de asigurare dau dovadă de reziliență, indicatorii privind solvabilitatea și lichiditatea înregistrând creșteri ușoare față de anul precedent. Piața este dominată de asigurările generale, care reprezintă 80 la sută din total. Dintre acestea, 74 la sută este constituit de asigurările auto A3 și A10 (Casco și RCA)⁷⁸. Din perspectiva asigurării locuințelor, doar 25 la sută dintre locuințele din România au în vigoare o poliță de asigurare obligatorie (PAD, date disponibile la martie 2026), conform datelor publicate de Poolul de Asigurare Împotriva Dezastrelor Naturale (PAID).

Grafic 3.2 Nivelul activului bancar raportat la PIB, comparație regională (T3 2025)

Sursa: BCE, calcule BNR

Deși sectorul bancar este componenta principală a sistemului financiar românesc, acesta are o dimensiune modestă comparativ cu alte state din regiune (**Grafic 3.2**). Raportul între activele bancare și PIB este de doar 49 la

⁷⁶ Raportul ASF privind evoluția sistemului de pensii private, anul 2025.

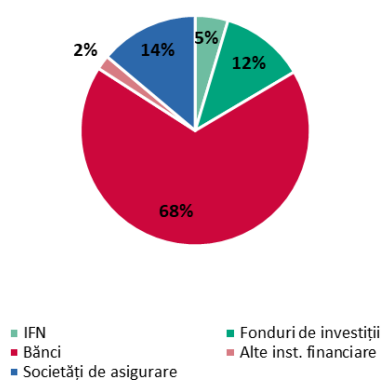
⁷⁷ Incluzând pe lângă primele subscrise de cele 24 societăți de asigurări, și primele subscrise de cele 15 sucursale ce își desfășoară activitatea pe teritoriul României.

⁷⁸ Raportul ASF privind Evoluția Pieței Asigurărilor pentru anul 2025.

sută în trimestrul III al anului 2025, mult sub alte economii comparabile.

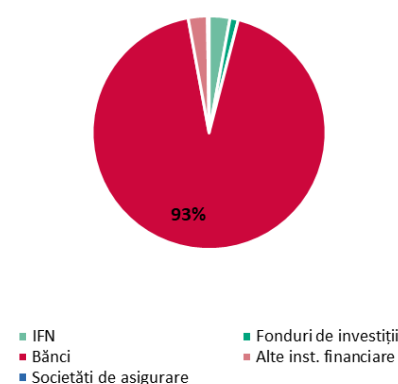
Sectorul IFN este o componentă integrată a sistemului financiar românesc, activele sale către restul sectorului financiar însumând 16,5 miliarde lei la finalul anului 2025, majoritar sub forma depozitelor bancare (**Grafic 3.3**). Al doilea instrument ca importanță în bilanțul IFN este reprezentat de provizioanele tehnice pentru asigurări generale, în sumă de 2,3 miliarde lei, care arată conexiunile cu piața de asigurări locală. De asemenea, legăturile cu sectorul bancar sunt puternice și din perspectiva pasivului IFN, unde 93 la sută din angajamentele totale către sectorul financiar (în valoare de 26,4 miliarde lei) sunt către bănci, sub forma creditelor acordate (**Grafic 3.4**). Creditele bancare către IFN sunt în cea mai mare proporție (92 la sută) pe termen lung, derivate în principal din împrumuturile acordate de bănci către IFN din același grup bancar.

Grafic 3.3 Distribuția activelor IFN către sectorul financiar

Sursa: BNR, CRC

Grafic 3.4 Distribuția pasivelor IFN către sectorul financiar

Sursa: BNR, CRC

O contribuție pozitivă la creșterea gradului de intermediere financiară ar putea veni dinspre autorizarea unei Contrapărți Centrale (engl. Central Counterparty, CCP) în România. Prin creșterea eficienței și siguranței tranzacțiilor, CCP-ul poate sprijini dezvoltarea pieței de capital și creșterea intermedierei financiare. Rolul său principal este reducerea riscului de contrapartidă și limitarea riscului sistemic prin garantarea decontării tranzacțiilor și utilizarea mecanismelor de management al riscului, contribuind astfel la creșterea încrederii investitorilor și a lichidității pieței. În România, Contrapartea Centrală (CCP.RO Bucharest S.A.) este în proces de autorizare⁷⁹, fiind un proiect dezvoltat pentru introducerea compensării centralizate a tranzacțiilor, în special pe instrumente derivate, cu impact asupra reducerii riscului de contrapartidă și dezvoltării pieței de capital.

Din perspectiva stabilității financiare, expansiunea rapidă a activelor digitale poate fi de natură să potențeze riscurile asociate inovației financiare. Deși tehnologiile blockchain și unele active digitale pot crește eficiența și reduce costurile de tranzacționare, ele pot determina totodată vulnerabilități importante. Riscurile asociate criptoactivelor sunt multiple și includ dimensiuni financiare, operaționale și geopolitice, putând fi sintetizate astfel:

⁷⁹ <https://asfromania.ro/ro/a/3416/dosarul-ccp.ro-a-fost-declarat-complet.-asf-incepe-evaluarea-pentru-autorizarea-contrapartii-centrale>

i) finanțele descentralizate creează o arhitectură paralelă bazată pe blockchain, cu potențial de amplificare a fragilității sistemice; ii) monedele stabile (engl. *stablecoins*) implică risc de contrapartidă și pot transmite rapid tensiuni financiare prin mecanisme de piață; iii) criptoactivele precum Bitcoin și Ethereum sunt caracterizate de volatilitate ridicată comparativ cu piețele tradiționale, în special în perioade de stres; iv) ecosistemul DeFi⁸⁰ este expus la riscuri operaționale, inclusiv atacuri cibernetice și fraude sau pot genera vulnerabilități din perspectiva AML/CFT; v) activele digitale pot fi utilizate în contexte geopolitice, inclusiv pentru ocolirea sancțiunilor financiare.

Ecosistemul activelor digitale a cunoscut o dezvoltare accelerată după pandemia COVID-19, pe fondul digitalizării economiilor, al lichidității abundente și al interesului crescut pentru instrumente financiare alternative. La mijlocul lunii mai 2026, capitalizarea totală la nivel global a pieței criptoactivelor era estimată la aproximativ 2.536 miliarde dolari, reprezentând sub 2 la sută din capitalizarea piețelor financiare internaționale (piața bursieră globală este evaluată la 155 de trilioane dolari, iar cea a instrumentelor cu venit fix la 145 trilioane dolari).

3.1. Sectorul bancar

3.1.1. Reziliența sectorului bancar

De la data ultimului *Raport*, sectorul bancar românesc și-a menținut o bună reziliență, în pofida incertitudinilor privind evoluția cadrului macroeconomic și geopolitic, dar materializarea parțială a vulnerabilităților interne sau externe poate eroda această bază solidă. Indicatorii prudențiali și financiari au rămas la niveluri confortabile, atât din perspectiva solvabilității și a lichidității, cât și a profitabilității. Indicatorii de calitate a activelor au înregistrat o deteriorare moderată comparativ cu ediția anterioară a *Raportului*, determinată aproape integral de portofoliul de expuneri către companii nefinanciare (rata NPL pentru această categorie atingând nivelul de 5,4 la sută în luna martie 2026). Rezultatele exercițiului de testare la stres a solvabilității confirmă o bună capacitate a instituțiilor de credit de a absorbi șocuri macroeconomice.

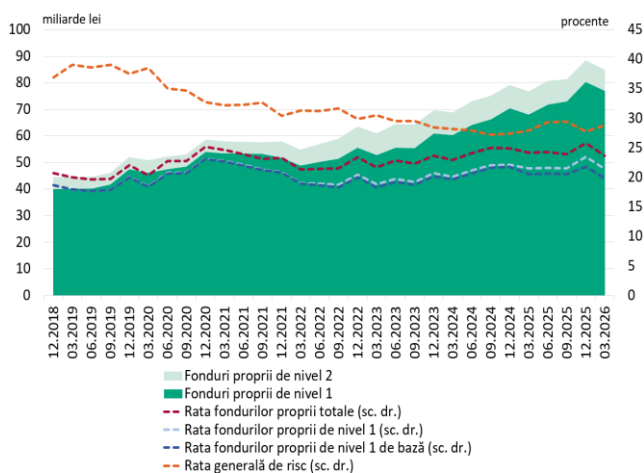
În perspectivă, se pot materializa anumite riscuri care ar putea exercita presiuni asupra capacității de rambursare a debitorilor, ca urmare a deteriorării condițiilor macroeconomice. Totodată, ponderea ridicată a creditării corporative denumite în valută (aproape 52 la sută din total în martie 2026), precum și legătura dintre bănci și stat continuă să reprezinte vulnerabilități structurale. De asemenea, nivelul redus al intermedierei financiare, cel mai scăzut din UE, rămâne o vulnerabilitate importantă, cu implicații directe asupra capacității economiei de a susține investițiile necesare dezvoltării durabile. În același timp, relevanța riscurilor emergente este în creștere, inclusiv a riscului cibernetic, a riscurilor legate de schimbările climatice și a celor asociate inovării financiare și digitalizării accelerate, acestea având potențialul de a amplifica

⁸⁰ Finanțele descentralizate (DeFi) reprezintă un sistem de aplicații financiare construite pe baza rețelelor blockchain, în esență constituind un nou sistem monetar cu rolul de a replica cumulul de servicii oferite de către sistemul financiar tradițional, într-un mod deschis, fără solicitarea permisiunii, eliminând astfel atât intermediarii financiari tradiționali, cât și instituțiile centralizate.

riscul operațional.

Poziția de capital a sectorului bancar s-a menținut robustă, indicatorii de solvabilitate fiind situați în continuare peste cerințele minime reglementate. În luna martie 2026, rata fondurilor proprii totale se situa la 23,7 la sută, în timp ce rata fondurilor proprii de nivel 1 (Tier 1) și rata fondurilor proprii de nivel 1 de bază (CET 1) s-au plasat la 21,5 la sută, respectiv 19,8 la sută. Excedentul de capital față de cerința globală (OCR) s-a menținut semnificativ, acesta fiind de 5,5 puncte procentuale în martie 2026.

Grafic 3.5 Evoluția structurii fondurilor proprii și a ratei generale de risc

Sursa: BNR; raportări la nivel individual instituții de credit persoane juridice române

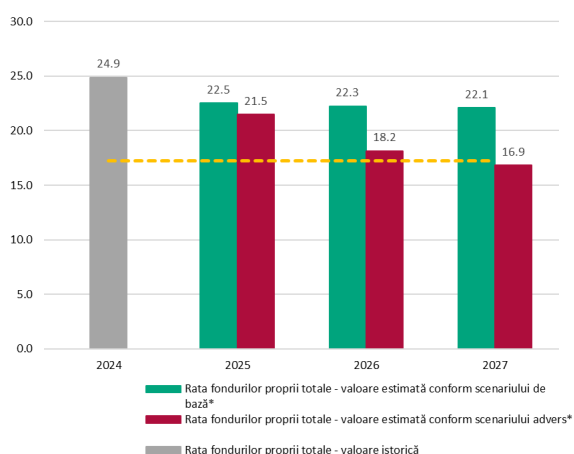
Structura capitalului indică o calitate ridicată a fondurilor proprii. Volumul total al acestora a continuat să crească, ajungând la 84,9 miliarde în luna martie 2026. În structură, fondurile proprii de nivel 1 dețin o pondere predominantă (90,6 la sută, **Grafic 3.5**), fiind alcătuite predominant din fonduri proprii de nivel 1 de bază (92,5 la sută, martie 2026). Aportul fondurilor proprii de nivel 2 la fondurile proprii totale s-a majorat însă în ultimii ani, de la 4,4 la sută la finalul anului 2018 la 9,4 la sută în martie 2026, **Grafic 3.5**. Solvabilitatea adecvată a fost favorizată și de scăderea graduală a ponderii expunerilor purtătoare de risc de credit mai ridicat (precum creditele acordate corporațiilor și IMM-urilor), acestea fiind substituite de credite de tip retail și titluri de stat. În perioada recentă, rata generală de risc a cunoscut o tendință descendentă, până la 28,8 la sută în martie 2026 (**Grafic 3.5**), contribuind implicit la consolidarea poziției de solvabilitate.

Rezultatele celui mai recent exercițiu de testare la stres a solvabilității, aferent orizontului de timp 2025 – 2027, confirmă reziliența sectorului bancar, aspect datorat atât nivelului adecvat al solvabilității consemnat la începutul orizontului de prognoză, cât și unei bune capacități de generare de profit operațional (în special în cazul băncilor de talie mare). Totodată, ajustarea strategiei de finanțare și orientarea structurii activelor către elemente cu risc scăzut au un efect benefic asupra capacității sectorului de a absorbi eventuale șocuri. Materializarea scenariului advers (caracterizat de o recesiune economică puternică) ar putea conduce la deteriorarea indicatorului de solvabilitate, în principal pe fondul afectării eficienței operaționale, dar și ca urmare a intensității de manifestare a riscului de credit. Cu toate că deficitele identificate vizează în general instituții de talie mică, cumulând o pondere relativ redusă în totalul activelor sectorului bancar, riscul de deteriorare a încrederii în sectorul bancar rămâne relevant, acesta putându-se manifesta ca urmare a schimbării

Dinamica favorabilă a solvabilității reflectă atât acumularea susținută de capital (sprijinită inclusiv de politici conservatoare de distribuire a dividendelor), cât și nivelul adecvat al profitabilității consemnat în ultimii ani, în contextul creșterii ponderii veniturilor nete din dobânzi în totalul veniturilor operaționale și al menținerii unor costuri relativ reduse asociate riscului de credit. Totodată, modificarea structurii de finanțare și reducerea graduală a ratei generale de risc au contribuit la consolidarea capacității sectorului de a absorbi șocuri adverse.

Structura capitalului indică o calitate ridicată a fondurilor proprii. Volumul total

Grafic 3.6 Evoluția ratei fondurilor proprii totale în exercițiul de testare la stres a solvabilității

Sursa: BNR

Notă: *) valorile menționate sunt aferente definiției tranzitorii (cu luarea în considerare a ajustărilor temporare)

percepției asupra stabilității sectorului bancar.

La nivel agregat, rezultatele scenariului de bază sunt consistente cu o diminuare marginală a ratei fondurilor proprii totale pe parcursul orizontului de analiză (**Grafic 3.6**), până la 22,1 la sută în 2027, în ipoteza distribuirii a 50 la sută din profit sub formă de dividende. În scenariul advers, ajustarea ratei fondurilor proprii ar urma să fie una mai pronunțată, până la 16,9 la sută la finalul orizontului analizat.

În prezent, exercițiul de testare la stres a solvabilității nu include în cadrul metodologic cuantificarea potențialelor efecte derivate din riscurile emergente cu relevanță ridicată, precum cel climatic și cel cibernetic. Materializarea acestor riscuri ar putea genera presiuni suplimentare asupra poziției financiare și prudențiale a

instituțiilor de credit pe termen mediu sau lung.

Suplimentar acestor factori, instituțiile de credit se vor confrunta în perioada următoare și cu costuri asociate unor riscuri juridice și reputaționale generate de acțiunea Consiliului Concurenței legată de modalitatea de stabilire a ROBOR, cu implicații asupra stabilității financiare. Aplicarea de sancțiuni disproporționate, respectiv potențiale litigii asociate acordării de despăgubiri asociate modului de determinare a indicilor pot destabiliza climatul investițional, ca urmare a percepției de impredictibilitate a cadrului legal, **Caseta 4.**

Caseta 4. Posibile implicații asupra sectorului bancar și stabilității financiare care decurg din acțiunea Consiliului Concurenței

Indicele ROBOR reprezintă rata de referință a pieței monetare interbancare pentru plasamentele negarantate în lei, fiind determinat printr-o procedură de *fixing* pe baza cotațiilor transmise de instituțiile de credit participante. Din punct de vedere metodologic, indicatorul nu reprezintă o medie a tranzacțiilor efectiv realizate, ci reflectă nivelul ferm al ratelor la care băncile sunt dispuse să ofere lichiditate în lei altor instituții de credit, pentru diferite scadențe. Indicele ROBOR la 3 luni a fost frecvent utilizat în cadrul contractelor de credit în lei cu dobândă variabilă (inclusiv pentru creditele acordate populației anterior implementării indicelui IRCC), având în vedere capacitatea de a surprinde costul lichidității pe un orizont mai îndelungat, încorporând atât condițiile curente ale pieței monetare, cât și anticipațiile participanților privind evoluțiile viitoare. Nivelul ROBOR reflectă elemente precum poziția agregată de lichiditate a sectorului bancar, distribuția disponibilului de lichidități între instituții, anticipațiile inflaționiste, așteptările privind traiectoria ratei de politică monetară, precum și eventuale prime de risc asociate riscului de contrapartidă sau costului alternativ al fondurilor.

În luna iunie 2026, Consiliul Concurenței a sancționat 10 bănci cu amenzi în valoare totală de 3,73 miliarde lei (710 milioane euro) pentru încălcarea

normelor de concurență, respectiv legea concurenței și Tratatul privind Funcționarea Uniunii Europene, prin coordonarea comportamentului în cadrul procedurii de stabilire a ROBOR. Conform comunicatului de presă⁸¹, în urma investigației, autoritatea a constatat că băncile participante la stabilirea ROBOR și-au coordonat comportamentul printr-un schimb de informații confidențiale și strategice, în special referitoare la preț, cu privire la nivelul ROBOR în cadrul procedurii de *fixing*.

Până la publicarea deciziei Consiliului Concurenței, Banca Națională a României a solicitat o serie de clarificări pentru a nu genera confuzii suplimentare, așteptări nerealiste sau acuze nefondate cu efecte asupra stabilității financiare. Pentru corecta informare a opiniei publice, este necesar să se clarifice în mod coerent: (i) care sunt prevederile legale încălcate în condițiile în care regulamentul și normele pieței monetare sunt considerate corecte și respectate, (ii) cum poate fi interpretat drept comportament anticoncurențial un schimb de informații într-un cadru caracterizat prin reguli de transparență, precum și (iii) cum se poate determina nivelul ROBOR presupus a fi corect, față de cel publicat.

Amenda impusă de Consiliul Concurenței poate conduce la inițierea de litigii de către clienții băncilor care au avut credite la o rată a dobânzii indexată în funcție de ROBOR. În funcție de modul în care se calculează presupusul prejudiciu cauzat debitorilor, aceste litigii pot genera pierderi semnificativ mai mari decât cuantumul amenzilor aplicate, pe termen mediu și lung. Cele două tipuri de costuri suplimentare menționate se adaugă costurilor aferente deteriorării cadrului macrofinanciar internațional și diminuării perspectivelor de creștere economică ale României pentru anul 2026, concretizate într-o majorare a probabilității de nerambursare a creditelor, în special dinspre portofoliul companiilor nefinanciare.

Cumularea efectelor materializării tuturor acestor șocuri suprapuse ar însuma cheltuieli semnificative pentru instituțiile de credit. Implicațiile materializării acestor scenarii merg dincolo de sectorul bancar, afectând atât încasările realizate de statul român din impozitul pe profitul bancar, cât și avantajele asociate percepției externe asupra stabilității sectorului bancar, care până în prezent au avut efecte pozitive pentru ratingul suveran și asupra costului asociat refinanțării datoriei publice. Dintre băncile de importanță sistemică, ajustări negative semnificative ale rentabilității financiare s-ar înregistra și în cazul băncilor cu capital de stat. Pe cale de consecință, există și riscul ca eforturile financiare ale statului român să se majoreze, pentru recapitalizarea respectivelor entități.

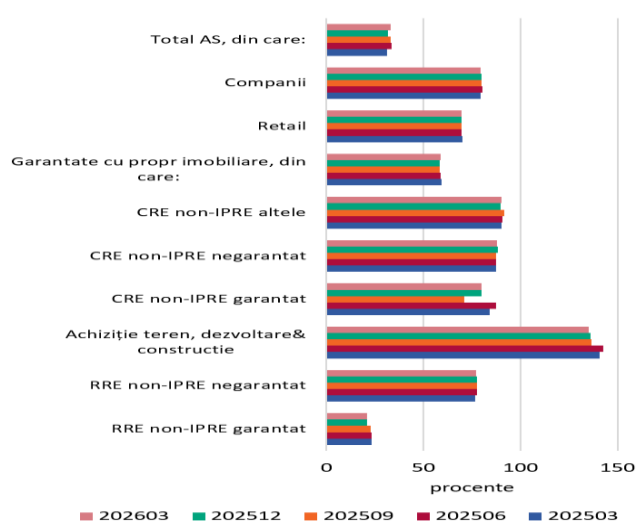
Totodată, nu trebuie minimizate efectele reputaționale la nivel intern și extern asupra sectorului bancar românesc, determinate de impunerea acestei amenzi, aplicată celor mai mari jucători din piață. Investigând experiențele altor state membre, nivelul amenzii este unul excepțional, de natură să creeze o imagine viciată asupra funcționării sectorului bancar românesc în ansamblu, cu repercusiuni profunde care pot determina realocări ale unor jucători importanți sau scăderea investițiilor pe termen scurt și mediu. Pentru a ilustra nivelul amenzii acordate de Consiliul Concurenței, se poate compara această valoare cu cea din dosarul la nivel european privind EURIBOR din anul

⁸¹ <https://www.consiliulconcurentei.ro/wp-content/uploads/2026/02/Banci-final-Iunie-2026-1.pdf>

2013. Spre analogie, amenda Consiliului Concurenței privind ROBOR reprezintă de aproape 30 de ori mai mult decât amenda din dosarul la nivel european privind EURIBOR, în echivalent al activelor bancare ale instituțiilor sancționate, în contextul în care România înregistrează și cel mai redus nivel de intermediere financiară din UE. Nivelul amenzii aplicate sectorului bancar depășește valoarea cumulată a amenzilor aplicate de Consiliul Concurenței în ultimii 10 ani, pentru toate sectoarele economiei românești.

În final, este important de menționat că scenariile analizate nu iau în calcul eventuale deteriorări mai severe ale condițiilor economice, fie pe fondul instabilității politice interne, fie pe canalul incertitudinilor geopolitice.

Grafic 3.7 Evoluția ponderilor medii de risc aferente riscului de credit în funcție de portofolii

Sursa: BNR, calcule BNR; AS – abordare standardizată pentru riscul de credit, RRE – proprietăți imobiliare rezidențiale, CRE – proprietăți imobiliare comerciale, IPRE – proprietăți imobiliare care generează venit; raportări individuale instituții de credit persoane juridice române

Intrarea în vigoare a pachetului legislativ CRD VI⁸²/CRR III⁸³, care finalizează transpunerea standardelor internaționale Basel III în cadrul de reglementare al Uniunii Europene, a adus modificări relevante în metodologiile de evaluare și de cuantificare a riscurilor, cu impact direct asupra cerințelor de capital, în special pentru riscul de credit⁸⁴ și operațional.

Activele ponderate la risc au crescut cu 13 la sută în martie 2026 comparativ cu valoarea consemnată în perioada similară a anului 2025 (până la 358,5 miliarde lei), într-un ritm superior celui observat în cazul fondurilor proprii totale (+10,5 la sută).

Noul cadru introduce o diferențiere mai granulară a tratamentului expunerilor garantate cu imobile, în funcție de caracteristicile debitorului, raportul *loan-to-value* (LTV), destinația activului și riscul valutar, penalizând mai accentuat expunerile cu risc ridicat (detalii suplimentare disponibile în **Caseta 5**). Astfel, conform noilor raportări (disponibile începând cu luna martie 2025), se observă că cele mai ridicate ponderi medii de risc se înregistrează în rândul expunerilor aferente

achiziției de terenuri, dezvoltării și construcției (engl. *Aquisition, Development and Construction*), respectiv de 135,1 la sută în luna martie 2026, **Grafic 3.7**. Totuși, cumulul acestor expuneri reprezintă doar 7,5 miliarde lei.

⁸² Directiva (UE) 2024/1619 a Parlamentului European și a Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Directivei 2013/36/UE în ceea ce privește competențele de supraveghere, sancțiunile, succursalele din țări terțe și riscurile de mediu, sociale și de guvernare

⁸³ Regulamentul (UE) 2024/1623 al Parlamentului European și al Consiliului din 31 mai 2024 de modificare a Regulamentului (UE) nr. 575/2013 în ceea ce privește cerințele referitoare la riscul de credit, riscul de ajustare a evaluării creditului, riscul operațional, riscul de piață și în ceea ce privește pragul minim privind cerințele de capital

⁸⁴ Pachetul introduce o revizuire a abordării standardizate în cazul riscului de credit, care a fost recalibrată pentru a spori gradul de sensibilitate la risc.

În cazul expunerilor din categoria proprietăților imobiliare rezidențiale care nu generează venituri se remarcă o diferență semnificativă între ponderile de risc aplicate părții negarantate a expunerilor (77,3 la sută, martie 2026), respectiv celei garantate (20,8 la sută). Soldul total al expunerilor din categoria proprietăților imobiliare rezidențiale este de 73,2 miliarde lei, însă predomină expunerile garantate (84,9 la sută). În cazul proprietăților imobiliare comerciale, se remarcă un ecart mult mai redus între ponderea de risc asociată expunerilor negarantate și cea asociată expunerilor garantate (87,9 la sută comparativ cu 80 la sută, decembrie 2025). Soldul acestor expuneri se ridică la 30,8 miliarde lei, însă proporția dintre expunerile garantate și negarantate este una mult mai echilibrată (45,7 la sută dintre expuneri fiind negarantate).

Caseta 5. Modificarea tratamentului prudențial asociat expunerilor garantate cu bunuri imobiliare

Pachetul legislativ CRD VI/CRR III a adus modificări substanțiale asupra tratamentului aplicabil expunerilor garantate cu bunuri imobile, având ca scop creșterea granularității și a sensibilității la risc aferente expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale (en. *Commercial real estate* – CRE) și rezidențiale (en. *Residential real estate* – RRE).

Pentru expunerile de tip CRE, regulamentul a introdus definiții distincte pentru expunerile IPRE (en. *income-producing real estate*, pentru care rambursarea depinde semnificativ de fluxurile de numerar generate de bunul imobil suport) și non-IPRE, precum și un tratament distinct pentru expunerile de tip ADC (en. *Acquisition, Development and Construction* – destinate achizițiilor de terenuri, dezvoltării și construcțiilor). Pentru determinarea cerinței de capital aferentă expunerilor de tip RRE și CRE, CRR III introduce abordarea de tip *split-loan*. În cadrul acesteia, expunerea este împărțită într-o parte garantată limitată la un procent predefinit din valoarea bunului imobil (tipic, 55 la sută) și supusă unei ponderi de risc mai redusă, respectiv o parte negarantată, careia i se aplică ponderea de risc corespunzătoare unei expuneri negarantate din clasa de expuneri din care face parte.

Expunerile de tip CRE sunt supuse unui tratament prudențial mai conservator, comparativ cu cele de tip RRE. În cazul României, în prezent se aplică o pondere de risc fixă de 100 la sută asupra părții garantate a expunerii, prin menținerea în vigoare a unei prevederi naționale adoptate în temeiul art. 124 din CRR II. În acest context, Banca Națională a României evaluează periodic⁸⁵ dacă ponderile de risc aplicabile acestor expuneri sunt calibrate adecvat. Calibrările țin cont de aspecte precum pierderile istorice sau perspectivele de evoluție a pieței imobiliare.

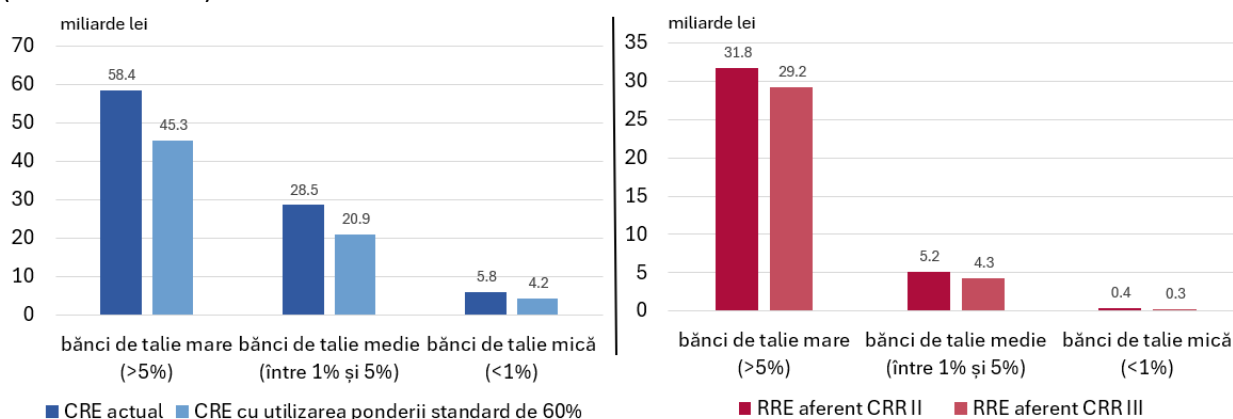
Gruparea instituțiilor de credit în funcție de cota de piață arată scăderi de amplitudine comparabilă în cazul expunerilor de tip CRE (**Grafic J**) – băncile de talie medie⁸⁶ ar înregistra o scădere a activelor ponderate la risc de 26,7 la sută, în timp ce băncile de talie mică ar consemna o scădere de 28,6 la sută.

⁸⁵ În calitate de autoritate națională desemnată, în conformitate cu art.124 alin. (9) din CRR

⁸⁶ Bănci de talie mică – bănci cu o cotă de piață sub 1 la sută; bănci de talie medie – bănci cu o cotă de piață cuprinsă între 1 și 5 la sută; bănci de talie mare – bănci cu o cotă de piață de peste 5 la sută.

Pentru expunerile RRE a fost realizat un calcul privind valoarea activelor ponderate la risc atât prin prisma metodologiei în vigoare (conform cadrului CRR III), cât și utilizând metodologia aplicabilă anterior (cu scopul de a surprinde impactul acestor modificări). Conform cadrului actual, totalul activelor ponderate la risc aferente RRE la nivelul întregului sector bancar s-a situat la nivelul de 33,8 miliarde lei (cu 9,4 la sută mai scăzut decât nivelul calculat conform metodologiei anterioare, de 37,3 miliarde lei). Volumul total al expunerilor de tip CRE a fost de 83,6 miliarde lei în decembrie 2025, înregistrând o creștere de 40,8 la sută în perioada decembrie 2020 – decembrie 2025 (**Grafic K**). Separând expunerile în funcție de un prag LTV de 60 la sută⁸⁷, partea considerată garantată a acestora (cu un nivel LTV situat sub acest prag) reprezenta 32,1 miliarde lei din totalul expunerilor în luna decembrie 2020, crescând până la 40,2 miliarde lei în luna decembrie 2025.

Grafic J. Modificarea potențială a valorii activelor ponderate la risc conform metodei “split-loan” în ipoteza utilizării ponderilor standard introduse de regulamentul CRR III⁸⁸ în raport cu cerințele de capital anterior aplicabile conform cadrului CRR II⁸⁹, pentru expunerile de tip CRE, respectiv RRE (decembrie 2025)

Sursa: BNR, calcule BNR

Suplimentar, nivelul provizioanelor constituite pentru această clasă de expuneri raportat la soldul total al expunerilor a scăzut la 2,7 la sută în decembrie 2025, de la un maxim de 3,1 la sută în decembrie 2023.

Expunerile de tip RRE au avut evoluții similare celor de tip CRE, înregistrând o creștere a soldului în perioada iunie 2020 – decembrie 2025 de aproximativ 19,2 la sută (ajungând la 105,6 miliarde lei, **Grafic L**).

O îmbunătățire notabilă se remarcă în structura expunerilor delimitate în funcție de un prag al indicatorului LTV de 60 la sută, unde expunerile cu un nivel LTV scăzut au atins o pondere de 49 la sută din totalul expunerilor

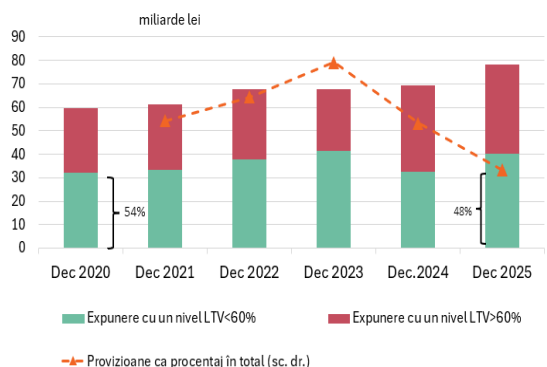
⁸⁷ Acest prag al indicatorului LTV este folosit pentru raportarea soldului expunerilor conform raportărilor FINREP și diferă de pragul de 55 la sută impus conform abordării *split-loan* aferente noului regulament.

⁸⁸ Regulamentul CRR III prevede determinarea cerințelor de capital conform abordării standardizate prin metoda *split-loan*, care presupune aplicarea unor ponderi de risc diferențiate pentru partea garantată a expunerii (valorile standard ale ponderilor de risc fiind de 20 la sută în cazul expunerilor de tip RRE, respectiv 60 la sută în cazul expunerilor de tip CRE), respectiv partea negarantată a expunerii (ponderi uzuale de 75 la sută în cazul expunerilor de tip RRE, respectiv 100 la sută în cazul expunerilor de tip CRE).

⁸⁹ Conform metodei *whole loan* utilizate în cadrul CRR II, expunerilor de tip RRE le era atribuită o pondere de risc unică de 35 la sută. În cazul expunerilor de tip CRE, exercitarea opțiunii naționale privind ponderea de risc aplicabilă a condus la modificarea ponderii de risc standard de la 50 la sută la 100 la sută.

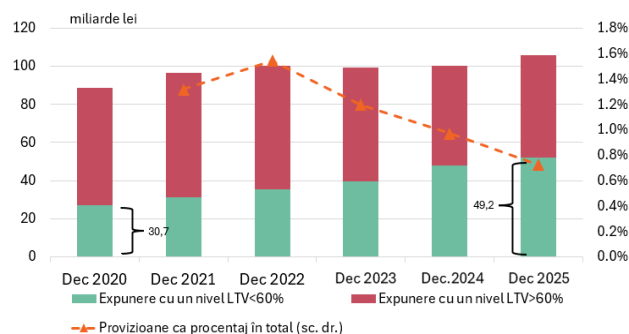
aferele lunii decembrie 2025, în creștere de la nivelul de 27 la sută înregistrat în iunie 2020.

Grafic K. Evoluția soldului expunerilor garantate cu bunuri imobiliare comerciale (CRE) grupate în funcție de un prag al indicatorului LTV (en. *Loan-to-value*) de 60 la sută

Sursa: BNR, calcule BNR

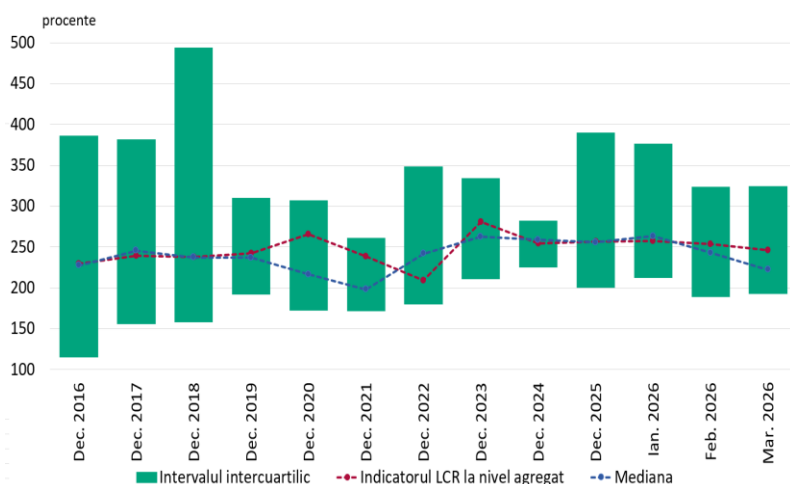
Grafic L. Evoluția soldului expunerilor garantate cu bunuri imobiliare rezidențiale (RRE) grupate în funcție de un prag al indicatorului LTV de 60 la sută

Sursa: BNR, calcule BNR

Per ansamblu, cu toate că sectorul bancar autohton este caracterizat în prezent de o solvabilitate solidă, adecvarea capitalului în perioada viitoare va depinde de o serie de factori, între care perspectivele de profitabilitate influențate de dinamica riscului de credit, menținerea unor politici prudente de distribuire a dividendelor, dinamica cerințelor de capital sau materializarea riscurilor asociate contextului macroeconomic și geopolitic.

Grafic 3.8 Distribuția intercuartilică a indicatorului LCR și valoarea la nivel agregat

Sursa: BNR, calcule BNR

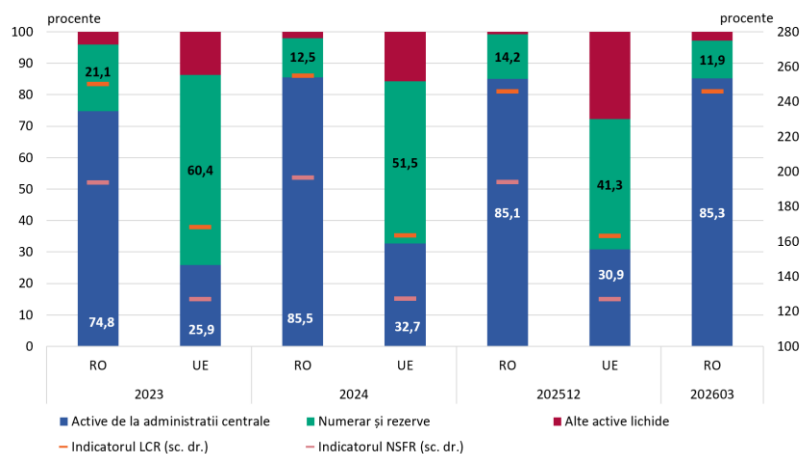
Notă: au fost excluse băncile de locuințe

consolidare fiscală pot afecta negativ poziția de lichiditate a sectorului bancar. Totodată, concentrarea activelor lichide preponderent sub forma titlurilor de stat generează risc de concentrare, o eventuală majorare a costurilor de finanțare ale statului român ca urmare a deteriorării încrederii investitorilor putând exercita presiuni adiționale asupra poziției de lichiditate.

De la data ultimului *Raport*, poziția de lichiditate a sectorului bancar românesc s-a menținut adecvată. Indicatorii prudențiali specifici au înregistrat valori confortabile, semnificativ peste cele înregistrate la nivel european, reflectând o bună capacitate a instituțiilor de credit de a absorbi șocuri adverse pe termen scurt și mediu. Contextul geopolitic actual, caracterizat de incertitudini ridicate atât în regiune, cât și la nivel global, precum și mediul macroeconomic consistent cu o creștere economică modestă, presiuni inflaționiste (inclusiv pe fondul evoluțiilor recente din Orientul Mijlociu) și o

Indicatorul de acoperire a necesarului de lichiditate (LCR) la nivel agregat se situa în luna martie 2026 la valoarea de 246,0 la sută (**Grafic 3.8**), comparativ cu media europeană de 163,1 la sută (decembrie 2025). Toate instituțiile de credit prezintă indicatori LCR peste cerințele minime reglementate atât în cazul componentei agregate, cât și al structurii pe valute semnificative.

Grafic 3.9 Structura rezervei de lichiditate și evoluția indicatorilor LCR și NSFR la nivel local și european.

Sursa: ABE, BNR,

Distribuția intercuartilică a acestui indicator de la data implementării relevă faptul că instituțiile de credit autohtone au menținut în permanență niveluri satisfăcătoare ale indicatorului, însă perioada ulterioară anului 2019 a fost consistentă cu o tendință de reducere graduală a dispersiei între bănci (**Grafic 3.8**). Fenomenul este explicat atât de o conduită prudentă a băncilor, cât și de creșterea proporției instrumentelor de datorie suverană, elemente

eligibile pentru determinarea rezervei de lichiditate. Astfel, titlurile de stat reprezintă o componentă importantă a rezervei de lichiditate din cadrul indicatorului LCR (HQLA), acestea având în luna martie 2026 o pondere de 85,3 la sută în totalul rezervei, **Grafic 3.9**. Celelalte elemente constituente ale rezervei de lichiditate sunt reprezentate de numerar și rezerve (12 la sută, martie 2026), respectiv active de la bănci centrale. Activele neajustate de nivel 2 au o componentă insignifiantă în cadrul rezervei de lichiditate (0,2 la sută, martie 2026). Prin comparație, la nivel european rezerva de lichiditate are o structură mult mai robustă și diversificată: numerarul și rezervele reprezintă principalul element constituent al rezervei (cu o pondere de 41,3 la sută, decembrie 2025), în timp ce activele de la administrații centrale reprezintă doar 30,9 la sută din structura rezervei (decembrie 2025). Activele de nivel 2 au de asemenea o pondere mai ridicată, situându-se la 4,5 la sută (iunie 2025).

Indicatorul privind finanțarea stabilă netă (NSFR) înregistra 191,0 la sută în luna martie 2026 (**Grafic 3.9**), superior mediei europene de 126,9 la sută (decembrie 2025). Băncile autohtone se poziționează confortabil peste cerințele minime impuse de cadrul de reglementare. Distribuția indicatorului NSFR în timp relevă faptul că indicatorul calculat la nivel de sector s-a poziționat în permanență peste valoarea mediană, o reflecție a faptului că băncile de talie mare înregistrează, de regulă, valori mai ridicate ale acestui indicator.

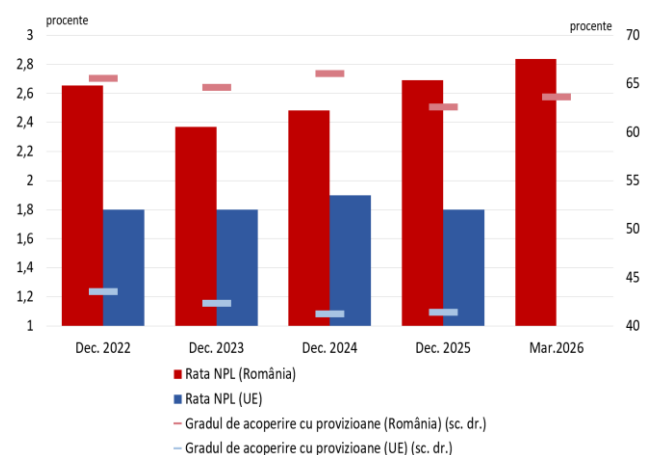
Riscul de lichiditate este considerat a fi moderat, însă există o serie de vulnerabilități ce îndeamnă la o conduită prudentă a băncilor din perspectiva gestionării acestuia. Suplimentar, procesul accentuat de digitalizare bancară și utilizarea pe scară largă a inteligenței artificiale generează noi provocări pentru sectorul bancar. Incidentele de securitate cibernetică au potențialul de a genera presiuni asupra poziției de lichiditate, prin retrageri accelerate de depozite din pierderea încrederii și din disfuncționalități operaționale. În consecință, îmbunătățirea metodelor tradiționale de evaluare și a cadrului de monitorizare a lichidității devin esențiale. Astfel, în pofida unei bune reziliențe a sectorului

banca autohton la potențiale evoluții macroeconomice adverse, se recomandă menținerea unei conduite prudente în materie de capital și administrarea rezervelor de lichiditate, în vederea menținerii stabilității financiare, pe fondul incertitudinilor externe și al persistenței dezechilibrelor macroeconomice.

3.1.2. Calitatea activelor

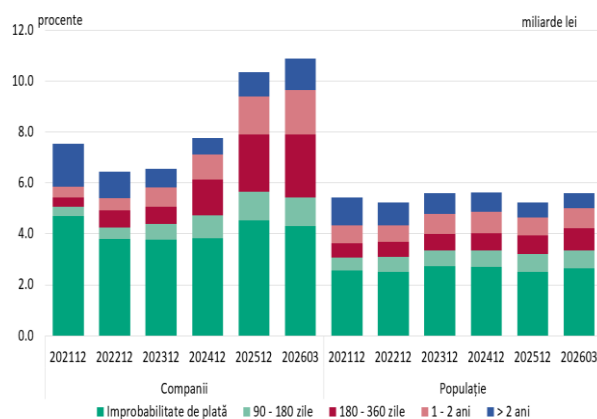
Din perspectiva calității activelor, sectorul bancar românesc menține în continuare o poziție robustă, însă, perioada recentă a fost marcată de o tendință de înrăutățire a calității activelor începând cu a doua parte a anului 2025. De la data ultimului *Raport*, rata creditelor neperformante a cunoscut o ușoară deteriorare de la 2,9 la sută în luna octombrie 2025 la 2,8 la sută în martie 2026, **Grafic 3.10**. Evoluția contrastează cu cea consemnată la nivel european, unde rata creditelor neperformante se situează la un nivel semnificativ inferior (1,8 la sută, decembrie 2025). Urmărind evoluțiile pe categorii de debitori, rata creditelor neperformante aferentă expunerilor față de companii a înregistrat o deteriorare mai accentuată, în timp ce segmentul populației a rămas relativ stabil (detalii în **Capitolul 2**).

Grafic 3.10 Evoluția ratei creditelor neperformante și a gradului de acoperire cu provizioane la nivel local și european

Sursa: BNR, ABE

Grafic 3.11 Distribuția creditelor cu întârziere la plată pe categorii

Sursa: BNR, calcule BNR

În structura creditelor și avansurilor, o proporție de 85,3 la sută erau clasificate în stadiul 1, proporția creditelor cu risc ridicat fiind de 11,3 la sută (credite clasificate în stadiul 2, martie 2026). În cazul societăților nefinanciare, ponderea creditelor și avansurilor aflate în stadiul 1 este însă mai redusă (79 la sută, martie 2026), cele clasificate în stadiul 2 având o pondere de 15,6 la sută, iar cele aferente stadiului 3 reprezintă 5,1 la sută din totalul creditelor și avansurilor. În cazul gospodăriilor populației, 85,1 la sută din credite erau clasificate în stadiul 1, proporția creditelor aflate în stadiul 2 fiind de 11,6 la sută, cu o proporție de doar 2,9 la sută dintre expunerile clasificate în stadiul 3.

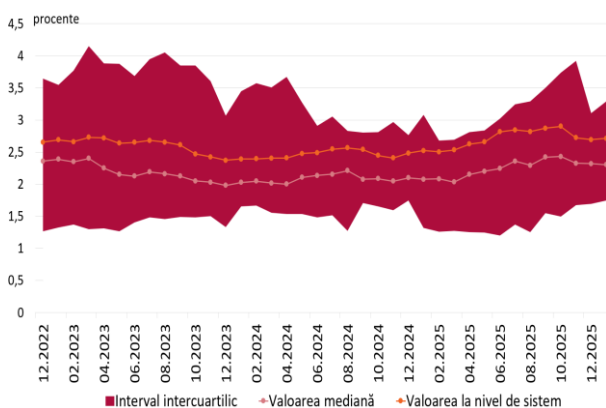
Soldul de credite neperformante evidențiază o pondere semnificativă a expunerilor clasificate în categoria „improbabilitate de plată” (39,6 la sută în cazul creditelor acordate companiilor, respectiv 47,4 la sută în cazul creditelor acordate populației). Aproximativ 28 la sută din totalul creditelor neperformante acordate populației se încadrează în categoria celor cu întârzieri

la plată sub 1 an, în cazul companiilor ponderea fiind ușor mai ridicată (33,1 la sută). Creditele cu întârzieri cuprinse între 1 și 2 ani reprezentau 13,8 la sută din totalul creditelor neperformante în cazul populației, respectiv 15,8 la sută în cazul companiilor (martie 2026), **Grafic 3.11**.

În prezent, circa 64 la sută din totalul creditelor neperformante fac obiectul prevederilor Regulamentului UE 630/2019 (privind acoperirea minimă a pierderilor pentru expunerile neperformante), indicând relevanța tot mai ridicată a acestor cerințe prudențiale, menite să accelereze recunoașterea contabilă a pierderilor (prin deducerea diferenței pozitive dintre acoperirea minimă impusă prudențial și ajustările de valoare recunoscute de instituțiile de credit). Acest mecanism contribuie la limitarea acumulării prelungite de expuneri neperformante în bilanțurile instituțiilor de credit.

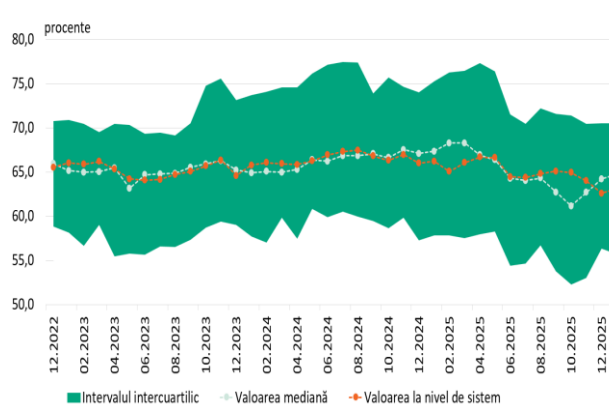
Băncile din România continuă să adopte o abordare prudentă în gestionarea riscului de credit, gradul de acoperire cu provizioane menținându-se la un nivel ridicat (63,6 la sută, martie 2026), superior mediei europene (41,4 la sută, decembrie 2025). Gradul de acoperire cu provizioane a creditelor neperformante este asociat perspectivelor mai reduse de recuperare a acestor expuneri, în special în cazul sectorului companiilor nefinanciare. Cu toate că rata creditelor neperformante este, din perspectivă istorică, situată la un nivel redus, România prezintă una dintre cele mai ridicate rate ale creditelor neperformante la nivelul Uniunii Europene, doar Polonia înregistrând valori superioare ale acestui indicator⁹⁰.

Grafic 3.12 Distribuția intercuartilică a ratei creditelor neperformante

Sursa: BNR, calcule BNR

Grafic 3.13 Distribuția intercuartilică a gradului de acoperire cu provizioane

Sursa: BNR, calcule BNR

Rata creditelor neperformante din perioada recentă sugerează că deteriorarea calității activelor are un caracter generalizat la nivelul întregului sector bancar, fără o creștere semnificativă a dispersiei între instituții. De asemenea, menținerea unui ecart stabil între valoarea mediană și nivelul agregat indică absența unei deteriorări mai accentuate în rândul instituțiilor de talie mare, fenomenul fiind observat la nivelul sectorului bancar în ansamblu (**Grafic 3.12**).

⁹⁰ Conform ABE, [EBA Risk Dashboard - Q4 2025.pdf](#)

Evoluția gradului de acoperire cu provizioane, precum și un ecart redus între valoarea mediană și medie, pe tot orizontul analizat, indică o politică conservatoare de recunoaștere a pierderilor, **Grafic 3.13**.

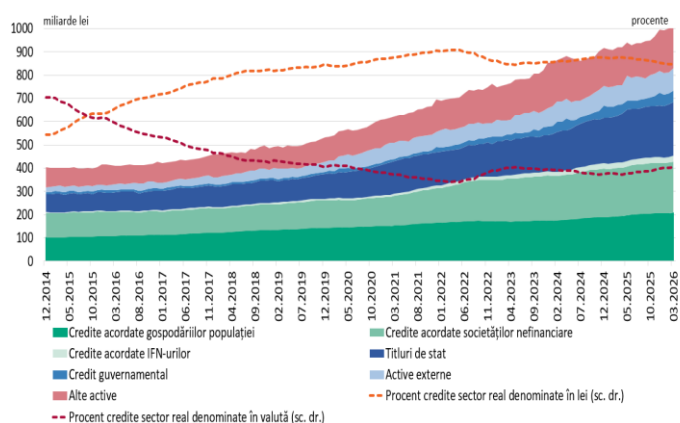
Evoluția negativă a cadrului macroeconomic intern caracterizat de dezechilibre structurale, presiuni inflaționiste (inclusiv ca urmare a volatilității ridicate de pe piețele de energie), un cadru politic incert, incertitudini generate de situația geopolitică globală precum și un impact al implementării măsurilor de consolidare fiscală impun o conduită prudentă din perspectiva gestionării riscului de credit, pentru diminuarea implicațiilor asupra adecvării capitalului.

3.1.3. Ajustări structurale și implicații asupra profitabilității

De la data ultimului *Raport*, activele sectorului bancar românesc au continuat să se consolideze, atingând 1008,4 miliarde de lei în luna martie 2026 (echivalând cu o creștere anuală de 9,5 la sută), în pofida unui context macroeconomic incert și a unor condiții de creditare relativ restrictive. În portofoliile băncilor predomină expunerile față de administrația publică (27,6 la sută din totalul

activelor bancare în luna martie 2026), respectiv creditele acordate companiilor nefinanciare (21,8 la sută) și gospodăriilor populației (20,6 la sută). Ritmul anual de creștere a creditelor acordate populației s-a menținut superior celui aferent companiilor nefinanciare, soldul acestora majorându-se cu 7,9 la sută (martie 2026), comparativ cu 5,8 la sută în cazul societăților nefinanciare⁹¹. În ceea ce privește costul finanțării, rata medie a dobânzii aferentă creditelor acordate populației s-a situat la 8 la sută în martie 2026, în timp ce pentru societățile nefinanciare aceasta a fost în jurul valorii de 8,6 la sută.

Grafic 3.14 Evoluția principalelor elemente de activ ale sectorului bancar românesc

Sursa: BNR

În structură, creditele acordate sectorului privat sunt denumite preponderent în moneda națională (67,8 la sută în martie 2026), comparativ cu finalul anului 2014, când creditele denominate în valută erau majoritare (56,4 la sută), **Grafic 3.14**. Această evoluție reflectă atât implementarea de către BNR a unui set amplu de măsuri macroprudențiale destinate descurajării creditării în valută a debitorilor neacoperiți la riscul valutar, cât și ajustarea comportamentului băncilor și al debitorilor în urma materializării riscurilor asociate creditării în valută după criza financiară globală.

În perioada recentă, se remarcă însă o reorientare graduală a companiilor nefinanciare către finanțarea în valută, în contextul diferențialului de dobândă. Ponderea componentei în valută în soldul creditelor acordate companiilor a crescut la 52 la sută în martie 2026 (față de o medie de 42,4 la sută între anii 2016-2024), ceea ce evidențiază accentuarea rolului acestui tip de finanțare în sectorul corporativ. Evoluția poate contribui la amplificarea vulnerabilităților

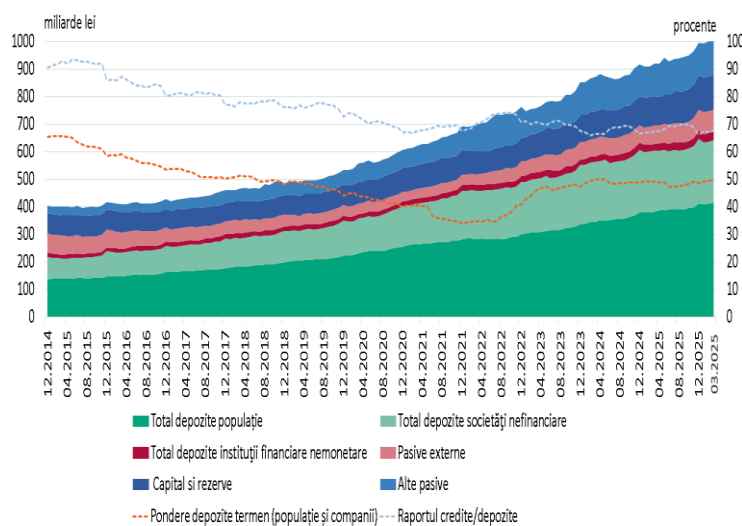
⁹¹ Evoluțiile consemnate sunt determinate în baza datelor din bilanțul monetar agregat al instituțiilor de credit.

bilanțiere pentru firmele fără acoperire naturală la riscul valutar.

De asemenea, se remarcă o creștere graduală a importanței creditelor acordate instituțiilor financiare nemonetare (**Grafic 3.14**), acestea înregistrând o pondere în bilanț de 2,6 la sută în luna martie 2026 (față de doar 0,9 la sută la finalul anului 2014) și un ritm de creștere anual de 13,1 la sută (martie 2026). Un alt element cu o pondere semnificativă în bilanț sunt creanțele guvernamentale (sub forma titlurilor de stat și a creditului acordat). În luna martie 2026, titlurile de stat emise de administrația publică reprezentau 22,9 la sută din activele bancare, iar creditele guvernamentale 4,7 la sută. Ritmul anual de creștere al acestor active s-a situat semnificativ peste cel al creditării sectorului real, în special în cazul titlurilor de stat (+13,7 la sută, martie 2026). Activele externe și-au menținut tendința de consolidare, atingând în luna martie 2026 o pondere de 9,6 la sută din bilanț (față de 5,9 la sută în luna martie 2015).

Pasivul sectorului bancar românesc este format preponderent din depozite atrase de la sectorul real. În luna martie 2026, depozitele populației reprezentau 41 la sută din totalul pasivelor, iar cele ale companiilor nefinanciare 22,7 la sută. Ratele de dobândă aferente acestor surse de finanțare au înregistrat în luna martie 2026 scăderi marginale comparativ cu finalul anului 2025. Depozitele la termen ale populației aflate în sold erau remunerate, în medie, cu 5,2 la sută (față de 5,3 la sută la finalul anului 2025), în timp ce în cazul companiilor nefinanciare rata medie a dobânzii s-a situat la 5,4 la sută (comparativ cu 5,6 la sută în 2025).

Grafic 3.15 Evoluția principalelor elemente de pasiv ale sectorului bancar românesc

Sursa: BNR

Dinamica depozitelor populației s-a menținut robustă (+8,1 la sută în termeni anuali), sugerând continuarea tendinței de consolidare a economisirii. În schimb, depozitele companiilor nefinanciare au înregistrat o creștere mai moderată (+3,3 la sută). Depozitele atrase de la instituțiile financiare nemonetare, deși încă reduse ca pondere în pasivul bilanțier (3 la sută), au continuat să înregistreze o dinamică anuală ridicată (+23 la sută).

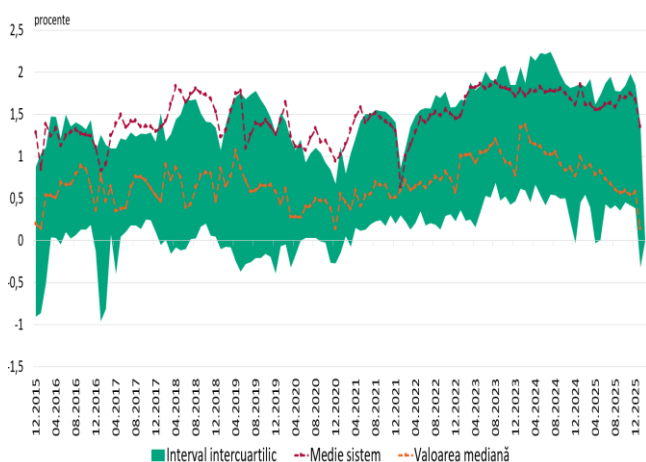
În structură, depozitele la vedere rămân majoritare (50,3 la sută în martie 2026, **Grafic 3.15**), susținând menținerea unor costuri de finanțare scăzute comparativ cu sursele de tip *wholesale*, cu efecte

pozitive asupra eficienței operaționale și a profitabilității sectorului bancar. În pofida unui grad ridicat de stabilitate asociat finanțării prin depozite, digitalizarea serviciilor bancare poate genera o volatilitate crescută a acestor resurse în episoade de stres. Alte componente relevante ale pasivului sunt capitalul și rezervele (12,4 la sută din total, cu o creștere anuală a soldului de 16,8 la sută), respectiv pasivele externe (7,8 la sută în bilanț și o creștere de 18,9 la sută în termeni anuali).

Nivelul subunitar al indicatorului credite/depozite (67,4 la sută în martie 2026) relevă un potențial ridicat de creditare a sectorului real, fiind o reflecție a gradului redus de intermediere financiară din România, pe fondul existenței unor vulnerabilități structurale ale sectorului real, consistente cu o cerere eligibilă scăzută.

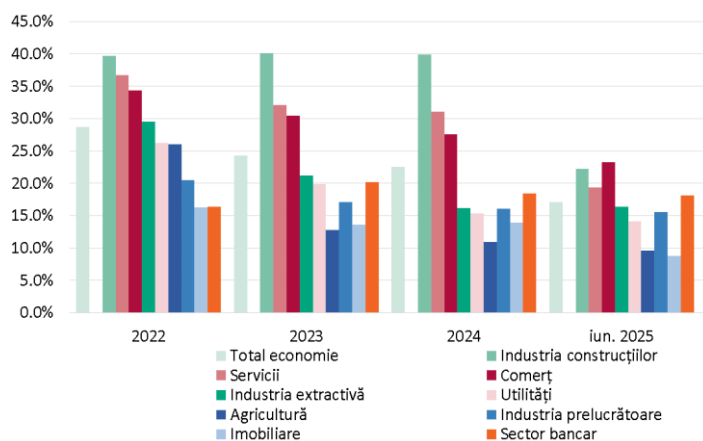
De la data ultimului *Raport*, profitabilitatea sectorului bancar românesc s-a menținut la un nivel adecvat, cu efecte pozitive asupra rezilienței instituțiilor de credit. Profitabilitatea asigură o bună capacitate de absorbție a unor eventuale șocuri, în special în actualul context macroeconomic și geopolitic, marcat de un grad ridicat de incertitudine. Sectorul bancar a consemnat la finalul anul 2025 un rezultat net de 15,4 miliarde lei (comparativ cu 14,2 miliarde lei în perioada similară a anului precedent), corespunzător unui ROA de 1,7 la sută și unui ROE de 17,6 la sută (decembrie 2025). În luna martie 2026, profitul net agregat s-a situat la 3,4 miliarde lei (în scădere față de 3,7 miliarde lei în perioada similară a anului precedent), indicatorii de rentabilitate având ușoare scăderi (ROA de 1,4 la sută, respectiv ROE de 14,1 la sută). Această evoluție reflectă o dinamică moderată a veniturilor, concomitent cu o creștere a costului riscului de credit și o deteriorare marginală a calității activelor. Totodată, eficiența operațională s-a redus ușor, raportul cost/venit atingând 52,0 la sută în martie 2026 (față de 51,4 la sută în martie 2025). Evoluția consemnată are la bază un ritm de creștere mai accelerat al costurilor operaționale comparativ cu dinamica veniturilor, inclusiv ca urmare a majorării taxei pe cifra de afaceri a instituțiilor de credit. Procesele recente de consolidare, reflectate în finalizarea unor tranzacții de fuziuni și achiziții, precum și în inițierea unor noi operațiuni, contribuie la creșterea eficienței operaționale și la întărirea poziției competitive a instituțiilor de credit, cu efecte favorabile asupra profitabilității pe termen mediu.

Grafic 3.16 Distribuția intercuartilică a indicatorului ROA

Sursa: BNR, calcule BNR

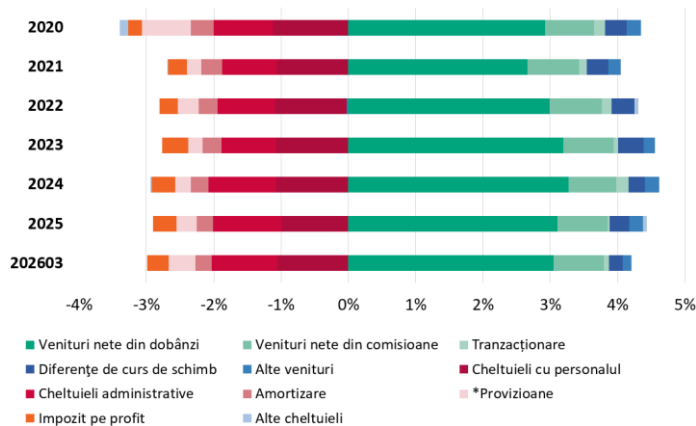
Grafic 3.17 Distribuția indicatorului ROE pe principalele sectoarele economice

Sursa: BNR, MF, calcule BNR

Din perspectivă regională, țări precum Ungaria, Polonia și Bulgaria înregistrează valori superioare ale rentabilității economice comparativ cu România, dar sectorul bancar local prezintă indicatori de profitabilitate superiori mediei europene. Profitabilitatea joacă un rol esențial în susținerea stabilității sectorului bancar. Totuși, în perioada recentă, randamentele bancare observate s-au situat vizibil sub cele aferente altor sectoare din economia reală (**Grafic 3.17**).

Grafic 3.18 Evoluția elementelor de venituri și cheltuieli raportate la activele medii ale sectorului bancar

Sursa: BNR, calcule BNR

Distribuția intercuartilică a indicatorului ROA în perioada recentă indică o tendință de îmbunătățire comparativ cu perioada 2015 – 2020. Deși profitabilitatea la nivel de sector rămâne adecvată, se remarcă temperarea acesteia, aspect explicat inclusiv de taxa pe cifra de afaceri a instituțiilor de credit. De asemenea, se observă o eterogenitate ridicată a rezultatelor financiare consemnate de instituțiile de credit (**Grafic 3.16**). Poziționarea mediane sub media consemnată de către sectorul bancar arată o polarizare a profitabilității, consistentă cu o mai bună eficiență operațională a băncilor mari.

Principalele elemente care au susținut evoluția favorabilă a veniturilor operaționale au fost reprezentate de veniturile nete din dobânzi (cu o pondere de 69,5 la sută din totalul veniturilor operaționale, martie 2026) și de veniturile nete din comisioane (cu o pondere de 18,9 la sută din totalul veniturilor operaționale, martie 2026). În luna martie 2026, acestea reprezentau o pondere de 3 la sută, respectiv 0,8 la sută din totalul activelor medii (**Grafic 3.18**). Veniturile generate din activitățile de tranzacționare au avut, de asemenea, o pondere importantă în veniturile operaționale realizate în luna martie 2026 (4,1 la sută).

Creșterea taxei pe cifra de afaceri la mijlocul anului 2025, la 4 la sută (cu menținerea la 2 la sută pentru băncile cu o cotă de piață de sub 0,2 la sută), aplicabilă în perioada iunie 2025 - decembrie 2026, adaugă o presiune suplimentară asupra cheltuielilor operaționale.

Profitabilitatea sectorului bancar ar putea fi influențată în perioada următoare de o serie de provocări suplimentare generate de adaptarea la noile cerințe operaționale, tehnologice și de reglementare. Costurile asociate conformării cu cadrul DORA și eforturile de întărire a rezilienței cibernetice pot afecta dinamica eficienței operaționale. Totodată, deși eforturile de simplificare a cadrului prudențial și de raportare întreprinse la nivel european urmăresc creșterea proporționalității și eficienței cerințelor aplicabile, perioada de tranziție poate presupune costuri suplimentare de implementare și ajustare pentru instituțiile de credit. În plus, extinderea cerințelor de transparență aferente Pilonului III generează implicații suplimentare asupra resurselor operaționale ale băncilor.

3.1.4. Interconexiunea băncilor cu sectorul guvernamental și implicațiile asupra riscului de piață

Deținerile semnificative de instrumente de datorie suverană ale sectorului bancar continuă să reprezinte o caracteristică structurală importantă a instituțiilor de credit, reflectând pe de-o parte rolul acestora în finanțarea statului, iar pe de altă parte tratamentul prudențial favorabil și nivelul ridicat al

lichidității conferit titlurilor de stat. În acest context, titlurile de stat îndeplinesc simultan funcții multiple: i) instrumente de plasament a excedentului de lichiditate, ii) active eligibile în cadrul calculului rezervelor de lichiditate, precum și iii) colateral eligibil în operațiunile de tip *repo* derulate în relație cu banca centrală.

Toate aceste avantaje au condus la o apetență ridicată a instituțiilor de credit pentru acestea și la menținerea unei cereri structurale ridicate din partea sectorului bancar. În perioada recentă, băncile autohtone și-au majorat constant deținerile de titluri de stat, acestea atingând în luna martie 2026 nivelul de 230,7 miliarde lei (față de 79,6 miliarde lei la finele anului 2015),

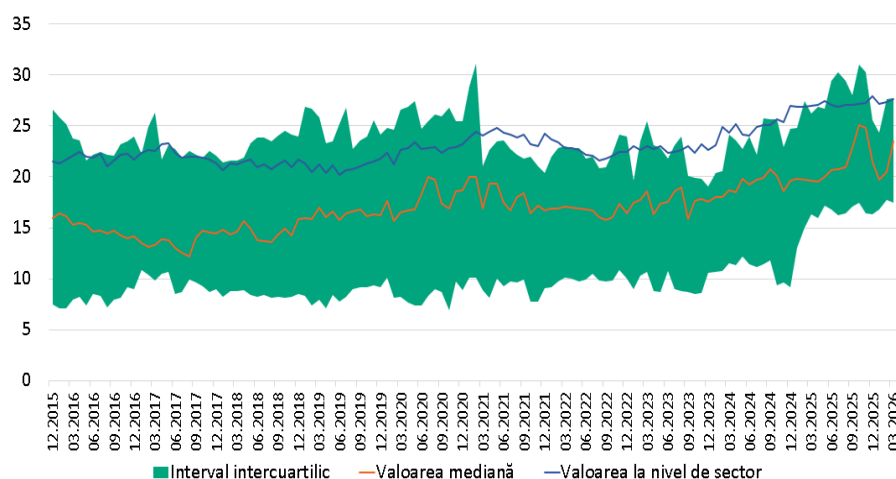
Cu toate acestea, nivelul ridicat al acestor expuneri generează o interdependență semnificativă între sectorul bancar și cel guvernamental. În condiții de piață favorabile, această interdependență nu generează riscuri, însă în scenarii adverse, această concentrare poate reprezenta un canal de propagare și de amplificare a riscurilor, cu implicații potențial sistemice. De asemenea, deținerile de titluri conduc la creșterea nepotrivirii de durată între activele și pasivele bancare, un eventual șoc de creștere a ratelor de dobândă conducând la scăderea valorii economice a capitalului.

Principalul canal de risc este asociat riscului de variație a ratelor de dobândă. Creșterea randamentelor titlurilor de stat determină ajustări negative ale valorii de piață a portofoliilor deținute de bănci, efectele fiind mai pronunțate în cazul instrumentelor evaluate la valoare justă prin contul de profit și pierdere (engl. *Fair value through profit and loss - FVPL*) sau prin alte elemente ale rezultatului global (engl. *Fair Value through profit and loss - FVOCI*). Chiar și în cazul portofoliilor deținute la cost amortizat (engl. *Amortised Cost – AC*), riscul de rată a dobânzii rămâne relevant, întrucât are potențialul de a afecta veniturile viitoare și, indirect, poziția de capital. Totodată, volatilitatea piețelor financiare, în special în contextul modificărilor de politică monetară la nivel internațional sau al amplificării riscurilor macroeconomice și geopolitice, produce efecte asupra randamentelor titlurilor de stat, afectând deținerile aflate în portofoliile băncilor. Nivelul ridicat al deficitului bugetar și al datoriei publice sunt de asemenea de natură să influențeze negativ dobânzile la care se finanțează statul, prin majorarea primelor de risc suveran.

Distinct față de riscul de rată a dobânzii, alocarea unei proporții semnificative a disponibilităților băncilor către titluri de stat poate conduce la efecte de evicțiune a creditării sectorului real. Preferința pentru titluri de stat în detrimentul creditării sectorului real pe termen lung conduce la reducerea intermedierei financiare și poate afecta economia în ansamblu, prin accesul mai dificil la creditare, aspect evidențiat inclusiv de evoluția indicatorului credite/depozite (engl. *loans-to-deposits ratio*) în perioada recentă, care s-a diminuat de la 86 la sută la finele anului 2015 la 67,4 la sută în martie 2026.

Interconexiunea cu sectorul guvernamental se manifestă și prin acordarea de credite către stat. Cu toate că, istoric, volumul creditelor acordate nu reprezenta o proporție ridicată din active, în perioada recentă acesta s-a intensificat, creditele acordate administrației publice atingând la 47,6 miliarde lei în luna martie 2026, (echivalând cu o pondere de 17,1 la sută din totalul

Grafic 3.19 Distribuția intercuartilică a ponderii creanțelor guvernamentale în totalul activelor băncilor

Sursa: BNR, calcule BNR

creanțelor guvernamentale). Prin comparație, la finalul anului 2015, creditele acordate administrației publice erau circa 10 miliarde lei, având o pondere de doar 10 la sută în totalul creanțelor guvernamentale.

La nivel individual, perioada recentă este consistentă cu o tendință de convergență a comportamentului instituțiilor de credit în ceea ce privește deținerile de creanțe guvernamentale, aspect reflectat de îngustarea intervalului intercuartilic

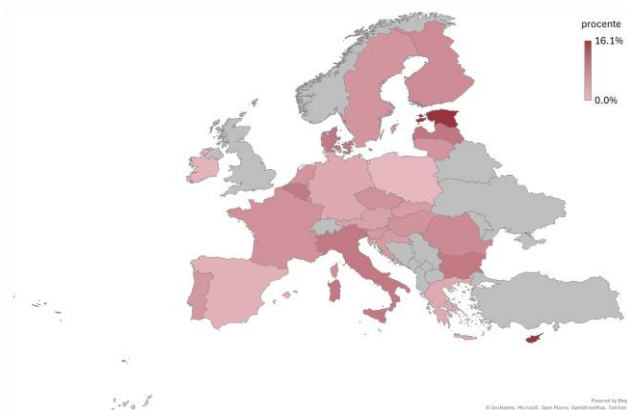
al ponderii acestora în totalul activelor, **Grafic 3.19**. Dacă în perioada 2015 – 2020 se remarcă o dispersie mai pronunțată între bănci (sugerând abordări diferite din perspectiva alocării portofoliilor, unele bănci având o orientare mai pronunțată către deținerea de creanțe guvernamentale, iar altele potențial către activitatea de creditare), evoluțiile din ultimii ani indică o aliniere graduală a strategiilor de alocare.

Această convergență este reflectată inclusiv de creșterea concomitentă a nivelului central al distribuției (atât mediana, cât și valoarea agregată la nivel de sector), sugerând că majorarea expunerilor suverane a reprezentat un fenomen relativ generalizat la nivelul sectorului bancar, nefiind determinat exclusiv de un număr restrâns de instituții. Cu toate acestea, poziționarea constantă a valorii agregate la nivel de sector peste mediană sugerează existența unei ușoare asimetrii în distribuție, băncile de talie mare continuând să înregistreze ponderi mai ridicate ale acestor expuneri, o consecință directă a unor costuri medii de finanțare reduse (**Grafic 3.19**).

3.2. Sectorul instituțiilor financiare nebancale

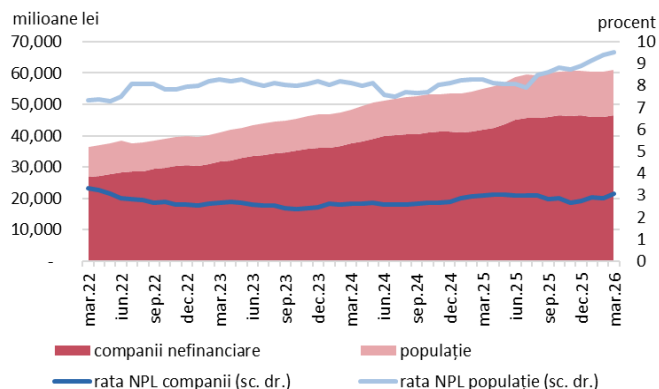
Instituțiile financiare nebancale reprezintă un pilon important al sistemului financiar românesc prin rolul pe care îl joacă în creditarea sectorului real. În decembrie 2025, sectorul IFN însuma active totale în valoare de 80,8 miliarde lei, în creștere cu 16,4 la sută în termeni anuali. Creditul acordat sectorului real a avut, de asemenea, un ritm de creștere alert, fiind cu aproape 16 la sută mai mare în decembrie 2025 față de anul precedent. În anul 2025, portofoliul de credite acordate populației s-a majorat semnificativ, stocul total fiind cu 27,7 la sută peste cel din decembrie 2024, însă acesta rămâne în plan secund în detrimentul segmentului companiilor nefinanciare, ce reprezintă 76 la sută din stocul total de credite în decembrie 2025.

Grafic 3.20 Importanța sectorului IFN, ca pondere în activele totale ale sistemului financiar, comparație europeană

Sursa: Eurostat, calcule BNR

Grafic 3.21 Evoluția stocului de credit acordat și a ratei NPL în funcție de segmentul de creditare

Sursa: BNR, CRC

Importanța sectorului IFN în cadrul sistemului financiar este în continuare ridicată, deși în ultimul an activele totale ale acestui sector au scăzut cu 0,2 puncte procentuale ca pondere în cadrul sistemului. Sectorul IFN deține 5,8 la sută din activele totale, peste nivelul înregistrat de societățile de asigurare și fondurile de investiții, la acest capitol România fiind printre țările cu un nivel ridicat al importanței IFN, peste media europeană de 4,2 la sută (**Grafic 3.20**). De asemenea, raportat la PIB, activele totale ale IFN sunt de 4,2 la sută, într-o ușoară creștere față de finalul anului 2024 (+0,2 puncte procentuale).

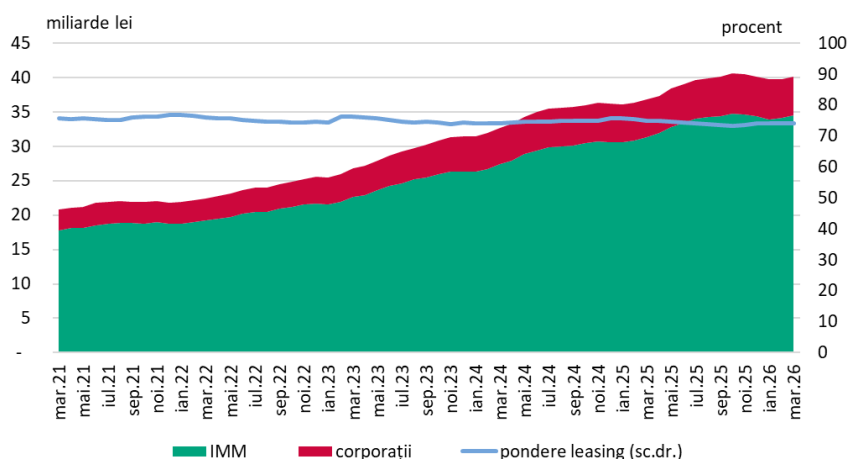
Portofoliul de credite acordate de IFN sectorului real este dominat, în continuare, de segmentul companiilor nefinanciare (însușind 76 la sută din stocul de credit), marea majoritate a creditelor acordate acestora fiind denumite în monedă străină, **Grafic 3.21**. Ponderea creditului în valută acordat companiilor s-a stabilizat, în ultimii 2 ani jumătate, în jurul intervalului de 86 – 87 la sută din total, reprezentând 86,3 la sută din credit în martie 2026. O componentă importantă a creditării IFN este reprezentată de produsele de tip leasing, ce însumează circa 65 la sută din nivelul total al expunerilor în martie 2026 și prezintă o performanță puțin mai bună comparativ cu cea de la nivel agregat. Rata NPL în cazul IFN, pentru ansamblul companiilor nefinanciare, a fost de 3,1 la sută, depășind cu 0,1 puncte procentuale nivelul din prima parte a anului 2025, în timp ce, pentru segmentul leasing, rata NPL a fost de 2,4 la sută în martie 2026.

Structura concentrată pe creditele denumite în valută poate expune anumite vulnerabilități, având în vedere presiunile recente generate în urma deprecierei leului, atingând maxime istorice negative în raport cu euro în mai 2026, coroborate cu provocările deja existente cu care se confruntă companiile din România. De asemenea, creditul în valută acordat de IFN firmelor din România este destinat majoritar întreprinderilor mici și mijlocii, segment ce reprezintă circa 86 la sută din expunerii (**Grafic 3.22**) și se evidențiază drept o componentă mai riscantă comparativ cu portofoliul creditelor acordate corporațiilor, printr-un nivel mai ridicat al creditelor neperformante. Rata NPL în martie 2026 a fost

de 2,6 la sută pentru IMM, comparativ cu 0,5 la sută în cazul corporațiilor.

Un produs important pentru modelul de business al IFN este reprezentat de segmentul de leasing. Acest segment este denumit, de regulă, în valută, iar în ultimul an acest segment a avut o creștere de 8,4 la sută (martie 2026), ușor sub creșterea totală a stocului de credit de 9 la sută.

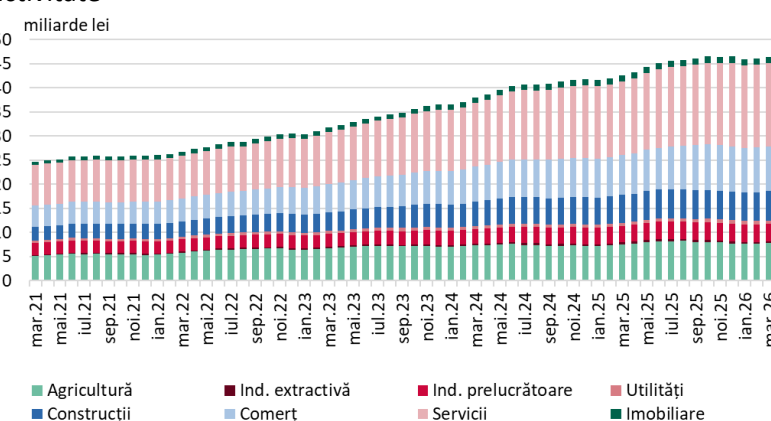
Grafic 3.22 Evoluția stocului de credit în valută în funcție de dimensiunea companiei, respectiv ponderea segmentului de leasing

Sursa: CRC, MF, BNR

Din perspectivă sectorială, portofoliul de credite acordate de IFN companiilor nefinanciare este majoritar destinat firmelor din servicii, ce însumează 37,3 la sută din expunerile totale. O pondere semnificativă este observată și în cazul companiilor din comerț și agricultură, cu o pondere de 19,8 la sută, respectiv 16,6 la sută, în timp ce industria extractivă este sectorul cel mai puțin creditat de IFN, reprezentând doar 0,8 la sută din expunerile totale (**Grafic 3.23**).

Grafic 3.23 Distribuția creditului acordat de IFN în funcție de sectorul de activitate

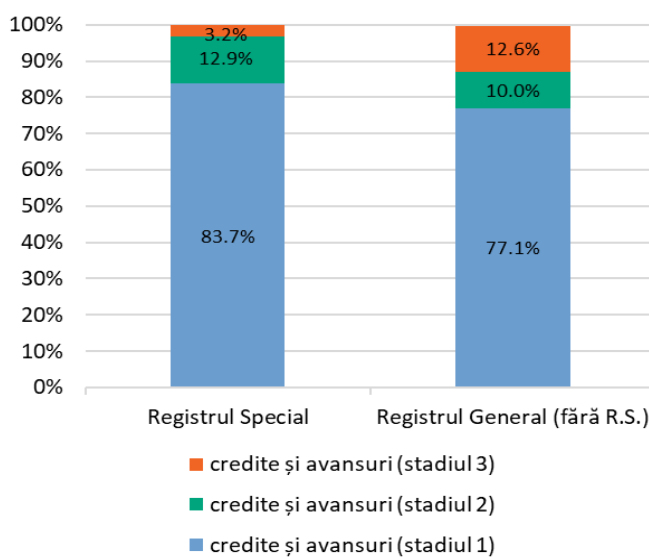
Sursa: CRC, MF, BNR

Creditul acordat populației păstrează un trend crescător destul de alert, cu o dinamică anuală de 13,5 la sută în martie 2026, în contextul în care, încă din luna septembrie 2024, creșterea în termeni anuali a stocului de credit acordat populației o depășește pe cea a companiilor nefinanciare. Creditul total acordat populației însumează 14,6 miliarde lei în martie 2026, denumit majoritar în

lei, în proporție de peste 98 la sută. Popularitatea creditului acordat în lei a crescut în detrimentul celui în monedă străină, dinamica anuală medie, pentru ultimele 12 luni fiind de 17,8 la sută pentru stocul de credit în lei, față de -14,5 pentru cel în valută. Totuși, pentru acest segment de creditare este observată o deteriorare a calității activelor, prin creșterea ratei NPL⁹² cu 1,2 puncte procentuale față de anul precedent, până la nivelul de 9,5 la sută (**Grafic 3.24**).

În primul trimestru al anului 2026, creditele și avansurile pentru care riscul de credit nu a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială (stadiul 1), conform standardelor de raportare IFRS 9, constituie 83,7 la sută din portofoliu în cazul Registrului Special, respectiv 77,1 la sută în cazul Registrului General. Schimbări semnificative ale structurii creditelor și avansurilor în funcție de stadiul de depreciere au avut loc doar în cazul IFN ce raportează exclusiv în Registrul General, unde ponderea activelor depreciate (stadiul 3) a crescut cu circa 6 puncte procentuale față de anul precedent, reprezentând 12,6 la sută din total (**Grafic 3.23**). Această dinamică a fost determinată de trecerea activelor pentru care riscul de credit a crescut semnificativ de la recunoașterea inițială din stadiul 2 de depreciere în stadiul 3. În cazul IFN din Registrul Special, ce constituie circa 97 la sută din activele totale ale acestui segment, activele depreciate reprezintă 3,2 la sută din total, înregistrând chiar o ușoară îmbunătățire de 0,1 puncte procentuale față de primul trimestru din 2025.

Grafic 3.24 Ponderile activelor aflate în diverse stadii de depreciere în total credite și avansuri, martie 2026*

Sursa: BNR

*diferența până la 100 la sută este reprezentată de activele financiare achiziționate sau emise depreciate

⁹² Rata NPL în cazul IFN se calculează ca ponderea expunerilor cu întârzieri mai mari de 90 de zile în totalul expunerilor.

4. INFRASTRUCTURA SISTEMULUI FINANCIAR - STABILITATEA SISTEMELOR DE PLĂȚI ȘI A SISTEMELOR DE DECONTARE⁹³

În semestrul al doilea al anului 2025, activitatea sistemelor de plăți și de decontare din România a continuat să se desfășoare normal, fără incidente operaționale majore.

Banca Națională a României monitorizează permanent activitatea infrastructurilor pieței financiare pentru a asigura eficiența și funcționarea acestora în siguranță, în scopul menținerii stabilității financiare. Acesta implică inclusiv monitorizarea și testarea planurilor de acțiune în cazul materializării unor riscuri, puțin probabile, dar previzibile, în conformitate cu standardele internaționale și legislația națională în vigoare.

4.1. Stabilitatea sistemelor de plăți

Funcționarea sistemului ReGIS⁹⁴

În perioada de referință, nu a fost efectuate modificări asupra regulilor de sistem ale ReGIS, iar funcționarea sistemului s-a realizat în condiții optime, cu o rată medie de decontare de 99,99 la sută și un nivel al disponibilității de 100 la sută, inclusiv în contextul atingerii unui maxim zilnic de 87.266 de instrucțiuni de plată, în data de 19 decembrie 2025, fără a fi semnalate constrângeri de capacitate.

Activitatea sistemului a consemnat creșteri ale volumului ordinelor de transfer la 6,59 milioane și ale valorii plăților procesate la 12 143 miliarde lei, față de 12 012 miliarde lei înregistrate în semestrul anterior. Riscul de lichiditate s-a menținut la un nivel redus, în absența blocajelor în cozile de așteptare, concomitent cu majorarea numărului de credite intraday solicitate de la 216 în semestrul I 2025 la 252. În contextul unui număr de 33 de participanți, evoluțiile moderate ale ratelor de concentrare (64,78 la sută pe volum și 62,90 la sută pe valoare) susțin reziliența sistemului și indică o probabilitate redusă de manifestare a riscului de contagiune.

Funcționarea sistemului SENT⁹⁵

În semestrul al II-lea al anului 2025, regulile de sistem ale SENT, administrat de

⁹³ Acest capitol a fost elaborat de Direcția monitorizare a infrastructurilor pieței financiare și a plăților.

⁹⁴ ReGIS este cel mai important sistem de plăți din România, acesta asigurând decontarea finală pe bază brută în timp real a ordinelor de transfer de fonduri ale participanților și a pozițiilor nete calculate în cadrul sistemelor auxiliare.

⁹⁵ SENT este un sistem electronic de compensare multilaterală a plăților interbancare de mică valoare transmise între participanți, pe parcursul mai multor sesiuni zilnice.

TRANSFOND S.A., au fost modificate și completate, printre altele, cu extinderea eligibilității participării indirecte a persoanelor juridice din afara Spațiului Economic European care au aderat la schema SEPA și prin introducerea AltSENT, ca soluție alternativă de procesare a transferurilor credit în situații de indisponibilitate a componentelor plăți multiple și instant în lei. Sistemul a funcționat în condiții optime, cu o rată lunară de disponibilitate de 99,99 la sută⁹⁶.

Activitatea sistemului SENT a evidențiat ușoare creșteri ale valorii plăților procesate, respectiv 293 miliarde lei pe componenta plăți multiple în lei pentru 73,52 milioane tranzacții și 169,28 miliarde lei pe componenta plăți instant în lei pentru 118,39 milioane de tranzacții. Totodată, s-a înregistrat și o majorare a valorii plăților în euro la 2,33 miliarde euro, în pofida unor ușoare scăderi ale volumelor tranzacționate (de la de la 294 mii la 285 mii de tranzacții). Ratele de decontare⁹⁷ s-au menținut la niveluri ridicate (99,36 la sută pentru lei și 100 la sută pentru euro), cu o rată de compensare de 30,23 la sută, fără a prezenta riscuri semnificative⁹⁸, iar evoluția moderată a ratelor de concentrare, în contextul unui număr de 35 de participanți, indică o diminuare a riscului de contagiune la nivelul sistemului.

4.2. Sistemele de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare

Funcționarea sistemului SaFIR

Pe parcursul celui de-al doilea semestru al anului 2025, regulile de sistem ale SaFIR au rămas neschimbate, iar funcționarea s-a realizat în condiții optime, cu o rată de disponibilitate de 100 la sută și niveluri ridicate ale ratelor de decontare (99,53 la sută pentru tranzacțiile în lei și 100 la sută pentru cele în euro).

Activitatea sistemului a fost caracterizată de creșterea valorii agregate a instrumentelor financiare în lei la 441 miliarde lei, comparativ cu 422,55 miliarde lei în perioada anterioară. În ceea ce privește a numărul de tranzacții a fost evidențiată o creștere la 30 448 tranzacții, cu o valoare de 941 miliarde lei. Cu toate acestea, volumul tranzacțiilor în euro s-a redus de la 367 la 246 tranzacții, în valoare de 1,29 miliarde euro, comparativ cu 4 miliarde de euro din semestrul I 2025. Transferurilor fără plată au crescut la 5 362 de operațiuni, iar numărul participanților a fost de 30, fiind incluse instituții de credit, trei depozitari centrali și Ministerul Finanțelor.

Funcționarea sistemului RoClear

În perioada analizată, Depozitarul Central S.A. – administratorul sistemului de decontare a operațiunilor cu instrumente financiare RoClear – nu a mai avut modificări ale regulilor de sistem.

Sistemul RoClear a continuat să funcționeze normal, fără incidente

⁹⁶ Limita minimă acceptată prin regulile de sistem este de 99 la sută.

⁹⁷ Calculată ca raport între valoarea ordinelor de transfer compensate-decontate și valoarea ordinelor de transfer procesate.

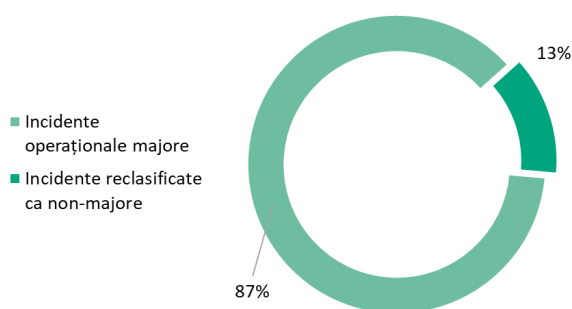
⁹⁸ Pragul de alertă îl reprezintă o rată de compensare sub 10 la sută, cuplată cu poziții nete debitoare de valori mari, ceea ce poate cauza riscuri sistemice dacă un participant critic nu participă la decontare.

operaționale.

4.3. Incidente operaționale și de securitate la nivelul prestatorilor de servicii de plată

În al doilea semestru al anului 2025, au fost raportate băncii centrale un număr de 15 incidente operaționale majore și un incident de securitate major de către nouă prestatori de servicii de plată (PSP), din care două au fost reclasificate ca non-majore, pe baza evaluării continue realizate de entitățile afectate sau la solicitarea băncii centrale, în baza *Regulamentului (UE) 2022/2554 privind reziliența operațională digitală a sectorului financiar și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1060/2009, (UE) nr. 648/2012, (UE) nr. 600/2014, (UE) nr. 909/2014 și (UE) 2016/1011 (DORA) și a legislației emise în baza acestui regulament*. Unul dintre incidentele raportate și reclasificate ca non-major în acest semestru a avut impact asupra serviciilor de plată în semestrul 1 2025.

Grafic 4.1. Structura incidentelor raportate în semestrul 2 al anului 2025

Sursa: BNR

Impactul incidentelor majore manifestate s-a materializat prin indisponibilitatea sau performanța scăzută a unor servicii care privesc: (i) inițierea de operațiuni de plată cu instrumente de plată electronică de tip card, inclusiv operațiuni de retragere/depunere de numerar (imposibilitatea utilizării cardurilor la terminale POS/ATM), (ii) decontarea operațiunilor de plată autorizate, (iii) acceptarea operațiunilor de plată, inclusiv a celor inițiate cu instrumente de plată electronică de tip card și (iv) autentificarea utilizatorilor în aplicațiile bancare. Incidentele raportate de prestatorii de servicii de plată nu au avut impact asupra serviciilor furnizate în alte State Membre.

Numărul mediu de utilizatori de servicii de plată afectați de incidentele majore, inclusiv de cele reclasificate ulterior, a fost de aproximativ 22.000, iar numărul mediu al operațiunilor de plată afectate a fost de aproximativ 33.300. Valorile comunicate de prestatorii de servicii de plată reprezintă atât valori reale cât și estimări calculate, raportat la datele disponibile din perioade de referință comparabile.

Banca Națională a României a primit notificări privind incidente majore înregistrate în alte State Membre care au afectat clienți ai acestora, dar niciunul dintre aceste incidente nu a avut impact asupra stabilității financiare. Acest schimb de informații la nivelul Uniunii Europene, facilitează o reacție rapidă a autorităților competente în vederea protejării intereselor financiare ale consumatorilor de servicii de plată, precum și pentru protejarea stabilității financiare.

4.4. Inovații tehnologice și securitatea serviciilor de plată

Prin intermediul punctului de contact *FinTech Innovation Hub*, Banca Națională a României asigură monitorizarea, pe bază continuă și sistematic, a soluțiilor

inovatoare dezvoltate în domeniul serviciilor și instrumentelor de plată. În al doilea semestru al anului 2025 nu au fost primite aplicații prin intermediul acestui punct de contact, numărul total al aplicațiilor recepționate până în prezent menținându-se la 75.

În semestrul II 2025, scenariile de fraudă nu au suferit modificări semnificative față de perioada anterioară, fiind menținute tipologiile deja identificate la nivelul semestrului I. Astfel, fraudele din categoria ingineriei sociale au continuat să fie predominante, iar metodele utilizate de atacatori, precum smishing, phishing, spoofing sau uzurparea identității, au rămas frecvent întâlnite. Deși nu au apărut tipologii noi, se observă o diversificare a modalităților de combinare a acestor tehnici, în scopul creșterii eficienței atacurilor.

5. STABILITATEA FINANCIARĂ, CADRUL DE REGLEMENTARE ȘI POLITICILE MACROPRUDENTIALE

5.1. Amortizoarele de capital aplicabile instituțiilor de credit persoane juridice române

Evoluțiile recente din plan geopolitic au menținut la un nivel ridicat riscurile la adresa stabilității financiare în Uniunea Europeană. În cadrul reuniunii din martie 2026, Consiliul General al Comitetului European pentru Risc Sistemic (CERS) a semnalat că escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu a determinat o volatilitate ridicată a prețurilor la energie, în special la petrol și gaze, precum și ajustări pe piețele obligațiunilor, pe fondul creșterii așteptărilor inflaționiste. Cu toate acestea, economia și sistemul financiar din Uniunea Europeană au demonstrat, în ansamblu, o capacitate solidă de reziliență în fața acestor evoluții.

Totuși, menținerea unor prețuri ridicate la energie, alături de persistența unui nivel ridicat de incertitudine, ar putea genera presiuni asupra poziției financiare atât a gospodăriilor populației, cât și a companiilor, în special a celor care activează în sectoarele energointensive. În acest context, Consiliul General al CERS a subliniat că aceste evoluții ar putea conduce, pe termen mediu, la creșterea riscului de credit, precum și la amplificarea riscurilor suverane. Având în vedere vulnerabilitățile semnalate anterior, se impune menținerea nivelului actual de reziliență al sistemului financiar din UE.

Un alt element important de pe agenda europeană îl reprezintă fragmentarea geoeconomică și riscurile geopolitice. Potrivit raportului comun al Comitetului European pentru Risc Sistemic și al Băncii Centrale Europene (BCE), *Financial stability risks from geoeconomic fragmentation* (ianuarie 2026), aceste fenomene s-au accentuat în ultimii ani, influențând semnificativ evoluțiile economice și financiare la nivel global. Riscurile geopolitice se manifestă prin multiple canale, începând de la conflicte militare până la tensiuni comerciale, având potențialul de a amplifica vulnerabilitățile macrofinanciare.

Indicatorii analizați în cadrul raportului evidențiază o intensificare a acestor riscuri, în special pe fondul creșterii incertitudinii privind politicile economice și comerciale în perioada 2024–2025. Integrarea acestor factori în estimările de tip *Growth-at-Risk* sugerează o deteriorare a perspectivelor de creștere economică, în timp ce, pe plan financiar, acestea contribuie la creșterea stresului sistemic și la înăsprirea condițiilor de creditare. Impactul este eterogen la nivelul statelor membre ale Uniunii Europene, fiind mai pronunțat în economiile cu un grad ridicat de deschidere comercială sau cu niveluri mai ridicate ale datoriei publice.

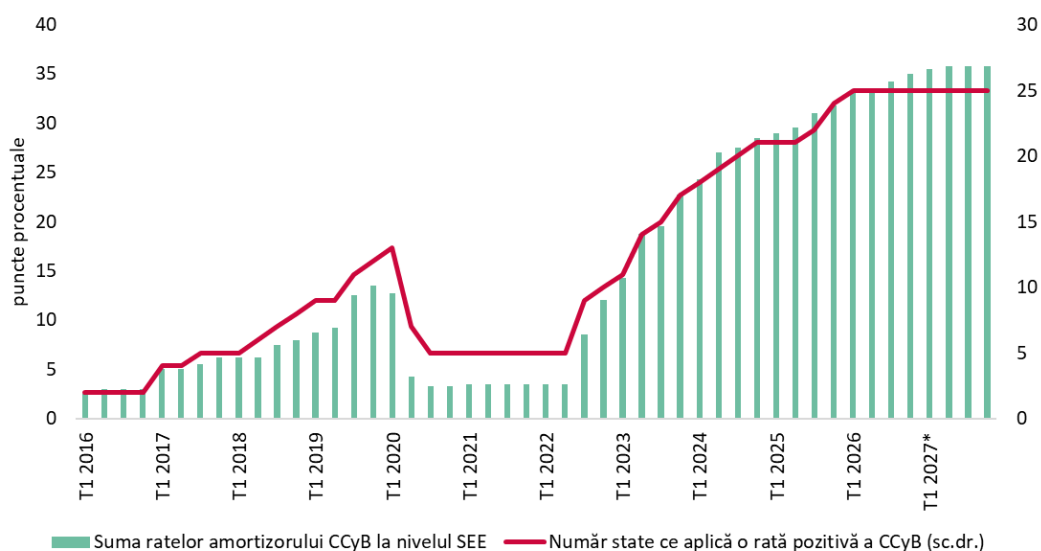
O altă temă de interes, aflată în atenția autorităților europene vizează interconexiunile dintre instituțiile de credit și entitățile din sectorul intermedierei financiare nebancale (NBFI). Potrivit raportului comun al CERS și BCE, *Financial stability risks from linkages between banks and the non-bank financial intermediation sector* (februarie 2026), vulnerabilitățile asociate nivelului de îndatorare și lichidității din sectorul NBFI pot constitui surse

relevante de risc, în condițiile în care instituțiile de credit joacă un rol central în furnizarea de lichiditate și servicii de intermediere pe piețele financiare. Aceste interacțiuni pot facilita propagarea șocurilor și amplificarea riscurilor, expunând băncile la riscuri de credit, de finanțare și de lichiditate. Totodată, aceste legături au o dimensiune globală semnificativă, implicând frecvent entități din afara Uniunii Europene și tranzacții denominate în alte valute, ceea ce poate expune instituțiile de credit din UE la efecte de contagiune provenite din piețele financiare internaționale.

Din perspectiva politicii macroprudențiale, unul dintre cele mai utilizate instrumente la nivelul statelor europene este amortizorul anticiclic de capital. Acesta a fost implementat pe plan european începând cu anul 2016, nivelul său fiind majorat treptat până la finalul anului 2019. Odată cu declanșarea pandemiei COVID-19, pentru a sprijini activitatea de creditare a sectorului real într-o perioadă caracterizată de incertitudine ridicată, Autoritatea Bancară Europeană și Banca Centrală Europeană au emis recomandări prin care încurajau autoritățile competente să utilizeze, dacă este necesar, flexibilitatea oferită de cadrul de reglementare. Ca urmare a acestor recomandări, într-un context marcat de perspective economice nefavorabile de la debutul pandemiei, statele membre care activaseră anterior acest instrument au procedat la reducerea, parțială sau totală, a ratelor amortizoarelor de capital aplicabile expunerilor din jurisdicțiile lor.

Începând cu a doua parte a anului 2022, pe fondul semnalelor de redresare economică și al accelerării creditării, numeroase state membre și-au orientat atenția către consolidarea rezilienței sectorului bancar. Acest obiectiv s-a concretizat, în principal, prin refacerea rezervelor de capital menite să fie utilizate în eventualitatea apariției unor șocuri adverse, inclusiv de natură exogenă, ceea ce a determinat reluarea ciclului de majorare a ratei amortizorului anticiclic de capital (**Grafic 5.1**).

Grafic 5.1 Evoluția ratelor CCyB în cadrul statelor SEE

Sursa: CERS

Cu toate acestea, datele aferente anului 2026, precum și informațiile disponibile pentru anul 2027, sugerează atingerea unui posibil plafon, atât în ceea ce privește numărul statelor care aplică acest instrument, cât și nivelul agregat al ratelor. Această evoluție poate fi explicată, pe de o parte, prin nivelul deja consistent al rezervelor de capital acumulate, care oferă o bază solidă instituțiilor de credit europene, iar pe de altă parte, prin persistența unui grad

ridicat de incertitudine, determinat în special de evoluțiile geopolitice recente.

În cazul României, rata amortizorului anticiclic de capital (CCyB) a fost majorată, pentru prima dată de la implementarea sa în legislația națională, de la 0 la 0,5 la sută, în cadrul ședinței Consiliului general al CNSM din 14 octombrie 2021. Conform prevederilor standard ale cadrului de reglementare european, această decizie a devenit aplicabilă după un interval de 12 luni de la aprobare, respectiv începând cu data de 17 octombrie 2022. Ulterior, în urma ședinței Consiliului general al CNSM din 20 octombrie 2022, a fost aprobată o nouă majorare a ratei amortizorului, de la 0,5 la 1 la sută, măsură aplicată începând cu 23 octombrie 2023.

Cele două decizii au fost adoptate în condițiile unei dinamici susținute a creditării, menținută la niveluri ridicate în perioada post-pandemie, precum și al persistenței dezechilibrelor macroeconomice interne, în special a deficitelor gemene. Totodată, nivelurile solide de lichiditate, capitalizare și profitabilitate ale sectorului bancar, alături de menținerea unor standarde de creditare adecvate și a accesului la finanțare pentru debitorii eligibili, au permis majorarea ratei amortizorului anticiclic de capital fără a afecta negativ activitatea de creditare. Această abordare se înscrie în tendința mai amplă de consolidare a rezilienței sectorului bancar, observată la nivel european în perioada menționată.

Amortizorul de capital pentru riscul sistemic (SyRB) se remarcă printr-un grad ridicat de flexibilitate, fiind cel mai adaptabil dintre cele patru amortizoare prevăzute de cadrul european de reglementare. Acesta poate fi calibrat în funcție de particularitățile sectorului bancar național și poate fi aplicat fie tuturor instituțiilor de credit, fie doar unui subset al acestora. Gradul de flexibilitate a fost extins suplimentar prin modificările introduse de cadrul de reglementare CRD V, care permit definirea unor cerințe compuse. Astfel, amortizorul poate fi aplicat atât asupra expunerilor totale, cât și asupra unor categorii specifice de expuneri, inclusiv cele sectoriale, expunerilor din țări terțe, precum și expunerilor totale sau sectoriale din alte state membre.

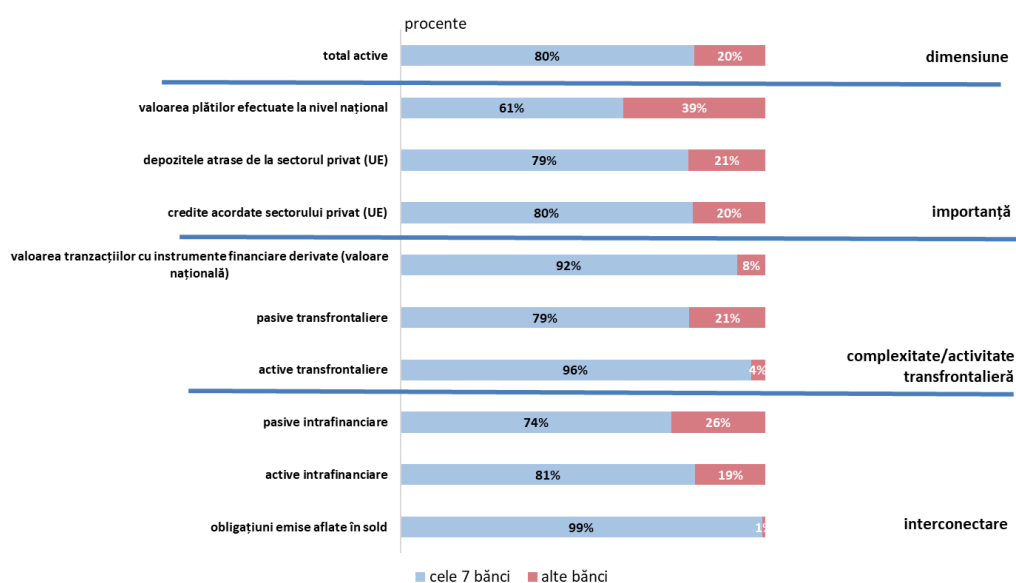
În cazul României, amortizorul de capital pentru riscul sistemic (SyRB), în forma sa actuală, a fost introdus începând cu 30 iunie 2018. Din perspectiva metodologiei de calibrare, nivelul acestuia este determinat pe baza ratei creditelor neperformante și a gradului de acoperire cu provizioane a creditelor neperformante. În funcție de media celor doi indicatori calculată pentru o perioadă de 12 luni anterioare aplicării, amortizorul SyRB este stabilit la niveluri de 0 la sută, 1 la sută sau 2 la sută. De la momentul implementării până în prezent, rata creditelor neperformante a înregistrat o tendință descrescătoare, cu unele deviații temporare, în special în prima parte a anului 2020, în contextul declanșării pandemiei COVID-19. În acest sens, se poate argumenta că amortizorul pentru riscul sistemic și-a demonstrat eficiența, rata creditelor neperformante reducându-se de la 6,16 la sută anterior aplicării SyRB la 2,69 la sută la finalul anului 2025. Totodată, analiza în dinamică a distribuției instituțiilor de credit în funcție de nivelul amortizorului indică o migrare treptată către categoriile inferioare ale ratei SyRB. Gradul de acoperire cu provizioane a creditelor neperformante se menține ridicat (62,6 la sută în decembrie 2025), fiind superior mediei UE (41,4 la sută în decembrie 2025).

În ceea ce privește amortizorul de capital aplicat altor instituții de importanță sistemică (amortizorul O-SII), pe baza celui mai recent exercițiu de identificare și calibrare efectuat pentru data de referință 30 septembrie 2025, CNSM a recomandat Băncii Naționale a României impunerea de la 1 aprilie 2026, pe

bază individuală sau consolidată, după caz⁹⁹, a următoarelor rate ale amortizorului: (i) 2,5 la sută pentru Banca Transilvania S.A. (nivel consolidat), (ii) 2 la sută pentru UniCredit Bank S.A. (nivel consolidat), (iii) 1,5 la sută pentru Banca Comercială Română S.A (nivel consolidat), BRD - Groupe Societe Generale S.A. (nivel consolidat), (iii) 1 la sută pentru Raiffeisen Bank S.A. (nivel consolidat), CEC Bank S.A. (nivel consolidat) și (iv) 0,5 la sută EXIM Banca Românească (nivel individual). În România, amortizorul O-SII a fost implementat începând cu 1 ianuarie 2016, fiind aplicabil instituțiilor de credit identificate ca având un caracter sistemic în conformitate cu metodologia armonizată cu prevederile Ghidului EBA/GL/2014/10¹⁰⁰.

Instituțiile de credit identificate ca având importanță sistemică joacă un rol esențial în sectorul bancar românesc, fapt evidențiat de indicatorii prezentați în **Grafic 5.2**.

Grafic 5.2 Importanța instituțiilor sistemiche în sectorul bancar românesc la data de 30 septembrie 2025

Sursa: BNR

În anul 2025, la nivelul statelor din SEE au fost identificate 178 de instituții sistemiche, în scădere față de 185 în anul 2024. Numărul acestora diferă între state, în funcție de specificul fiecărui sector bancar național. Ratele amortizorului O-SII aplicate în anul 2025 indică faptul că trei state au majorat nivelul maxim, în timp ce un stat a redus nivelul minim. De asemenea, în opt state au fost înregistrate creșteri ale pragului minim de aplicare al amortizorului.

Într-un cadru european de coordonare a măsurilor macroprudențiale, instituit pentru reducerea riscului de arbitraj de reglementare, Consiliul general al CNSM a decis, de la data publicării Raportului precedent, neaplicarea prin reciprocitate voluntară a măsurilor macroprudențiale adoptate de Austria¹⁰¹, având în vedere expunerile eligibile nesemnificative ale sectorului bancar românesc față de acest stat.

⁹⁹ În conformitate cu prevederile cadrului de reglementare european, care au fost implementate la nivel național, amortizorul de capital aplicabil altor instituții de importanță sistemică se aplică la cel mai înalt nivel de consolidare.

¹⁰⁰ Ghidul Autorității Bancare Europene privind criteriile de stabilire a condițiilor de aplicare a articolului 131 alineatul (3) din Directiva 2013/36/UE (CRD) în ceea ce privește evaluarea altor instituții de importanță sistemică (O-SII).

¹⁰¹ Descrierea măsurilor macroprudențiale se regăsește în *Recomandarea CERS/2025/10*.

5.2. Activitatea BNR în calitate de autoritate de rezoluție¹⁰²

Activitatea curentă în aria rezoluției bancare a continuat să fie dedicată componentei de planificare, pe fondul desfășurării operațiunilor bancare în România fără episoade de dificultate majoră.

Revizuirea planurilor de rezoluție s-a concluzionat cu menținerea strategiilor de soluționare stabilite în iterațiile anterioare. Recapitalizarea internă continuă să reprezinte instrumentul preferat de rezoluție pentru bănci locale de talie mare și filialele cu strategie de rezoluție de tip MPE ale grupurilor transfrontaliere, respectiv aplicarea competenței de reducere a valorii sau de conversie a instrumentelor de capital și de datorie eligibile pentru filialele grupurilor transfrontaliere cu strategie de rezoluție de tip SPE. Vânzarea afacerii sau instrumentul bancă-punte rămân, în schimb, variantele principale considerate în cazul celorlalte instituții de credit locale de talie cel puțin medie.

Complementar actualizării planurilor de rezoluție, activitatea curentă a aprofundat aspectele de operaționalizare. Astfel, au fost monitorizate în continuare acțiunile întreprinse de instituțiile de credit pentru îmbunătățirea posibilității de soluționare, inclusiv din perspectiva concordanței cu orientările cuprinse în Ghidurile Autorității Bancare Europene, respectiv dezvoltarea manualelor operaționale, metodologiilor, proceselor și aplicațiilor/bazelor de date relevante în contextul procesului de planificare a rezoluției. Alături de obiective specifice fiecărei instituții de credit, care țin cont preponderent de nivelul de dezvoltare al capabilităților aferente posibilității de soluționare, în cadrul primului an de evaluare din programul multianual de testare, respectiv anul 2026, a fost inclusă verificarea capacității de a furniza cu operativitate, în formatul cerut de BNR-AR, informațiile/datele necesare evaluării¹⁰³ activelor și pasivelor bancare în vederea implementării unei acțiuni de rezoluție. Metodele de testare principale stabilite sunt testul de parcurgere (eng. *walkthrough*) și simularea operațională (eng. *dry-run*).

Cerința minimă de fonduri proprii și datorii eligibile (MREL) a crescut în a doua jumătate a anului 2025, la nivel agregat, cu 0,28 puncte procentuale, până la 25,4 la sută din expunerea totală la risc pentru instituțiile de credit soluționabile prin rezoluție, respectiv fără cerința pentru amortizorul combinat, a cărui valoare medie ponderată a crescut marginal la 5,17 la sută din expunerea totală la risc (**Grafic 5.3**). În funcție de categoria de entitate soluționabilă prin rezoluție, media cerinței MREL (fără cerința pentru amortizorul combinat) este de 25,66 la sută din expunerea totală la risc pentru instituțiile de credit care sunt entități de rezoluție¹⁰⁴ și de 24,88 la sută pentru instituțiile care nu sunt entități de rezoluție¹⁰⁵. Excedentul resurselor eligibile în raport cu cerința MREL (cu includerea amortizorului combinat) a ajuns la 6,1 la sută din expunerea totală la risc (**Grafic 5.4**).

¹⁰² Acest subcapitol a fost elaborat de către Direcția rezoluție bancară.

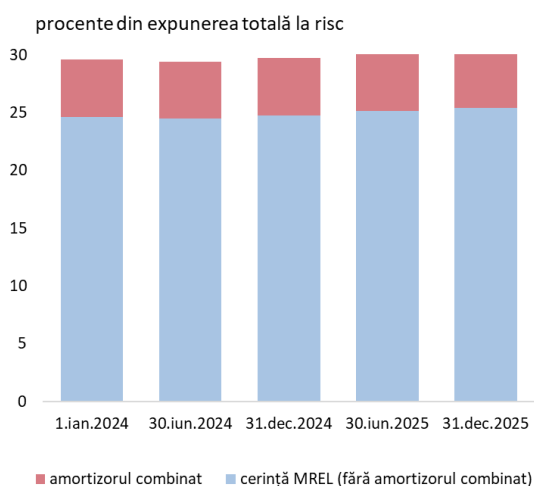
¹⁰³ al cărei scop este specificat la Art. 204 din *Legea nr. 312/2015 privind redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții*

¹⁰⁴ instituții de credit din grupuri transfrontaliere pentru care este prevăzută strategie de soluționare de tip *multiple point of entry* (MPE) sau instituții de credit locale care fac obiectul măsurilor de rezoluție prevăzute de planul de rezoluție

¹⁰⁵ instituții de credit din grupuri transfrontaliere pentru care este prevăzută strategie de soluționare de tip *single point of entry* (SPE)

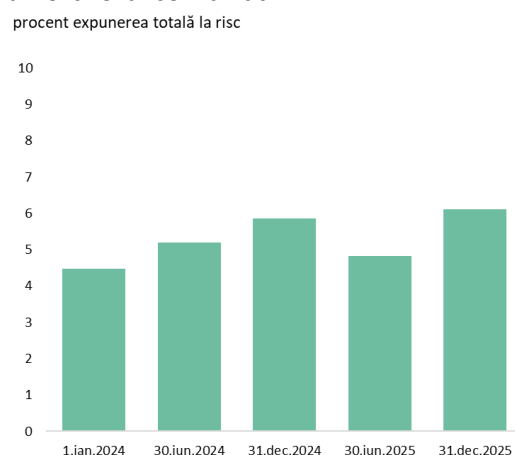
Atragerea resurselor eligibile MREL a continuat să se desfășoare preponderent prin realizarea de emisiuni de instrumente de datorie pe piețele internaționale de capital, dar și la nivel local, de către instituții de credit care sunt entități de rezoluție. Alături de instrumente cu rang senior neprivilegiate (eng. *Senior Non-Preferred, SNP*), au fost realizate emisiuni de instrumente de fonduri proprii de nivel 1 suplimentar. Totodată, instituțiile de credit care nu sunt entități de rezoluție (filialele grupurilor bancare transfrontaliere cu strategii de soluționare de tip *Single Point of Entry - SPE*) au continuat contractarea de împrumuturi cu rang SNP cu băncile-mamă, noi sau prin prelungirea maturităților.

Grafic 5.3 Cerința MREL

Sursa: BNR

Grafic 5.4 Excedentul față de cerința MREL cu amortizorul combinat

Sursa: BNR

Fondul de rezoluție bancară

Începând cu anul 2026, abordarea BNR-AR privind regimul de stabilirea a contribuțiilor anuale la FRB este aliniată cu cea a Comitetului unic de rezoluție (SRB). Aceasta presupune asigurarea verificării ex-post, în primul trimestru al fiecărui an (pentru finalul anului precedent), a situației îndeplinirii nivelului țintă al resurselor FRB, respectiv determinarea și impunerea de contribuții anuale doar în situația scăderii acestora sub limita legală.

Resursele financiare disponibile ale Fondului de rezoluție bancară (FRB) au continuat să crească în anul 2025, atât în valoare absolută, cât și în termeni relativi, respectiv raportat la suma depozitelor acoperite ale instituțiilor de credit autorizate pe teritoriul României (347,69 miliarde lei la data de 31 decembrie 2025). Suma acumulată a ajuns la 3,83 miliarde lei pe fondul unei majorări cu 0,46 miliarde lei față de nivelul consemnat pentru sfârșitul anului 2024, atât ca urmare a colectării contribuțiilor stabilite pentru anul 2025 pentru instituțiile de credit, persoane juridice române, cât și a fructificării resurselor FRB acumulate în anii anteriori. În acest context, soldul resurselor FRB la data de 31 decembrie 2025 a reprezentat 1,1025 la sută din soldul depozitelor acoperite la aceeași dată.

Astfel, nu vor fi colectate contribuții la fondul de rezoluție bancară în cursul anului curent.

Cadrul de reglementare în domeniul rezoluției bancare

La nivelul legislației primare au fost înregistrate evoluții relevante în planul cadrului de gestionare a crizelor bancare și de garantare a depozitelor (CMDI), pachetul aferent de reglementări fiind publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene la finalul decadei secunde a lunii aprilie a.c..

În planul legislației secundare cadrul de rezoluție urmează să fie actualizat odată cu publicarea de către Autoritatea Bancară Europeană a pachetului final de modificare a *standardului tehnic de reglementare privind fondurile proprii și datoriile eligibile*. Acesta prevede scurtarea termenului acordat autorităților competente și autorităților de rezoluție pentru a procesa cererile instituțiilor de reducere a fondurilor proprii și a instrumentelor de pasive eligibile de la patru la trei luni, deoarece autoritățile au acum suficientă experiență cu aceste proceduri pentru a efectua evaluările mai eficient. Totodată, au fost eliminate prevederile care stabilesc procedura simplificată în cazul entităților destinate lichidării pentru obținerea permisiunii prealabile din partea autorității de rezoluție în reducerea instrumentelor de datorie eligibilă, după ce *Directiva Daisy Chain* (Directiva 2024/1174) a abrogat integral cerința de obținere a permisiunii prealabile care le viza.

Tema specială. Stabilitatea financiară în contextul intensificării tensiunilor geopolitice globale

Context internațional

Escaladarea conflictului din Orientul Mijlociu, în contextul operațiunii militare lansate de Israel și Statele Unite ale Americii asupra Iranului, urmată de extinderea riposteii iraniene la nivel regional, este de natură să genereze un șoc major pe latura ofertei pentru economia globală, având în vedere importanța regiunii afectate pentru comerțul internațional cu energie, mărfuri și materii prime. Anterior declanșării conflictului, prin Strâmtoarea Ormuz tranzita o pondere semnificativă a fluxurilor globale de țiței, produse petroliere rafinate și gaze naturale lichefiate, aceste fluxuri reducându-se ulterior la niveluri apropiate de zero, reprezentând una dintre cele mai ample perturbări de ofertă din istoria pieței petroliere globale. Efectele conflictului nu se limitează la piața de energie, afectând mai amplu fluxurile comerciale și piețele de mărfuri și materii prime, inclusiv pe fondul perturbărilor logistice generate de război și al deteriorării infrastructurii energetice regionale. În perspectivă, se mențin incertitudini ridicate cu privire la persistența și amploarea efectelor adverse, acestea depinzând în mod semnificativ de durata, intensitatea și extinderea conflictului.

Impactul șocului este de natură să se manifeste diferențiat pe plan internațional, în funcție de gradul de dependență față de importurile de energie, ponderea combustibililor fosili în mix-ul energetic, gradul de diversificare a surselor de aprovizionare și capacitatea economiilor de a absorbi presiunile generate de majorarea prețurilor la mărfuri și materii prime. Totodată, condițiile macroeconomice inițiale pot amplifica sau atenua efectele șocului, economiile caracterizate de inflație mai ridicată, spațiu fiscal limitat, deficite externe ample sau necesar ridicat de finanțare fiind mai vulnerabile la deteriorarea sentimentului investitorilor și la înăsprirea condițiilor financiare.

Din perspectiva dependențelor energetice, economiile europene prezintă vulnerabilități structurale importante, în condițiile în care Uniunea Europeană continuă să importe energie într-o proporție semnificativă, îndeosebi petrol, produse petroliere și gaze naturale¹⁰⁶. Deși dependența energetică a României este mai redusă comparativ cu cea a majorității statelor europene¹⁰⁷, economia rămâne expusă evoluțiilor de pe piețele internaționale și regionale de energie,

¹⁰⁶ În anul 2024, rata dependenței energetice a Uniunii Europene s-a situat la 57 la sută, astfel mai bine de jumătate din necesarul energetic este acoperit prin importuri. Petrolul și produsele petroliere au reprezentat 67 la sută din importurile energetice ale UE, iar gazele naturale 24 la sută.

¹⁰⁷ Rata dependenței energetice a României situându-se la 30 la sută. Expunerea este mai pronunțată pe segmentul petrolului și produselor petroliere, unde dependența României a fost de 77 la sută în 2024, în timp ce pe segmentul gazelor naturale poziția este semnificativ mai favorabilă, rata dependenței situându-se la -0,5 la sută, comparativ cu 85 la sută la nivelul UE.

inclusiv prin canalul prețurilor la combustibili, al costurilor de transport, al importurilor intermediare și al integrării în lanțurile valorice europene, dar și prin efectele pe care intensificarea riscului geopolitic le poate avea asupra piețelor financiare, apetitului pentru risc al investitorilor, primelor de risc suveran și condițiilor de finanțare.

Aceste evoluții au determinat reacții prompte din partea autorităților, inclusiv eliberarea a 400 de milioane de barili din rezervele strategice de petrol de către statele membre ale IEA. Totodată, IEA a evaluat faptul că măsurile pe partea ofertei ar putea fi completate de măsuri de reducere a cererii, în timp ce, în unele state, au fost implementate măsuri temporare destinate atenuării impactului asupra consumatorilor și a sectoarelor economice expuse. La nivelul statelor europene, creșterea prețurilor la energie a readus în discuție utilizarea unor măsuri de sprijin pentru gospodăria și companii, precum plafonări temporare de preț, limitarea marjelor, reduceri fiscale sau scheme țintite de compensare. Totuși, spre deosebire de episodul crizei energetice din 2021-2023, spațiul fiscal disponibil este mai limitat.

Pe termen scurt, implicațiile asupra stabilității financiare decurg prin canalele uzuale asociate materializării unui șoc geopolitic major, respectiv creșterea prețurilor la energie și alte mărfuri, perturbarea lanțurilor de aprovizionare, amplificarea incertitudinii și deteriorarea sentimentului investitorilor pe piețele financiare internaționale, cu potențiale efecte asupra sistemului financiar în ansamblu¹⁰⁸. Aceste evoluții sunt de natură să exercite presiuni suplimentare asupra inflației și să deterioreze perspectivele privind activitatea economică, afectând direct situația financiară a gospodăriilor și a companiilor nefinanciare, în special a celor mari consumatoare de energie, cu potențiale efecte asupra riscului de credit. De asemenea, sectorul public poate fi afectat atât prin presiuni asupra cheltuielilor, inclusiv în eventualitatea adoptării unor măsuri de sprijin destinate atenuării impactului asupra gospodăriilor și firmelor, cât și prin creșterea costurilor de finanțare, într-un context în care deficitele bugetare și nivelurile datoriei publice se mențin ridicate pe plan internațional (a se vedea și secțiunea 1.1). În paralel, accentuarea incertitudinii poate conduce la o ajustare a apetitului global pentru risc, cu efecte asupra prețurilor activelor financiare și a volatilității. Totodată, tensionarea condițiilor financiare globale poate amplifica vulnerabilitățile economiilor emergente, inclusiv prin presiuni asupra cursului de schimb, ajustări ale fluxurilor de capital și creșterea primelor de risc.

Tema specială analizează, într-o primă etapă, principalele implicații asupra piețelor financiare, ulterior având în vedere canalele de transmitere către sectorul companiilor nefinanciare, în special prin presiunile exercitate asupra firmelor mari consumatoare de energie, precum și asupra importatorilor și exportatorilor cu expuneri față de regiunea afectată. Per ansamblu, efectele directe asupra sectorului real sunt reduse având în vedere expunerile limitate. Efectele indirecte, însă, amplificate de potențiale șocuri la nivelul economiilor partenere și de pe lanțurile de producție, pot fi semnificativ mai însemnate.

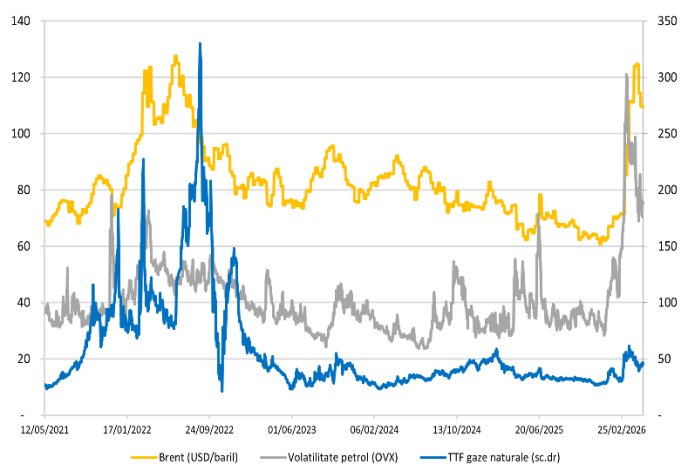
¹⁰⁸ Pentru o discuție mai amplă cu privire la implicațiile riscului geopolitic asupra stabilității financiare, a se vedea, de exemplu, ECB/ESRB, „Financial stability risks from geoeconomic fragmentation”, ianuarie 2026.

Piețe financiare

În acest context, prețurile mărfurilor au consemnat creșteri pronunțate (**Grafic 1**). Prețul petrolului Brent s-a majorat abrupt în primele zile ale conflictului, atingând un vârf de aproape 127 USD/baril, pentru ca apoi să evolueze volatil, pe fondul incertitudinilor sporite asociate așteptărilor privind conflictul, menținându-se însă sub maximul înregistrat la momentul declanșării invaziei Rusiei în Ucraina. Pe piețele europene de gaze naturale, cotația de referință Dutch TTF a înregistrat, de asemenea, o creștere importantă, relevantă în contextul dependenței europene de importurile de gaze naturale lichefiate și al nivelurilor relativ scăzute ale stocurilor, însă evoluția a fost semnificativ mai redusă decât cea observată în anul 2022.

Pe lângă piețele de energie, efectele șocului se extind asupra unui spectru mai larg de mărfuri și materii prime. În special, prețurile îngrășămintelor destinate agriculturii, dar și cotațiile aluminiului au crescut semnificativ de la declanșarea războiului. Potrivit Băncii Mondiale, în scenariul de bază, indicele agregat al prețurilor mărfurilor este anticipat să crească cu 16 la sută în 2026, în principal pe fondul majorării prețurilor la energie, îngrășămintă și metale, indicele prețurilor la energie fiind proiectat să avanseze cu 24 la sută, iar cel al îngrășămintelor cu 31 la sută¹⁰⁹. Prețurile alimentelor sunt anticipate să înregistreze o creștere mai moderată, de aproximativ 2 la sută, reflectând inclusiv nivelurile relativ ample ale stocurilor globale de cereale și rolul mai limitat al regiunii afectate în comerțul direct cu produse alimentare. Cu toate acestea, riscurile la adresa securității alimentare rămân relevante, în special pentru economiile emergente și în curs de dezvoltare, dependente de importuri de energie, alimente și materii prime agricole, întrucât perturbările generate de conflict pot majora costurile de producție și distribuție și pot limita accesul la îngrășămintă, amplificând astfel presiunile asupra gospodăriilor vulnerabile.

Grafic 1. Evoluția prețului petrolului și a gazelor naturale, precum și a volatilității prețului petrolului

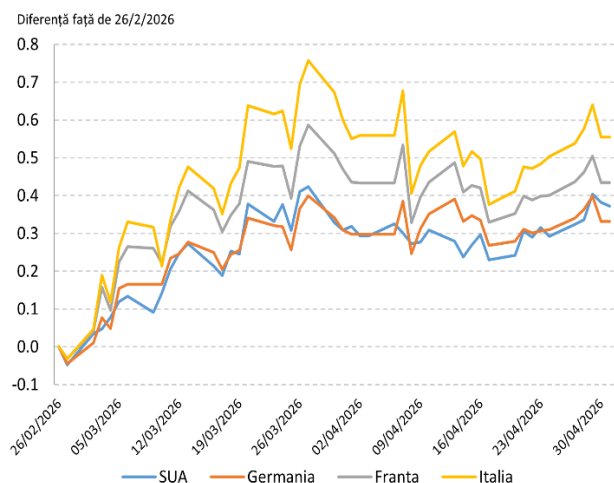
Sursa: Refinitiv, FRED

Caracterul de șoc global pe latura ofertei al acestor evoluții complică procesul decizional al politicii monetare la nivel internațional și este de natură să încetinească traiectoria dezinflaționistă anticipată anterior. Majorarea prețurilor la energie și mărfuri a condus la creșterea așteptărilor inflaționiste pe plan internațional, în special pe orizonturile mai scurte, și la reevaluarea de către investitori a traiectoriei viitoare a ratelor dobânzilor de politică monetară ale principalelor bănci centrale, inclusiv Fed și BCE. În ansamblu, anterior declanșării conflictului, piețele anticipau, în mare, în cazul BCE, menținerea nemodificată a ratelor de politică monetară până la finele anului 2026, în timp ce ulterior, la jumătatea lunii mai, au ajuns să anticipeze două majorări de câte 25 de puncte de bază până la finele anului. În mod

¹⁰⁹ World Bank, *Commodity Markets Outlook*, aprilie 2026.

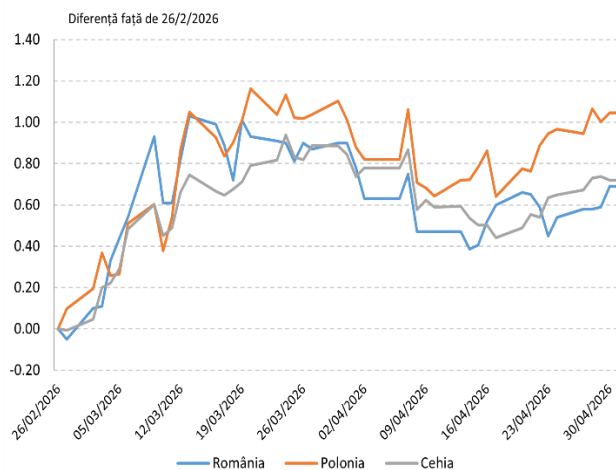
similar, înaintea declanșării conflictului, piețele anticipau, în cazul Fed, două reduceri ale ratei dobânzii de politică monetară în cursul anului, însă ulterior au ajuns să excludă aproape complet perspectiva relaxării politicii monetare pe parcursul anului 2026.

Grafic 2. Modificarea randamentelor suverane pe termen scurt (2 ani) la nivelul economiilor avansate (SUA, Germania, Franța, Italia)

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

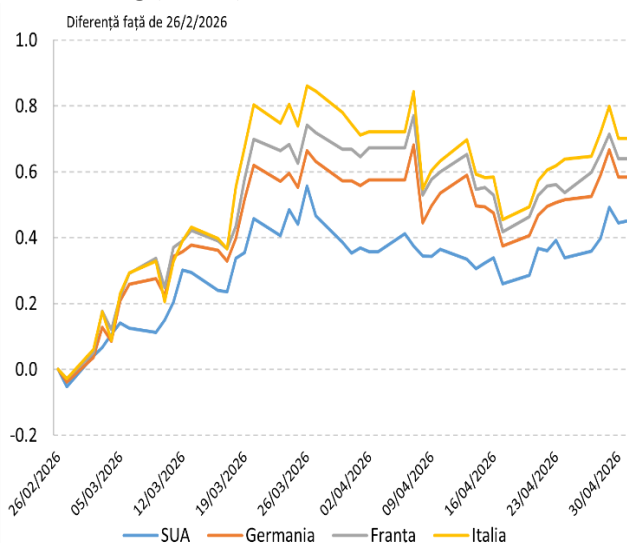
Grafic 3. Modificarea randamentelor suverane pe termen scurt (2 ani) la nivelul economiilor ECE

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

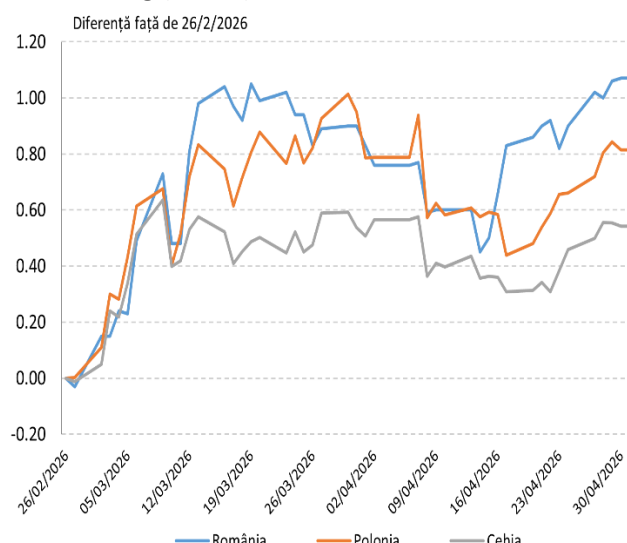
Aceste evoluții au antrenat creșteri relativ abrupte ale randamentelor titlurilor de stat pe termen scurt, atât la nivelul economiilor avansate, cât și pe plan regional (**Grafic 2** și **Grafic 3**). De asemenea, randamentele pe termen mai lung au consemnat ajustări în sens ascendent (**Grafic 4** și **Grafic 5**), inclusiv pe fondul accentuării riscurilor inflaționiste, al perspectivelor privind majorarea necesarului de emisiuni de obligațiuni suverane în contextul unor eventuale măsuri de sprijin fiscal și al creșterii cheltuielilor de apărare, precum și al reevaluării primelor de risc în economiile cu fundamente fiscale mai fragile.

Grafic 4. Modificarea randamentelor suverane pe termen lung (10 ani) la nivelul economiilor avansate

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

Grafic 5. Modificarea randamentelor suverane pe termen lung (10 ani) la nivelul economiilor ECE

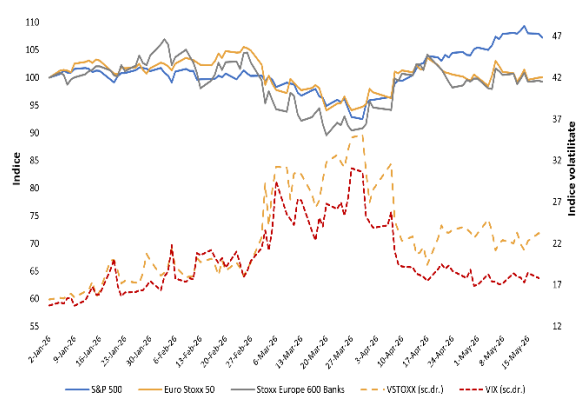

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

La nivelul piețelor internaționale de capital, declanșarea războiului din Iran a

condus la deteriorarea apetitului pentru risc al investitorilor, contribuind la amplificarea volatilității și la corecții de prețuri, deși impactul a fost eterogen, în principal pe fondul diferențierii expunerilor economiilor și sectoarelor la șocul energetic (**Grafic 6**). La nivelul SUA, indicele S&P 500 a recuperat integral pierderile consemnate în primele zile ale conflictului, situându-se la jumătatea lunii mai cu aproximativ 8 la sută peste nivelul de la momentul declanșării războiului, evoluție susținută inclusiv de performanța companiilor din sectorul tehnologic. Piețele europene au avut o evoluție relativ mai modestă, indicele STOXX 600 situându-se, la jumătatea lunii mai, cu 2,5 la sută sub nivelul consemnat la începutul conflictului. Corecții similare, deși diferențiate ca amplitudine, au fost consemnate și pe piețele asiatice, în contextul dependențelor comerciale și energetice importante ale regiunii față de Orientul Mijlociu. Acțiunile bancare europene au fost, de asemenea, afectate, în principal pe fondul riscurilor indirecte asociate perspectivelor macroeconomice, costurilor de finanțare, randamentelor suverane și calității activelor, în condițiile în care expunerea directă a băncilor europene față de regiunea afectată este limitată. Pe plan regional, piețele bursiere din Europa Centrală și de Est au consemnat, de asemenea, corecții temporare, însă ulterior unele piețe au recuperat parțial pierderile (**Grafic 7**). La nivelul piețelor de obligațiuni corporative din SUA și Europa, *spread*-urile s-au majorat inițial după declanșarea conflictului, în special pe segmentul obligațiunilor cu randament ridicat și, într-o măsură mai redusă pe segmentul investițional, însă ulterior s-au recomprimat la niveluri foarte reduse din perspectivă istorică.

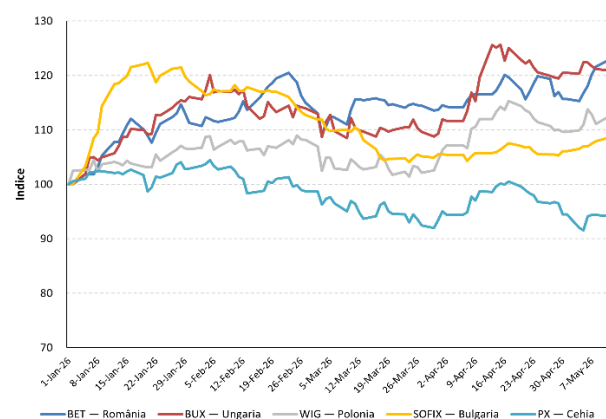
Grafic 6. Evoluția indicilor bursieri și a volatilității în SUA și Europa

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

*index 100 = prima observație din serie

Grafic 7. Evoluția indicilor bursieri din ECE

Sursa: Refinitiv, calcule BNR

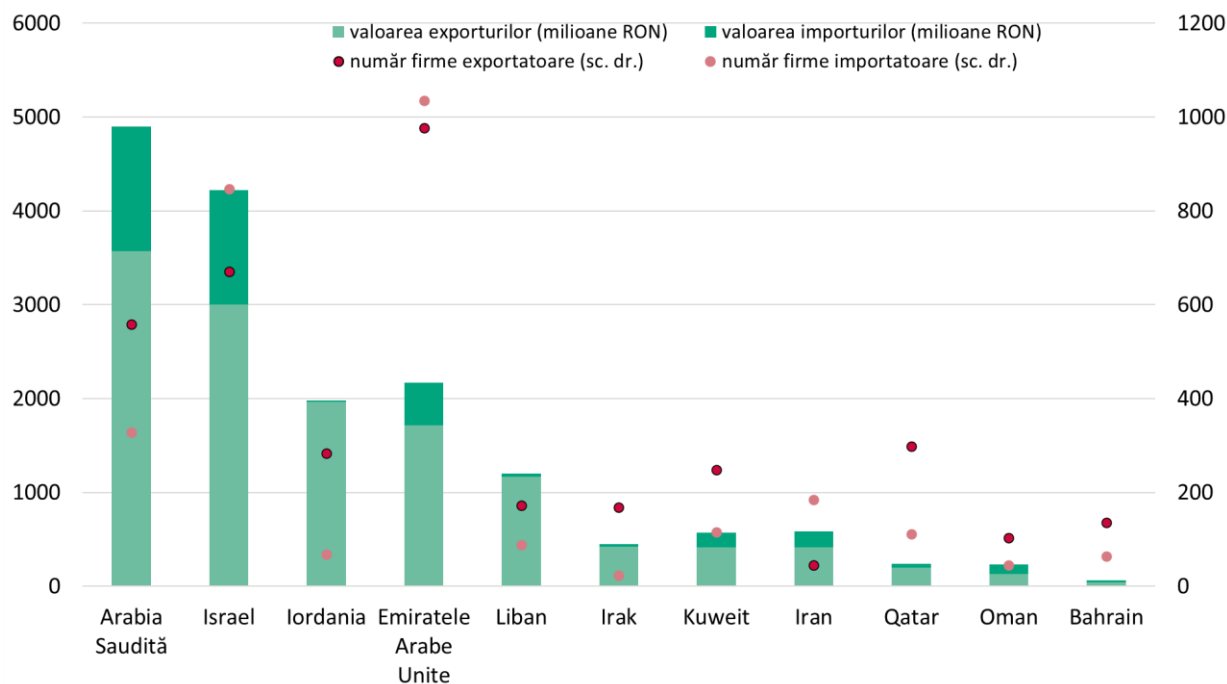
*index 100= prima observație din serie

Implicații directe asupra companiilor nefinanciare

Un prim canal direct prin care conflictul din Orientul Mijlociu poate avea implicații asupra companiilor nefinanciare este cel al comerțului exterior cu bunuri și servicii, întrucât acțiunile militare din regiune pot provoca întreruperi majore ale rutelor și activităților comerciale. Firmele care desfășoară activități de export de bunuri către țările din Orientul Mijlociu au o poziție net exportatoare pentru acest segment geografic. Acestea înregistrează în perioada septembrie 2024 – septembrie 2025 exporturi totale de aproximativ 13 miliarde lei, realizate de 1455 de firme și importuri de 3,6 miliarde lei realizate de 1352 de firme. Principalele destinații ale exporturilor sunt Arabia Saudită (27 la sută), Israel (23 la sută) și Iordania (15 la sută), **Grafic 8**. Din perspectiva numărului de

firme, Emiratele Arabe Unite concentrează 27 la sută din exportatori, care realizează 13 la sută din valoarea exporturilor regionale. În ceea ce privește importurile din regiune, România achiziționează bunuri în proporție de 37 la sută din Arabia Saudită, 34 la sută din Israel și 12,8 la sută din Emiratele Arabe Unite, cele două din urmă două concentrând și un număr semnificativ de firme implicate în comerțul cu firmele din România (peste o treime din entități).

Grafic 8. Activitatea de comerț exterior cu bunuri către țările din Orientul Mijlociu

Sursa: INS, calcule BNR

Analiza dependenței veniturilor din exporturi și importuri relativ la cifra de afaceri evidențiază niveluri diferite de expunere pentru firme¹¹⁰. În cazul exportatorilor, 17,3 la sută dintre firme înregistrează o dependență moderată a activității lor față de piețele externe (o pondere a exporturilor în cifra de afaceri de peste 20 la sută), iar 9,2 la sută prezintă o dependență ridicată (pondere de peste 50 la sută). În ceea ce privește importurile, 13,7 la sută dintre firme au o dependență moderată de furnizorii externi, iar 6,6 la sută înregistrează o dependență ridicată.

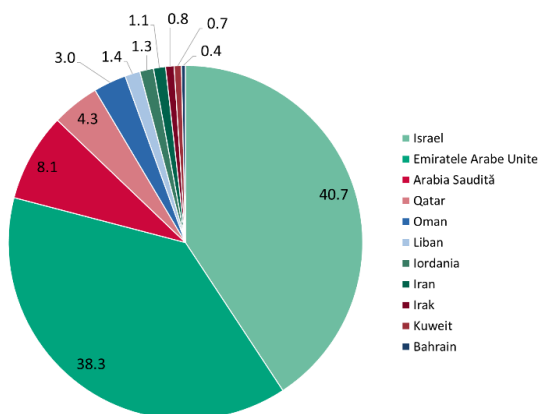
Exporturile de bunuri către Orientul Mijlociu sunt concentrate în principal pe produse agricole, cu o pondere semnificativă a cerealelor: grâu (16,2 la sută), orz (12,4 la sută) și porumb (4 la sută). În ceea ce privește importurile, acestea sunt mult mai concentrate, 40 la sută provenind din segmentul uleiurilor petroliere, următoarele bunuri reprezentând sub 2 la sută din totalul importurilor.

În ceea ce privește comerțul cu servicii cu aceste țări, firmele au o poziție net exportatoare, exportând servicii în valoare de 2,2 miliarde de lei și importând de 1,3 miliarde lei. Majoritatea comerțului cu servicii se desfășoară cu Israel și Emiratele Arabe Unite, aceste state reprezentând împreună circa 80 la sută din

¹¹⁰ Cele pentru care sunt disponibile informații privind cifra de afaceri, respectiv cele care au raportat situațiile financiare la MF

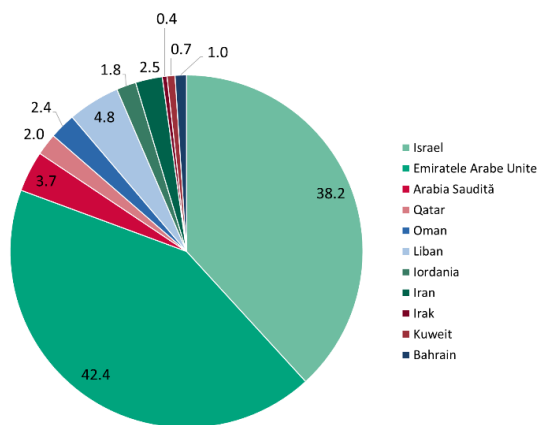
volume, atât la export, cât și la import (**Grafic 9** și **Grafic 10**). Aproximativ 30 la sută din exporturi sunt servicii informatice, urmate de servicii tehnice (11,2 la sută) și servicii de telecomunicații (10,7 la sută), în timp ce importurile vizează turismul în scop personal (23 la sută), servicii comerciale (8,4 la sută) și transport maritim de mărfuri (8 la sută).

Grafic 9. Ponderile volumului de export de servicii către Orientul Mijlociu

Sursa: INS, calcule BNR

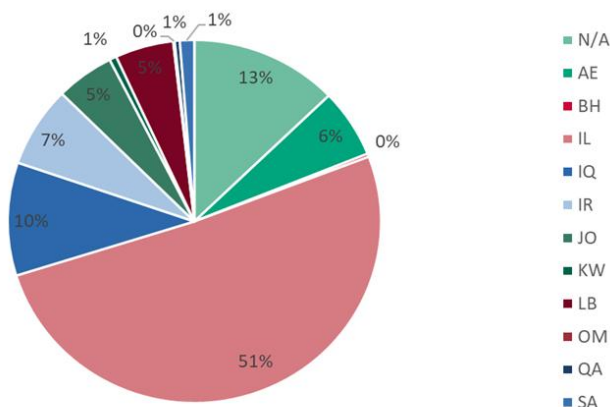
Grafic 10. Ponderile volumului de import de servicii dinspre Orientul Mijlociu

Sursa: INS, calcule BNR

Un al doilea canal direct la nivelul companiilor nefinanciare este cel al acționariatului. Conform datelor din ONRC și din Orbis, în România activau 8629 de companii care erau deținute în proporție de peste 50 la sută de către acționari din zona Orientului Mijlociu. Peste jumătate din aceste firme provin din Israel (**Grafic 10**).

Grafic 11. Distribuția numărului de firme în funcție de proveniența acționariatului

Sursa: INS, calcule BNR

Companiile cu acționariat majoritar din Orientul Mijlociu au un aport redus la activitatea economică. Contribuția acestor firme s-a menținut modestă în intervalul 2022-2024 (sub 1 la sută, atât în termeni de cifră de afaceri, cât și de valoare adăugată brută), semnalând un potențial redus de propagare a

riscurilor, ca urmare a unor potențiale întreruperi ale fluxurilor financiare. La finalul anului 2024, ele au generat 0,7 la sută din cifra de afaceri la nivel agregat, cu o pondere de 0,5 la sută din totalul angajaților companiilor nefinanciare, în timp ce dețineau 1,7 la sută din activele totale ale firmelor.

Companiile cu expunere directă față de Orientul Mijlociu însumează o datorie externă pe termen lung de aproximativ 6,5 miliarde lei, reprezentând 20 la sută din totalul la nivelul companiilor nefinanciare. Creditorii provin din Iordania (15 la sută), Elveția (13 la sută), Germania și Țările de Jos (12 la sută pentru fiecare).

Implicații indirecte asupra companiilor nefinanciare

Un canal indirect al implicațiilor tensiunilor globale este dat de efectul acestora asupra piețelor de mărfuri, care au condus la creșterea prețurilor la combustibili și gaze naturale, resurse ce joacă un rol cheie în structura de costuri ale companiilor nefinanciare.

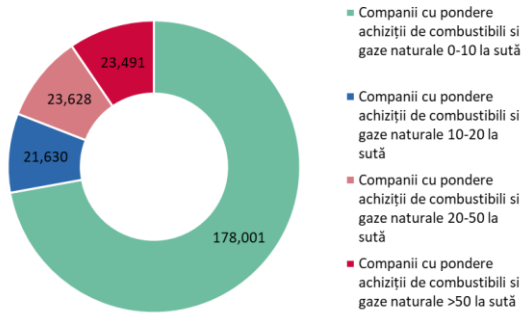
Pentru identificarea companiilor vulnerabile la prețurile combustibililor și gazelor naturale, au fost utilizate date din declarația 394, conținând tranzacțiile *business-to-business* (B2B) dintre companiile care activează în România, și din ultimele situații financiare anuale disponibile, ambele aferente anului 2024. Utilizând informațiile din declarația 394, au fost extrase achizițiile B2B de combustibili și gaze naturale¹¹¹, iar ulterior a fost calculată ponderea acestora în cheltuielile de exploatare materiale¹¹². Companiile vulnerabile au fost considerate cele care au înregistrat o valoare mai mare de 10 la sută pentru această pondere și nu activează în sectoarele din care au fost achiziționate produsele energetice.

Dintre companiile care au realizat achiziții B2B de combustibili și gaze naturale (246 mii, 30 la sută dintre companiile active în 2024), cele mai multe dintre acestea, respectiv 178 mii au avut o pondere a achizițiilor de combustibili și gaze naturale de sub 10 la sută din totalul cheltuielilor de exploatare materiale (**Grafic 12**). Prin urmare, au fost identificate 68,7 mii de companii vulnerabile la prețurile combustibililor și gazelor naturale (denumite în continuare *companii/firme vulnerabile*), reprezentând 8 la sută din numărul de firme active în anul 2024.

¹¹¹ Achizițiile de combustibili și gaze naturale au fost considerate cele făcute de la firmele care activează cu următoarele coduri CAEN: 0610 – Extracția petrolului brut, 0620 – Extracția gazelor naturale, 3521 – Producția gazelor, 3522 – Distribuția combustibililor gazoși prin conducte, 3533 – Furnizarea de abur și aer condiționat, 4612 – Intermedieri în comerțul cu combustibili, minereuri, metale și produse chimice pentru industrie, 4671 – Comerț cu ridicata al combustibililor solizi, lichizi și gazoși și al produselor derivate, 4730 – Comerț cu amănuntul al carburanților pentru autovehicule în magazine specializate, 5229 – Alte activități anexe transporturilor.

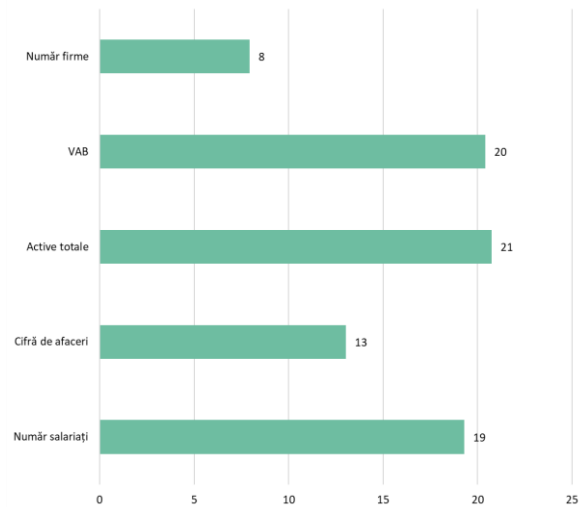
¹¹² Cheltuielile de exploatare materiale au fost definite ca suma cheltuielilor privind materiile prime, consumabile, utilități, mărfuri și alte cheltuieli materiale din contul de profit și pierdere al companiilor.

Grafic 12. Distribuția numărului de companii care au realizat achiziții B2B de combustibili și gaze naturale

Sursa: MF, ANAF, calcule BNR

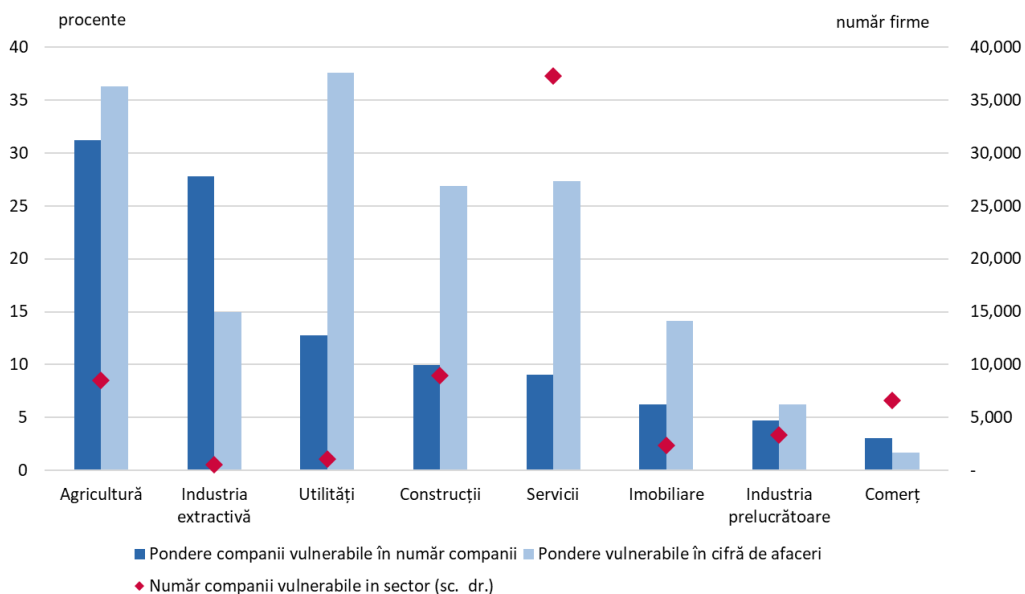
Grafic 13. Importanța în economie a firmelor vulnerabile (procente total companii nefinanciare)

Sursa: ONRC, MF, calcule BNR

Companiile vulnerabile sunt importante pentru economia României, atât prin dimensiunea economică pe care o reprezintă – cuantificată prin cifră de afaceri, active și salariați – cât și prin sectoarele în care activează. În anul 2024, aceste companii au generat o cifră de afaceri de 339,2 miliarde lei, reprezentând 13 la sută din cifra de afaceri la nivel agregat, în timp ce dețineau 21 la sută din activele totale ale ansamblului companiilor și angajau 19 la sută din efectivul salariaților firmelor (**Grafic 13**).

Grafic 14. Distribuția numărului de companii vulnerabile în funcție de sector

Sursa: MF, calcule BNR

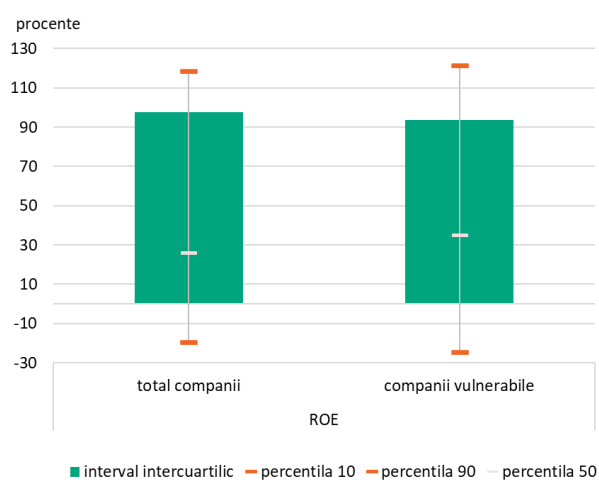
Majoritatea companiilor vulnerabile (65,2 mii, 95 la sută din total) au capital privat autohton, în timp ce companiile cu capital străin reprezintă 4,5 la sută din

total, iar cele deținute de stat 0,5 la sută. În funcție de cifra de afaceri, distribuția este mai echilibrată, cele cu capital privat autohton au generat 61,2 la sută din totalul cifrei de afaceri a companiilor vulnerabile, în timp ce firmele cu capital străin au generat 29,1 la sută, iar cele deținute de stat 11,5 la sută.

Din perspectivă sectorială, cele mai multe companii vulnerabile activează în sectorul serviciilor (55 la sută din total), construcțiilor (13 la sută din total) și agriculturii (12,4 la sută). La nivel de importanță în cadrul sectorului, cele mai ridicate ponderi din punct de vedere al numărului de firme se regăsesc în sectorul agriculturii, unde companiile vulnerabile reprezintă 31,2 la sută din firmele care activează în sector, industriei extractive (28 la sută) și utilităților (13 la sută). După cifra de afaceri, aceste companii au generat cele mai importante ponderi în sectoarele utilități (37,6 la sută), agricultură (36,3 la sută) și servicii (27,3 la sută), **Grafic 14**.

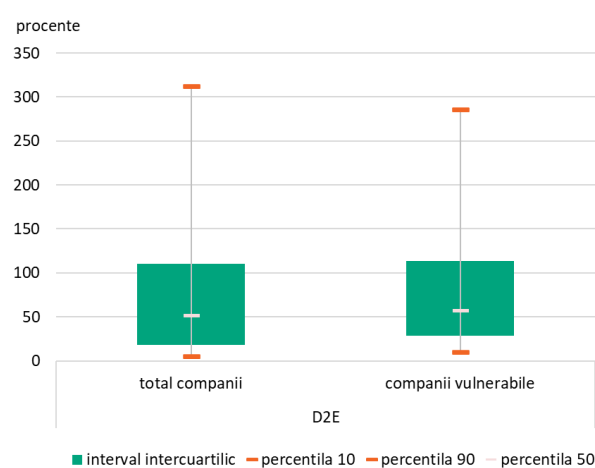
Din punct de vedere al indicatorilor financiari, companiile vulnerabile, prezintă niveluri relativ apropiate de cele din ansamblul tuturor companiilor nefinanciare, fapt ce indică o poziționare bună a acestor companii la nivelul economiei, fără a fi evidente anumite probleme de natură financiară ce s-ar putea amplifica în contextul unui șoc extern. Rata rentabilității financiare (ROE) este, la nivel median, cu 9 puncte procentuale mai ridicată în rândul companiilor vulnerabile (**Grafic 15**). În același timp, companiile de petrol și gaze sunt mai îndatorate, nivelul median al raportului Datorii/Capital fiind de 70 la sută, cu 18 puncte procentuale peste gradul de îndatorare median de la nivelul economiei (**Grafic 16**).

Grafic 15. Distribuția ROE, decembrie 2024

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic 16. Distribuția raportului Datorii/Capital, decembrie 2024

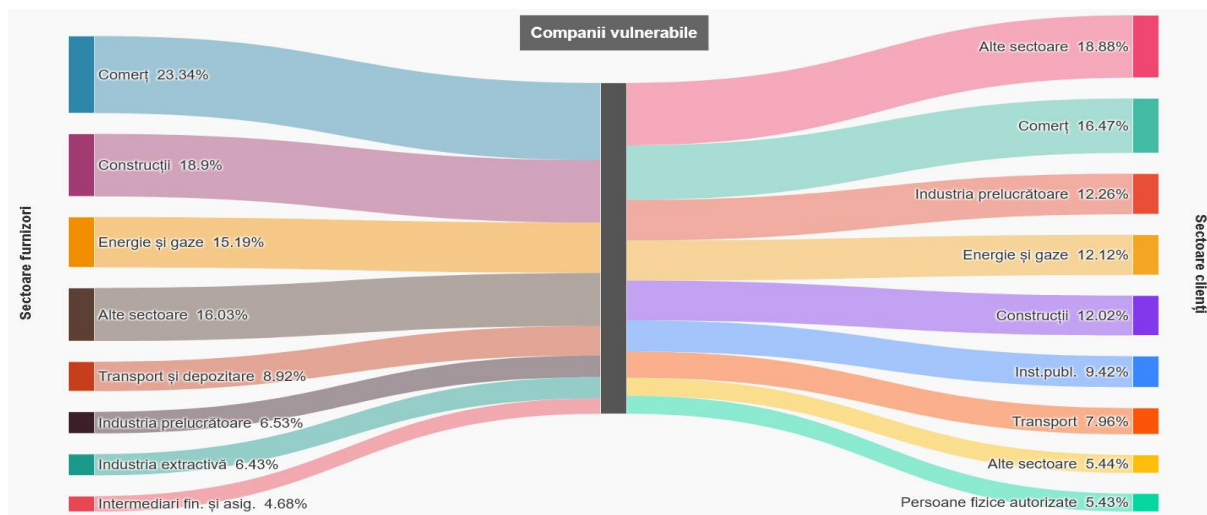
Sursa: MF, calcule BNR

Legăturile comerciale ale companiilor expuse indirect prin intensitate ridicată a utilizării combustibililor și gazelor în activitatea economică reprezintă un alt canal de transmisie al unor evoluții nefavorabile la nivelul firmelor.

Pe lanțul de clienți, se observă o distribuție mai echilibrată a livrărilor pe sectoare de activitate și o proporție totală asociată acestor companii relativ moderată, ceea ce ar fi un punct forte din perspectiva diversificării absorbției unor potențiale șocuri. Astfel, pe parcursul anului 2024, firmele expuse indirect

prin intensitatea ridicată a utilizării combustibililor și gazelor au fost implicate în peste 173 milioane de tranzacții pe lanțul de clienți (dintr-un total de 615,2 milioane tranzacții raportate), cu o valoare însumată a livrărilor de 296,3 miliarde lei (reprezentând 15 la sută din totalul livrărilor de bunuri și servicii la nivel național). Cele mai importante sectoare clienți pentru aceste companii sunt: (i) comerț (16,5 la sută din livrări), (ii) industria prelucrătoare (12,3 la sută) și energie și gaze (12,1 la sută) (**Grafic 17**).

Grafic 17. Principalele sectoare ale furnizorilor și clienților companiilor vulnerabile (2024)

Sursa: ANAF, calcule BNR

În amonte, pe lanțul de furnizori, firmele vulnerabile reprezintă o verigă importantă, ponderea în total fiind însă similară celei înregistrate în cazul livrărilor. În anul 2024, aceste firme au achiziționat, prin intermediul a 12,1 milioane de tranzacții (dintr-un total de 90,6 milioane tranzacții raportate), produse și servicii cu o valoare însumată de 248,2 miliarde lei (reprezentând 15,1 la sută din totalul achizițiilor de bunuri și servicii la nivel național). Cele mai importante sectoare furnizoare sunt: (i) comerț (23,2 la sută din totalul achizițiilor provin de la acest domeniu de activitate), (ii) construcții (18,9 la sută), (iii) energie și gaze (15,2 la sută), (iv) transport și depozitare (8,9 la sută) sau (v) industria prelucrătoare (6,5 la sută), **Grafic 17**.

Implicații directe asupra sectorului bancar

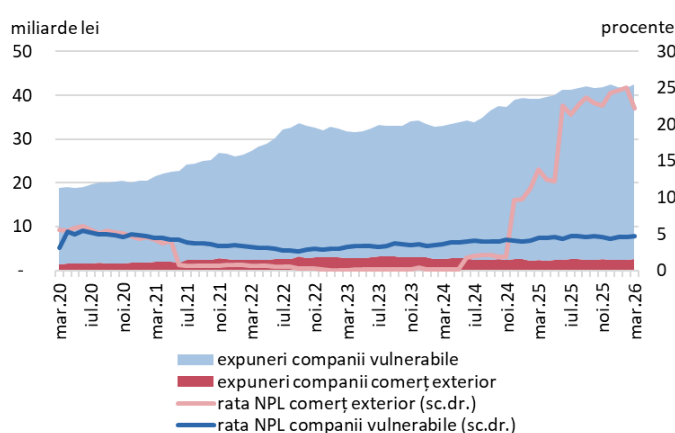
Sectorul bancar românesc nu este expus direct riscurilor asociate conflictului din Orientul Mijlociu, în condițiile în care, potrivit structurii acționariatului, nu se identifică bănci cu acționari majoritari sau semnificativi din Orientul Mijlociu.

În plus, activele și pasivele băncilor din România în relație cu contrapartide din țările din regiunea afectată de conflict s-au menținut scăzute în ultimii 5 ani, fără a conduce la implicații importante din această perspectivă. Expunerile instituțiilor de credit din România sunt reduse în ceea ce privește contrapartide cu țara de reședință în țările din Orientul Mijlociu, soldul creditelor și avansurilor ridicându-se la 309 milioane lei (decembrie 2025) și reprezentând 0,04 la sută din totalul activelor. Soldul depozitelor constituite de contrapărți cu țara de reședință din această zonă se ridică la circa 833 milioane lei (decembrie 2025), reprezentând 0,11 la sută din totalul datoriilor.

Implicații indirecte asupra sectorului bancar

Sectorul bancar este supus indirect riscurilor generate de tensiunile de la nivel global, sub forma expunerilor din portofoliul corporativ către companii a căror activitate poate fi afectată de acest context geopolitic, respectiv companiile vulnerabile și companiile care sunt implicate în activități de comerț exterior cu statele din Orientul Mijlociu. Acest risc indirect, ce poate apărea la nivelul economiei românești și se poate materializa sub forma riscului de credit reprezintă unul dintre principalele canale prin care sectorul bancar poate fi afectat de conflictul din această regiune.

Grafic 18. Evoluția stocului de credit acordat companiilor expuse la conflictul din Orientul Mijlociu, respectiv rata NPL

Sursa: MF, calcule BNR

Companiile vulnerabile sunt importante pentru sistemul bancar din România. Expunerile bancare față de aceste companii s-au situat la 40 miliarde lei în luna martie 2026 (**Grafic 18**), reprezentând 18 la sută din întregul portofoliu corporativ al băncilor, stocul de credit majorându-se cu 8 la sută în termeni anuali. Deși situația financiară a acestor firme nu indică vulnerabilități financiare semnificative, prelungirea conflictului și implicit apariția anumitor riscuri ca urmare a instabilității de pe piețele globale ar putea conduce la un impact negativ și asupra bilanțului băncilor.

Portofoliul de credite acordate companiilor vulnerabile păstrează o calitate mai bună

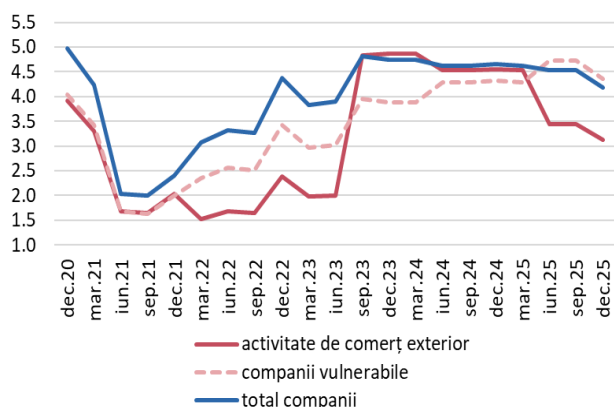
față de cea la nivel agregat. Rata NPL pentru aceste expuneri s-a situat la 4,7 la sută, cu 0,9 puncte procentuale sub valoarea înregistrată în ansamblul companiilor nefinanciare. Începând cu a doua parte a anului 2023, rata NPL a companiilor vulnerabile a început să se situeze pe un trend ușor ascendent, evoluție care a putut fi observată și la nivel agregat începând cu a doua jumătate a anului 2024.

Un alt palier cu potențial impact asupra portofoliului bancar este reprezentat de companiile ce desfășoară activități de comerț exterior cu țări din Orientul Mijlociu și al căror volum de importuri/exporturi depășește pragul de 10 la sută din cifra de afaceri din 2024. Stocul de credite acordate acestor companii însumează, în martie 2026, 2,6 miliarde lei, însă se remarcă printr-un nivel ridicat al neperformanței. Rata NPL a atins 22,3 la sută, însă marea majoritate a expunerilor neperformante este generată de un număr foarte redus de companii (**Grafic 19**).

Deteriorarea calității portofoliului de credite acordate companiilor ce desfășoară activități semnificative de import/export cu țările din Orientul Mijlociu a fost vizibilă și din perspectiva prognozei ratei anuale de nerambursare. Astfel, conform scenariului macroeconomic de bază, estimările de la finalul anului 2023 au indicat o creștere a riscului de nerambursare pentru acest segment al companiilor, probabilitatea de nerambursare înregistrând o creștere de 2,8 puncte procentuale în septembrie 2023, ajungând la o valoare mai mult decât dublă față de trimestrul anterior (**Grafic 19**). Ulterior, estimările

au indicat o temperare a acestui segment, înregistrând la finalul anului 2025 o probabilitate de nerambursare sub cea de la ansamblul companiilor nefinanciare (3,1 la sută, față de 4,2 la sută la nivel agregat). În cazul companiilor vulnerabile, probabilitatea de nerambursare s-a stabilizat în jurul valorii de 4,4 la sută începând cu cea de-a doua jumătate a anului 2024, cu mici variații în iunie și septembrie 2025.

Grafic 19. Evoluția probabilității de nerambursare în funcție de tipul companiei

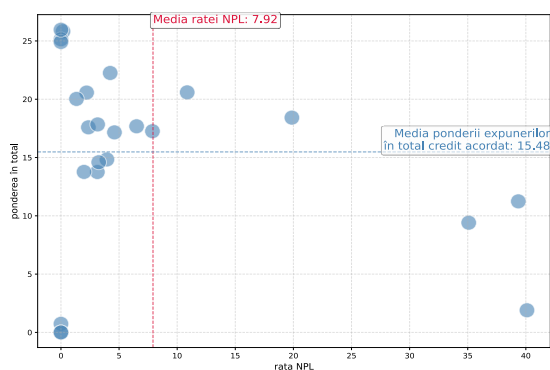
Sursa: MF, calcule BNR

situează sub medie. În special în cazul companiilor de import și export cu Orientul Mijlociu, concentrarea ratei NPL în rândul anumitor bănci se datorează, de asemenea, numărului redus de companii ce generează un volum ridicat de expuneri neperformante.

Dintr-o perspectivă individuală, calitatea portofoliilor de credite acordate către segmentul de companii vulnerabile, respectiv companii ce desfășoară activități semnificative de import și export cu Orientul Mijlociu, variază de la o instituție bancară la alta.

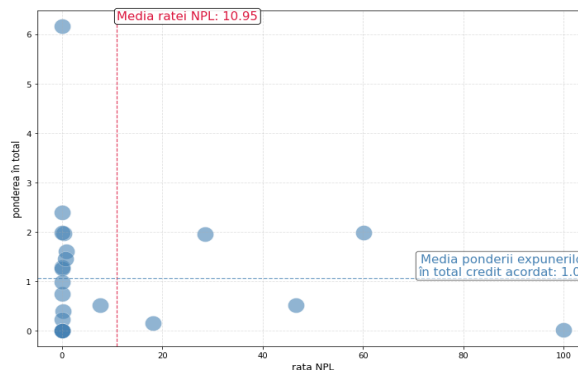
Se remarcă niveluri ridicate ale ratelor NPL în rândul sectorului bancar ce par să fie concentrate în jurul portofoliilor corporative ale anumitor bănci (Grafic 20, Grafic 21), pentru care însă importanța la nivelul întregului portofoliu este redusă, ponderea fiind sub medie în cele mai multe cazuri, iar în general, pentru băncile unde creditarea către aceste companii reprezintă o componentă importantă pentru portofoliu, rata NPL se

Grafic 20. Distribuția la nivel de bancă a importanței în portofoliu a companiilor vulnerabile, respectiv rata NPL, martie 2026

Sursa: MF, calcule BNR

Grafic 21. Distribuția la nivel de bancă a importanței în portofoliu a companiilor ce desfășoară activități de comerț exterior în Orientul Mijlociu, respectiv rata NPL, martie 2026

Sursa: MF, calcule BNR

Abrevieri

AAF	Asociația Administratorilor de Fonduri
ABE	Autoritatea Bancară Europeană
AML	<i>Anti-Money Laundering</i>
ANAF	Agenția Națională de Administrare Fiscală
ANCPI	Agenția Națională de Cadastru și Publicitate Imobiliară
ASF	Autoritatea de Supraveghere Financiară
BBMs	<i>Borrower-based measures</i>
BCE	Banca Centrală Europeană
BEI	Banca Europeană de Investiții
BIC	Bunuri imobile comerciale
BRI	Banca Reglementelor Internaționale
CCyB	Amortizorul anticiclic de capital
CE	Comisia Europeană
CERS	Comitetul European pentru Risc Sistemic
CNSM	Comitetul Național pentru Supravegherea Macroprudențială
CRC	Centrala Riscului de Credit
CRE	<i>Commercial real estate</i>
DNSC	Directoratul Național pentru Securitate Cibernetică
DSTI	<i>Debt service to income</i>
EIOPA	Autoritatea Europeană pentru Asigurări și Pensii Ocupaționale
Eurostat	Oficiul de Statistică al Comunităților Europene
FMI	Fondul Monetar Internațional
FRB	Fondul de rezoluție bancară
GAR	<i>Green Assets Ratio</i>
IA	Inteligență artificială
IFN	Instituții financiare nebankare
IFRS	<i>International Financial Reporting Standards</i>
IMM	Întreprinderi mici și mijlocii
INS	Institutul Național de Statistică
IRCC	indicele de referință pentru creditele consumatorilor
LGD	<i>Loss given default</i>
LTV	<i>Loan to value</i>
MF	Ministerul Finanțelor
MPE	Strategie de rezoluție de tip Multiple Points of Entry
MREL	Minimum requirement for own funds and eligible liabilities
NBFI	<i>Non-bank financial institution</i>
NPL	<i>Non-performing loans</i>
OCDE	Organizația pentru Cooperare și Dezvoltare Economică
ONRC	Oficiul Național al Registrului Comerțului
O-SII	<i>Other Systemically Important Institutions</i>
PD	<i>Probability of default</i>

PIB	Produsul intern brut
ReGIS	<i>Romanian electronic Gross Interbank Settlement</i>
ROA	Rentabilitatea activelor
ROBOR	Rata dobânzii pe piața monetară pentru depozitele plasate de bănci
ROE	Rentabilitatea capitalului
RRE	<i>Residential real estate</i>
SaFIR	Sistem de depozitare și decontare a instrumentelor financiare
SEC	Sistemul European de Conturi
SENT	Sistemul Electronic cu decontare pe bază Netă
SGD	Schemă de garantare a depozitelor
SPE	Strategie de rezoluție de tip Single Point of Entry
TIC	Tehnologia informației și comunicațiilor
TLOF	<i>Total Liabilities and Own Funds</i>
TREA	<i>Total risk exposure amount</i>
UE	Uniunea Europeană
VAB	valoarea adăugată brută

Lista tabelelor din text

Tabel 1. Indicatori de risc ai sectorului bancar	9
Tabel 2. Ratele de capitalizare prime în capitalele din Europa Centrală și de Est în T1 2026	60
Tabel 3. Statistici privind creditarea imobiliară	61

Lista graficelor din text

Grafic 1.1. Riscul geopolitic și volatilitatea pe piețele financiare internaționale	18
Grafic 1.2. Indicele de incertitudine cu privire la orientarea politicilor comerciale și rata medie efectivă a taxelor vamale aplicate de SUA.....	18
Grafic 1.3. Creșterea economică la nivel global, în UE și țări emergente europene	18
Grafic 1.4. Scenarii cu privire la evoluția inflației pentru zona Euro și economia globală.....	19
Grafic 1.5. Scenarii cu privire la evoluția creșterii economice pentru zona Euro și economia globală	19
Grafic 1.6. Evoluția randamentelor la obligațiuni de stat cu maturitate de 2 și 10 ani pentru SUA și Germania	20
Grafic 1.7. Ponderea cheltuielilor guvernamentale cu dobânzile în PIB la nivel european.....	20
Grafic 1.8. Indicatori privind evaluările acțiunilor și <i>spread</i> -urile obligațiunilor corporative, în SUA și Europa	21
Grafic 1.9. Indici de incertitudine ai politicilor economice în România și Europa	23
Grafic 1.10. Soldul bugetar și de cont curent la nivelul statelor UE	23
Grafic 1.11. Dinamica PIB și contribuția componentelor sale.....	24
Grafic 1.12. Evoluția diferențialului dintre randamentele obligațiunilor suverane pe 10 ani din regiunea ECE și al celor germane	26
Grafic 1.13. Evoluția costului asigurării riscului de credit (CDS) în regiunea ECE	26
Grafic 1.14. Evoluția datoriei publice (% din PIB).....	27
Grafic 1.15. Contul curent și elementele constitutive principale	28
Grafic 1.16. Finanțarea deficitului de cont curent	28
Grafic 1.17. Poziția investițională internațională netă în Uniunea Europeană (T4 2025).....	29
Grafic 1.18. Indicatori privind gradul de adecvare a rezervelor internaționale.....	29
Grafic 1.19. Ciclul îndatorării sectorului real	30
Grafic 1.20. Îndatorarea sectorului real	30
Grafic 1.21. Ponderea creditului acordat companiilor nefinanciare în PIB , comparații europene, T1 2026	31
Grafic 1.22. Ponderea creditului acordat populației în PIB a, comparații europene, T1 2026	31
Grafic 1.23. Volumul potențial de creditare al celor mai performante companii în funcție de sector (2024)	32
Grafic 1.24. Dinamica anuală a fluxurilor anualizate de credit bancar nou în funcție de debitor	33
Grafic 1.25. Ponderea creditelor denominate în valută în stocul total de credit, comparație regională..	33
Grafic 1.26. Evoluția ratelor de dobândă la creditele bancare în lei și rata dobânzii de politică monetară a BNR	34
Grafic 1.27. Marjele de creditare pentru creditele acordate companiilor nefinanciare	35
Grafic 1.28. Marjele de creditare pentru credite ipotecare	35
Grafic 2.1. Dinamica importanței în economie a companiilor subcapitalizate în România, respectiv necesarul de recapitalizare	37
Grafic 2.2. Indicatorul agregat de sănătate financiară al companiilor nefinanciare (z-score).....	38
Grafic 2.3. Rezultatul net al companiilor nefinanciare, în funcție de acționariat.....	38
Grafic 2.4. Marja profitului net în funcție de sectorul de activitate	39
Grafic 2.5. Distribuția cifrei de afaceri în funcție de gradul de îndatorare	39
Grafic 2.6. Structura pasivului companiilor nefinanciare	40

Grafic 2.7. Principalii indicatori de lichiditate a firmelor	40
Grafic 2.8. Evoluția stocului de credite acordate companiilor nefinanciare, după tipul creditului	43
Grafic 2.9. Rata NPL pentru portofoliul companiilor nefinanciare, în funcție de sectorul de activitate ...	44
Grafic 2.10. Rata NPL pentru portofoliul companiilor nefinanciare, în funcție de dimensiune	44
Grafic 2.11. Prognoza ratei de nerambursare.....	44
Grafic 2.12. Evoluția restanțelor, în funcție de acționariat.....	47
Grafic 2.13. Fluxul anualizat de firme nou intrate, ieșite și aflate în procedura de insolvență	47
Grafic 2.14. Indicatorul compozit al vulnerabilităților populației.....	48
Grafic 2.15. Încrederea consumatorilor	48
Grafic 2.16. Nivelul și structura cheltuielilor totale de consum pe o gospodărie (lei, %).....	49
Grafic 2.17. Avuția netă a populației	49
Grafic 2.18. Creditul nou* și costul finanțării bancare, în funcție de tipul creditului.....	50
Grafic 2.19. Rata de neperformanță* a creditelor bancare după tipul creditului și moneda de acordare	51
Grafic 2.20. Structura creditelor ipotecare, după perioada de fixare a ratei dobânzii.....	51
Grafic 2.21. Structura creditelor de consum, după perioada de fixare a ratei dobânzii	51
Grafic 2.22. Volumul expunerilor și rata de neperformanță*, după tipul ratei de dobândă.....	52
Grafic 2.23. Distribuția gradului de îndatorare la acordare (DSTI) pe percentile, după anul acordării.....	52
Grafic 2.24. Structura creditului nou după gradul de îndatorare la acordare (fluxuri anualizate)	52
Grafic 2.25. Prognoza ratei anuale de nerambursare pentru credite ipotecare	53
Grafic 2.26. Prognoza ratei anuale de nerambursare pentru credite de consum	53
Grafic 2.27. Dinamica anuală (în termeni nominali) a prețurilor proprietăților imobiliare rezidențiale, comparații internaționale (T4 2025)	56
Grafic 2.28. Evoluția prețurilor proprietăților imobiliare rezidențiale.....	56
Grafic 2.29. Gradul de sub/supraevaluare a locuințelor.....	57
Grafic 2.30. Evoluția numărului locuințelor terminate și a autorizațiilor de construire eliberate pentru clădiri rezidențiale	57
Grafic 2.31. Indicatorul preț/venit și evoluția numărului de tranzacții imobiliare	58
Grafic 2.32. Evoluția cererii și ofertei pe piața imobiliară rezidențială.....	58
Grafic 2.33. Evoluția volumului investițiilor pe piața imobiliară comercială din România	58
Grafic 2.34. Volumul investițiilor, după tipul proprietății	58
Grafic 2.35. Evoluția ratelor de neocupare în București.....	59
Grafic 2.36. Evoluția creditului ipotecar și a ratei de neperformanță*, după tipul creditului.....	61
Grafic 2.37. Distribuția creditului ipotecar (stoc și flux, % în total) pe top 10 județe (martie 2026)	61
Grafic 2.38. Accesibilitatea la piața creditului ipotecar	62
Grafic 2.39. Gradul de acoperire a creditelor ipotecare standard prin garanții (LTV) și rata NPL (martie 2026).....	62
Grafic 2.40. Distribuția creditelor ipotecare după gradul de îndatorare la acordare, martie 2026	63
Grafic 2.41. Distribuția probabilității anuale de nerambursare a creditelor, după gradul de îndatorare (martie 2026).....	63
Grafic 2.42. Expunerea sectorului bancar față de piața imobiliară comercială.....	64
Grafic 2.43. Distribuția expunerilor și rata creditelor neperformante pe intervale LTV pentru creditele CRE și BIC (martie 2026)	64
Grafic 2.44. Numărul de firme insolvente în sectoarele construcții și imobiliare	65
Grafic 3.1 Distribuția activelor în sistemul financiar din România, decembrie 2025.....	67
Grafic 3.2 Nivelul activului bancar raportat la PIB, comparație regională (T3 2025).....	68
Grafic 3.3 Distribuția activelor IFN către sectorul financiar.....	69
Grafic 3.4 Distribuția pasivelor IFN către sectorul financiar	69
Grafic 3.5 Evoluția structurii fondurilor proprii și a ratei generale de risc	71
Grafic 3.6 Evoluția ratei fondurilor proprii totale în exercițiul de testare la stres a solvabilității	72
Grafic 3.7 Evoluția ponderilor medii de risc aferente riscului de credit în funcție de portofolii	74
Grafic 3.8 Distribuția intercuartilică a indicatorului LCR și valoarea la nivel agregat	77
Grafic 3.9 Structura rezervei de lichiditate și evoluția indicatorilor LCR și NSFR la nivel local și european.	

.....	78
Grafic 3.10 Evoluția ratei creditelor neperformante și a gradului de acoperire cu provizioane la nivel local și european	79
Grafic 3.11 Distribuția creditelor cu întârziere la plată pe categorii.....	79
Grafic 3.12 Distribuția intercuartilică a ratei creditelor neperformante	80
Grafic 3.13 Distribuția intercuartilică a gradului de acoperire cu provizioane	80
Grafic 3.14 Evoluția principalelor elemente de activ ale sectorului bancar românesc	81
Grafic 3.15 Evoluția principalelor elemente de pasiv ale sectorului bancar românesc.....	82
Grafic 3.16 Distribuția intercuartilică a indicatorului ROA.....	83
Grafic 3.17 Distribuția indicatorului ROE pe principalele sectoarele economice	83
Grafic 3.18 Evoluția elementelor de venituri și cheltuieli raportate la activele medii ale sectorului bancar	84
Grafic 3.19 Distribuția intercuartilică a ponderii creanțelor guvernamentale în totalul activelor băncilor	86
Grafic 3.20 Importanța sectorului IFN, ca pondere în activele totale ale sistemului financiar, comparație europeană	87
Grafic 3.21 Evoluția stocului de credit acordat și a ratei NPL în funcție de segmentul de creditare	87
Grafic 3.22 Evoluția stocului de credit în valută în funcție de dimensiunea companiei, respectiv ponderea segmentului de leasing.....	88
Grafic 3.23 Distribuția creditului acordat de IFN în funcție de sectorul de activitate	88
Grafic 3.24 Ponderile activelor aflate în diverse stadii de depreciere în total credite și avansuri, martie 2026*	89
Grafic 4.1. Structura incidentelor raportate în semestrul 2 al anului 2025	92
Grafic 5.1 Evoluția ratelor CCyB în cadrul statelor SEE	95
Grafic 5.2 Importanța instituțiilor sistemice în sectorul bancar românesc la data de 30 septembrie 2025	97
Grafic 5.3 Cerința MREL	99
Grafic 5.4 Excedentul față de cerința MREL cu amortizorul combinat	99
Grafic A. Ponderea în PIB a valorii adăugate brute din agricultură, comparație europeană (2024)	41
Grafic B. Evoluția ROE în funcție de sector (procente)	42
Grafic C. Evoluția raportului Datorii/Capital în funcție de sector	42
Grafic D. Principalele sectoare furnizoare pentru sectorul agriculturii (2024).....	43
Grafic E. Fluxul de credite noi în valută.....	45
Grafic F. Structura expunerilor în valută față de companiile nefinanciare, în funcție de gradul de <i>hedging</i>	46
Grafic G. Distribuția băncilor cu expuneri în valută mai mari de 500 milioane lei, în funcție de gradul de <i>hedging</i> și rata NPL, septembrie 2025	46
Grafic H. Evoluția anuală a numărului de cereri conforme, dosare constituite și soluționări amiabile ...	55
Grafic I. Evoluția dosarelor soluționate prin Hotărâri sau Încheieri.....	55
Grafic J. Modificarea potențială a valorii activelor ponderate la risc conform metodei “split-loan” în ipoteza utilizării ponderilor standard introduse de regulamentul CRR III în raport cu cerințele de capital anterior aplicabile conform cadrului CRR II, pentru expunerile de tip CRE, respectiv RRE (decembrie 2025).....	76
Grafic K. Evoluția soldului expunerilor garantate cu bunuri imobile comerciale (CRE) grupate în funcție de un prag al indicatorului LTV (en. <i>Loan-to-value</i>) de 60 la sută.....	77
Grafic L. Evoluția soldului expunerilor garantate cu bunuri imobile rezidențiale (RRE) grupate în funcție de un prag al indicatorului LTV de 60 la sută	77
Grafic 1. Evoluția prețului petrolului și a gazelor naturale, precum și a volatilității prețului petrolului .	103
Grafic 2. Modificarea randamentelor suverane pe termen scurt (2 ani) la nivelul economiilor avansate (SUA, Germania, Franța, Italia).....	104
Grafic 3. Modificarea randamentelor suverane pe termen scurt (2 ani) la nivelul economiilor ECE	104
Grafic 4. Modificarea randamentelor suverane pe termen lung (10 ani) la nivelul economiilor avansate	104

Grafic 5. Modificarea randamentelor suverane pe termen lung (10 ani) la nivelul economiilor ECE	104
Grafic 6. Evoluția indicilor bursieri și a volatilității în SUA și Europa	105
Grafic 7. Evoluția indicilor bursieri din ECE	105
Grafic 8. Activitatea de comerț exterior cu bunuri către țările din Orientul Mijlociu	106
Grafic 9. Ponderile volumului de export de servicii către Orientul Mijlociu.....	107
Grafic 10. Ponderile volumului de import de servicii dinspre Orientul Mijlociu	107
Grafic 11. Distribuția numărului de firme în funcție de proveniența acționariatului	107
Grafic 12. Distribuția numărului de companii care au realizat achiziții B2B de combustibili și gaze naturale	109
Grafic 13. Importanța în economie a firmelor vulnerabile (procente total companii nefinanciare).....	109
Grafic 14. Distribuția numărului de companii vulnerabile în funcție de sector.....	109
Grafic 15. Distribuția ROE, decembrie 2024	110
Grafic 16. Distribuția raportului Datorii/Capital, decembrie 2024	110
Grafic 17. Principalele sectoare ale furnizorilor și clienților companiilor vulnerabile (2024).....	111
Grafic 18. Evoluția stocului de credit acordat companiilor expuse la conflictul din Orientul Mijlociu, respectiv rata NPL	112
Grafic 19. Evoluția probabilității de nerambursare în funcție de tipul companiei	113
Grafic 20. Distribuția la nivel de bancă a importanței în portofoliu a companiilor vulnerabile, respectiv rata NPL, martie 2026	113
Grafic 21. Distribuția la nivel de bancă a importanței în portofoliu a companiilor ce desfășoară activități de comerț exterior în Orientul Mijlociu, respectiv rata NPL, martie 2026	113